

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 17 GRUDNIA 2019 R.

(C/2024/4048)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2019-2020

Posiedzenia od 16 do 19 grudnia 2019 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	3
2. Praworządność na Malcie po ujawnieniu najnowszych informacji w sprawie morderstwa Daphne Caruany Galizii (debata)	3
3. Wznowienie posiedzenia	31
4. Głosowanie	31
4.1. Wybór Rzecznika Praw Obywatelskich (głosowanie)	31
4.2. Pomoc makrofinansowa dla Jordanii (A9-0045/2019 - Luisa Regimenti) (głosowanie)	33
4.3. Umowa między UE a Szwajcarią w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępcości transgranicznej (A9-0043/2019 - Roberta Metsola) (głosowanie)	33
4.4. Umowa między UE a Liechtensteinem w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępcości transgranicznej (A9-0044/2019 - Roberta Metsola) (głosowanie)	33
4.5. Protokół do umowy między UE a Szwajcarią dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii w odniesieniu do dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego (A9-0025/2019 - Jadwiga Wiśniewska) (głosowanie)	33
4.6. Przystąpienie Wysp Salomona do Umowy przejściowej o partnerstwie między UE a państwami Pacyfiku (A9-0050/2019 - Bernd Lange) (głosowanie)	34
4.7. Wymogi dla dostawców usług płatniczych (A9-0048/2019 - Lídia Pereira) (głosowanie)	34
4.8. Środki zwiększające współpracę administracyjną w celu zwalczania oszustw związanych z VAT (A9-0047/2019 - Lídia Pereira) (głosowanie)	34

Spis treści	Strona
4.9. Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (A9-0033/2019 - Tomas Tobé) (głosowanie)	34
4.10. Mianowanie członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (A9-0049/2019 - Irene Tinagli) (głosowanie)	34
4.11. Mianowanie członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (A9-0046/2019 - Irene Tinagli) (głosowanie)	34
5. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	34
5.1. Pomoc makrofinansowa dla Jordanii (A9-0045/2019 - Luisa Regimenti)	34
5.2. Wymogi dla dostawców usług płatniczych (A9-0048/2019 - Lídia Pereira)	35
5.3. Środki zwiększające współpracę administracyjną w celu zwalczania oszustw związanych z VAT (A9-0047/2019 - Lídia Pereira)	35
6. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół	36
7. Wznowienie posiedzenia	36
8. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia: patrz protokół	36
9. Konflikt interesów i korupcja przynoszące szkodę interesom finansowym UE w państwach członkowskich (debata)	36
10. Strategia UE w sprawie niepełnosprawności na okres po roku 2020 (debata)	54
11. Sprostowania (art. 241 Regulaminu) (dalej postępowanie): patrz protokół	70
12. Akty i środki wykonawcze (art. 112 ust. 4 lit. d) Regulaminu oraz art. 111 ust. 6) (podjęte działania): patrz protokół	70
13. Wniosek o zasięgnięcie opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (art. 145 Regulaminu) (zatwierdzenie): patrz protokół	70
14. Wyniki konferencji COP25 (debata)	70
15. Inicjatywa UE na rzecz owadów zapylających (debata)	89
16. Dobrostan zwierząt a warunki transportu do państw trzecich (debata)	105
17. Umożliwienie transformacji cyfrowej opieki zdrowotnej i społecznej (debata)	118
18. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół	125
19. Zamknięcie posiedzenia	125

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 17 GRUDNIA 2019 R.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA

Vice-Presidente

1. Otwarcie posiedzenia

(A sessão é aberta às 9h01)

2. Praworządność na Malcie po ujawnieniu najnowszych informacji w sprawie morderstwa Daphne Caruany Galizii (debata)

Presidente. – Segue-se o debate sobre a declaração da Comissão sobre o Estado de direito em Malta, após as recentes revelações sobre o homicídio de Daphne Caruana Galizia (2019/2954(RSP)).

Relembro a todos que é possível solicitar os cartões para os procedimentos «catch the eye» e «cartão azul», quer através do registo tradicional, quer através do sistema eletrónico. Eu, como é prática habitual, não considerei o cartão azul na primeira ronda de intervenções dos grupos políticos, mas para as intervenções seguintes está aberto o procedimento de cartão azul.

Věra Jourová, Vice-President of the Commission. – Mr President, I would first like to thank you for putting the situation of the rule of law in Malta on today's agenda. It is essential that all EU institutions contribute, within their respective roles, to upholding the rule of law in the EU. In this regard, the recent visit of Parliament's delegation to Malta and today's debate are of great importance.

As President von der Leyen made clear, she is concerned by recent developments in Malta. The Commission has been following the developments in Malta very closely. The Commission condemns the assassination of the journalist Daphne Caruana Galizia. Her murder was an attack on the free media and is of grave concern to Europe as a whole.

Media freedom is the foundation of our free and democratic society. Journalists must feel safe to work in Europe. If not, democracy as we know it will be under threat. It is not the Commission's role to comment on ongoing national investigations, but we have said very clearly, many times, that we expect a thorough and independent investigation, free from any political interference. I repeated this message directly to the Maltese ministers I spoke to recently.

Europol is in Malta and has supported the investigations in Malta as a top-priority case, with experts on the spot and from Europol headquarters. The support activities are ongoing and will continue. It is crucial that all those responsible are brought to justice as soon as possible. The people of Malta – and first and foremost, the family of Daphne Caruana Galizia – demand truth and justice, and we stand with them. I also made this very clear during my visit to Malta in June 2018.

Our role – the role of the Commission – is to address more structural and systemic issues, in particular in the area of the judiciary and the fight against corruption and money laundering, and we have done just that. The Commission has already been clear on the issue. There are a number of structural reforms that Malta is undertaking or needs to undertake. This was clearly stated in the European Semester country-specific recommendations, which were adopted by the Council on 9 July 2019.

The Commission also brought infringement procedures regarding the incomplete transposition of the Anti-Money Laundering Directive and adopted an opinion on measures to be taken by the Anti-Money Laundering Supervisor following the adoption of a finding of breach of Union law by the European Banking Authority.

And we are not the only ones on whose advice Malta can rely. In its opinion of December 2018, the Venice Commission and, in its evaluation report on Malta in April 2019, the Group of States Against Corruption of the Council of Europe also raised a number of concerns in line with those of the Commission.

The Commission is in regular contact with the Maltese authorities and will continue working with the authorities to accelerate these reforms. I will, in particular, highlight the following priorities for urgent action. One of the top priorities for Malta is to strengthen the independence of the judiciary, in particular the safeguards for judicial appointments and dismissals, and to establish a separate and fully-independent prosecution service. There is also a need to strengthen efforts to detect and prosecute corruption and the enforcement of the anti-money laundering framework.

I am aware that the Maltese authorities have, on several occasions, expressed their intention to proceed with the necessary reforms in the areas of concern I have mentioned, but there is still a lack of significant progress. The latest developments show that no further time should be lost. The Commission has underlined that any reform must comply with EU law and European standards relating to the rule of law. We have strongly encouraged Malta to properly consult the Venice Commission.

As regards the prosecution services, Malta adopted the State Advocate Act in July 2019 and appointed its first State Advocate. However, concerns remain as regards, among others, the lack of checks and balances in the appointment procedure of the Attorney General, which, in practice, is still under the power of the Prime Minister. The Commission expects the Maltese authorities to implement in full the recommendations of the Venice Commission and to follow up on the findings and recommendations of the European Commission.

We are in contact with the authorities. Commissioner Reynders and I both talked with Justice Minister Bonnici last week, and we will continue to insist on the need to accelerate the reforms. Just yesterday, Commissioner Reynders sent a letter to the Maltese authorities outlining the concerns and need for speedier reforming.

Let me emphasise that the rule-of-law issues are European issues. The EU is built on mutual trust among its Members, and each European citizen deserves justice. This is why we will continue to closely follow the situation. We stand ready to work with the Maltese authorities on all these aspects and to provide support where necessary.

More generally, we will soon put in place a new rule-of-law mechanism covering all Member States, including Malta, to improve prevention, dialogue and monitoring. This will cover judicial independence, as well as anti-corruption and aspects of media pluralism relevant to the rule of law. Honourable Members, I can assure you that the Commission will not hesitate to take measures as necessary.

Esteban González Pons, on behalf of the PPE Group. – Mr President, Daphne Caruana believed that there was no place for injustice, abuse of power and impunity in Malta. She believed that no one was above the law, not an ordinary citizen, not the wealthiest and the powerful, not even the Prime Minister. She fought until the end for what she believed was right. Those who planned her assassination may have silenced her voice, but they inspired thousands of people to speak out, and thousands can't be silenced.

Something is wrong when those who promised to serve the people use the institutions against the people. Something is wrong when a democratic government is under suspicion of covering up the assassination of a journalist. Something is wrong when the freedom of expression is not freedom anymore, but a deadly risk. The Union cannot afford a country in economic ruin. How can we afford a government in moral ruin?

From here I call on you directly, Prime Minister Muscat: the eyes of all journalists across Europe are on you. I call on you directly: every day that you remain in office is a shame for democracy and an offence to the memory of Daphne Caruana. I call on you directly: every day you are in power is a slap in the face of thousands of Maltese people asking for justice and truth. Prime Minister Muscat, if your office – the office of the Prime Minister – has been involved in a murder, what else do we still not know? You must step down, Prime Minister Muscat. This is not about you anymore: it's about Malta.

In this dark moment of the history of Malta, the European Parliament and the EPP stand together with the Maltese people. You are not alone. Truth will be revealed. Justice will be done.

Birgit Sippel, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident! In Malta geht es immer noch um die Ermittlungen zur Ermordung von Daphne Caruana Galizia, die ermordet wurde aufgrund ihrer Ermittlungen. Dieser Mord hat uns alle tief erschüttert und es darf keinen Zweifel geben, dass die Täter und die Hintermänner strafrechtlich konsequent verfolgt werden müssen.

Zugleich geht es um Korruption und damit auch um die Lage der Rechtsstaatlichkeit insgesamt. Nicht zuletzt die Stellungnahme der Venedig-Kommission hat deutlich gemacht, dass die seit der Unabhängigkeit Maltas bestehende Verfassung, Gesetze, Verfahren für die Benennung von Personen in öffentlichen Behörden, überarbeitet werden müssen, um Gewaltenteilung und Unabhängigkeit der Justiz sicherzustellen.

Eine schwierige Aufgabe in einem Land mit etwa einer halben Million Einwohnern, wo enge Verbindungen zwischen Amtsträgern fast unvermeidlich sind. Die Entwicklungen der letzten Jahre haben in Teilen der Bevölkerung ein tiefes Misstrauen entstehen lassen. Eine besondere Herausforderung auch für die Ermittlungen, insbesondere für die richtige Balance zwischen Information der Öffentlichkeit einerseits und Vertraulichkeit der Ermittlungen andererseits.

Dennoch gibt es erste Erfolge: Täter wurden verhaftet, ein vermutlicher Mittelsmann sowie der oder zumindest einer der Hintermänner des Mordes ermittelt. Dabei waren und sind die Unterstützung maltesischer Behörden durch Europol, FBI und niederländische Behörden willkommen und hilfreich. Auch bei der Reform der Verfassung und des Justizsystems gibt es jetzt erste positive Entwicklungen unter Einbindung von Regierung, Opposition und Zivilbevölkerung und möglichst begleitet nicht nur durch die Venedig-Kommission, sondern natürlich auch durch unsere Europäische Kommission.

Wie geht es weiter? Die Ermittlungen rund um den Mord und insbesondere den Zusammenhang mit Korruption, Verkauf von Staatsbürgerschaften sind noch lange nicht abgeschlossen und müssen weiter intensiv fortgesetzt werden. Denn derzeit ist Malta für viele ein Symbol für Korruption, und es sollte unsere gemeinsame Verantwortung sein, das zu ändern, das sollte es mitten in Europa nicht geben.

Die Ermittlungen müssen weitergehen, sachlich im Ton, konsequent im Handeln und immer unter Beachtung aller Regeln und Rechte der Rechtsstaatlichkeit. In Ergänzung zu den weitergehenden Ermittlungen und Verfahren in Malta sollten wir die Erfahrungen aber auch nutzen, um präventiv den Verkauf von Staatsbürgerschaften – auch in anderen Mitgliedstaaten – kritisch zu überprüfen.

Natürlich brauchen wir endlich den Startschuss für den EU-weiten Rechtsstaatsmechanismus für alle Staaten und schließlich, letzter Satz: Vertrauen in Demokratie, Rechtsstaatlichkeit und Grundrechte neu stärken – das muss unser gemeinsames Ziel sein.

Sophia in 't Veld, on behalf of the Renew Group. – Mr President, I thank the Commissioner. We are here today not just to condemn a murder, but to discuss the response of the EU institutions. And in that context I note that once again the Council is absent, and that is significant – they're not taking responsibility for any of this.

We visited Malta two weeks ago and what we saw has not reassured us; it has basically fanned our concerns. I'm also deeply concerned about the lack of urgency that I sense in the Council in particular, and to a lesser degree in the Commission. I welcome that this Commission is at least taking steps – in contrast to the previous Commission that was completely silent – but we have to realise that we are dealing here with hard-nosed criminals who are literally ready to kill. They're not going to be terribly impressed by a bureaucratic response, or by the Venice Commission, or by infringement procedures. They are criminals: that's what we're dealing with. And what is more worrying are the connections between those criminals and politics, all the way up to the Office of the Prime Minister. That is what we are talking about and this is part of the fabric that is the European Union.

Now the question is, at the end of this will we be able to look ourselves in the eye? Will we be able to look into the eyes of the family of Daphne Caruana Galizia and say that we have done everything in our power – everything? Yes, Ms Sippel, within the limits of the rule of law, but the presumption of innocence should never become the pretence of innocence.

First of all there is the immediate term, and that is to safeguard the integrity of the murder investigation. I note here that, although it is not our task to call for the resignation of the Prime Minister – that is the duty of the Maltese parliament and it should not be absolved of its responsibility – I do think that we should point out here that his continued presence in the Office of Prime Minister is cause for grave concern, because if there is a risk – real or perceived – of meddling with the investigation, basically we are eroding trust in the investigation, trust in the authorities and trust in the rule of law. Therefore, I would like to really urge the European Commission to immediately start the dialogue in the framework of the rule of law, and I'm glad that the Commission sent a letter yesterday.

The Council should be deeply ashamed of itself – the government leaders who are sitting at the table with the Prime Minister of Malta refusing to even discuss what is going on. It is deeply shameful. They should take responsibility for the integrity of the European Union.

Of course, in the longer term, there is the rule of law reforms, the constitutional reforms, banning corruption, money laundering, ending the sale of passports and all the rest of it, but, in conclusion, we have to recognise that this is not a technocratic issue, nor is it just a legal issue: this is an issue of taking political responsibility for the health of the democratic rule of law in the European Union as a whole, because if we don't – and don't now – this disease will spread. So let's act now.

Sven Giegold, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir waren mit einer Gruppe von Abgeordneten vor zwei Wochen auf Malta und was wir da gesehen haben, sind Fortschritte bei der Ermittlung des Mordes, aber gleichzeitig ein alarmierender Stillstand bei der Aufklärung und Verfolgung von Geldwäsche, von Korruption, bis in höchste Kreise.

Wir können uns innerhalb der Europäischen Union eine Kultur des Stillstands bei der Verfolgung von Korruption und Geldwäsche nicht leisten. Das schwächste Glied in der Union ist immer unser gemeinsames Problem. Deshalb ist es zentral, dass jetzt die Europäische Kommission alle rechtsstaatlichen Mittel einsetzt, um diese Verhältnisse zu verändern, die wir nicht nur – aber in besonderer Konzentration – auf Malta sehen.

Ich warne vor einem: Wir sollten uns nicht blenden lassen von den Festnahmen und den Fortschritten im Mordfall Caruana Galizia. Was wir auf Malta sehen, ist eine lange Liste von hochrangigen Korruptionsvorwürfen, bis hoch an den Dienstsitz des Präsidenten, im Bereich Korruption und Geldwäsche. Wir sehen dort keine konsequenten Ermittlungen und schon gar keine entsprechenden Verhaftungen und Verurteilungen.

Deshalb ist jetzt die Kommission gefragt, ernsthaft die Maßnahmen ins Werk zu setzen, die wir juristisch haben: Die Europäische Union ist eine Rechtsgemeinschaft und muss sich bei der Veränderung von Verhältnissen in Mitgliedstaaten auch selbst ans Recht halten. Aber wir können viel mehr tun, als die alte Kommission getan hat. Die alte Kommission hat im Wesentlichen, trotz zweier wichtiger Entschlüsse des Europäischen Parlaments, die Hände in den Schoß gelegt und nur wenig getan.

Was hindert Sie daran, gegen alle Staaten, die Pässe verkaufen, im Rahmen von Artikel 43 ein Vertragsverletzungsverfahren zu eröffnen wegen der Verweigerung der loyalen Zusammenarbeit zwischen den Mitgliedstaaten?

Was hindert Sie daran, dafür zu sorgen, wenn in einem Mitgliedstaat wie Malta öffentliche Beschaffungssysteme regelmäßig zu Korruption benutzt werden, entsprechende Vertragsverletzungsverfahren wegen der Verletzung der Beschaffungsregeln in Europa einzuleiten?

Was hindert Sie daran, im Bereich Korruption dafür zu sorgen, dass der Planungsrechtsbereich in Malta, der übrigens auch die Umwelt zerstört, dass dort endlich gegen Korruption vorgegangen wird?

Was hindert Sie daran, im Bereich der Anti-Geldwäsche-Politik nicht nur zu einzelnen Spezialfragen Vertragsverletzungsverfahren zu eröffnen, sondern wegen der systematischen Nichtanwendung des Rechts?

Das heißt also, wir haben eine lange Liste von möglichen Vertragsverletzungsverfahren, auch im Bereich der Verletzung der Gewaltenteilung, wo die jetzige maltesische Regierung die Empfehlungen der Venedig-Kommission nicht ernsthaft umsetzt. Also leiten Sie Vertragsverletzungsverfahren ein und sorgen Sie dafür, dass die ersten Schritte im Rahmen des Rechtsstaatsverfahrens eingeleitet werden, in dem systematisch die Rechtsstaatsprobleme in Malta angegangen werden.

Also es liegt mit an Ihnen, EU-Kommission, dass wir gemeinsam dazu beitragen können, dass sich die Verhältnisse in Malta und anderswo verändern.

Marco Dreosto, a nome del gruppo ID. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il mio primo pensiero va a Daphne Caruana Galizia e ai suoi familiari. Come ha detto giustamente il Commissario: nessun giornalista può morire per avere fatto bene il proprio lavoro.

Daphne Caruana stava indagando sulla corruzione a Malta, paese che ha visto un preoccupante aumento dell'illegalità nell'ultimo periodo. Brevemente, vorrei ricordare quanto riportato dalla stampa.

Lo scandalo dei visti di Schengen, che sarebbero stati venduti anche a cittadini libici, tra cui anche potenziali jihadisti per poter circolare poi liberamente in Europa. Lo scandalo dei cosiddetti passaporti d'oro, venduti sembrerebbe a 650 000 euro, e report di Europol che denunciava come nell'isola si riclassero soldi provenienti evidentemente da fatti illeciti, per non dimenticare, poi, tutte le amnesie maltesi in tema di immigrazione.

In questi casi, tutte le critiche venivano rivolte contro l'Italia e contro l'allora ministro Matteo Salvini. Ma quante volte Malta non si è adoperata, ripeto, non si è adoperata nel salvataggio in mare dei migranti, che venivano trasportati verso l'Italia poi dalle ONG?

Vogliamo ricordare come tra i grandi supporter del primo ministro maltese vi siano molti governi socialisti europei, incluso anche l'ex governo di un signore che si chiama Matteo Renzi, italiano. Ricordiamo come proprio Matteo Renzi twittava il suo supporto e diceva: l'uomo che ha risolto la vicenda dei migranti è un premier, ma non è Conte, tifa Milan, ma non è Salvini, si chiama Joseph Muscat ed è il premier di Malta.

Non a caso Salvini lo attacca perché Muscat è un leader, non come lui. Utilizzando un eufemismo potremmo dire che l'ex premier avrebbe potuto fare meglio a pensare bene prima di esprimere queste riflessioni, visti i gravi fatti di cronaca che sono successi poi nell'isola.

Ma voglio ricordare anche come un altro uomo della sinistra italiana, l'ex sottosegretario agli Affari europei, Sandro Gozi, candidato con En Marche alle scorse elezioni europee – e che forse poi siederà tra poco tra questi banchi nel gruppo Renew – e già consulente dell'Eliseo per le questioni europee, fosse proprio consulente anche del governo maltese, sembra che si sia dimesso nell'ottobre del 2019.

Vedo, allora, cari colleghi, molta ipocrisia tra i banchi di quest'Aula, dove non si è mai persa l'occasione di criticare, ad esempio, l'Italia, Matteo Salvini, ma anche gli amici ungheresi per voler bloccare l'immigrazione clandestina, per voler difendere le radici cristiane dell'Europa per schierarsi contro un'Unione europea delle banche e della democrazia. Forse, prima di criticare qualcun altro, alcuni gruppi avrebbero fatto meglio a verificare la situazione dentro la propria famiglia politica, così da evitare pessime figure.

Auspico, infine, cari colleghi, che lo spirito dell'Avvento possa portare in tutti una maggiore coerenza, una maggiore serenità e soprattutto una maggiore giustizia. Auguri a tutti per un santo e sereno Natale.

Assita Kanko, on behalf of the ECR Group. – Mr President, a free press keeps us free. It shines a light on the darkest and most corrupt corners of our societies. It holds politicians, governments, but also businesses, accountable. It keeps the eyes of our citizens wide open.

From where I come from, I had never imagined that modern-day Europe, the continent of enlightenment, would become the home to corruption, to press intimidation and to the assassination of journalists; that serious concerns about a criminal investigation, the independence of a criminal investigation, or serious concerns about the independence of government action would weave itself around the roots of our democracies.

If Europe is to speak with authority and credibility on governance, on freedom and on the fundamental rights, then Europe must become the best it can be. If we are to win back the trust, and retain this trust, of our citizens, then we need to keep ourselves to the highest standards.

Daphne Caruana Galizia was a mother and a wife who will not be going home on Christmas Eve to hug her sons or smile to her husband because she did her job as a journalist. And this family of hers cannot mourn because there is no justice yet. Not only must there be justice for Daphne and her family but also justice for our press for the sake of our democracy. We need to look into the mirror, and there face what we might become if we do not make that justice happen.

Stelios Kouloglou, on behalf of the GUE/NGL Group. – Mr President, a terrible crime has been committed in Malta, and the responsible for the crime must be brought to justice and the political responsible must also resign. So Mr Muscat, with his chief of staff being allegedly involved in the crime, must go right now, because we are afraid he's going to put obstacles in the investigation up to the moment when he wants to leave in January.

For once, we agree with the EPP that Mr Muscat must go, but I hope, dear colleagues, that you will display the same straight courage and you will be as adamant as that when we will speak about Mr Orbán and the violations of rule of law, not only about Malta anyway. Because in Malta, a crime has been committed, but this is not the only place that crimes are committed. It is not the only place that there is corruption. It is not the only place there is a fiscal paradise. No, please let me finish. I hope you will display the same straight and adamant character when we will talk about violations of the rule of law in Hungary and other countries where governments of yours are in place.

So, there is a problem in different countries. Malta is not the only fiscal paradise in the European Union; there are a lot of them. It is not the only country that is giving golden visas and golden passports. No, there are other countries. There are other countries that, at the same time, are denying the refugees and immigrants visas while the rich people from everywhere can have a visa and a passport. That's the same. That's against the values of the European Union.

Malta is the symptom, not the cause. Something is rotten in the Kingdom of the European Union, and we have to correct it.

John David Edward Tenant (NI). – Mr President, in Malta you may well be right to say that the independence of the judiciary needs to be protected. You may well be right that the outgoing Prime Minister should in fact be outgoing right now, rather than next year. Our hearts should, must, and do go out to the family of Daphne Galizia, and Maltese internal democratic processes need to stop governments from covering up. But be careful. History teaches us that whenever the European Union sits in judgment over its Member States, it almost invariably makes things worse. Just in the last few years the EU has messed up its response to Catalonia, Poland, Hungary, and of course my own country, the United Kingdom. Funny isn't it? When a Member State shows self-determination, whether rightly or wrongly, the EU applies pressure and interference. When an EU27 interferes in an EU1, it rarely ends well. Merry Christmas!

Roberta Metsola (PPE). – Mr President, we should not have to be debating this today. Malta should not have to spend the run-up to Christmas on the streets and Daphne Caruana Galizia should still be writing. But we have been forced to stand up to face down a criminal network that has seized control and chipped away at the pillars of our republic, protected by a Prime Minister who refuses to resign immediately.

And this is not hyperbole. For years, our Prime Minister and his paid envoys have conducted a taxpayer-funded disinformation campaign of vitriol, targeting anyone and everyone who dared to stand up to them. They tried to intimidate, threaten and silence by calling rallies to denounce us as traitors, but we knew then what the world knows now and we refused to give in.

Now we want the world to know that we are not all cut from the same cloth as Joseph Muscat and the criminals that he empowers because, when the world looks at Malta, they should see our face, a people standing up. They should see people like Michael and Rose, Peter and Matthew, Andrew and Paul, Daphne's family whose search for justice sparked a light that even the darkest of forces could not extinguish.

We are closer to justice than ever before but we are not there yet. Muscat is still trying to cling to power for at least another 30 days of chaos – interfering, influencing and contaminating the investigation. He must resign immediately if my country stands any chance of moving forward.

This must be a catalyst for change. We need a new rule of law mechanism that looks at the situation in every Member State, and we needed it yesterday. People fighting corruption, abuse of power and criminality should never be faced with shrugs of shoulders, inaction or excuses that protect political allies. We need the whole truth, we demand justice, we must have accountability, and then we need a massive programme of reforms because, after Joseph Muscat, nothing can ever be the same again.

Miriam Dalli (S&D). – Mr President, the assassination of Daphne Caruana Galizia was an act of terror that rocked my country, and as I have insisted before, I will insist again today: justice must be done and seen to be done.

Since day one, the Maltese authorities sought the assistance of international specialists, including the FBI and Europol, and tangible results were achieved. Action has to be taken against whoever is responsible, whoever those persons may be. Malta is currently experiencing unprecedented circumstances that shook the whole society, and we want these realities to be addressed in a constructive manner.

Several recommendations have been made. Some of the judicial changes proposed have already been carried out. Others, including recommendations by the Venice Commission and Country Specific Recommendations, are in the process of being carried out, and they will continue to be carried out.

As the Maltese S&D delegation, we are committed to ensure that the reforms our country has started to implement will continue at a speedier pace so that there are no doubts cast on the impartiality of our institutions. We want to make sure that checks and balances will be ingrained at all levels.

We are confident that the process under the oversight of the President of Malta to propose constitutional reforms will yield results. In the meantime, all alleged cases of corruption must be thoroughly investigated. No one is above the law, and the fact that time-barring on cases of political corruption was removed should ensure a judicial process in all cases, whenever they happened. Currently there are five ongoing magisterial inquiries on cases of alleged corruption, and yes, we want these inquiries to be concluded as soon as possible, for the benefit of all.

Malta is currently going through a period of political transition until a new Prime Minister is appointed, and it would be counterproductive if this Parliament rushes into prejudgments that can also prejudice the ongoing investigations.

I'm here to speak up for a country that showed that it listens; a country that is open to the recommendations made; a country that implements; and yes, to respond to those who find it convenient to harm Malta and its people at this hour.

One final comment to the European Commission. Ms Jourová referred to this, but I urge you to propose, as quickly as possible, a rule-of-law mechanism made up of independent experts that monitors all the Member States in an objective and fair manner. It is what we really need, because conclusions that are not objective do not help anyone.

(*The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 171(8)*)

Javier Zarzalejos (PPE), blue-card question. – I'm afraid that things are not as described by my colleague from the S&D, because reports continue coming that supporters of the Socialist Party in Malta are intimidating and deriding civil society activists and family members of Daphne Caruana Galizia. One Socialist minister has actually said that activists are acting in a provoking manner. Is this to you an acceptable statement from a minister within your political family?

Miriam Dalli (S&D), blue-card answer. – Mr President, I have always been in favour of protests that are peaceful and non-violent. I think this is something that this House agrees on. A lot of protests have been going on and I do not find myself comfortable condemning any protests that are peaceful. Not so ever. There were also citizens in the office of the Prime Minister. I think that goes to show that protests are being carried out and that they are being carried out with all due respect to the process.

Michal Šimečka (Renew). – Vážený pán predsedajúci, delegácia Európskeho parlamentu naozaj priniesla z Malty hrozivú správu o stave právneho štátu a väzbách medzi oligarchiou, súdnym systémom a najvyššou politikou. A to je presne ten korupčný systém, ktorý umožnil vraždu Daphne Caruana Galizia a roky bránil jej vyšetrovaniu. Podobne ako na Slovensku tento korupčný systém umožnil vraždu Jána Kuciaka a jeho sníbenice.

A naozaj je dnes nepochopiteľné, že napriek všetkému, čo vieme o situácii na Malte, sa Európska rada nedokáže rozhybať a ani len vyvolať politickú diskusiu s premiérom Muscatom, nehovoriac už o nejakom jasnom politickom postoji.

A vlády a ich lídri v Európskej rade si musia uvedomiť, že Európska únia neprežije, ak sa jej hodnoty nezačnú brať vážne, ak oni sami jej hodnoty nezačnú brať vážne, lebo bez vzájomnej dôvery, že štaty a ich lídri dodržujú princípy demokracie, právneho štátu a ľudských práv, nebude fungovať ani jednotný trh, ani kohézna politika, ani voľný pohyb. A hodnoty naozaj v tomto zmysle nie sú luxus, ale sú základom aj praktického fungovania Európskej únie.

A preto je najvyšší čas, aby sa ich monitorovanie stalo neoddeliteľnou a pevnou súčasťou európskeho projektu, na ktorom musia spolupracovať všetky inštitúcie, nielen Parlament, nielen Komisia, ale predovšetkým samotné členské štáty. A preto potrebujeme nastaviť spoločné kritériá, ktoré budú platiť pre všetkých rovnako, nie ako náhrada článku 7 alebo iných mechanizmov, ale ako ich doplnenie. Aby už v žiadnej členskej krajine nemohol vzniknúť korupčný systém, ktorý umožní vraždu novinára.

Gwendoline Delbos-Corfield (Verts/ALE). – Monsieur le Président, il y a deux ans, une femme courageuse et déterminée, Daphné Caruana Galizia, journaliste d'investigation, était assassinée pour avoir révélé des affaires de corruption au cœur de l'État maltais. Elle ne visait aucun parti politique plutôt qu'un autre; elle n'était pas animée par des convictions partisanes; elle n'avait pas d'intérêt personnel; elle cherchait juste à dévoiler l'ampleur d'un système généralisé de corruption dans une île moins peuplée que certaines villes françaises, où presque chacun peut profiter du système.

Aujourd'hui, ce qu'elle avait découvert et ces liens entre politique, gouvernement et corruption apparaissent au grand jour et, pire, son meurtre semble avoir été couvert au plus haut niveau du pouvoir.

Cela nous concerne, Commission, Parlement et Conseil, non seulement parce que l'état de droit est un fondement de notre démocratie européenne – nous le rappelons régulièrement dans le cas de la Hongrie, de la Pologne et d'autres États qui s'affranchissent des règles du droit – mais aussi parce que cette situation explosive à Malte a pu se développer du fait des lacunes de l'Union européenne sur le plan des règles de lutte contre les paradis fiscaux.

Malte n'est pas le seul paradis fiscal de l'Union européenne; il ne devrait pas être possible, dans l'Union européenne, d'acheter une citoyenneté à prix d'or. Nous ne pouvons pas nous contenter de le réprouver en disant «certes, c'est immoral, mais c'est légal». Non, cela ne doit plus être légal, et si nous n'y pouvons rien parce que cela relève de la compétence des États, nous devrions tout au moins réfléchir à découpler citoyenneté nationale et citoyenneté européenne dans ces cas spécifiques d'achats de passeports.

Une culture entière, à Malte, s'est construite sur l'argent facile, l'accueil d'oligarques, le blanchiment d'argent caché, et cela semble avoir pourri les institutions à la base. Les risques systémiques sont aujourd'hui immenses.

Quelle que soit la couleur politique du gouvernement, nous n'avons pas, ici, au niveau européen, à distribuer bons points et mauvais points entre les différentes forces politiques. Nous devons remettre en cause le processus global des passeports dorés. Nous devons aussi réaffirmer la nécessité de l'état de droit dans notre démocratie européenne, et c'est le second enseignement de cette histoire tragique.

La Commission propose de créer un mécanisme d'état de droit qui comporterait, notamment, un rapport annuel sur l'état de droit dans chaque État membre. Ceci est une étape indispensable, parce que l'état de droit deviendrait enfin une priorité pour l'Union européenne.

Aujourd'hui, au niveau du Conseil, au niveau de la Commission et depuis une décennie, ce sont les règles budgétaires et les contrôles monétaires qui sont les seules vraies exigences que nous avons à l'égard des États membres. Il est temps que l'état de droit soit aussi important à nos yeux que les ajustements structurels des États membres. Nous attendons donc du Conseil et de la Commission le même courage sur cette question et la même détermination que les journalistes d'investigation et les défenseurs des droits de l'homme, partout en Europe.

Jérôme Rivière (ID). – Monsieur le Président, nous avons tous été choqués par le meurtre de Daphne Caruana, tuée le 16 octobre 2017 dans l'explosion de sa voiture. Elle avait signé de très nombreux articles, très justes, dénonçant la corruption endémique dans son pays.

Aujourd'hui, l'étau s'est resserré autour du premier ministre socialiste, Joseph Muscat, et de la voyoucratie qui l'entoure – car c'est bien une voyoucratie qui l'entoure. Soupçonné de protéger son plan dans l'affaire du meurtre de cette journaliste, le premier ministre a, dimanche, annoncé sa démission, qui ne sera cependant effective qu'en janvier.

Il est avéré qu'il a interférédans l'enquête. Et pourtant, nous entendons peu les condamnations des socialistes dans cet hémicycle. Ils devraient dénoncer plus fort cette atteinte aux droits de l'homme. Quant aux socialistes français, éternels donneurs de leçons, quasi silence radio. Le groupe S&D s'accommode bien facilement de la présence en son sein du parti travailliste maltais si corrompu. C'est ce gouvernement, cette majorité, ce parti qui font commerce de passeports, choisissant une immigration de milliardaires douteux ou quasiment d'essence terroriste.

Mais ce n'est pas l'article 7, instrument illégitime d'essence fédéraliste, qui permettra une résolution de cette crise. C'est le peuple dans la rue. C'est au peuple maltais de choisir son destin. Que cette majorité ne profite pas d'une crise grave et réelle pour faire avancer un projet fédéraliste rejeté par les peuples, comme l'a rappelé le vote britannique de jeudi dernier.

Le premier ministre maltais a démissionné; tout son gouvernement doit le faire, poussé par le peuple. Et de nouvelles élections libres, sans tutelle de l'Union européenne, doivent être organisées à Malte.

Lucia Ďuriš Nicholsonová (ECR). – Vážený pán predsedajúci, keď hovoríme o Malte musíme hovoriť aj o Slovensku, kolko stojí vražda novinára. Na Malte 150 tisíc, na Slovensku 70 tisíc EUR. Vraždy Daphne Galizie a Jána Kuciaka odhalili len to, pred čím si tu neustále zatvárate oči. A to je to, že právny štát v týchto krajinách, členských štátov Európskej únie, rozobrali mafiánske vlády doslova na súčiastky. Zatiaľ čo Brusel vysielal delegácie a píše uznesenia, skorumpovaní politici v týchto krajinách využívajú čas na dezinformačné kampane. Obviňujú Sorosa, obviňujú mimovládky a v ľuďoch vyvolávajú pocit, že pravda už nemá žiadnu cenu. Na Slovensku presadili len nedávno socialisti spolu s fašistami 50 dňové volebné moratórium a predseda Európskeho výboru tam už celkom otvorene propaguje komunizmus.

Malta a Slovensku majú jedno spoločné: vládnu v nich strany, ktoré patria do európskej rodiny socialistov. Brusel musí prestať alibisticky chrániť mafiánske vlády vo svojich vlastných štátach, vo svojich vlastných členských štátach. Sme to dlžní všetkým slušným občanom Únie, ktorým skorumpovaní politici ukradli ich vlastný štát.

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, alguns membros deste Parlamento tiveram a oportunidade de conhecer Daphne Caruana Galizia antes de ela ter sido assassinada, quando trabalhávamos numa comissão de inquérito parlamentar onde foram revelados formulários de abertura de contas em paraísos fiscais por parte do Chefe de Gabinete do Primeiro-Ministro, por parte do ministro agora demissionário.

Daphne Caruana Galizia colaborou com este Parlamento e cooperou com uma das comissões parlamentares e quando ela foi assassinada foi uma parte do Estado de direito em Malta que foi assassinado também. Na verdade, o que temos em Malta é uma porta aberta para a corrupção, seja por via dos paraísos fiscais, seja por via dos vistos Gold. E, como acabei de referir, o facto de não termos a proteção necessária para o jornalismo de investigação é uma garantia de que a democracia não funciona. Temos um batalhão de jornalistas que procuram proteger a democracia. Precisamos ter um batalhão de governantes que defendam o jornalismo de investigação e que defendam os jornalistas.

A presença destes membros no Governo até há cerca de duas semanas, a presença ainda de Muscat no governo, não nos dá nenhuma garantia de que haja uma investigação imparcial em relação ao assassinato de Daphne Caruana Galizia. E, nesse sentido, devemos apelar. Não no sentido da interferência, mas no sentido do respeito e da proteção do Estado de direito. Que o Sr. Muscat se retire. E, caros Colegas e caras Colegas, devemos dar-nos ao respeito. Não é uma corrida para o fundo. Não é saber quem tem o pior caso, se é Malta, se é a Hungria, se é a Polónia, se é a Eslováquia. É o Estado de direito que está a ser enterrado na União Europeia e isso, sim, deveria preocupar-nos, isso sim, devia juntar-nos para defender a democracia.

Ignazio Corrao (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, due anni fa, subito dopo l'uccisione di Daphne Caruana Galizia, abbiamo tenuto un dibattito qui in Parlamento europeo. Ricordo che sia il Parlamento, per voce dell'allora presidente Tajani, sia la Commissione europea, per voce del vicepresidente Timmermans, si impegnarono a fare massima chiarezza su quello che era accaduto.

Io ricordo che nel mio intervento parlai del metodo mafioso utilizzato per uccidere Daphne Caruana Galizia, perché era un segnale molto chiaro che nessuno doveva mai più ficcare il naso in quel tipo di interessi. Ora, dopo due anni, a che punto siamo arrivati? È stato arrestato un imprenditore, sono state arrestate altre persone, è chiaro il coinvolgimento del governo, però non si capisce a che titolo i vari Muscat, Mizzi, i vari altri esponenti siano concretamente coinvolti.

Quello che ancora non è chiaro sono anche le cause che hanno portato, di che cosa parlava Daphne Caruana Galizia, parlava di riciclaggio, parlava di corruzione, parlava di interessi sporchi, ma parlava anche di progetti in cui ci sono finanziamenti della Commissione europea, di progetti energetici, di elettrodotti, di gasdotti, di progetti che sono ancora finanziati dalla Commissione europea, tramite il CEF e tramite appunto la lista di progetti di interesse comune.

Ecco, ancora noi dobbiamo cercare di fare chiarezza. Ci sono dei giornalisti che sono stati trattenuti qualche settimana fa dal governo, anche se temporaneamente. Ancora mi sembra che non ci sia troppa voglia e quindi spero che dopo questa discussione si possa davvero insistere e riportare lo Stato di diritto in uno Stato dell'Unione europea.

Antonio Tajani (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Joseph Muscat e il suo governo devono dimettersi subito dopo il voto di quest'Aula.

Il voto della nostra risoluzione sarà una sorta di sfiducia europea per il suo operato e per l'operato del suo governo. Ma Muscat deve dimettersi anche per rendere più agevole l'azione della polizia e della magistratura, perché si scopra fin dove erano arrivati i complici e i mandanti e gli assassini di Daphne Caruana Galizia, per scoprire se nel palazzo del governo c'erano i mandanti di questo orribile omicidio.

Secondo motivo: deve dimettersi per restituire dignità ad un paese che non può essere considerato il luogo dove si fanno traffici illeciti, dove si vendono i passaporti ai magnati russi, dove si ricicla il denaro sporco. Malta non è questo. Malta è un paese che tutti quanti amiamo e ha bisogno di vedersi restituita la sua dignità dalle dimissioni del primo ministro.

E poi le sue dimissioni devono anche squarciare un velo su complicità in affari più o meno leciti con paesi della nostra Unione europea, con governi della nostra Unione europea, con compagni di partito, ex primi ministri.

E l'Unione europea deve fare di più di quanto ha fatto fino ad oggi. Ricordo la difesa anche in quest'Aula di Muscat. Lo scontro che ebbi con la Commissione europea su questa vicenda. Bene ha fatto il Commissario a mandare una lettera e chiedere che si ripristini lo Stato di diritto a Malta e che si agisca in maniera corretta.

Bene, noi vogliamo che si faccia chiarezza, che tutti i paesi vengano trattati nella stessa maniera, perché a Malta è stata assassinata una giornalista. Non c'è soltanto una violazione normale dello Stato di diritto, c'è qualcosa di ancora più grave, gli assassini si nascondevano con complicità nel palazzo del governo. Ecco perché servono le dimissioni. Ecco perché soltanto, Signor Presidente, restituendo dignità a Malta, facendo giustizia, renderemo non vano il sacrificio di Daphne Caruana Galizia.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, vicepresidenta Jourová, Comisario Reynders, hace ya más de dos años que la entera Unión Europea acusó commocionada el conocimiento de un asesinato brutal, alevoso y mafioso de una periodista de investigación en Malta, Daphne Caruana Galizia.

Hemos rendido tributo a su memoria en este Parlamento Europeo en numerosas ocasiones, pero la historia no ha terminado. En la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior, que tengo el honor de presidir, escuchamos el testimonio de sus tres hijos —Andrew, Paul y Matthew— y les ofrecimos nuestro compromiso, en primer lugar, para que se haga justicia.

Justice must be done. We've got to see that justice is done.

Y eso significa confiar en que las investigaciones policiales que han implicado al FBI, a Europol y a Interpol lleven a término completamente el esclarecimiento de todas las responsabilidades caiga quien caiga, y que, por supuesto, el Poder Judicial haga su trabajo en Malta. Pero hay más: hay que subrayar el mensaje europeo —en Malta y en toda la Unión Europea— de la lucha contra la corrupción para acabar con la venta de pasaportes de oro, que abren el acceso a la libre circulación de mafiosos. En el conjunto de la Unión Europea, en Malta y en todas partes, hay que acabar con el blanqueo de dinero procedente de negocios ilícitos, y con la colusión entre poder político y dinero, especialmente en un país que resulta ser un territorio muy acotado, el país más pequeño de la Unión Europea, con la población más reducida de toda la Unión Europea.

Pero, sobre todo, tenemos que asegurar que, por fin, vamos a establecer un mecanismo de Estado de Derecho —*rule of law, fundamental rights and democracy*—, que hemos pedido una y otra vez en la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior.

A apoyamos las misiones que la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior ha desplegado en Malta; la última, con urgencia, recientísimamente, hace apenas una semana. Y todas sus conclusiones las hacemos nuestras, pero el mecanismo del Estado de Derecho tiene que asegurar que todos los Estados de la Unión se someten regularmente, de manera periódica, de manera estable, de manera segura, sin críticas de sesgo político, al cumplimiento de los parámetros y valores fundacionales del Estado de Derecho en la Unión Europea, de la independencia de la justicia en la Unión Europea. Y también tenemos que garantizar que el acceso a los fondos y a los presupuestos de la Unión Europea está supeditado estrictamente al cumplimiento de las reglas del Estado de Derecho.

(El orador acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 171, apartado 8, del Reglamento interno)).

Manfred Weber (PPE), Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kollege! Ich glaube, wir alle teilen im Haus – und es wurde durch die sozialdemokratischen Redner mehrfach zum Ausdruck gebracht –, dass die Dienste ermitteln müssen, dass wir Vertrauen in die Behörden haben, dass sie ermitteln müssen.

Und dass es keine Vorverurteilung durch uns als europäische Institutionen geben darf, ja. Aber die politische Bewertung wurde ja bereits vorgenommen. Der Premierminister hat freiwillig seinen Rücktritt eingereicht. Die politische Bewertung ist bereits vorgenommen. Deswegen kann ich nicht verstehen, warum die sozialdemokratische Fraktion nach wie vor an Muscat festhält.

Ich bin der Meinung, dass Muscat jetzt den Weg freimachen muss, klarzustellen, dass die Behörden unabhängig ermitteln dürfen. Deswegen ist die einzige Forderung, die jetzt noch im Raum steht, dass er nicht noch 30 Tage im Amt bleibt, sondern dass er jetzt sofort seinen Rücktritt einreicht.

Das wäre die Frage an die Sozialdemokraten: Warum sind Sie nicht bereit, diese Forderung mit zu unterstützen?

Juan Fernando López Aguilar (S&D), respuesta de «tarjeta azul». – Señor Weber, todos los Estados miembros de la Unión Europea que estilan la democracia parlamentaria tienen sus mecanismos para la depuración de responsabilidades, y corresponde a Malta depurar las responsabilidades de su primer ministro, pero es que además se ha hecho ya, y el primer ministro ha ofrecido su dimisión. Pero, además de eso, hay que asegurar que el mecanismo del Estado de Derecho —rule of law, fundamental rights and democracy— es cumplido por todos los Estados miembros y que se cumplen estrictamente parámetros de exigencia de lucha contra la corrupción que acaben con la colusión entre poder político y dinero, en Malta y en todas partes.

El primer ministro va a dimitir, ha ofrecido su dimisión, lo ha dicho con claridad; y solo puedo decir que, en este caso, las responsabilidades políticas se han ventilado al máximo nivel. Dije «caiga quien caiga». ¿Puede caer en Malta algo más alto que el cargo del primer ministro? Se lo ha cobrado este caso, pero las lecciones que hay que depurar van mucho más allá: lucha contra la corrupción y cumplimiento del Estado de Derecho, en Malta y en todas partes.

Presidente. – Havia outros pedidos de cartão azul, mas como é prática, e para a gestão do tempo, vamos aceitar apenas um cartão azul por intervenção.

Ramona Strugariu (Renew). – Mr President, two years have passed since Daphne died. It has been too long and it has been too much. When this happened, 751 letters should have left this House to go to the Prime Minister's office in Malta with one single question: who ordered Daphne Caruana Galizia's murder and why? None of those ministers at the European Council should have shaken Muscat's stained hands. Every single hour which passes with Muscat still in office, after everything that has happened, means defiance to the Maltese people and lack of respect towards the European values. Every single day which passes without us having European legislation to protect investigative journalists and to properly finance their projects and to protect them means a lost day. If we have a mission in this House, then this mission is to defend the rule of law, to defend justice and to stand up for those who actually fight for justice and finding the truth.

Poplu Malti, ahna magħkom. Ĝustizzja għal Daphne.

Tineke Strik (Verts/ALE). – Mr President, the assassination of Daphne Caruana Galicia was a brutal attack on the freedom of media and the rule of law that she herself sought to protect. The fact that political figures seemingly enjoyed impunity in this case for a long time shows how dysfunctional the system of criminal justice and the rule of law in Malta has become. The murder and the lack of follow-up therefore exposed the deep crisis of the rule of law in a broadened sense and thus a serious problem with Article 2 of the Treaty on European Union. Yet over the past few years, the European Commission and the European Council refused to take any measures against the Maltese Government, and even now the Council remains silent.

Let us be very clear: the case of Daphne is not just a concern for national authorities. If all persons responsible for this crime are not brought to justice and if the complicity at the highest level and systematic corruption is not fundamentally solved, our shared system of fundamental values is failing. So it's high time for the EU to speak up and send a clear message to all journalists in Europe. We will protect the much-needed checks and balances within each society, including the work of journalists and the freedom of media. We will make sure that this murder will not silence actors who want and need to speak up.

So my question to the Commission is: what will be the concrete steps of the new Commission towards the Maltese Government to ensure a due and independent process in this case? And will it make sure that, if Malta fails to correct its rule-of-law weaknesses and reform its judicial and institutional system, it will intervene? And isn't it time that Member States became more vocal in addressing rule-of-law violations, not only in political dialogues but also by using the legal means they have at their disposal, such as state actions brought before the Court of Justice?

Isabella Tovaglieri (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il barbaro assassinio della giornalista Daphne Caruana Galizia ha fatto emergere a livello internazionale il sistema di illegalità e di corruzione presente nelle istituzioni di uno Stato membro dell'Unione europea.

Uno Stato non certamente guidato da una maggioranza conservatrice, spesso additata di essere autoritaria e liberticida, bensì da un premier laburista, che dopo le prime scottanti inchieste della giornalista Daphne si è dimesso e ha convocato nuove elezioni per farsi rieleggere e conservare, non certamente il bene pubblico, bensì la corruzione ed il malafattore. Quel premier, infine, si è dimesso, ma non certamente perché spinto dalla propria coscienza, bensì dall'incredibile ondata di proteste popolari e dalle inchieste giornalistiche anche di prestigiose testate internazionali, che hanno proseguito il lavoro della collega.

Quasi ogni giorno, oggi, il popolo maltese scende in piazza e per la prima volta nella propria storia, lo fa senza bandiere di partito, ma solo ed esclusivamente per chiedere che il premier lasci immediatamente la carica prima ancora del 18 gennaio come annunciato, ma soprattutto per chiedere che la politica cambi e che le istituzioni vengano drasticamente riformate.

Ebbene, noi dobbiamo essere al loro fianco. Per troppo tempo, l'Unione europea, infatti, non ha alzato sufficientemente la voce contro un paese in cui sono stati deliberatamente violati i principi fondamentali su cui si basa la civiltà occidentale, la libertà, la democrazia e il rispetto delle leggi.

Finalmente, pochi giorni fa, una delegazione di questo Parlamento è stata a Malta e ha riscontrato un grave pericolo per lo Stato di diritto. Sono stati constatati non soltanto gravi limiti alla libertà di stampa, un principio base su cui si fonda la democrazia di ogni Stato, ma anche il rischio per l'autonomia e l'indipendenza della magistratura e, soprattutto, violazioni di normative europee e internazionali in materia di riciclaggio.

Non è infatti un mistero che oggi basta un semplice click del computer e in meno di tre giorni si può costituire una società a Malta, con ingenti vantaggi fiscali. Non a caso a Malta, ci sono più di 70 000 società offshore, non certamente tutte illegittime, ma che troppo spesso vengono utilizzate per eludere ed evadere le leggi fiscali.

L'Europa ha garantito il libero flusso di denaro tra gli Stati membri, ma deve ancora adeguare il flusso di informazioni tra le polizie, soprattutto per quanto riguarda gli illeciti finanziari e tributari. Non a caso, molti dei reati denunciati da Daphne avevano una dimensione europea e coinvolgevano diversi Stati membri.

Ebbene questa situazione in Europa non può essere più tollerata. Dal canto suo il Parlamento europeo si sta adoperando per introdurre un meccanismo di controllo dello Stato di diritto nei propri paesi membri, ma è indispensabile che anche la Commissione intervenga con giusti provvedimenti e, se necessario, anche con le dovute sanzioni.

Dace Melbārde (ECR). – Priekssēdētāj! Ceru, ka Dafnes slepkava saņems pelnīto sodu, un ceru, ka Malta nodrošinās neatkarīgu izmeklēšanu un tiesvedību, lai žurnālistes atklātajos noziedzīgajos darījumos vainīgie tiktū saukti pie atbildības.

Maltais žurnālistes nonāvēšana liek mums domāt un rīkoties, lai pilnveidotu tiesisko regulējumu, stiprinātu atbalstu medijiem, lai žurnālisti Eiropā var droši un neatkarīgi darīt savu darbu. Eiropas Komisijai ir jānāk ar priekšlikumiem ne tikai naudas atmazgāšanas un korupcijas novēršanai, bet arī ar priekšlikumiem, kas novērš stratēģiskās tiesvedības pret žurnālistiem.

Tāpat mums ir jāsniedz juridisks atbalsts žurnālistiem, kuri savas profesionālās darbības dēļ cieš no fiziskiem uzbrukumiem, nepamatotām tiesvedībām un izmeklēšanām, nomelnošanas kampaņām un aizskārumiem internetā, un diemžēl Malta nav vienīgais gadījums šajā ziņā.

Žurnālistu fiziskai drošībai Eiropā ir jābūt pašsaprotamai, taču tāpat svarīgi ir panākt žurnālistu sociālo nodrošinātību. Tāpēc jāstiprina pasākumi kvalitatīvas žurnālistikas un mediju atbalstam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL). – Señor presidente, el caso de Daphne Caruana es la cara visible de una problemática que tiene varias caras. No solo podríamos estar ante un asesinato de Estado, sino que, sobre todo, su muerte buscaba encubrir un sistema de evasión y elusión fiscal por parte de las grandes corporaciones. Daphne investigaba el entramado de los llamados «papeles de Panamá», en el que estaba implicado no solo el Gobierno de Malta, sino también multimillonarios y multinacionales de toda Europa.

Lo que Daphne revelaba no era un problema maltés, sino también un entramado de abuso e impunidad del poder corporativo con la connivencia de los poderes públicos. Un problema que desborda las fronteras de Malta y que nos obliga también a poner el foco en el conjunto de la Unión Europea. Lo que denunciaba Daphne Caruana en los «papeles de Panamá» y su asesinato siguen sin resolverse.

Este Parlamento no puede mirar solo el caso concreto de Daphne y Malta. Hay que abordar también lo que la propia Daphne Caruana denunciaba en sus investigaciones. Que se haga justicia para Daphne y para su familia amenazada pasa por hacer justicia también contra un Estado al servicio del poder corporativo y de su impunidad. Urge tomar medidas en defensa de las y los informadores para que no volvamos a tener otro caso Daphne Caruana. Hay muchas Daphne Caruana en Europa. Urge protegerlas. Urge no volver a tener un asesinato de estas características.

Vladimír Bilčík (PPE). – Mr President, this Parliament took political leadership last year to protect journalists after the murders of Ján Kuciak and Martina Kuňírová in Slovakia. That was an extremely important step, and let me tell you, justice in Slovakia hasn't yet been done. This is why it's so important that everybody in this House exerts pressure for political change in Malta, because only with that political change can we create space – real space – for justice to be done. That's why it is essential and that's why we are here today, to be the leader of political change.

But our voice is not enough. We need the Member States and we need the Commission to support the people of Malta, who deserve to know the truth. And that is going to take time, but the first step is political change. Prime Minister Muscat has said he will resign. Well, he should go now. He should resign now. This is the key message, and this is a message we are sending from this Parliament right here and right now.

In addition to that, of course, we do need major changes in the way we discuss the rule of law in this House and in the European Union. We need a comprehensive mechanism that prevents events such as the murder of Daphne Caruana Galizia, and we need to work on it right now. We need to protect journalists and we need preventive measures. We can't discuss crisis management after the murders happen, and that's why we need the answers from the Commission, but also from the Member States, right now.

Alex Agius Saliba (S&D). – Sur President, jien kburi li jien Malti. Kburi b'pajjiži u mhu ser naċċetta qatt illi minħabba l-allegat għażiż tal-ftit, pajjiži kollu, Malta shiħa, tigi ttimbrata daqslikieku kienet xi stat mafjuż. I-

Mill-ewwel ġurnata wara dan id-delitt, il-Gvern ta l-ghodda kollha lill-awtoritajiet u l-istituzzjonijiet tagħna sabiex ikoll-hom ir-riżorsi biex dan l-assassinju jiġi riżolt. Il-Pulizija – assistita mill-Europol, assistita mill-FBI – għamlet investigazzjoni b'reqqa kbira. U llum għandna l-allegati qattila u l-allegat mandant illi qeqħdin jaffaċċejaw il-ġustizzja. Is-serjetà li hadmet biha l-Pulizija ġiet ikkonfermata wkoll mill-kap tad-delegazzjoni tal-Parlament Ewropew illi ġimghatejn ilu kienet f'pajjiżna.

Aktar minn hekk, il-qrati qed jagħmlu xogħolhom b'libertà assoluta abbaži tal-prinċipju fundamentali tas-separazzjoni tal-poteri u tas-saltna tad-dritt. Dawn huma kollha sinjal ċari li l-istituzzjonijiet tagħna qed jaħdnu u mhu qed iharsu lejn wiċċi hadd sabiex fl-ahħar mill-ahħar il-ġustizzja ssir u dan il-każi jiġi riżolt.

Għalhekk nemmen, li din ir-riżoluzzjoni li għandna quddiemna hija wahda ingħusta hafna mas-sitwazzjoni preżenti f-pajjiżi. Nirrikonox Xu li l-ebda sistema mhi perfetta, l-ebda pajjiż m'huxwa perfett. U ghaliex jiena Malta u ghaliex inhobb lil pajjiżi, nifhem u nemmen bis-shih illi għandna xi ntejbu wkoll. Imma l-Gvern għamel u qed jagħmel hafna xogħol sabiex jiġu attwati u implementati r-rakkommandazzjoni jiet kemm tal-Kummissjoni Venezja kif ukoll tal-Kunsill Ewropew. Sal-ġimħa li ghaddiet stess, wahda mir-rakkommandazzjoni jiet ewlenin rigward il-poteri tal-Avukat Generali qiegħi implementata b'mod shih.

Il-ġustizzja nipproteġuha billi nsahħħu l-istituzzjonijiet u nhalluhom jaħdnu fil-libertà. Dan hu dak illi għamilna, dan hu dak illi ha nkomplu nagħmlu.

(Il-kellem accetta li jwieġeb mistoqsija “karta blu” (Artikolu 171(8) tar-Regoli ta’ Proċedura))

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), ερώτηση με γαλάζια κάρτα. – Κύριε Πρόεδρε, επειδή εμείς, στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, είμαστε πραγματικά Ευρωπαίοι και θέλουμε μια ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση, υπερασπιζόμαστε το κράτος δικαίου ανεξαρτήτως χρώματος και ιδεολογίας και δεν κάνουμε διακρίσεις για κανέναν. Είμαστε υπερήφανοι ως Ευρωπαίοι και είμαστε υπερήφανοι για τις χώρες μέλη μας. Αυτή τη στιγμή δεν εγκαλούνται και δεν κατηγορούνται η Μάλτα και ο μαλτέζικος λαός. Αυτή τη στιγμή εγκαλείται, διότι εκθέτει τη χώρα και τον περήφανο μαλτέζικο λαό, η κυβέρνησή του. Πόσο άνετα νιώθετε και πόσο υπερήφανος νιώθετε όταν προκύπτει, από τα δικαστικά στοιχεία, ότι ακόμα και ο επικεφαλής του προσωπικού γραφείου του πρωθυπουργού εμπλέκεται στην υπόθεση και συνεχίζει να παραμένει ελεύθερος; Όπως άλλωστε παραμένει στη θέση του ακλόνητος και ο πρωθυπουργός της χώρας που, δύο χρόνια μετά, δεν κατόρθωσε να εξιχνιάσει, αφού δεν έχουν προχωρήσει οι έρευνες, για αυτήν τη στυγερή δολοφονία που κιηλιδώνει όχι μόνον τη Μάλτα αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Alex Agius Saliba (S&D), tveġiba karta blu. – Jiena kburi b'pajjiżi, kollega dejjem u kullimkien. Niskanta li llum il-Grupp PPE uža enerġija kbira f'dan id-dibattitu. F'dibattiti oħraejn fejn pereżempju jkun hemm dibattiti fuq l-istat tas-saltna tad-dritt fl-Ungernja, il-heġġa li turu dik il-ġurnata tkun hafna u hafna inqas, qalbkom taħraqkom hafna u hafna inqas.

Jiena kburi għal raġuni wahda: kburi għar-raġuni li l-istituzzjonijiet f-pajjiżna qeqhdin jaħdnu u mhu qed iharsu lejn wiċċi hadd sabiex fl-ahħar mill-ahħar dak illi jixtieq kull Malta, dak illi jixtieq kull wieħed minna jsehh – illi naraw dan il-każi illi xxokkja lil kulhadd fl-ahħar mill-ahħar jingħalaq billi ssir ġustizzja li ma thares lejn wiċċi hadd. Dak li qed isir bħalissa. U għalhekk, nerġa' ngħidlek, iva għalhekk kburi b'pajjiżi!

Anna Júlia Donáth (Renew). – Elnök úr! Daphne Caruana Galizianak azért kellett meghalnia, nehogy leleplezze, hogy Máltán a korrupció és a hatalmi összefonódás olyan mértéket öltött, amely a kormányzat legmagasabb szintjeit is eléri már. Halálával azonban mégis indirekt módon sikerült elindítania valamit, rávilágítani egy rendszerszintű problémára, illetve arra, hogy ez immár tényleg a politikai kormányzás legmagasabb szintjeit is érinti. Mára világossá vált, hogy a kormányzat legmagasabb szintjéről avatkoztak be a Galizia-gyilkosságnak nyomozásába, valamint abba is, hogy a málta bűnöldöző hatóságok nem működtek megfelelően a korrupcióval és a pénzmosással kapcsolatos ügyekben. Ez nagyon komoly jogállamisági problémákat vet fel.

Üdvözlöm, hogy Reyners biztos úr levélben fordult a málta kormányzathoz az igazságügyi reform felgyorsítása érdekkében, mindazonáltal arra kérnem a Bizottságot, hogy ezt a reformfolyamatot végig kövesse figyelemmel, és emelje fel a hangját minden egyes rendszerszintű kérdés és hiba kapcsán, legyen bátrabb és egyértelműbb, mint elődjei voltak. Illetve azt szeretném kérni, magyar és európai állampolgárként is, hogy ne engedhessük meg azt, hogy bármelyik tagállam kormánya kénye-kedve szerint értelmezhesse a jogállamisági kérdéseket. Ez közös európai érdekünk, hogy minden nyian odafigyelünk ezekre, legyen szó akár Magyarországról, akár Lengyelországról, akár Máltáról, ez nem tagállami belső magánügy, ez közös európai ügyünk.

Alice Kuhnke (Verts/ALE). – Herr talman! Förvar av journalisters möjligheter att granska oss politiker och andra makthavare ska vara en del av vårt DNA. Just därför är det en skam att Maltes regering har agerat otillräckligt efter mordet på Daphne Caruana Galizia. Och det är ytterligare en skam att politiker och politiska grupper härinne, som säger sig vara demokrater, kohandlar med sin vilja att ställa de ansvariga till svars.

Att ni tappat bort er moraliska kompass i jakten på egen vinnning är i sanning en skam. Inte bara eftersom Malta är en medlemsstat, men också därför att varje enskild politiker, i varje enskild församling, som undergräver rättsstaten, samtidigt undergräver demokratin och förtroendet mellan oss politiker och medborgarna, vilket är själva kärnan i ett demokratiskt samhälle.

Jordan Bardella (ID). – Monsieur le Président, le plus haut sommet de l'État maltais est mouillé, depuis deux ans maintenant, dans une affaire de corruption et d'assassinat d'une journaliste lanceuse d'alerte, Daphne Caruana Galizia. Une affaire qui a révélé les liens étroits entre pouvoir et organisations mafieuses, mais aussi la faillite totale du système judiciaire d'un État membre.

Alors que l'Union européenne et la Commission sont habituellement si promptes à réagir et à sanctionner des États lorsqu'ils rechignent à appliquer leurs politiques – qui leur sont imposées – et lorsqu'ils refusent de se soumettre à vos diktats, leur réaction a tant tardé dans ce scandale... Panama Papers, évasion fiscale, blanchiment d'argent, passeports de complaisance: les défaillances ne manquent pas à Malte, et ne sauraient se résumer à cette seule affaire sordide et extrêmement grave.

Pendant que vous focalisez votre attention sur les gouvernements dits populistes, démocratiquement élus, vous fermez les yeux sur les pratiques mafieuses de certains dirigeants d'États membres et ne réagissez que lorsque la pression populaire et médiatique vous y oblige.

Cette affaire devrait vous inciter à la prudence concernant les procédures d'intégration, au sein de l'Union, de nouveaux États où corruption, trafics en tout genre et mafia font notoirement partie du décor.

Elle devrait également vous inciter à réfléchir à une meilleure protection des lanceurs d'alerte. Edward Snowden ou Julian Assange ont pu se rendre compte de la lâcheté de certains gouvernements et des institutions européennes en la matière.

Nous demeurons les défenseurs de la souveraineté des États. Le peuple maltais, qui a montré son courage depuis plusieurs mois dans les rues du pays, est le seul légitime pour balayer démocratiquement ceux qui, au pouvoir, continuent de s'adonner à de telles pratiques.

Peter Lundgren (ECR). – Herr talman! Fallet med den maltesiska journalisten Daphne Caruana Galizia, redan 2017, har ju visat sig vara en politisk soppa som när ända upp till premiärministern Joseph Muscat. Man har dragit ut på undersökningen och sett tiden an, men slutligen står det ju klart att detta har kopplingar ända upp på premiärministernivå. EU är ju tyvärr då en tandlös tiger utan klor och kraft, men åtminstone kan vi ledamöter visa vårt stöd och kräva rättvisa för Galizia, hennes familj och inte minst demokratin.

Jag kommer själv från ett land med en svårt vänstervriden journalistkår. Men vi får ju aldrig någonsin acceptera att journalister mördas när de gör sitt arbete som just undersökande journalister. Därför vill jag säga till Malta och kanske speciellt premiärminister Muscat: Ta ert ansvar nu och låt Daphne Galizia och hennes familj få rättvisa.

Anne-Sophie Pelletier (GUE/NGL). – Monsieur le Président, tout d'abord je voudrais féliciter nos collègues de l'extrême droite, qui sont de vrais Tartuffes de la liberté de la presse et qui aujourd'hui nous donnent de belles leçons. «Sans la corruption, Daphne serait encore en vie»: ce sont les mots du mari de la journaliste assassinée, Daphne Caruana.

Nous sommes tous d'accord ici pour dire qu'il faut faire toute la lumière sur cette affaire. Mais au-delà de l'atteinte aux droits fondamentaux de la presse indépendante, c'est à sa famille que je voudrais penser, qui attend des réponses. La responsabilité de cet assassinat, nous la partageons tous, chers collègues. Notre renoncement collectif face à la corruption a aussi tué Daphne.

Faut-il qu'il y ait encore des journalistes qui meurent pour que nous en parlions ici? Qui se souvient qu'un très proche conseiller politique du premier ministre Édouard Philippe, également conseiller politique maltais, a démissionné pour protéger Édouard Philippe? Il sera d'ailleurs bientôt député européen. Qui se souvient que Malte est dirigée par un gouvernement d'un parti soi-disant socialiste, membre du PSE, et dont des députés siègent dans cet hémicycle?

Combien de temps allons-nous donner des leçons à rebours, au lieu de prendre des mesures urgentes pour endiguer la corruption qui menace et la démocratie, et la presse libre et indépendante, et la vie des lanceurs d'alerte? Je vous le demande, chers collègues: combien de temps devrons-nous accepter que des journalistes meurent pour mettre en lumière les défaillances de nos gouvernants?

David Casa (PPE). – Sur President, nibda billi nitlob skuža, skuža ghall-mod kif agixxa u għadu qed jaġixxi l-Gvern Malti. Onestament, qatt ma emmint illi nista' nasal biex nisthi mill-Gvern ta' pajjiżi daqskemm qed nisthi llum. Nisthi mill-klikka ta' kriminali li hadu l-Gvern Malti fidejhom. Nisthi mill-istituzzjonijiet ta' pajjiżi li m'għamlux xogħolhom. Nisthi li qatlu lil Daphne Caruana Galizia.

Però, il-Gvern Malti mhuwiex Malta. Dawn il-ftit kriminali ma jirrappreżentawx lill-poplu Malti u Ghawdexi. Il-poplu Malti u Ghawdexi ta' veru qiegħed fit-toroq jipprotesta f'pajjiżi. Poplu reżiljenti, poplu b'saħħtu, poplu li huwa kuraġġuż. Dawn huma l-vera Maltin ta' pajjiżi. U filwaqt li l-Gvern Malti jgħieghni nisthi, il-poplu Malti lili jagħmilni kburi. Kburi li ahna ma nhallux lil min ikasbarna. Kburi li ahna nagħrfu li fost l-aqwa ġurnalisti li kien hawn f'dan il-kontinent, Daphne hija wahda minnhom. Daphne hija l-vera Maltija.

Issa però, irridu azzjoni fuq livell Ewropew. Daqshekk kliem vojt, sentenzi vagi, u weghdiet ta' monitoring. Azzjoni issa mill-Kunsill li huma assenti llum u mill-Kummissjoni biex taqdu dmirkom. Qumu minn hemm u pproteġu lill-poplu Malti u Ghawdexi. Aċċertaw illi l-istituzzjonijiet tagħna jkunu fuq in-naħha taċ-ċittadini. Il-poplu Malti u Ghawdexi għandu d-dritt għal dan kollu. Jien kburi li flimkien ma' Roberta (Metsola) ninsabu mal-poplu Malti u Ghawdexi. Kburi li jien parti minn din il-familja hawnhekk illi dejjem, dejjem f'dawn is-sentejn kienet favur il-poplu Malti u Ghawdexi!

Evin Incir (S&D). – Herr talman! Demokrati, rättsstat och fundamentala rättigheter är principer som aldrig någonsin och någonstans får kompromissas. I en tid då vi ser alltför länder åsidosätta våra gemensamma värderingar så måste reaktionen vara än hårdare tryck på medlemsländerna att omedelbart få till en kursändring och respektera dem igen. Inget annat är acceptabelt. Vi måste få till ett system där länder ej kan agera utan konsekvenser. Mord, våld och hot mot journalister är ett avskyvärt sätt att tysta oliktänkande och förhindra granskning. Det hör inte hemma i Europa eller någon annanstans i världen.

Utredningen av mordet på Daphne Caruana Galizia är därför av högsta vikt och måste därför få fortsätta i totalt oberoende tills dess mördarna och alla andra ansvariga avslöjas och har fått sina straff. Det är en fråga om grundläggande mänskliga rättigheter. Det är en fråga om rättsstatsprincipen. Den hjälp som har kommit från Europol och nederländska polismyndigheter har varit av vikt för de framsteg som nåtts hittills, och den måste få fortsätta. För att återupprätta allmänhetens förtroende krävs avgörande förändringar på Malta.

Min egen och min politiska gruppars grundinställning är glasklar: Grundläggande rättigheter och rättsstatens principer ska gälla i hela Europa, i alla medlemsstater. Malta har på detta område tidigare fått kritik från Europarådets Venedigkommission, som är ett rådgivande organ bestående av oberoende experter på konstitutionell och internationell rätt. I december 2018 antogs ett yttrande som pekade ut brister och kom med förslag på förändringar. Jag förväntar mig att den som tar över som premiärminister i landet snart fortsätter implementeringen av de nödvändiga reformerna.

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS*Vice-President*

Fabienne Keller (Renew). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire Didier Reynders, Madame la Commissaire Vera Jourova, l'assassinat de la journaliste d'investigation et blogueuse maltaise, Daphne Caruana Galizia, le 16 octobre 2017 à La Valette, tout près de son domicile, a choqué toute l'Europe. Les citoyens maltais se sont levés pour protester contre cet acte odieux. Certains collègues maltais nous le rappellent, ils défilent encore aujourd'hui par milliers pour demander justice.

Deux ans après, avec le soutien d'Europol, l'enquête a mené à des révélations, le mois dernier, sur l'implication des plus hautes sphères de l'État maltais, et en particulier du premier ministre, Joseph Muscat, dans l'assassinat de Daphne Caruana Galizia. Elle enquêtait, rappelons-le, sur des affaires de corruption d'ampleur à Malte.

Malte est un pays de l'Union européenne à part entière et ces infractions menacent l'intégrité de tout notre espace, comme l'ont rappelé mes collègues, Sophie in't Veld et Anna Donáth à l'instant. Alors j'aurais pour vous deux questions.

Voici la première: le Parlement suit de près l'avancée de cette enquête sur la journaliste Daphne Caruana Galizia sur la situation de l'État de droit. Nous ne pouvons pas en dire autant du Conseil, le siège vide du Conseil, ce matin, en témoigne. Allez-vous demander au Conseil d'engager un tel débat?

La deuxième question est la suivante: la commission de Venise, du Conseil de l'Europe voisin, a déjà formulé des recommandations pour engager des réformes institutionnelles en profondeur à Malte, assurer la liberté de la presse, l'indépendance de la justice et la lutte contre la corruption. Quel soutien entendez-vous apporter au Conseil de l'Europe, à la commission de Venise, pour avancer avec Malte et adopter ces réformes?

Molly Scott Cato (Verts/ALE). – Madam President, Daphne Caruana Galizia was murdered for doing her job as a journalist. She was killed for exposing gross corruption in Malta, and I would like to start by paying tribute to the dignified way in which Daphne's family have continued their campaign for justice. We should honour them by rooting out corruption and ensuring that we act, as EU Member States, to uphold European values.

The findings of the Parliament's mission to Malta raise concerns about the progress of Daphne's murder investigation, and our MEPs also found that other investigations into possible money laundering and corruption had either not started or are not being conducted vigorously enough.

There are questions to be answered over the independence of the Maltese judiciary and allegations of corruption that extend to the highest levels of government. We cannot allow an EU Member State to operate like a mafia state.

I've worked a lot on Latin America and witnessed the way that the corrupting influence of dirty money can undermine the rule of law and lead to impunity from justice. We've also failed in this Parliament to deal with money laundering and tax evasion adequately, and that's something we really need to take seriously, because it can corrupt a democracy, undermine people's confidence in democracy and, ultimately, undermine European institutions themselves.

Daphne Caruana Galizia stood for the highest and finest European values. To honour her memory we must take all necessary action to uphold the rule of law in Malta.

Ruža Tomašić (ECR). – Poštovana predsjedavajuća, borba protiv korupcije i organiziranog kriminala puno je više od deklarativnog zalaganja za transparentnost i bolju zakonsku regulaciju, čemu često svjedočimo u parlamentarnom životu.

I sama sam kao zastupnica u Hrvatskom saboru povela borbu protiv narkomafije na svom otoku, pa sam na svojoj koži osjetila sve opasnosti koje čovjeku i njegovoj obitelji prijete kada se tako izloži. Mnogi su u borbi za javni interes žrtvovali ono najvrjednije; svoje zdravlje, svoj život. Njima smo vječni dužnici i moramo uložiti maksimalne napore u borbi protiv kriminala kako njihova žrtva ne bi bila uzaludna.

Malteška novinarka, Daphne Galizia, stavila je interes malteškog društva i države ispred svog vlastitog. Platila je zbog toga najveću cijenu i bilo bi doista sramotno da okolnosti njezina ubojstva ostanu nerazrješene.

Apeliram na malteške vlasti i europske institucije da učine sve kako bi ovaj slučaj bio što skorije riješen, a svi uključeni u atentat privedeni pravdi.

Pernando Barrena Arza (GUE/NGL). – Madam President, according to the Council of Europe's Platform for the Protection of Journalism and Safety of Journalists, more than half of the cases of abuses against media professionals are committed by state actors. Daphne Caruana Galizia was assassinated on 16 October 2017, and two years later, every aspect of the case is susceptible to political interference from the Office of the Prime Minister.

The Union must use all tools at its disposal to guarantee media freedom and the protection of journalists in its Member States. We need investigative journalism to learn about structural rule-of-law issues like the high-level corruption cases that Daphne was reporting. If the Union does not give due consideration to the calls of the Maltese citizens, the lack of public confidence will be transferred to the EU itself. And those tools and procedures at the disposal of the Commission to ensure full compliance with Union law must be deployed not only in Malta but also in the Member States, to respect human rights in the case of refugees who die in the Mediterranean Sea as well as the fundamental rights to political participation and the exercise of the right to decide of the peoples of Europe.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 171(8))

Javier Zarzalejos (PPE), pregunta de tarjeta azul. – Un miembro de su grupo acaba de decir que en Europa hay muchas Daphnes Caruanas. Yo tengo aquí la relación de atentados de la banda terrorista ETA contra medios de comunicación y periodistas, incluidos cuatro asesinatos y un asesinato frustrado. Usted no ha condenado ninguno de ellos, y no solamente no los ha condenado, sino que los ha justificado y los ha apoyado. Tiene la oportunidad de decir hoy aquí, antes de hablar de libertad de expresión, como está haciendo usted, si usted condena todos los crímenes de ETA, incluidos, por supuesto, aquellos que han sido dirigidos contra periodistas y medios de comunicación.

Pernando Barrena Arza (GUE/NGL), respuesta de «tarjeta azul». – Mire, señor Zarzalejos, la muerte de cualquier ciudadano, no solamente de la Unión Europea, sino de este mundo y, especialmente, profesionales de los medios de comunicación, está profundamente fuera de lugar y, desde luego, siempre tendrá la consideración y la commiseración de este parlamentario, como supongo la del resto de miembros de esta de esta Cámara. Quisiera decirle que su intervención es totalmente de parte. Usted también ha sido parte de estrategias que han cerrado medios de comunicación y que han actuado directamente contra la libertad de expresión desde instancias como el Gobierno español y en absoluto no le permito ni le otorgo ningún ... (la presidenta retira la palabra al orador).

Andrzej Halicki (PPE). – Pani Przewodnicząca! Kiedy czytam te dokumenty z Malty, jestem w szoku. Kolega Bilík przypomniał Słowację, ale ja mam inne skojarzenia – skojarzenia jak najgorsze. Jestem Polakiem i przypominam sobie zabytych dziennikarzy, działaczy społecznych czy księży, którzy nie pasowali władz, zabytych przez tak zwanych nieznanych sprawców. Władza, która tuszuje polityczne morderstwa, nie może mieć akceptacji wśród demokratycznych rządów. Nie może mieć partnerów, nie może mieć akceptacji w tej Izbie ani jednego dnia. Taka władza musi odejść. Zresztą żadna władza, która stawia siebie ponad prawem, nie może być akceptowana w demokratycznej wspólnotie, jaką jesteśmy.

Rezolucja, którą przyjmiemy jutro, mam nadzieję, otworzy nowy rozdział: wolne wybory, rząd zaufania społecznego i wtedy reformy, które dotyczą systemu sprawiedliwości. W tej Izbie, mam nadzieję, bez żadnych kalkulacji politycznych, jednogłośnie musimy jutro opowiedzieć się razem ze społeczeństwem maltańskim w pełnej solidarności. Jesteśmy to winni społeczeństwu maltańskiemu, bo demokracja i wolność w tej Izbie musi być gwarantowana właśnie przez takie rezolucje, jak ta jutrzysza.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Doamnă președintă, regulile trebuie să fie aceleași pentru toți, mai ales când vorbim despre justiție, despre stat de drept și mai ales când vorbim despre viața oamenilor. Eu sunt uimit și îngrijorat că la doi ani de la acest deces tragic încă nu s-a întâmplat nimic și tocmai de aceea cred că avem nevoie de aceleași reguli.

Atunci când vorbim despre viața oamenilor, când vorbim despre state, despre statul de drept, lucrurile trebuie să fie respectate. Iar dacă vorbim despre MCV, despre mecanismele aceleia de cooperare și verificare, despre ceea ce se întâmplă în diverse state europene, același Mecanism ar trebui să funcționeze pentru fiecare stat, iar cei care sunt supuși evaluării să beneficieze de aceeași prezumție de nevinovăție, în aşa fel încât lucrurile să fie puse în practică.

Remarc pași importanți făcuți în Malta în ceea ce privește soluționarea acestei cauze și faptul că sunt deschiși unei colaborări europene. Așa că, doamnă președintă, stimați parlamentari, haideți să facem ca regulile să fie aceleași pentru toți și fiecare stat european, fiecare cetățean european să fie tratat la fel.

Antony Hook (Renew). – Madam President, Daphne Caruana Galizia had a family and friends who mourn her and who must feel a pain that no one should ever have to experience. Some may say that this murder, in which it is alleged there was state collusion, is a matter for Malta only. They are wrong. The rule of law is vital for the freedom of every person. A threat to freedom in one place is a threat to freedom in every place. No country is immune to corruption, whether financial, violent or interference in criminal investigations. Daphne Caruana Galizia was investigating money laundering, tax evasion and other evils. Her murder was barbaric and futile because others will surely take up the challenge of exposing wrongdoing and there should be EU law to protect journalism.

It is clear that the mission from the European Parliament has taken the quest for truth forward. This should not be the last time the Parliament take such action. The EU is a set of promises, including a promise to the people of Europe that the rule of law will be upheld. It does not matter which Member State. It does not matter which political family politicians may come from. The only things that matter are truth and impartial justice.

Daniel Freund (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Je länger die Untersuchung in Malta andauert, desto mehr wird das Ausmaß der Rechtsstaatskrise in Malta klar: Geldwäsche, Steuerflucht, Verkauf der Staatsbürgerschaft an Oligarchen, Korruption bis hinein ins Büro des Premierministers, ein Mangel an Gewaltenteilung.

Ich habe letzte Woche noch mit dem Sohn von Daphne in Brüssel gesprochen, der noch mal sehr eindrücklich und sehr emotional die Situation geschildert hat, dass eine kleine korrupte Elite Malta übernommen hat. Die EU darf eine solche Situation nicht dulden, denn es gibt keine Demokratie, es gibt keine Pressefreiheit in der Europäischen Union, wenn Recherchen zu Korruption mit dem Tod enden.

Die Korrupten nutzen die Freiheit des Geldflusses, Reisefreiheit und die Schutzmechanismen des Rechtstaats für sich aus. Aber wir müssen dafür sorgen, dass die EU, dass Justiz, dass Polizei besser zusammenarbeitet als die Korrupten. Dass wir besser koordinieren, dass Verbrechen auch europäisch bekämpft wird und dass wir uns die effektiven Werkzeuge geben, mit solchen Situationen umzugehen. Wir brauchen dringend einen Rechtsstaatsmechanismus für die EU.

Jeroen Lenaers (PPE). – Madam President, 26 months ago the voice of Daphne Caruana Galizia was silenced: a brave and fearless voice dedicated to fighting corruption and to standing up for human rights – for our rights – and her assassination is a blow to us all. It strikes at the heart of our society. And therefore we must fight for justice for Daphne. The murderers, but also everybody else involved – the middlemen, the masterminds, those providing political cover – must be identified and prosecuted.

Impunity must end in Malta. But how can we expect justice when there is no rule of law? How can we trust in an independent investigation as long as the Prime Minister continues to cling to power? Can we really expect the same people that have been obstructing justice for the past 26 months, the same people that have been demolishing the memorials that were erected in honour of Daphne's memory – can we really expect these people now suddenly to lead the charge in seeking justice that the family of Daphne so deserves? How naive are we exactly supposed to be? The Venice Commission already concluded over a year ago that the wide powers of the Prime Minister create a serious risk for the rule of law, and we see that risk now in Malta day after day after day. And every minute longer this Prime Minister stays in the centre of power is a minute where justice can escape for us. Therefore, dear colleagues, let me finish with the only word in Maltese that I know. 'Prime Minister Muscat: barra!' ('Get out!')

Josianne Cutajar (S&D). – Sinjura President, jien Maltija u napprezza s-serjetà tar-rivelazzjonijiet tal-ahhar ġimghat u xxukkjeta bħall-kumplament tal-pajjiż. Ahna l-Maltein impenjati li ssir ġustizzja ma' kull min kien involut. Ma jkunx ġust imma li l-ghagix hażin ta' individwi jintuża biex jitfa' dell fuq l-Istat Malti kollu.

Nispera li l-ghan hu li nsahħu l-valuri li jagħmluna Ewropej. Mhux li nieħdu pozizzjoni mħaggla għal skopijiet partīġġ-jani meta l-investigazzjonijiet għadhom miftuha. Hija riżoluzzjoni prematura biex tkun ta' min jogħod fuqha. Niftakru li qeqhdin f'dan l-istadju, għax kif ikkonfermat id-delegazzjoni tal-Kumitat LIBE stess, il-Pulizija Malti wettqet xogħol serju flimkien ma' entitajiet bħall-Europol.

Malta waqfet, fehmet u ddecidiet. Beda proċess biex insaħħu l-istituzzjonijiet u mhux se nieqfu qabel ikollna r-riforma kostituzzjonali li hemm bżonn. Hekk qeqħdin, b'mod sistematiku, inqawwu d-demokrazija f'Malta u mhux bil-kontra. B'responsabbiltà insostni li f'dan iż-żmien ta' tibdil, azzjoni fuq Malta la se tagħmel ġid u lanqas se tkun ġusta mal-poplu Malti u Ghawdexi.

Hilde Vautmans (Renew). – Voorzitter, ik vind het verbijsterend dat we dit debat moeten voeren. Onderzoeksjournaliste, blogster en moeder van drie, Daphne Caruana Galizia, is lafhartig vermoord, gewoon omdat ze haar werk deed. Misschien wel omdat ze haar werk te goed deed. We weten inmiddels dat corruptie en georganiseerde misdaad in Malta zeer dicht verweven zijn met de hoogste politieke kringen. En Malta maakt deel uit van Europa, dus wat Malta raakt, raakt ook de rest van Europa. Ik denk dat jullie het allemaal met me eens zijn als ik zeg dat Europa recht heeft op integere politici en journalisten die onafhankelijk hun werk kunnen doen zonder daarbij te worden geintimideerd of met de dood te worden bedreigd. Europa heeft behoefte aan onafhankelijke rechtspraak. Ik vraag jullie daarom met klem snel en heftig te reageren en de dialoog met Malta aan te gaan – liever vandaag dan morgen.

Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ-Βρυσωνίδη (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, μετά τη σύλληψη στενού συνεργάτη του πρωθυπουργού Muscat και τις αποκαλύψεις περί ανάμειξης αξιωματούχων στη δολοφονία της δημοσιογράφου Daphne Caruana Galizia, οι πολίτες ζητούν επίμονα την παραίτηση της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού. Οι συνάδελφοι ευρωβουλευτές που επισκέφτηκαν τη Μάλτα εξέφρασαν έντονη ανησυχία για τις εξελίξεις, ενώ οι Ευρωπαίοι ηγέτες καλούνται εδώ και τώρα να πάρουν θέση. Παρά τις κλιμακούμενες αντιδράσεις και την εμφανή δυσαρμονία κυβέρνησης και κοινωνίας, ο πρωθυπουργός Muscat αρνείται να παραιτηθεί τώρα. Γιατί δεν το κάνει; Έχουν άδικο όσοι θεωρούν ότι κατευθύνει πολιτικές παρεμβάσεις στο έργο της δικαιοσύνης; Συνάδελφοι, όταν κυβερνητικοί αξιωματούχοι κατηγορούνται για συγκάλυψη αποτρόπαιων εγκλημάτων, μαφιόζικη εκτέλεση αγωνιστριας δημοσιογράφου και εκτεταμένη διαφθορά, τα θεμελιώδη δικαιώματα έχουν δεχθεί καριο πλήγμα. Η άρνηση παραίτησης του πρωθυπουργού Muscat, που ερμηνεύεται ως προστάθμεια παρεμπόδισης της ομαλής λειτουργίας των θεσμών, είναι μείζον θέμα και μας αφορά όλους. Η αλληλεγγύη που οφείλουμε σε κάθε κράτος μέλος, τώρα, προβάλλει πιο αναγκαία από ποτέ, διότι το κράτος δικαίου, που στη Μάλτα, σήμερα, κλονίζεται καθημερινά, αποτελεί για την Ευρωπαϊκή Ένωση τον ακρογωνιαίο λίθο των αξιών μας. Γι' αυτό είναι χρέος μας να σταθούμε δυναμικά, έμπρακτα, στο πλευρό του μαλτέζικου λαού και να στηρίξουμε τον αγώνα τους για την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας.

Elena Yoncheva (S&D). – Madam President, as a former investigative journalist, I cannot explain how much this discussion means to me, and I won't try to hide my emotions. What happened in Malta is a huge tragedy and we need to ensure that justice will be served and Daphne Galizia won't be forgotten. But, at the same time, we need to realise that many journalists in Europe are threatened and intimidated by people in power. In Bulgaria, for example, the index of media freedom is the lowest in the EU. Media pluralism is almost absent. Corruption at all levels is spreading.

I think it's time to stop playing political games and start acting. We cannot pretend that what happened in Malta is an isolated national problem. There are similar symptoms in many Member States. We need to go much further than just condemning the situation in a resolution. We need a European mechanism that will allow us to identify the shortcomings in the system before we witness the next tragedy. I urge the Commission not to hide behind soft measures. We need comprehensive solutions and concrete proposals, and we need them now.

Caroline Voaden (Renew). – Madam President, firstly might I congratulate our parliamentary delegation to Malta for ensuring that the corruption, scheming and impunity in that country is held under a spotlight. These things that undermine our democracies and the legitimacy of our political systems flourish in darkness. All involved have done well to shine a light on Malta. Parliament has done well to force the Council and the Commission to take note, but we must ensure that the Council and the Commission take firm action to guarantee the integrity of Malta and of all our democracies. As a former journalist myself, when I look at the situation for independent journalism across Member States, I shiver. Daphne Caruana Galizia is murdered, the Maltese Government has questions to answer and the S&D conveniently forget their voices. The EPP ignores and tacitly complies in the silencing of the Hungarian press and earlier

this year in my own country, Lyra McKee, a young LGBT journalist, was murdered in Northern Ireland. These are just a few examples of the situation across the continent.

Colleagues, I urge all of you to apply the utmost passion in holding the Maltese Government to account, but do not stop there. Ensure that no journalist, no political or civil society activist dies in vain. I urge all of you to forget political convenience, forget the difficulties of taking action against a Member State and deliver strong, efficient legislation that delivers for all European citizens.

Karoline Edtstadler (PPE). – Frau Präsidentin! Mord verjährt nicht, jeder Mord ist ein Mord zu viel, und jeder Mord hinterlässt Angehörige und Freunde nicht nur mit ihrer Trauer alleine, sondern vor allem mit dem Wunsch nach voller Aufklärung. Als ehemalige Strafrichterin habe ich das mehrfach hautnah erlebt. Aber es gibt Morde, die haben eine weit darüber hinausgehende Bedeutung. Der kaltblütige Mord an der maltesischen Investigativjournalistin ist ein Angriff auf die Pressefreiheit. Er ist ein Angriff auf unsere Werte in unserem geeinten Europa. Das Leben einer Frau wird ausgelöscht, weil sie nicht müde wird, gegen Korruption und für Rechtsstaatlichkeit zu kämpfen. Das Leben einer Frau muss enden, weil sie mundtot gemacht und für immer zum Schweigen gebracht wird, und die Drahtzieher sitzen in dem unmittelbaren Umfeld des Premierministers. Und jetzt frage ich Sie, geschätzte Kolleginnen und Kollegen: Welchen Grund könnte es haben, nicht den sofortigen Rücktritt des Premierministers zu fordern?

Was hält die S&D davon ab, auch hier im Plenum des Europäischen Parlaments mit aller Vehemenz dafür einzutreten und sich nicht in Lippenbekenntnissen zu ergehen. Der Mord muss aufgeklärt werden und in all seinen Facetten auch in der Öffentlichkeit dargestellt werden. Das steht außer Zweifel. Das Festhalten aber der Fraktion der S&D an Muscat als Premierminister, ob für einen oder 30 weitere Tage, ist völlig unwürdig für unsere Werte in der Europäischen Union. Stellen wir uns vor, das wäre in einem anderen Staat außerhalb der Europäischen Union passiert! Was würden wir hier für Reden im Europäischen Parlament hören, gerade aus den Reihen der S&D. Ich verlange daher sofortige Konsequenzen, den Rücktritt von Premierminister Muscat, damit Malta wieder frei ist, die Reformen anzugehen, die notwendig sind, die Rechtsstaatlichkeit und eine unabhängige Justiz herzustellen.

Katarina Barley (S&D). – Frau Präsidentin! Heute hat die Organisation Reporter ohne Grenzen ihre Jahresbilanz 2019 gezogen.

In diesem Jahr sind weltweit 49 Journalistinnen und Journalisten im Zusammenhang mit ihrem Beruf getötet worden, 57 Medienschaffende wurden entführt, 389 Medienschaffende wurden letztes Jahr wegen ihrer Arbeit inhaftiert. Ein Großteil dieser Journalistinnen und Journalisten hat mit Freiheit oder sogar Leben bezahlt, weil sie bei ihrer Arbeit den Mächtigen auf die Füße getreten sind, weil sie Missstände aufgedeckt haben, weil sie Macht bedroht haben. So auch Daphne Caruana Galizia. Die Ermordung von Daphne Caruana Galizia hat sich im Oktober zum zweiten Mal gejährt. Als Journalistin hat sie ihren Einsatz für die Wahrheit mit dem Leben bezahlt. Unsere Solidarität ist bei ihr und bei ihrer Familie. Wir sind ihnen schuldig, zu handeln.

Daphne Galizias Kampf für Transparenz und gegen Korruption war nicht umsonst. Ihr muss auch persönlich Gerechtigkeit widerfahren.

Das gilt in dreierlei Hinsicht. Erstens: wir werden unseren Teil dazu beitragen, dass alle Schuldigen und Mitschuldigen an ihrem Tod und den Verbrechen, die sie aufdecken wollte, zur Verantwortung gezogen werden. Die ganze Wahrheit muss ans Licht.

Zweitens: Wir müssen dafür sorgen, dass Journalistinnen und Journalisten ihrer Arbeit gefahrlos nachgehen können. Eine freie Presse, die auch den Mächtigen eine Bedrohung sein kann, ist elementar für unsere Gesellschaft und einen funktionierenden Rechtsstaat in allen Mitgliedstaaten der EU und weltweit.

Wir müssen das Übel an der Wurzel bekämpfen. Wir müssen das bekämpfen, weswegen Daphne Caruana Galizia investigativ tätig war. Wir dürfen nicht zusehen, wenn die Werte des Rechtsstaates mit Füßen getreten werden. Wir müssen aufstehen und handeln, um Korruption zu bekämpfen, um Geldwäsche zu bekämpfen, um die Unabhängigkeit der Justiz und die unabhängige Strafverfolgung zu schützen. Wir müssen die Vergabe von den sogenannten *golden visas and passports*, die es in 17 Mitgliedstaaten der Europäischen Union gibt, unter die Lupe nehmen und ihnen Regeln auferlegen.

Wir müssen auch eine freie und selbstbewusste Zivilgesellschaft stärken, die die Stimme erheben kann, wenn es zu fundamentalen Problemen kommt. Wir brauchen einen frühzeitigen Mechanismus, um solche Verhältnisse, wie wir sie jetzt in Malta gesehen haben, viel früher zu bekämpfen. Wir brauchen den Mechanismus für Rechtsstaatlichkeit, Demokratie und Grundrechte. Das sind wir Daphne Caruana Galizia schuldig.

Radka Maxová (Renew). – Paní předsedající, novináři vykonávají profesi, která má za cíl hájit demokracii a svobodu, měli bychom usilovat o to samé. Pravdivé informace a transparentní počinání by měly být naprostou samozřejmostí. Přesto jsme konfrontováni s kauzami, kdy investigativní novináři přijdou za nevyjasněných okolností o život.

Přesně takový je případ maltské novinářky Daphne Galiziové. Je to již několik let, kdy tato dáma přišla o život, a její příbuzní a přátelé, ale i kolegové dál žijí v nejistotě, co se vlastně stalo.

Je správné, že jsme ke konci roku zařadili na pořad jednání právě tento bod. K vraždám novinářů nesmíme mlčet. Závěry šetření jsou prozatím nejasné, ale my jako Evropský parlament bychom měli vydat jasný signál, že chceme, aby vražda byla vysvětlena a aby za ni zodpovídala kdokoli, kdo ji má na svědomí, byť by snad měl zastávat vysoko postavené funkce. Před zákonem jsme si všichni rovní.

Dámy a páновé, pocházím z České republiky a v naší sousední zemi, na Slovensku, byl také zavražděn novinář, Ján Kuciak, jak o tom hovořili mí kolegové ze Slovenska.

Já bych chtěla, aby zde zaznělo i jeho jméno, protože oba případy kopírují naprosto stejnou linku. Velmi bych si přála, aby oba případy byly rádně prošetřeny, nejen proto, aby jejich rodiny našly klid, ale abychom vyslali jasný signál – pravdu smíme říkat, pravdu smíme psát a nikomu z nás kvůli tomu nebude hrozit žádné nebezpečí, natož ztráta života.

Paulo Rangel (PPE). – Madam President, first I would like to say that today, in having this debate, we pay tribute to Daphne Caruana Galizia because she was – she is – a martyr for freedom in the European Union. Then I must say that I am ashamed because the Commission is too shy, the Council is too silent and some colleagues, especially from the S&D Group, do not have the courage to say what they would say if a journalist in Russia was murdered, or a journalist in Turkey who was murdered. If a journalist were to be persecuted in China, the S&D would have here a debate with all the courageous. And then, when we are in the European Union, in our smallest country, you don't have the courage to say that this is a shame and this is against the rule of law.

If Mr Muscat is so democratic and so attached to the rule of law, why doesn't he resign? He could do a service to democracy, to transparency and to a clean and serious investigation, but he doesn't do it. He would serve the European Union, not only the Maltese people, if he resigned immediately, and that is the claim that I hope that the S&D can do now. If you have courage, please say to Joseph Muscat, 'resign, and save the honour of the Maltese people and the honour of the European Union'.

Alfred Sant (S&D). – Madam President, that Malta faces serious problems of governance is clear. They arose in the context of the horrendous murder of journalist Ms Caruana Galizia and also beyond. The murder has been duly investigated in past years and disclose the big result. There have been fatal failures of judgment even at the top level. The political price for them is being paid. The situation in Malta now is one of transition, both at the political level and that of the criminal investigation. What is needed is a dispassionate review of the situation, leading to reforms that will ensure no future repetition of past mistakes. True, the criminal investigation arrived at sensational findings, even more sensational allegations have been made on that basis. We have heard them being repeated during this debate, mostly for political jockeying. This runs contrary to the interests of the Maltese people whose commitment to European values is secure. When considering how European values are being respected, we must follow objective criteria applied, to all, by an institution that all can trust. The resolution on which we shall vote tomorrow combines findings, allegations, one sided interpretations in a statement that paints black everything Maltese. It also blacks out the economic, social and cultural progress achieved in Malta during the past years, which is not fair. Soon in Malta there will be a new Prime Minister, heading a new government. They will be committed to a new beginning on governance issues to correct the radical failures of the past, on meting out justice and punishment to all those responsible for the Caruana Galizia

assassination, on ensuring a better separation of powers and governance, on combating corruption, on promoting transparency in government affairs. These objectives will be given total priority.

Such commitments will be carried out in all good faith by the Malta Government – that we guarantee.

The current transition should be given a chance to develop. Making premature judgments about it is not the right way. There has to be a right way for the Assembly to consider the affairs of Malta, one that will be applied equally to other Member States like Hungary or Poland. No matter how well intentioned, the direction in which this debate has been driven is not the right way. Not the right way for Malta, neither is it the right way for Europe, we need a better way.

Moritz Körner (Renew). –Frau Präsidentin! Liebe Kolleginnen und Kollegen! Wer Journalisten ermordet, tötet die Demokratie. Denn ohne Pressefreiheit ist jede Freiheit nichts. Und deswegen ist der Mord an Daphne Caruana Galizia so dramatisch, weil er eben die Pressefreiheit und den Rechtsstaat, nicht nur in Malta, sondern in ganz Europa infrage stellt. Deswegen möchte ich mich bei unseren Kollegen des Europäischen Parlaments bedanken und insbesondere unter Leitung von Sophie In't Veld für ihre Untersuchung vor Ort. Und ich möchte mich ganz glasklar ihrer Forderung anschließen, dass der Premierminister endlich zurücktreten muss, damit die Ermittlungen dort nicht weiter gefährdet werden. Herr Muscat, treten Sie zurück! Und liebe S&D: Schließen Sie sich dieser Forderung endlich an. Ich kann diese Argumentation überhaupt nicht nachvollziehen, die hier gerade von meinem Vorredner beschworen wird, dass es ja eh bald eine neue Regierung geben wird. Ja, dann kann er doch auch jetzt schon zurücktreten und sicherstellen, dass die Ermittlungen nicht weiter gefährdet werden. Das wäre konsequent, das hier auch endlich anständig zu fordern in diesem Europäischen Parlament.

Liebe Kolleginnen und Kollegen! Die Situation zeigt aber auch, dass wir jetzt hier immer wieder an unterschiedlichen Stellen über die Rechtsstaatlichkeit in Europa diskutieren, und das ist nicht eine geographische Frage von Ost oder West, das ist eine Frage von Europa. Wir müssen in ganz Europa die Grundwerte schützen, wir müssen in ganz Europa die Pressefreiheit schützen, wir müssen in ganz Europa den Rechtsstaat schützen und wir müssen vor allem Journalisten schützen, und deswegen muss dieser Mord endlich restlos aufgeklärt und die Rechtsstaatlichkeit in Malta endlich wiederhergestellt werden.

Angelika Niebler (PPE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Der Mord an Daphne Caruana Galizia war ein Auftragsmord. Es gibt in Malta offenbar tief sitzende Strukturen von Geldwäsche und Korruption, deren Verstrickungen bis in die höchsten Kreise der sozialistischen Regierung reichen und deren Drahtzieher nicht vor mörderischer Gewalt zurückschrecken.

Zwei Minister der Regierung sind bereits zurückgetreten und – wie erwähnt – der Premierminister hat seinen Rücktritt angekündigt. Ich frage: Worauf wartet denn der Premierminister? Muscat muss sofort zurücktreten und damit klar signalisieren, dass er den strafrechtlichen Ermittlungen nicht mehr im Wege steht. Nur wenn er sofort zurücktritt kann der Verdacht ausgeräumt werden, dass Mitglieder der Regierung selbst in die Strukturen der organisierten Kriminalität verwickelt sind und der gebotenen Aufklärung im Wege stehen.

Die Europäische Union steht für Rechtsstaatlichkeit, und Rechtsstaatlichkeit ist ein hohes Gut. Es darf keinen Zweifel geben, wofür Europa steht. Über die Grenzen aller politischen Lager hinweg müssen diese skandalösen Vorkommnisse verurteilt werden, und der Schutz der Rechtsstaatlichkeit muss vor jedes politische Interesse gestellt werden.

Ich wende mich damit auch an unsere Kollegen der S&D und der Linken. Es ist endlich an der Zeit, taktische Zurückhaltung zurückzulegen und klar Stellung zu beziehen. Liebe Frau Sippel, liebe Frau Barley, ich habe Ihnen zugehört: kein einziges Wort, kein einziges Wort zu Ihrem Parteifreund, zu Herrn Muscat. Kein einziges Wort, dass Sie auch der Auffassung sind, dass hier sofort gehandelt werden muss.

Ich finde das eine sehr unglaubliche Politik und wäre sehr dankbar, wenn Sie sich heute vielleicht noch mal klar auch zu den Vorwürfen, die im Raum stehen – und Mord ist Mord –, äußern würden.

Peter Pollák (PPE). – Vážená pani predsedajúca, brutálne vraždy novinárov na Malte a na Slovensku odhalili, ako ďaleko môže zájsť korupcia a mafia na najvyššie poschodia v politike, prokuratúre, na súdoch, a ako bezmocne sa na to prizerajú európske inštitúcie. Ohavné vraždy novinárov Daphne Galizie a Jána Kuciaka a jeho snúbenice nám ukažujú, aká je Európa slabá.

Úlohou Európskej únie, nášho Európskeho spoločenstva, je nastavovať zrkadlo aj vlastným. Aj tým, ktorí sú súčasťou nášho spoločenstva. Problémy s korupciou sú v mnohých krajinách. Na Malte a na Slovensku už dávno pred vraždou novinárov mali inštitúcie nastaviť zrkadlo vládam, ktoré tam vládli. Toto zrkadlo nenastavili. Aj kvôli ľahostajnosti mnohých inštitúcií zomreli dvaja nevinní ľudia.

Vyzývam všetky európske inštitúcie, aby urýchlene vyvinuli v prípade Malty čo najväčší tlak na to, aby vyšetrovanie prípadu na Malte prebiehalo bez akéhokoľvek vplyvu politikov, súdcov a prokurátorov. Z tohto dôvodu je nutné, aby všetci vrátane premiéra Malty, ktorí môžu byť v tejto vražde namočení, zo svojich postov odišli.

Zároveň nech je prípad Malty a Slovenska poučením pre Európsku úniu, že ak má indície a vedomosti o korupcii či mafiánskych praktikách, nesmie byť slabá a musí pristúpiť k tvrdým opatreniam.

U nás doma na Slovensku, ale aj na Malte zašla korupcia a mafia tak ďaleko, že nielen, že kradli, ale aj vraždili. Právo a spravodlivosť musíme vrátiť ľuďom. Štát prati ľuďom a nie mafii.

Balázs Hidvéghi (PPE). – Madam President, first of all, a word of respect for Daphne Caruana Galizia, for her sacrifice and her work. This is a cornerstone of democracy. Obviously we stand up for her and what she represented.

But what we see here today is really the hypocrisy of the left, and especially of the S&D Group, and I think this is outrageous. Instead of being clear about it and instead of calling on the Maltese Prime Minister to step down, they are wishy-washy about it. There is a lack of clarity and a lack of clear will to act on their side. This hypocrisy actually undermines anything, and especially credibility, when they talk about the rule of law elsewhere. They are busy now talking about Hungary and Poland. Well, I have to say it's outrageous and ridiculous even mentioning in one sentence what happened in Malta and any political debate that we may have about things in Poland and in Hungary. We have to be very clear about it. We have to stand up clearly for these basic values.

Where is the S&D faction? They even tried to take this item off the plenary session agenda this week. Why? Where is the strength you show regarding these issues at other times? Where is your readiness to talk about these issues? You need to be standing up for values without any double standards, and with the same standard for everybody. So I'm looking for that commitment from the S&D Group.

(*The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 171(8)*)

Alex Agius Saliba (S&D), mistoqsija karta blu. – Jekk hawn nahseb xi hadd illi qieghed f'kontradizzjoni kbira huwa politiku mill-Ungerija mill-partit tal-Fidesz illi qed jipprova jattakka u juža l-argument tas-saltna tad-dritt. Id-differenza bejn Malta u l-Ungerija hija wahda: ahna qed nagħmlu l-emendi abbażi [dak] li qed jgħaddulna min-naħha tal-Kunsill Ewropew u tal-Kummissjoni Venezja – emendi ta' sistemi li ilhom *in place* mis-snin sittin, minn meta hadna l-Indipendenza. Il-gvern tal-partit tiegħek qed jibdel il-ligijiet sabiex jimmina d-demokrazija ta' pajjiżek, is-saltna tad-dritt ta' pajjiżek illum.

Ahna qed nagħmlu bil-kontra, dik hija d-differenza tagħkom. Ahna qed mmexxu 'l quddiem emendi sabiex insaħħu s-saltna tad-dritt, il-partit tiegħek qed imexxi 'l quddiem emendi sabiex ikasbar u jnaqqas is-saltna tad-dritt f'pajjiżek.

Balázs Hidvéghi (PPE), blue-card answer. – Thank you very much. Well, very simply, it is just that this Prime Minister Muscat needs to go. He needs to go right away. There is a murder. Let me just repeat that. There is a murder of a journalist in Malta and there are links to the Prime Minister's office.

I mean he should just simply resign. You should have new elections and asked the people of Malta to act.

In Hungary, we may have a political debate, we may have a debate with the Commission at times – very well, that's what Europe is about, political debate. It doesn't even compare to what's happened in Malta. This is outrageous and, again, the hypocrisy of the left is just outstanding in this matter.

(Applause)

Ralf Seekatz (PPE). – Frau Präsidentin! Verehrte Kolleginnen und Kollegen! „Mordkomplott im Vorzimmer des Regierungschefs“ titelte die Neue Zürcher Zeitung am 8.12. Wir wissen, was damit gemeint ist, und es hat eine ganz andere Qualität, wie mein Vorrredner aus Ungarn es schon gesagt hat. Die Freiheit der europäischen Bürgerinnen und Bürger zu verteidigen ist die vornehmste Pflicht dieses Hauses, und zwar unabhängig von der Frage, welcher Couleur die Regierung gerade angehört. Dieses Zitat stammt vom damaligen Fraktionsvorsitzenden der S&D-Fraktion, Bullmann, im September 2018. Da hat die S&D sich noch eingeklinkt in die Diskussion, jetzt klinken sie sich aus.

Die Ereignisse in Malta sind erschütternd. Wir sollen und wir müssen jetzt alles dafür tun, damit endlich eine ordentliche Rechtsstaatlichkeit vorgesehen wird. Ich sage bewusst nicht, dass wir zu Rechtsstaatlichkeit zurückkehren, weil da sind wir in Malta noch lange nicht, da gibt es noch einiges zu tun. Jetzt muss es eine rigorose Aufklärung geben. Um eine vollständige Aufklärung zu ermöglichen, muss aber natürlich Muscat direkt zurücktreten, damit nicht noch weitere Beweismittel und andere Dinge verschwinden. Aber eins schockiert mich hier ganz besonders, und das ist die Verhaltensweise der S&D. Es ist sehr, sehr bedenklich. Außer allgemeinen Phrasen und Floskeln haben wir hier von Ihnen in der Diskussion nichts gehört, aber auch wirklich überhaupt nichts, und das ist beschämend für so eine große Volkspartei, wie jene, der die S&D angehört, meine Damen und Herren. Ich rufe die Sozialdemokraten auf: Distanzieren Sie sich endlich und eindeutig von ihrem Parteifreund Muscat!

François-Xavier Bellamy (PPE). – Madame la Présidente, chers collègues, une journaliste a été assassinée, Daphne Caruana Galizia. Nous devons d'abord dire, et je crois que nous devrions dire de manière unanime, ici, notre soutien à ses proches, à sa famille, à tous ceux qui la pleurent aujourd'hui.

Elle est morte pour avoir dit la vérité. Nous sommes tous concernés, l'Union européenne n'est pas une organisation internationale comme une autre. Nous avons en commun un héritage, des principes, l'attachement à la liberté de conscience et à la recherche de la vérité. Et lorsque nous parlons d'état de droit, chers collègues, au terme de ce débat, nous n'avons pas le droit à l'indignation sélective, nous n'avons pas le droit aux «deux poids, deux mesures».

Monsieur, chers collègues, comment osez-vous donner encore des leçons alors que vous n'avez pas été capables de dire ce qui est pourtant essentiel: le premier ministre maltais doit démissionner maintenant. Car dans cet intervalle de temps, il peut détruire des preuves, il peut freiner une enquête, nous le savons aujourd'hui. Nous devons tous nous sentir concernés par ce qui est en train de se jouer ici, c'est l'avenir de la liberté, l'avenir de la liberté de la presse.

La Commission et le Conseil ont leur rôle à jouer pour que l'état de droit soit effectivement garanti. Chacun de nos collègues devrait pouvoir parler clair sur un sujet comme celui-ci et je voudrais poser la question également à nos collègues du groupe Renew. Il y a, parmi les futurs députés français qui doivent être élus ici après le Brexit, un homme qui a travaillé pour M. Muscat et qui a dû démissionner de son poste en France, auprès du premier ministre français. M. Sandro Gozi peut-il vraiment incarner aujourd'hui l'idéal d'une renaissance de l'Europe? Pour ma part, dans le contexte que nous connaissons, je suis presque sûr du contraire.

Catch-the-eye procedure

Λουκάς Φούρλας (PPE). – Κυρία πρόεδρε, ως μάχιμος δημοσιογράφος επί 23 χρόνια, τρομάζω και ανατριχιάζω στην ιδέα ότι μία συνάδελφος δολοφονήθηκε επειδή έκανε τη δουλειά της. Τρομάζω ακόμη περισσότερο διότι υπάρχουν υπόνοιες ότι σε αυτή τη δολοφονία εμπλέκονται υψηλά ιστάμενοι κρατικοί αξιωματούχοι, και μάλιστα στο πιο ψηλό επίπεδο. Θέλω να δηλώσω, με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, ότι στηρίζω τις προσπάθειες των φίλων Μαλτέζων για να λάμψει η αλήθεια και να δικαιωθεί ο άδικος χαμός της συναδέλφου μου Daphne Galizia. Η διαφθορά πρέπει να παταχθεί και οι ένοχοι όταν πρέπει να παραιτηθούν άμεσα και να πληρώσουν, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται. Στεκόμαστε δίπλα σε όσους αγωνίζονται κατά της διαφθοράς, για να λάμψει η αλήθεια. Σήμερα είμαστε όλοι Μαλτέζοι.

Julie Ward (S&D). – Madam President, corruption, obfuscation, interference, lack of transparency, intimidation. All these things seem to have been in play at the highest level in Malta regarding the murder of the investigative journalist Daphne Caruana Galizia, but I want to draw attention to the unacceptable behaviour of the management of the state-appointed Valletta 2018 European Capital of Culture, who not only regularly dismantled the public memorialisation of Daphne, but also censored artists invited to the festival. This included a British theatre company who were offered an open-ended residency in the programme and invited to make work responding to their experiences. When it seemed their performance would include references to Daphne, they were asked to change their script.

Artistic censorship is totally unacceptable in our European Union and questions must be asked of the Commission officials regarding monitoring of the use of citizens' money in a culture of state repression. I'd like to take this opportunity to thank PEN International for their work on this issue. Also the theatre artists Rebecca Biscuit and Louise Mothersole, who are now telling the story of how they were censored by the Maltese authorities, winning an Edinburgh Fringe Festival award in the process.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, vražda novinárky Daphne Caruanové Galiziové: Jak dlohuo trvalo, než se skutečně našel vrah, než se našel viník? A to ještě dodnes není prokázáno. Já bych tady poukázala na paralelu se Slovenskem. Také na Slovensku musel zemřít novinář proto, aby se lidé vzepřeli korupci na nejvyšších místech.

Myslíte si, že kdyby neodešel premiér Fico a ministr vnitra, že by dnes na Slovensku bylo odhaleno skutečné pozadí té vraždy? Nebylo! A proto je jasné, že lid na Maltě, proto je jasné, že i my zde v Evropském parlamentu voláme po odstoupení maltského premiéra. Chcete-li, aby toto vražda byla objasněna se všemi důsledky a se vším pozadím, aby pravda vyšla najavo, nemůže justici, policii i tisk ovládat vláda, která je napojena na tuto vraždu. Proto žádáme odstoupení premiéra.

Robert Hajšel (S&D). – Vážená pani predsedajúca, myslím si naozaj, že všetci sa zhodneme, že je veľmi zlá správa pre demokraciu, ak dôjde k vražde novinára, to je jedno kde. Ja si myslím, že všetky naše štáty Európskej únie spája, že máme problémy do istej miery, niektorí viac, niektorí menej s korupciou. Máme niekedy aj problémy s prejavom, slobodným prejavom médií a podobne. Tu treba ale povedať, že musíme my byť nápomocní ako európske inštitúcie, aby mohlo vyšetrovanie naozaj pokračovať objektívne, nestranne a nezávisle od akéhokoľvek politického tlaku. Počujeme tu výzvy na odstúpenie maltského premiéra. Ako bolo povedané, na Slovensku odstúpil slovenský premiér a nemyslím si, že to bolo práve to najdôležitejšie v tomto procese. Najdôležitejšie je naozaj zabezpečiť, aby vyšetrovanie a aby všetky naozaj orgány, ktoré sú činné v trestnom konaní, mohli konať slobodne, nezávisle od politickej moci. A to je najdôležitejšie aj na Slovensku, to už prinieslo ovocie v smere v tom, že už bolo obvinených niekoľko ľudí, dokonca ja tí, ktorí si túto vraždu novinára na Slovensku, Jána Kuciaka, objednali. Treba povedať naozaj, že my ako inštitúcie musíme byť nestranné a musíme sa snažiť neovplyvňovať politický boj a zneužívanie takejto témy na vnútropolitické boje a v tomto prípade napríklad aj načasovať misie aj výboru LIBE v tom čase, keď nejde o politický boj tesne pred voľbami.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, doamnă comisară, stimări colegi, viața oamenilor, indiferent că este jurnalist sau este orice altă profesie, trebuie să fie sigură în Uniunea Europeană. Nu cred că există vreun coleg în hemiciclu care nu condamnă uciderea jurnalistei. Am fost acolo, în Malta, într-o delegație și am putut să văd tragedia și mormântul acestei jurnaliste.

Dar să ne gândim, doamnă comisară, facem noi ce trebuie aici? Am politicat viața unui om în preajma Sărbătorilor de Crăciun. Eu cred că trebuie să găsim măsuri, să mergem la cauză. Dacă nu ar fi fost acele situații pe care jurnalista le investiga, ar fi ajuns să fie ucisă? Avem noi măsuri specifice pentru toate statele membre să eliminăm spălarea de bani, corupția, pentru ca să nu mai punem jurnaliștii într-o situație critică – pentru că în toate statele există jurnaliști care sunt sigur amenințați, unii chiar omorâți, cum am avut aici și alte cazuri din Slovacia?

Eu cred, dragi colegi și stimată doamnă comisară, că noi nu ne putem amesteca în lucrurile pe care parlamentele naționale trebuie să le decidă. Guvernele nu le schimbă Parlamentul European, le schimbă parlamentele naționale. Nu facem greșeala să ne amestecăm în acest lucru, însă solicit Comisiei, eu solicit Comisiei să găsim mecanisme la nivel de Uniune Europeană, mecanisme prin care să evităm punerea jurnaliștilor într-o situație asemănătoare cu cea a Daphnei. Regret și transmit sincere condoleanțe familiei.

(End of catch-the-eye procedure)

Didier Reynders, Member of the Commission. – Madam President, I want first of all to thank you all for this debate and also for your support for an independent investigation after the murder of the journalist, Daphne Caruana Galizia.

Justice needs to be done. The new Commission is very clear on such a need. In the two first weeks in office, the President of the Commission has sent a clear message to the Maltese authorities. We did the same in different phone calls from Vice-President Věra Jourová and myself to the Minister of Justice, Owen Bonnici, and I have sent a letter to the Minister of Justice yesterday.

More than that, Europol is at the disposal of the Maltese authorities to take part in the investigations and we have seen some progress in the investigation due to the presence also of Europol and we will continue to follow the progress in the investigations. We need to do that, not only for Daphne Caruana Galizia, for her family, but to defend our values in the European Union.

I want to say that the protection of journalists, because I have heard many questions about that, is first of all, of course, a competence of the Member States. But the Commission must also take some initiatives to support the media pluralism and to support also independent journalists that work in all the Member States. And we will continue to do that and maybe will enhance our capacities to do that.

Then we need to control a correct implementation of justice reforms after the Country-Specific Recommendations adopted by the Council of 9 July 2019. In my letter, I have insisted on the independence of judiciary with safeguards for judicial appointments and dismissals with a real separate prosecutor's office. The Commission will present an evaluation on the process reform and propose concrete actions. The Commission has a toolbox to address rule of law concerns and we are ready to make use of it.

I recall that the Commission introduced infringement proceedings against Malta for non-transposition of the 4th Anti-Money Laundering Directive, with success. As the situation evolves we will consider which instruments are appropriate, including a possible application of the rule of law framework if it's needed. And, of course, about all those reforms we encourage the Maltese authorities to consult the Venice Commission on all draft legislation.

Third, about the Investor Citizenship Scheme, in the Supranational Risk Assessment, published in July 2019, the Commission highlighted that citizenship investment programmes and investor residence schemes – also known as golden passport and golden visas – entailed significant money laundering threats. The January 2019 Commission Report on Investor Citizenship and Residence Schemes in the European Union highlights that these schemes inherently raise money laundering concerns.

Awarding citizenship is a prerogative of the Member States, however, Member States must when exerting their powers in the sphere of nationality, have due regard to European Union law. European Union citizenship brings together rights to all Member States providing solidarity. Together, Member States create the conditions for enjoying EU citizenship. This common achievement should not be exploited by individual Member States' risky investor schemes. We evaluate if a legislation is needed to find against the abuse of golden passport and if we must introduce infringement proceedings.

To conclude, we need to enhance the culture of the rule of law in all the Member States in the European Union and if we want to speak about the rule of law outside the European Union, it's necessary to deliver, to do the job at home. It's the reason why the Commission will organise and will set up a new mechanism with an annual report on the rule of law in all the Member States without any discrimination. It will be the occasion of a real political debate in the Council and also in the Parliament. We have such a process about the budgetary situation of all the Member States. It's time to have the same political debate about our values, about the values of the European Union.

That doesn't mean the abandon of all the other tools at our disposal. We will continue to introduce infringement proceedings, to organise dialogue on the rule of law, to push through the Article 7 procedures. And so, of course, it's an important moment today in this debate because we follow very closely the investigations about the murder of a journalist, but I want also to thank you for your support, because we have a lot of things to do together to protect the rule of law, to defend our values.

President. – I have received one motion for a resolution tabled in accordance with Rule 132(2) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 18 December 2019.

Can I just say that as we conclude our debate on the murder of the journalist Daphne Caruana Galizia, let us salute the courage of her family, even though their hearts are broken.

(*The sitting was suspended at 11.35*)

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID MARIA SASSOLI

Presidente

3. Wznowienie posiedzenia

(*La seduta è ripresa alle 12.05*)

4. Głosowanie

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

(*Per i risultati delle votazioni e altri dettagli che le riguardano: vedasi processo verbale*)

4.1. Wybór Rzecznika Praw Obywatelskich (głosowanie)

Presidente. – Colleghe e colleghi prendiamo posizione. Dobbiamo procedere all'elezione del Mediatore europeo. La procedura è un po' complessa, per cui chiedo un attimo di concentrazione.

L'elezione avrà luogo a norma dell'articolo 231 del nostro regolamento.

Mi sono pervenute le seguenti candidature:

Sig. Giuseppe FORTUNATO

Sig.ra Julia LAFFRANQUE

Sig. Nils MUIŽNIEKS

Sig.ra Emily O'REILLY

Sig.ra Cecilia WIKSTRÖM

Ricordo che la votazione ha luogo a scrutinio segreto e che, conformemente all'articolo 231, paragrafo 6, del regolamento, per essere eletto il candidato deve ottenere la maggioranza dei voti espressi.

Le astensioni non sono considerate come voti espressi.

Trattandosi di una votazione a scrutinio segreto sul vostro terminale si accenderà una spia blu, indipendentemente da come abbiate votato.

Dal momento che, conformemente al regolamento, prima di dichiarare aperta la votazione devo accertarmi della presenza di almeno la metà dei deputati che compongono il parlamento, procederemo a una votazione per verificare la presenza di almeno 374 deputati.

Allora farei subito questa operazione di verifica delle presenze.

(Il Presidente accerta che è presente almeno la metà dei deputati che compongono il Parlamento)

E quindi abbiamo la presenza, il numero è sufficiente.

Un attimo di attenzione ancora. Le informazioni relative all'elezione mediante sistema di votazione elettronica sono state distribuite.

Innanzitutto, dopo l'apertura della votazione, sullo schermo compaiono le seguenti informazioni: l'oggetto della votazione e l'elenco dei candidati.

Posizionatevi sul nome del candidato di vostra scelta attivando i tasti blu che si trovano in basso a destra dello schermo ed esprimete la vostra preferenza premendo il pulsante «+» (pulsante di sinistra). La spia blu si accenderà e comparirà un asterisco davanti al nome del candidato selezionato. Per garantire il carattere segreto della votazione, l'asterisco scomparirà non appena sposterete il cursore.

Se desiderate esprimere la vostra presenza durante la votazione senza votare per un candidato, premete il pulsante «0» (pulsante centrale).

Prima dell'annuncio della chiusura della votazione, avete la possibilità di modificare la scelta effettuata riposizionandovi sul nome del candidato e premendo il pulsante «0» per annullare il voto favorevole. Posizionatevi poi sul nome di un altro candidato e premete il pulsante «+».

È tutto chiaro? Allora procediamo al primo turno di votazione. La votazione è aperta. Tutti hanno votato?

La votazione è chiusa.

(I risultati appaiono sullo schermo del Presidente.)

Annuncio l'esito della votazione:

Numero di votanti: 692

Astensioni: 103

Voti espressi: 589

Maggioranza assoluta: 295

Hanno ottenuto (I risultati appaiono sullo schermo del Presidente)

— Sig.ra Emily O'REILLY: 240 voti

— Sig.ra Julia LAFFRANQUE: 162 voti

— Sig.ra Cecilia WIKSTRÖM: 73 voti

— Sig. Giuseppe FORTUNATO: 67 voti

— Sig. Nils MUIŽNIEKS: 47 voti

E quindi, dal momento che nessun candidato ha ottenuto la maggioranza dei voti espressi, occorre procedere a un secondo turno.

Il secondo turno avrà luogo domani alle ore 12.30.

Il termine del ritiro delle candidature, se vi fosse ritiro delle candidature, è fissato alle 20.00 di questa sera.

*

Philippe Lamberts (Verts/ALE). — Monsieur le Président, je souhaiterais procéder à un rappel au règlement. Hier, notre collègue Angel Dzhambazki, du groupe ECR, a fait des déclarations sur le paquet mobilité – ce qui, politiquement, peut s'expliquer – dans le cadre desquelles il a caractérisé deux de nos collègues, Karima Delli et Ismail Ertug, comme des députés respectivement française d'origine algérienne et allemand d'origine turque. Je pense que ce genre de caractérisation est intolérable ici: nous sommes tous des députés européens, nous sommes tous d'origines diverses, et donc il n'est pas question, il n'est pas question de stigmatiser des collègues pour leur origine! Nous sommes tous des députés européens. Je vous remercie et donc je voudrais bien que vous rappeliez M. Dzhambazki à l'ordre.

(Vifs applaudissements)

Iratxe García Pérez (S&D). — Señor presidente, en el mismo sentido que el señor Lamberts, esta es la casa de todos los europeos y europeas. Y aquí hay ciertas normas, las cuales no podemos aceptar que se salten. Las opiniones emitidas por parte de un eurodiputado de este Parlamento al respecto de dos compañeros —compañera y compañero— de este Parlamento, Karima Delli e Ismail Ertug, es totalmente inaceptable. Este Parlamento es la casa de todos y de todas, y no podemos permitir afirmaciones racistas en este Parlamento Europeo. Son totalmente inaceptables. Y pido al presidente del Parlamento que tome las medidas necesarias para evitar que esto vuelva a ocurrir.

Presidente. — Sarà mia cura dare seguito alle vostre richieste.

4.2. Pomoc makrofinansowa dla Jordanii (A9-0045/2019 - Luisa Regimenti) (głosowanie)

4.3. Umowa między UE a Szwajcarią w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępcości transgranicznej (A9-0043/2019 - Roberta Metsola) (głosowanie)

4.4. Umowa między UE a Liechtensteinem w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępcości transgranicznej (A9-0044/2019 - Roberta Metsola) (głosowanie)

4.5. Protokół do umowy między UE a Szwajcarią dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii w odniesieniu do dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego (A9-0025/2019 - Jadwiga Wiśniewska) (głosowanie)

4.6. Przystąpienie Wysp Salomona do Umowy przejściowej o partnerstwie między UE a państwami Pacyfiku (A9-0050/2019 - Bernd Lange) (głosowanie)

4.7. Wymogi dla dostawców usług płatniczych (A9-0048/2019 - Lídia Pereira) (głosowanie)

4.8. Środki zwiększające współpracę administracyjną w celu zwalczania oszustw związanych z VAT (A9-0047/2019 - Lídia Pereira) (głosowanie)

4.9. Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (A9-0033/2019 - Tomas Tobé) (głosowanie)

4.10. Mianowanie członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (A9-0049/2019 - Irene Tinagli) (głosowanie)

4.11. Mianowanie członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (A9-0046/2019 - Irene Tinagli) (głosowanie)

Presidente. – Con questo si conclude il turno di votazioni.

VORSITZ: NICOLA BEER

Vizepräsidentin

5. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

5.1. Pomoc makrofinansowa dla Jordanii (A9-0045/2019 - Luisa Regimenti)

Mündliche Stimmerklärungen

Daniel Hannan (ECR). – Madam President, as always, I find myself asking why this decision has to be made at EU level. I'm not in any sense unsympathetic to the plight of Jordan. It has, on the one side, the continuing calamity of the Syrian war and, on the other, a disruption of its oil and gas supplies from Egypt. I wish that country well. I think that King Abdullah is a benign force in regional politics.

But surely this is the sort of decision that could be made by elected national governments, each answerable to their own taxpayers. The difference between those governments and us in this Chamber is that there is no proper link here between taxation, representation and expenditure.

We are spending money that we are not responsible for and, fundamentally, that weakens governmental accountability and the democratic process. We should be pushing power outwards and downwards to restore honour and purpose and meaning to the act of casting a vote.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem tento návrh usnesení podpořil, a to z několika důvodů. Dovolím si navázat na kolegu Hannana, protože my jsme byli oficiálně požádáni jakožto Evropská unie o poskytnutí této další sady pomoci. Myslím si, že Jordánsku jsme skutečně povinni pomoci. Je to náš dlouhodobý partner a to, co prožívá v souvislosti s konfliktem v Sýrii, jaké množství uprchlíků hostí na svém území, je to 1,3 milionu osob, dodržuje v zásadě pakt s Evropskou unií, který jsme uzavřeli v minulém období. Pět set milionů eur je vysoká částka, ale myslím si, že tato země si ji skutečně zaslouží. Já jsem pro to hlasoval. Je důležitá celoevropská akce. Nesouhlasím s kolegou Hannanem, který před chvílí vystupoval právě proto, že by tak měly činit pouze členské státy. Je dobré, že jsme o tom rozhodli jako

Evropská unie.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, I am pleased to give my full support to this approval of macro-financial assistance from the EU to Jordan in the form of loans in three instalments. Jordan has been a country heavily affected by unrest in its region in recent years. The Syrian conflict in particular and the movement of a large number of people across the border into Jordan has a significant financial impact on the country and its ability to provide the needed services and public infrastructure for its citizens.

Jordan is an important ally of the EU in the Middle East region and a country that works to protect fundamental rights and freedoms. The EU's previous macro-financial aid programmes to Jordan have aided the authorities in putting important structures for the protection of human rights in place. It is therefore vitally important that we continue to support the country to ensure its stability and, indeed, to maintain its continued democratisation process, and I welcome this important approval to this end today.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já jsem také podpořil tuto makroekonomickou finanční podporu Jordánsku. Myslím, že jsou zcela jasné důvody, proč má Evropská unie mít zájem na stabilitě této země. Je to stabilní partner Evropské unie na Blízkém východě, je to země, která je opravdu sužována obrovským přílivem uprchlíků. Je v našem geopolitickém zájmu, aby tato země byla dál stabilní, aby tam nedocházelo k posilování islamistických tendencí a aby tak dál byla naším partnerem. To znamená, že ta finanční půjčka, kterou činíme, není jen nějaké rozdávání peněz evropských daňových poplatníků, jak zde jeden z kolegů naznačoval, ale je zde jasný zájem Evropy a Evropské unie mít stabilní, v zásadě demokratické Jordánsko jako partnera, jednu z mála zemí, o kterou se můžeme na Blízkém východě jednoznačně opřít. Takže ta podpora je zde na místě a má své geopolitické důvody.

5.2. Wymogi dla dostawców usług płatniczych (A9-0048/2019 - Lídia Pereira)

Mündliche Stimmerklärungen

Mikuláš Peksa (Verts/ALE). – Madam President, I would like to speak on behalf of the Pirate Delegation. First, it needs to be mentioned that we consider VAT fraud an important topic that needs to be addressed. In this regard, we are grateful that it is being worked on.

However, we can't support the way the issue is being handled. The whole concept of retaining huge amounts of data without any clear selection of what is really needed and what is thought unnecessary is problematic. At this moment, just 25 cross-border payments quarterly, including offline payments by credit card, are enough to store payees' data, including credit card numbers, for up to five years. This will create huge amounts of data that will flow with little restriction through databases, seriously lowering privacy and incurring infrastructure costs for such databases, meaning that this whole solution is completely unproportionate to real VAT fraud checks. Yes, we need to use modern technologies to help fight tax fraud. However, in this case we are using a needlessly massive tool that is well capable of causing much more harm than good.

5.3. Środki zwiększające współpracę administracyjną w celu zwalczania oszustw związanych z VAT (A9-0047/2019 - Lídia Pereira)

Mündliche Stimmerklärungen

Mikuláš Peksa (Verts/ALE). – Já jenom zopakuji, co jsem říkal anglicky k té předchozí zprávě, protože spolu hluboce souvisí. Považuji boj proti daňovým únikům v oblasti DPH za velice důležitý podobně jako většina ostatních Pirátů. Zároveň si ale myslíme, že navržené řešení je naprosto neodpovídající problému, kterému čelíme. S tímto řešením bychom ukládali všechny platby, které udělá platící, který zaplatí více než dvacet pět plateb v průběhu tří měsíců, což považujeme za naprosto neadekvátní zásah do soukromí. Zároveň takto zadržovaná data budou s velmi malými omezeními proudit po celé Evropě, hrozí riziko úniku těchto velice citlivých dat, která velice vypovídají o našich občanech. S ohledem na to jsme se rozhodli zdržet se a považujeme to za adekvátní vzhledem ke komplikované povaze otázky, kterou jsme zde probírali.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem tento návrh podpořil, protože správní spolupráce v boji proti daňovým podvodům je skutečně potřebná a nutná. Samozřejmě díky se skrývá příznačně v detailu, ale to, že elektronické obchodování a dostupné online služby nabývají na intenzitě, je jasné. Spotřebitelé tuto možnost využívají, mohou tak nakoupit i velmi proslulé značky. Do jisté míry se tím omezuje maloobchodní síť, ale chtěl bych zdůraznit, že zároveň také se zde skýtá příležitost pro podvodníky právě v oblasti DPH.

Odhaduje se, že ročně Evropská unie a její členské státy přichází o částku téměř sto čtyřicet miliard eur, to je tedy ohromná částka, právě v oblasti podvodů s DPH. Myslím, že to vyžaduje evropskou akci, a já jsem tento návrh podpořil, protože jde správným směrem. Byla předložena řada pozměňovacích návrhů, a proto jsem s touto zprávou spokojen.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, bhí áthas orm tacú leis an tuarascáil seo. Agus, sa lá atá inniu ann, tá níos mó agus níos mó comhlachtaí ag obair ar líne. Tá níos mó saoránach ag díol agus ag ceannach ar líne. Mar a dúirt Coimisiún Vestager ina héisteacht, tá dhá shaghas comhlachta annanois; comhlachtaí atá ag obair ar líne agus comhlachtaí a bheidh ag obair ar líne go luath.

Ach an bhfuil siad ag íoc a gcuid cánach? Níl a lán díobh. Cailltear €137 billiúin gach uile bhliain. Sin ailp uafásach mór airgid. Agus cé a íocann é sin? Na saoránaigh mhacánta. Níl sé sin ceart. Agus caithfear deireadh a chur leis. Agus má éiríonn le Coimisiún Vestager chun a chinntíú go n-íocfaidh na comhlachtaí seo a gcuid cánach agus deireadh a chur le calaois VAT, beidh gaisce déanta aici ar son shaoránaigh na hEorpa agus beimid go léir faoi chomaoin aici.

6. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół

(Die Sitzung wird um 12.33 Uhr unterbrochen)

VORSITZ: KATARINA BARLEY

Vizepräsidentin

7. Wznowienie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 15.02 Uhr wieder aufgenommen)

8. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia: patrz protokół

9. Konflikt interesów i korupcja przynoszące szkodę interesom finansowym UE w państwach członkowskich (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission über Interessenkonflikte und Korruption, die sich negativ auf den Schutz der finanziellen Interessen der EU in den Mitgliedstaaten auswirken, von Monika Hohlmeier im Namen des Haushaltskontrollausschusses (O-000041/2019 – B9-0061/2019) (2019/2963(RSP)).

Ich möchte Sie daran erinnern, dass Sie sowohl in üblicher Weise wie auch mithilfe des elektronischen Systems um die Möglichkeit zu spontanen Wortmeldungen sowie zur Verwendung der blauen Karte ersuchen können.

Monika Hohlmeier, Verfasserin. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst einmal ein herzliches Grüßgott.

Madam President, the Committee on Budgetary Control (CONT) has posed five questions to the Commission regarding measures against the misuse of EU funds in cases of conflict of interest and corruption affecting the protection of the EU's financial interests in Member States.

Let me start by providing some context to the questions that we have posed to the Commission. In certain Member States, the systemic risk of semi-legal systems enabling conflicts of interest, irregularities, misuse of funds and fraud is widely present in important policy areas such as agriculture and cohesion. We have cases where politicians allegedly systematically use their power and the influence they have over the implementation of EU programmes in their countries to enrich their companies, friends, family, or themselves.

Conflict of interest constitutes in itself a serious threat. We see cases of single bidding in public procurement companies building up monopolies because other companies are thrown out of the competition. We are now facing problems that are beyond project level, so we need to go above this level to tackle them. We need to establish a clear definition of what constitutes a systemic risk and conflict of interest. We need the same legal definition and uniform interpretation of conflict of interest and systemic risk at European and Member State level.

These cases threaten to undermine citizens' trust in the EU institutions and have a negative impact on the implementation of policies. Therefore, our credibility is at stake. European funds must benefit European citizens at large. Audit procedures concerning conflict of interest and other cases of corruption, fraud or systemic failures must be accelerated so that punishment follows swiftly. Additionally, preventive measures must be reinforced.

Currently, there is a lack of preventive measures that are effective and in place. If national management and control systems fail, the Commission must receive the possibility to assume decision-making and impose corrections immediately. The CONT Committee has actively monitored the situation since its fact-finding delegation of April 2014 and has been expressing its serious concern about cases of conflict of interest. CONT repeatedly requested in its discharge resolutions and other oral questions, most recently in December 2018, that the Commission take action regarding cases containing risk of irregular use of EU funds in several Member States.

We welcome the fact that the Commission has carried out comprehensive audits regarding the application of EU law. We are alarmed that the auditors detected serious deficiencies in the functioning of the management and control systems and severe cases of conflict of interest. The audits carried out by the Commission confirmed Parliament's position, laid out in its resolution on conflicts of interest and the protection of the EU budget in the Czech Republic in 2018. They welcome the fact that, since 2018, no payments from the EU budget and the European Structural and Investment Funds have been made to companies directly or indirectly owned by Prime Minister Babiš, following the alleged conflict of interest revealed by the Commission's auditors. They found that Mr Babis is the beneficiary of funds received by the huge industrial conglomerate.

Yes, I would like to underline that there are still open questions about subsidies in the area of agriculture. Furthermore, we cannot accept the fact that projects affected by serious, sometimes fraudulent, irregularities are simply withdrawn from EU funding. Yes, the EU budget is no longer directly affected, but the core problem has not been solved. The local taxpayer has to foot the bill when contributing to the national budget. EU funds meant to help citizens should go where they are most needed and not into the pockets of oligarchs. CAP money belongs to those who farm the land. In the case of land grabs, when land is taken by force, there is clearly a rule of law issue.

Therefore, we attach great importance to the rule of law conditionality. Rule of law is the basis for shared management. All Member States signed the Copenhagen Criteria, and they must be dedicated to the rule of law. Threats to the independence of the judiciary system, arbitrary or unlawful decisions by public authorities, limited availability and effectiveness of legal remedies, and failure to implement judgment or limitations on effective investigation and prosecution should lead to the reduction or suspension of EU funding.

We call on the Commission to take all appropriate measures at its disposal to protect the EU budget, including the revision of current procedures to increase transparency and to be more effective. We urge the Commission to recover all funds that have been paid out illegally. We insist that the Commission should propose a specific mechanism to support farmers confronted with land-grabbing malpractices, giving them the opportunity to lodge a complaint with the Commission.

In the context of the negotiation on the next Multiannual Financial Framework, we call on the Council to take all necessary and appropriate measures to prevent conflict of interest effectively. We call on the Commission and the Member States to fight all forms of conflict of interest and to evaluate the preventive measures taken by the Member States to avoid such a situation. We need to clearly define the minimum standards of the rule of law. Please let's start to work on these serious issues.

Die Präsidentin. – Als Sprecherin des zuständigen Ausschusses habe ich das jetzt nicht unterbrochen, auch wenn es zu lange war. Darf ich nur die Kolleginnen und Kollegen im Interesse der Dolmetscher bitten, nicht die fehlende Redezeit durch Schnelligkeit wettzumachen. Das ist dann für die Kolleginnen und Kollegen nicht mehr zu machen.

Ich darf sehr herzlich begrüßen in seiner neuen Funktion den Kommissar Johannes Hahn.

Johannes Hahn, Member of the Commission. – Madam President, first, before I reply to the questions raised, let me underline and stress again that the Commission has zero tolerance for fraud and misuse of EU funds.

Now about the questions, and maybe I will be a little bit longer, but in order to give a serious reply, I have to take the time. The first question was about misuse of EU funds in Member States involving established schemes, as well as high-level officials/office-holders. In the case of fraud and possible links to high-level officials/office-holders, financial corrections at European level and penal action at national level have been taken in order to protect the European Union budget and to ensure the rule of law. The Commission on National Audits also identified irregularities with some more systemic character in some Member States. However, such systemic irregularities don't systematically indicate fraud and intentional misuse through the implication of high-level officials/office-holders.

Second question: what measures does the Commission take to protect the EU's financial interest? The Commission takes any allegation of suspicion of fraud and misuse of funds very seriously. It immediately addresses, to the European Anti-Fraud Office, any information pointing to allegations of fraud emerging from citizens, whistle-blowers, or from audits. A series of recent Commission initiatives have significantly strengthened the anti-fraud landscape – for example the establishment of the European Public Prosecutor's Office.

The Commission adopted a new Commission anti-fraud strategy in April 2019. In 2018, financial regulation established a definition of conflict of interest applicable to funds under shared management. A further step is the proposal for protection of the Union's budget in case of generalised deficiencies as regards the rule of law in Member States.

The Commission is also attentively following allegations of land-grabbing. If land is taken by force, then there is a rule-of-law issue, and the judicial system of the Member State should act. The Commission can assist the Member State, if necessary, by supporting Land Registry reforms. The rule-of-law proposal referred to above would provide an additional tool once adopted.

Let me now come to transparency as regards the ultimate beneficiaries of EU funds. I limit my remarks to the funds of the common agricultural policy. EU rules impose that it's the Member States who have to publish the beneficiaries of the CAP funds annually and ex-post. The responsible Commission services consider that the current publication by all Member States of the data on beneficiaries of the CAP fulfils the transparency requirements. The Commission closely monitors the implementation of relevant transparency requirements in all Member States.

What is being done to prevent the artificial break-up of pig farms or enterprises into smaller ones under the same ownership just to avoid the capping threshold for direct payments? Answer: EU rules contain a circumvention clause. It requires that Member States don't grant any advantage to natural or legal persons in cases where the conditions for obtaining this advantage were created artificially. This would be contrary to the objectives of the legislation. The management and control systems in the Member States are audited by independent certification bodies on an annual basis and by the Commission auditors on a risk basis. The auditors verify if the Member States have put in place controls to detect artificially-created conditions.

What about Commission actions on cases that have been recently reported in the media? How to prevent a similar case in the future? In relation to the Czech Republic, the Commission has communicated its final audit results for the European Regional Development Fund and the European Social Fund to the Member State. For the rural development investment measures, the Commission has communicated its latest findings to the Member State.

A further question: what are the Commission plans on the basis of Article 61 of the Financial Regulation (2018/1046) on possible situations of conflicts of interest in the Member States? The Commission will follow up on information or complaints with respect to conflicts of interest in all Member States. Audits can also be carried out based on the Commission's own risk assessment, as foreseen in the audit strategies of the concerned services. The Commission will continue to strengthen monitoring, as the rules applying to shared management have been clarified and strengthened by the new financial regulations.

The Commission supports Member States in applying conflict-of-interest rules by preparing guidance, organising exchanges of good practice, and monitoring the national rules on conflicts of interest and their consistency with Article 61 of the Financial Regulation.

Tomáš Zdechovský, za skupinu PPE. – Paní předsedající, dovolte mi na úvod jednu takovou otázku. Dokážete si představit, že Angela Merkelová nebo Sebastian Kurz budou rozhodovat o budoucím rozpočtu Evropské unie a sami budou majitelé stovek firem, do kterých budou plynout benefity a dotace z rozpočtu Evropské unie? Pokud ne, tak si myslím, že jsme správně v této debatě. Je třeba si říci, že ten, kdo rozděluje evropské dotace, nemůže být zároveň jejich velkým příjemcem. To je vlastně hlavní otázka, která je zde na stole, je třeba říci, že ten, kdo má benefit z evropských prostředků, nemůže tyto evropské prostředky řídit.

Já jsem byl na několika misích a tato debata by měla být globálně nejenom o České republice, ale i o Slovensku, Rumunsku, Bulharsku nebo Maltě, kde je politika opravdu úzce propojená s korupcí nebo i evropskými dotacemi. Ty evropské dotace samy o sobě přinášejí obrovské příležitosti, ale stávají se také předmětem toho, aby z nich různé skupiny chtěly co nejvíce prostředků čerpat.

Já se ptám: Jak dlouho budeme tyto skupiny a tyto organizované jednotlivce v Evropské unii pořád chápát a podporovat? Kdy jim stopneme tento příjem peněz?

Isabel García Muñoz, en nombre del Grupo S&D. – Señora presidenta, señor comisario, la Comisión Europea ha permanecido pasiva durante demasiado tiempo, a pesar de la existencia de indicios sólidos de importantes casos de conflicto de intereses en el marco de la ejecución del presupuesto europeo. El Parlamento lleva desde 2014 advirtiendo y abordando regularmente este problema sin que se haya encontrado una solución efectiva al mismo.

El artículo 61, apartado 1, del nuevo Reglamento Financiero, en vigor desde agosto de 2018, establece que todos los participantes en la ejecución del presupuesto de la Unión, incluidos los jefes de Gobierno, son responsables del cumplimiento de la obligación de evitar conflictos de intereses. Este artículo, además, da una mayor capacidad de acción a la Comisión, que efectivamente ha ejercido, pero que no está siendo suficiente. Así que es hora de actuar de una vez por todas. Es evidente que hay que llegar hasta el final de los casos que ahora tenemos encima de la mesa, pero una de las prioridades fundamentales de la Comisión tiene que ser establecer mecanismos efectivos que permitan la prevención activa del conflicto de intereses y, además, es imprescindible que se intervenga cuando las autoridades nacionales no estén actuando en consecuencia.

No podemos permitirnos que cualquier tipo de conflicto de intereses pueda poner en peligro la ejecución del presupuesto de la Unión Europea y socave la confianza de sus ciudadanos. Necesitamos una estrategia más ambiciosa que dé todas las garantías de un uso correcto del presupuesto de la Unión.

Martina Dlabajová, za skupinu Renew. – Paní předsedající, na úvod bych chtěla říct jen jedno, prosím, respektujme pravidla a procedury a vyčkejme se všemi soudy, až skončí probíhající kontroly. Jsem přesvědčena, že Komise si uvědomuje a tato debata dokazuje, že si to uvědomuje také Evropský parlament, jak moc důležitá a citlivá je ochrana finančních zájmů našich občanů. Nejde jen o to, jak účelně a efektivně se podaří unijní prostředky využít, ale také o to, aby Evropa neztratila v očích svých občanů smysl a nepříšla o důvěryhodnost.

Problematika spojená s možným střetem zájmů v politice je něco, co se týká všech členských států, a to bez rozdílu. Budeme se s tím setkávat neustále. Proto je potřeba se ze zkušeností, které jsme dosud nashromáždili, poučit a říct si jasné pravidla. A kdy jindy bychom s tím měli začít než teď? Tedy v momentě, kdy se nastavují pravidla pro čerpání evropských peněz na další roky. Pokud jsme objevili nedostatky v systému, nyní je ten nejlepší čas s tím něco udělat.

I z tohoto důvodu s napětím očekáváme výsledky dotazníkového šetření ohledně toho, jak jednotlivé členské státy nakládají s novým finančním nařízením. Ukázalo se totiž, že jeho výklad není v Evropské unii jednotný. V moderní Evropě to však nemůže takto fungovat. Naopak, potřebujeme srozumitelné a konkrétní celoevropské řešení s jednotnou metodikou a výkladem.

Byla bych proto ráda, kdybychom pro jednou odložili politikaření a naprostě vážně se začali věnovat tomu, jak do budoucna lépe nastavit pravidla. Pravidla, která budou jednoduchá, spravedlivá a budou mít evropskou přidanou hodnotu a budou platit pro všechny stejně. Ať již se bude jednat o občany, podniky, politiky, členské státy či instituce.

Situaci beru nesmírně vážně a jsem přesvědčena, že tato diskuse přesahuje hranice jakéhokoliv konkrétního případu. Pořád věřím, že Evropská unie je a zůstane unií sobě rovných států, které jsou vždy odhodlány společně najít řešení.

Viola Von Cramon-Taubadel, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Unser EU-Budget finanziert Oligarchen. Wir finanzieren die Personen, die unser System missbrauchen.

Dank hervorragender Arbeit von Medien, Wissenschaft und NGOs sind einige Namen der Oligarchen bekannt geworden, die besonders systematisch die EU-Töpfe plündern. Der bekannteste unter ihnen ist der Repräsentant der Tschechischen Republik im Europäischen Rat, Premierminister Andrej Babiš. Aber er ist wahrlich nicht der einzige.

Unter öffentlichem Druck hat die Kommission einige individuelle Fälle untersucht. Aber auch um glaubwürdig gegenüber den EU-Bürgerinnen und -Bürgern zu bleiben, müssen wir das Tempo unserer Untersuchungen unbedingt erhöhen: Das Aussetzen von Zahlungen allein reicht nicht aus.

Wenn Projekte die Nicht-Förderfähigkeit durch die Kommission bescheinigt wurde, muss das Konsequenzen haben. Es braucht dringend Transparenz.

Dennoch geht es in dieser Frage um mehr als um das individuelle Fehlverhalten: Wir müssen die Anreizstrukturen so ändern, dass wir damit nicht weiter Oligarchen füttern, sondern Demokraten stärken. Die Oligarchie ist – vor allem in den strukturschwachen Räumen – Gift für die Demokratie.

Wenn die Mächtigen über politische und wirtschaftliche Zugänge zu EU-Mitteln unsere Demokratie unterminieren und sich der nationalen rechtsstaatlichen Verfolgung sogar entziehen können, wie es in Tschechien der Fall zu sein scheint, dann müsste hier die Arbeit der Europäischen Staatsanwaltschaft einsetzen.

Für diese neu geschaffene Europäische Staatsanwaltschaft braucht es – und da haben auch Sie, Herr Kommissar Hahn, die Verantwortung – unbedingt ein angemessenes Budget. Wir müssen die Haushaltsansätze für die Europäische Staatsanwaltschaft deutlich erhöhen und die Zahl der zugewiesenen Staatsanwälte mindestens verdoppeln, um die ein treffenden Fälle aus den Mitgliedstaaten abzuarbeiten.

Es geht hier um sehr viel! Daher: Gutes Geld an die richtigen Stellen anstatt weiter Millionen an korrupte Oligarchen.

Joachim Kuhs, im Namen der ID-Fraktion. – Sehr geehrte Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar Hahn, meine Damen und Herren! Die heutige Debatte zum Thema „Interessenkonflikte und Korruption, die sich negativ auf die finanziellen Interessen der EU in den Mitgliedstaaten auswirken“ zeigt deutlich, dass wir ein grundsätzliches Problem mit dem Konstrukt EU haben.

Zuerst überreden wir die Mitgliedstaaten mit Engelszungen, dass sie uns über eine Billion Euro für sieben Jahre zur Verfügung stellen in der Erwartung, dass wir das Geld – sagen wir mal vorsichtig, einen großen Teil des Geldes – gerecht verteilen.

Wir ersfinden wunderbare Programme, füttern blumige Fonds mit viel Geld und setzen multiple Anreize, damit die Mitgliedstaaten dann mitmachen und die Programme auch umsetzen. Heerscharen von Beamten kümmern sich um die Anträge, prüfen die Förderbedingungen und erstellen irgendwelche Zertifikate und Bescheinigungen, die dann wieder von anderen Beamten geprüft werden.

Wir vom Parlament – genauer gesagt vom Haushaltskontrollausschuss – sind dann ernsthaft besorgt, wenn wir feststellen, dass die Gefahr einer unrechtmäßigen Verwendung von EU-Mitteln in wichtigen Politikbereichen wie Landwirtschaft und Kohäsion offenbar wird.

Zu Recht weisen Sie, liebe Frau Kollegin Hohlmeier, daraufhin, dass solche Fälle das Vertrauen der Bürger in die EU-Institutionen gefährden und sich negativ auf die Umsetzung politischer Maßnahmen auswirken. Sie stellen auch gute Fragen an die Kommission. Aber nach all dem, was ich bis jetzt gehört habe, habe ich nicht den Eindruck, dass die finanziellen Interessen der EU jetzt besser vor Betrug und Korruption geschützt werden als vorher.

Seien wir doch ehrlich: Wir bekämpfen nur die Symptome und nicht die Ursachen. Weil das System so komplex ist und weil die Kontrollsysteme in den Mitgliedstaaten völlig unterschiedlich sind und weil die Interessen der Mitgliedstaaten oft konträr sind zu den hehren Vorstellungen des Haushaltskontrollausschusses, deshalb befürchte ich: Wir werden mit einer Verstärkung des Kontrollaufwandes nichts erreichen.

Wir sollten Korruption und Betrug in erster Linie damit bekämpfen, indem wir bei jedem Förderprogramm die Systemfrage stellen, gegebenenfalls die Geldflüsse minimieren oder sogar streichen und insbesondere die Regelungen und die Förderbedingungen radikal vereinfachen und komplett transparent machen.

Bert-Jan Ruijsen, namens de ECR-Fractie. – Voorzitter, Commissaris, toezicht op de besteding van Europese gelden is nadrukkelijk een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de lidstaten en de Commissie. Bij de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling hebben wij daar een goed systeem voor met erkende betaalorganen en toezicht door de Europese Commissie en OLAF. Het is dus niet aan mij om uitspraken te doen over individuele kwesties.

De cruciale vraag is hoe we ervoor kunnen zorgen dat het geld terechtkomt bij de hardwerkende boer en niet in de zakken van mensen die dat geld helemaal niet nodig hebben. Ik wil u er in dit verband op wijzen dat China en andere investeerders volop bezig zijn om grond op te kopen in de Europese Unie. Zo is in Roemenië klaarblijkelijk 20 000 hectare grond in handen van een Libanees bedrijf. Mijn vraag aan de Commissie luidt daarom: bent u op de hoogte van dergelijke investeringen, die mede via rechtspersonen in de Europese Unie tot stand komen?

Ik vind dit een zeer ongewenste ontwikkeling. Onze grond en voedselvoorziening zijn van strategisch belang en moeten in eigen handen worden gehouden. Ik wil de Commissie vragen grondig onderzoek te doen naar deze kwestie en te beziens of de eisen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid hier niet op moeten worden afgestemd, zodat er in ieder geval geen geld wegblekt naar investeerders van buiten de Europese Unie.

Luke Ming Flanagan, on behalf of the GUE/NGL Group. – Madam President, *The New York Times* article on CAP was not news to many people here. That makes it all the worse. EU citizens' money is going where it should not be. Much of this is by design and not by accident. Convergence and a significant redistribution payment is the key to change. It is now the position of the Committee on Agriculture and Rural Development (AGRI) that countries will have to converge 100% internally on payments by 2027. This position must be supported in the plenary and be Parliament's position going into trilogue negotiations.

Two words in particular are important when it comes to convergence in the final text agreed on at trilogue: 'shall' or 'may'. The word 'may' allows governments to continue with the very system which is so rightly criticised in *The New York Times* article. 'Shall' means they have no choice but to do the right thing.

Yesterday, Ireland's Minister for Agriculture announced a pause on convergence. This is a clear message on where he will stand during trilogue negotiations. He will demand a change to Parliament's position so that Ireland will not have to fully converge on payments – and the great swindle that *The New York Times* article reports on would continue if he succeeds. Don't let him succeed. I certainly won't.

Márton Gyöngyösi (NI). – Madam President, we are discussing here basically two funds which have served the purpose of enhancing European competitiveness in the agricultural sector and elsewhere – the CAP and the Cohesion Fund. In contrast to the grand ideals, both have become hotbeds of corruption within the European Union and instruments in the hands of oligarchs and illiberal regimes, with the tacit agreement of EU decision-makers. Now if we are looking at the Common Agricultural Policy, which makes up over 40% of the total budget, we can see that in contrast to the aim of enhancing the competitiveness of the European agricultural sector, this area has become a hotbed of corruption, and here my colleague has referred already to *The New York Times* article which has demonstrated that the CAP is intentionally untransparent, contains loopholes and is prone to corruption, and undermines even the EU's environmental objectives, and every reform which is proposed is basically sabotaged by the decision-makers.

When it comes to the Cohesion Fund, when we are looking at why the EU doesn't want to put forward reforms, then we should refer to the cynical opinion of the previous Commissioner for the Budget, Günther Oettinger, who says that EU funds should not be used to sanction, because every single euro which goes from the donor states to the recipients basically goes back to the donor states because the recipients use these monies to buy goods and services from the donor states. So we should finish with this cynical type of programme and look at how corruption must be tackled at the heart.

Tamás Deutsch (PPE). – Elnök asszony! Engedjék meg, hogy három nagyon rövid megállapítással járultak hozzá a vitához. Egyrészt ismert az a bölcs magyar mondás, hogy sok beszédenek sok az alja, ha feleannyt cselekednének az európai uniós intézmények az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében, az összeférhetetlenségi ügyek feltárása érdekében, a korrupció ellen, mint amennyit beszélnek, akkor sokkal messzebb jutottunk volna. Én a cselekvést támogatom. Másodsorban azt gondolom, hogy csak akkor lehet a tagállamokban meglévő összeférhetetlenségi ügyekről hitelesen beszélni uniós intézményekben, ha az uniós intézmények működését összeférhetetlenségi problémák nem érintik.

Jelen pillanatban az a helyzet, tisztelet hölgyeim és uraim, hogy az Európai Bizottságtól egy olyan magyar családi vállalkozás kap sok százezer eurós megbízást, amely magyar családi vállalkozás férj tagja a magyar Országgyűlésben ellenzéki frakcióvezető, a kedves felesége pedig szocialista európai parlamenti képviselő, az Európai Parlament egyik alelnöke. Ez több mint összeférhetetlenség, először az uniós intézményeknek a saját házuk táján kell sőprögetniük.

(A felszólaló hozzájárul két „kékkártyás” kérdés megválaszolásához (az eljárási szabályzat 171. cikkének (8) bekezdése))

Bogdan Rzońca (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Ja mam pytanie (nie wiem, czy proceduralnie dobrze zadam to pytanie) do wszystkich, którzy mówili o ziemi. Mark Twain mówił tak: „Kupujcie ziemię, już jej nie produkują”. Mam, jeśli to możliwe, pytanie do pana komisarza: czy byłby pan za tym, żeby dokonać przeglądu, jak wygląda obrót ziemią w każdym z krajów naszej Unii Europejskiej? ... (Przewodnicząca przerwała mówcy)

Die Präsidentin. – Die blaue Karte bedeutet, dass Sie dem vorigen Redner eine Frage stellen, nicht der Kommission.

Haben Sie keine Frage, dann lassen wir das damit bewenden, wenn Sie keine Frage an den Kollegen Deutsch haben.

Sándor Rónai (S&D), Kékkártyás kérdés. – Elnök asszony! Deutsch kollégától szeretném kérdezni, hogy az olyan összeférhetetlenségek, mint amelyeket például a hetedik cikk szerinti eljárás is indokolt, az Elios ügy, amiben Orbán Viktor veje 13 milliárdos lopással gyanúsított, vagy az az ügy, amiben Orbán Viktor gyermekkorai barátja, Mészáros Lőrinc mára gazdagabbá vált, mint a brit királynő, több mint eurómilliárdosnak számít, Forbes-milliárdos lett. Ön szerint összeférhetetlen-e, nem zavarja-e önt, hogy az ön pártjának elnöke, a magyar miniszterelnök, családjával együtt közvetlenül érintett a korrupcióból? Inkább erről beszéljen, képviselő úr, mint Gyurcsány Ferencről vagy Dobrev Kláráról.

Tamás Deutsch (PPE), Kékkártyás válasz. – Köszönöm szépen, képviselő úr, a kérdését, én egyetlen egy nevet sem említettem, de ha a képviselő úr erre kíváncsi, akkor szeretném megerősíteni azt a súlyos összeférhetetlenséget, amire Ön is utal. Az Európai Bizottságtól sok százezer eurós megbízást kap egy olyan magyar családi vállalkozás, amelynek az egyik tulajdonosa, képviselője Gyurcsány Ferenc, aki Magyarország volt szocialista miniszterelnöke, ma ellenzéki frakció vezetője, a másik tulajdonosa, képviselője pedig Dobrev Klára, aki európai parlamenti képviselő, és az Európai Parlament egyik alelnöke. Ez egy súlyos politikai összeférhetetlenségi ügy, a saját házunk táján kell először sőprögetnünk, rendet csinálunk, és utána van hitelességünk a tagállami összeférhetetlenségeket számon kérni.

Lara Wolters (S&D). – Voorzitter, het is een ironisch beeld: populisten als Viktor Orbán en Andrej Babiš schreeuwen om het luidst over de tekortkomingen van de EU. Het zijn echter diezelfde Orbán en Babiš die Europees belastinggeld gebruiken om hun eigen entourage te verrijken. Dit misbruik moet stoppen en ik denk dat we daar op twee manieren voor kunnen zorgen.

Ten eerste hebben we behoefte aan een modern gemeenschappelijk landbouwbeleid. We moeten niet vasthouden aan een archaïsch stelsel waarbij per hectare wordt uitbetaald, maar overstappen op uitkeringen op basis van doelmatigheid. Als we van kwantiteit naar kwaliteit gaan, wordt ook sjoemelen veel moeilijker.

Ten tweede hebben we een rechtsstaatmechanisme nodig dat tekortkomingen van nationale autoriteiten bestraft en deze autoriteiten een halt toeroept. De totstandbrenging van een dergelijk mechanisme wordt op dit moment echter tegengehouden door de lidstaten, wat een kwalijke zaak is. Nationale leiders roepen liever dat de EU duur is dan dat ze om de tafel gaan zitten om te onderhandelen over fundamentele landbouwhervormingen en nieuwe sanctieregelingen. Dat moet anders, zodat we ons belastinggeld kunnen besparen en beschermen.

Sheila Ritchie (Renew). – Madam President, the New York Times article brings shame on us all. The sale of state land to the cronies of European leaders with patchy records on the rule of law is a stain on our reputation, and it amounts to theft from small farmers and rural communities. But the Common Agricultural Policy (CAP) itself corrupts our aims. We're in the middle of CAP reforms which reduce the need for compliance checking when we can't even adequately police corruption. What on earth makes us think that self-policing compliance is going to work?

80% of the CAP budget currently ends up in the hands of 20% of the EU's farmers. It doesn't deliver what society wants. The current reform is mere tinkering. We must move to a system with payments linked to the delivery of public goods. The CAP is the lifeblood of European farming, and the huge and continuing reduction in agricultural spending is no accident. The CAP no longer commands credibility.

Mikuláš Peksa (Verts/ALE). – Paní předsedající, už první audit, který připravila a zatím stále ještě nezveřejnila Evropská komise, potvrdil střet zájmů Andreje Babiše. Jeho konstrukce svěřeneckých fondů, které jsou ovládány blízkými osobami a které mohou být Babišem kdykoliv zrušeny, aby se mu majetek vrátil, prostě neobstála.

V následné diskusi o tom, kolik má být vráceno, se zcela setřelo jakékoli rozlišení mezi Agrofertem a českým státem. Bývalí manažeři Agrofertu jsou dnes ministry a poslanci, ale jich úkoly se nijak nezměnily. Premiérová firma je předmětem celostátního zájmu, kvůli kterému je premiér ochoten vést zemi do konfliktu se zbytkem Evropy.

Díváme se zde na ukázkou systémového problému kontroly užívání společných evropských zdrojů. Při jeho navrhování si nejspíš autoři nedokázali představit, že se někomu povede ovládnout státní aparát takovým způsobem, že skrze něj bude kontrolovat sám sebe. Přesto jsme v Maďarsku, na Maltě a v Česku přesně v této situaci.

Dnešní debata není pouze o penězích neprávem zneužitych z evropského rozpočtu. Dnešní debata je hlavně o tom, že Andrej Babiš zneužívá český stát jako penězovod do své vlastní kapsy a s těmito penězi pak finanuje své další politické kampaně. Musíme najít systémové řešení, ať už skrze posílení evropského veřejného žalobce nebo reformu společné zemědělské politiky. Evropská komise by měla odtajnit zbývající dokumenty a měla by předložit návrh opatření, která by Andreji Babišovi zabránila skrze Evropskou radu dále zneužívat evropské peníze.

Hélène Laporte (ID). – Madame la Présidente, mes chers collègues, derrière la protection des intérêts financiers de l'Union européenne se profile un autre sujet, celui du consentement à l'impôt européen. Est-ce que la façon dont le budget européen est déposé renforce la confiance de nos concitoyens dans le projet défendu dans cet hémicycle? La réponse est non, comme en témoigne un sondage Eurobaromètre selon lequel moins d'un Français sur trois déclare avoir confiance dans l'Union européenne. D'ailleurs, Me Hohlmeier le rappelle très bien en dénonçant, je cite, «les nombreux cas d'irrégularités qui menacent de réduire la confiance des citoyens dans les institutions de l'Union».

Et pour cause, dans sa résolution du 26 mars 2019, le Parlement européen pointe notamment du doigt la complexité administrative, qui génère des délais de paiement lourdement préjudiciables pour les bénéficiaires des fonds européens. Comment voulez-vous dans ce cas qu'une PME ou qu'une collectivité locale sollicite les financements européens, si les retards de paiement remettent en cause la viabilité de leur investissement? Les Français, qui subissent déjà l'une des fiscalités les plus lourdes d'Europe, ne veulent pas se voir davantage accablés par la création d'un nouvel impôt européen, surtout si cet impôt finance des politiques dispendieuses et entachées d'irrégularités.

Veronika Vrecionová (ECR). – Paní předsedající, projednávání tohoto bodu samozřejmě souvisí i s děním v České republice, kde je premiér zároveň jedním z největších příjemců veřejných peněz. Nechci zde ale řešit tento konkrétní případ, ten si musíme vyřešit doma.

Chtěla bych však apelovat na Komisi, aby ve svých zprávách byla více transparentní, aby docházelo ke zveřejňování závěrů šetření a také ke zveřejňování postojů jednotlivých členských států. Nacházíme se v situaci, kdy se dojednává další víceletý finanční rámec, zároveň se dočerpávají stávající programy a řada institucí, které o vyplácení dotací rozhodují, neví, zda a komu mohou dotace nadále poskytovat.

Česká vláda auditní závěr zveřejnit nechce, protože jej údajně Evropská komise považuje za důvěrný a zveřejnění zakazuje a neposkytuje jej ani téměř orgánům, které o dotacích rozhodují. Ty tak dále vyplácí dotace z peněz daňových poplatníků, v našem případě jednomu vlivnému oligarchovi. Ve stejně věci jsem také podala na Komisi interpelaci.

Katerina Konečná (GUE/NGL). – Paní předsedající, dnešním tématem je střet zájmů a korupce dotýkající se ochrany finančních zájmů Evropské unie v členských státech. Jedná se o velmi zásadní téma, které je nutné řešit pro věrohodnost Evropské unie a stav demokracie v členských státech.

Bavíme se tu o fenoménu, který je velmi starý, ale stále se nám ho nepodařilo vyřešit, a to ani tady, na půdě Evropské unie. Můžeme se bavit o mnoha způsobech, jak z toho ven. Já se však domnívám, že primárně musíme dát občanům více prostoru k tomu, aby se podíleli na politice Evropské unie. Dost bylo utajených jednání, demokratického deficitu a dost bylo takzvaných otočných dveří, které znamenají propojování byznysu a evropských institucí. Evropská unie musí být otevřená a transparentní a stejnou míru transparentnosti bych poté očekávala od Evropské unie ve vztahu k potenciálním pochybením ze strany členských států a jejich představitelů.

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovana predsjedavajuća, danas govorimo o korupciji i sukobu interesa. Moram reći da je borba protiv korupcije u Hrvatskoj načelna, ona nije stvarna.

Mi, što se tiče sukoba interesa, imamo takozvanu imovinsku karticu pri tijelu koje se zove Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa i u tu imovinsku karticu, kad postanete dužnosnik, vi upisujete svoje obaveze i svoju imovinu. I sada, ta imovinska kartica je u praksi gotovo beskorisna. To ovako lijepo zvuči, to se dosta u medijima vrti, ali ona je zapravo gotovo beskorisna. Zašto? Evo jedan primjer. Recimo da vi imate deset stanova i sad niste upisali u tu karticu tri stana. To je ogroman problem. Ali da i upišete deset stanova, nitko vas ne pita od kuda vama tih deset stanova. Jeste li vi mogli od svoje plaće, od svojih prihoda stići tih deset stanova? Dakle, što se tiče porijekla imovine, od toga nema ni P.

Osim toga, porijeklom imovine se bavi porezna uprava, ali niti jedan promil od onoga što bi stvarno trebala, u iznosu i količini. Što se tiče zajedničkih politika, imamo zajedničku poljoprivrednu politiku, okolišne politike, monetarnu u obliku eurozone, itd. Sad se ide na vanjsku politiku, zajedničku obrambenu politiku... Sve te politike u pravilu nisu dobre za Hrvatsku. One su upitne, loše.

Međutim, zašto se ne govori o zajedničkoj antikorupcijskoj politici? Tko ima išta u ovom domu, iz bilo koje zemlje, protiv toga da uzmemu najbolje standarde u zaštiti zviždača, u porijeklu imovine, u sukobu interesa – Finske, Švedske, najbolje – da ih svi međusobno zajedno prihvativimo. Tko ne želi da se pohvataju lopovi u njegovoј zemlji? Mi u Hrvatskoj već 30 godina nismo pohvalili svoje lopove. Tko ima nešto protiv visokih antikorupcijskih standarda za sve? Samo kriminalci.

(Zastupnik je pristao odgovoriti na pitanje postavljeno podizanjem plave kartice (članak 171. stavak 8. Poslovnika))

Tomislav Sokol (PPE), pitanje koje je podizanjem plave kartice postavio. – Poštovana predsjedavajuća, pa kolega Sinčić, ne znam vidite li koja je tema, tema je korištenje europskih fondova. Po tom pitanju je Hrvatska doista jedna od zemalja s najstriktnijim kontrolama u cijeloj Europskoj uniji. Dapače, možda su te kontrole čak nekad i prestriktne i u nekim stvarima previše opterećuju korisnike. Što se tiče ovih drugih stvari i kontrole, dakle Hrvatska ima jedan od najstrožih zakona vezanih uz sprječavanje sukoba interesa u Europi. Nedavno je donesen zakon o zaštiti zviždača, odnosno prijatelja nepravilnosti. Dakle zašto govorite o stvarima o kojima nemate blage veze i obmanjujete ovaj visoki dom.

Ivan Vilibor Sinčić (NI), odgovor na pitanje postavljeno podizanjem plave kartice. – Poštovana predsjedavajuća, gospodine Sokol, vaš zakon o zaštiti zviždača nije beskoristan, on je turbobeskoristan. Uzmite sve one zviždače kojima je stradal zdravlje i imovina od osnutka države do danas. Pitajte sve njih redom što oni misle o tom zakonu. Ja sam i pitao i znam što misle o tome zakonu. Što se tiče današnje teme i sredstava iz europskih fondova...

(predsjedavajuća prekida zastupnika i obavještava ga da nema usmenog prijevoda, zastupnik traži da mu se vrati izgubljeno vrijeme nakon što problem s prevodenjem bude riješen)

Zakon o zaštiti zviždača koji je donijela vaša vlada je beskoristan. Pitajte zviždače. Od osnutka države do danas, od Vesne Balenović na dalje, koji su propatili silno, izgubili imovinu i zdravlje, što misle o tome zakonu.

Što se tiče sredstava iz europskih fondova, ja sam proširio temu na drugi novac, ne samo na onaj iz europskih fondova. Pitajte se oko LNG terminala. Zašto Europska unija, koja se toliko hvali vladavinom prava, financira projekt koji krši prostorne planove i grada i županije, Aarhuršku konvenciju, volju lokalnog stanovništva grada i općine. Gdje je tu pravda? Gdje su tu europski standardi?

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, já myslím, že všichni se shodujeme na tom, že evropské prostředky musí být rozdělovány v souladu s pravidly. Konkrétně jde o to, že je nemravné, aby šéfové vlád měli zisk z evropských dotací pro své firmy. S tím přece nikdo nemůže souhlasit. Proto máme novelu finančního nařízení, podle které je nutno střet zájmů vyloučit, a pan komisař ji zmínil. Je mi velmi líto, že je v sázce dobré jméno také České republiky, protože evropské fondy pomohly České republice, pomohly obcím, občanům, pomohly vybudovat infrastrukturu a nyní je v sázce i dobré jméno České republiky v souvislosti se střetem zájmů premiéra.

Očekáváme, že česká vláda odpoví nestranně na audit, který prokazuje střet zájmů, ale čeští občané mají obavy o ovlivňování médií, ovlivňování administrativy i soudů ze strany premiéra, protože ten má moc. Proto se lidé opakováně vydávají do ulic a v rámci iniciativy „Milion chvílek pro demokracii“ požadují demisi premiéra. Tito občané vědí, že Evropská komise dělá svoji práci.

Vyzývám Komisi, aby byla v této věci důsledná, vyzývám vás také ke zveřejnění auditu, který jste sami prohlásili za finální. Prosídlete to větší transparentnosti.

Sándor Rónai (S&D). – Elnök asszony! Oligarcha világ épült ki Kelet-Közép-Európában, és ezek az oligarchák boldogan élnek Európa legboldogtalanabb vidékén. Az ezen országokat kormányzó politikusok mára egyet jelentenek a gazdasági élet legbefolyásosabb szereplőivel. Naivitás azt hinni, hogy a korrupt országokban jogi hiányosságok vannak csupán, és nem szándékos, jogállamot csorbító intézkedésekről van szó. Korrupt kormányok tervszerű, bűnös működéséről van szó. Felesleges arra várni, hogy majd ezek a kormányok együttműködnek az európai hatóságokkal. Ott, ahol a korrupció törvényesített, ott egészen egyszerűen nem várhatunk tőlük segítséget.

Az európai polgárok pedig mindenkorban kétszer kell megfizessék a kárt. Egyszer, amikor befizetik az adót, amit ellopnak a korrupt kormányok, másodjára pedig akkor, amikor a lopott pénz miatt nekik kell befizetni a büntetést is. En büszke európaiként és büszke európai magyarként két javaslattal élnék: az ellopott pénzért feleljenek saját vagyonukkal a korrupt politikusok, az európai támogatásokat pedig adjuk közvetlenül a gazdáknak, az önkormányzatoknak, a civil szervezeteknek, tehát azoknak, akiknek eredetileg is szántuk ezeket a pénzeket.

Ramona Strugariu (Renew). – Doamnă președintă, definiția conflictului de interes din Regulamentul financiar al Uniunii vine la aproape 20 de ani de la recomandările Consiliului Europei și nu este suficient de curajoasă. Regulamentul trebuie pus în practică, iar atunci când avem astfel de situații, trebuie să spunem lucrurilor pe nume, indiferent de grup sau de țară.

Ne trebuie urgent o definiție la nivel european a interesului legitim public pentru ca informațiile cu privire la cazuri să fie disponibile fără nici un fel de excepție. România are în lege o astfel de definiție și ea poate fi un exemplu. Este inadmisibil să așteptăm, în medie, cinci ani pentru soluționarea unui caz de conflict de interese care afectează în mod direct buzunarele oamenilor și interesele financiare ale Uniunii. Avem competență, putem face mult mai mult și mai repede.

Mecanismele de control pentru distribuția fondurilor europene trebuie întărite, fără teamă că vom afecta afacerile unora sau ale altora și este momentul să avem o agenție europeană de integritate independentă care să gestioneze situațiile de conflict de interese din instituțiile Uniunii, inclusiv din Parlament sau Consiliu, pentru a da un exemplu în acest sens și statelor membre.

Nicolaus Fest (ID). – Frau Präsidentin! Vielen Dank, liebe Besucher, dass Sie hier sind. Ich richte mich vor allem an Sie, denn es geht ja um Ihr Geld. Und Sie sehen, mit welcher Wichtigkeit dieses Parlament Ihr Anliegen, Ihr Geld behandelt: Es ist – wie immer – leer.

Weihnachten steht vor der Tür, und jedes Jahr haben wir auch die gleichen Debatten. Es ist ein immer wiederkehrendes Thema, die geradezu endemische Korruption innerhalb der EU. Alle meine Kollegen hier vorher haben richtige Sachen gesagt, aber man sieht die totale Machtlosigkeit dieses Parlaments in dieser Frage. Wenn Frau von der Leyen ihr grünes Programm vorstellt, sind die Bänke voll, auch die Kommissionsbänke sind voll. Wenn es um eine wichtige Frage wie die wirklich milliardenschwere Korruption in Europa geht, finden sich einige Kommissionsmitglieder und einige Abgeordnete, aber ansonsten ist der Saal ziemlich leer.

Alles, was hier gesagt wurde, ist richtig. Ja, die beiden großen Verschwendungs- oder die beiden großen Korruptionsherde sind der Kohäsionsfonds und natürlich die Landwirtschaft. Das wissen wir seit 15, 20, 25 Jahren. Und genauso lange wird hier nichts unternommen, weil es letztlich gar kein Interesse daran gibt, diese Korruption einzudämmen. Denn letztlich ist die EU selber in vielen Bereichen ein System, das genau diese Korruption fördert, weil sie zu weit von den Menschen weg ist, weil sie zu weit von der Mittelverwendung weg ist, und weil sie sich weigert, diese Mittel wieder dorthin zu geben, wo sie richtig wären, nämlich bei den nationalen Parlamenten.

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 171 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten)

Monika Hohlmeier (PPE), Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herr Fest, wissen Sie, dass in vielen Budgetbereichen 98 % des Geldes ordnungsgemäß ausgegeben werden und von den entsprechenden Verwendern ordnungsgemäß verwendet werden?

Wissen Sie, dass auch im Bereich von Kohäsion und von Landwirtschaft 95 % der Gelder ordnungsgemäß ausgegeben werden? Wogegen wir uns hier und heute wenden, ist, dass es einige wenige gibt, die versuchen, in großem Ausmaß Missbrauch mit EU-Fonds zu betreiben. Gegen das wenden wir uns ganz konkret und dafür werden wir weitere und zusätzliche Maßnahmen ergreifen und sind bisher – Jahr für Jahr – immer ein Stückchen besser geworden.

Also für pauschale Verunglimpfungen bitte ich Sie: Würden Sie dann mal einfach die Frage beantworten, ob Sie es überhaupt wissen?

Nicolaus Fest (ID), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Kollegin Hohlmeier! Natürlich, Sie sagen, es sind nur 2 %, andere sagen, es sind 7 % oder 5 %. Auch diese Prozentzahlen sind durchaus hinterfragbar. Und wir wissen auch: Selbst bei 5 oder 7 % geht es gleich um große, große Milliardensummen. Sie laufen seit Jahren hinterher. Immer wird dann gesagt: Ja, wir machen jetzt noch eine Kommission und noch eine Agentur, die dieses kontrollieren soll. Und Sie wollen die systemischen Probleme – lassen Sie mich ausreden – nicht sehen. Genau das ist Ihr Problem. Hier sind diese Probleme genannt worden, und Sie schließen weiterhin fest die Augen, wie Sie es seit Jahren schon tun.

Jessica Stegrud (ECR). – Fru talman! EU har många ineffektiva stödpromgram som utnyttjas effektivt av oseriösa entreprenörer, kriminella, oligarker, ja till och med politiker. Nu sätter många sitt hopp här i parlamentet till en överstatlig EU-åklagarmyndighet, men det är inte lösningen. Denna typ av förslag dämpar endast symptomen, i stället för att bota sjukdomen. Grundproblemet är helt enkelt den överdimensionerade EU-budgeten som göder korruption och slöseri.

Förslaget till nästa långtidsbudget skulle öka den svenska EU-avgiften med 15 miljarder kronor, samtidigt som två tredjedelar av budgeten fortsättningsvis kommer spenderas på olika stödprogram. Omfördelningen står för nästan 40 procent av alla rapporterade bedrägerifall och nästan tre fjärdedelar av det totala monetära beloppet. Och i stället för att flytta ännu mer makt till EU kan vi effektivt bekämpa korruption och irreguljär användning av EU-stöd genom att minska både budgeten och de svenska skattebetalarnas ekonomiska bördar.

Jeroen Lenaers (PPE). – Voorzitter, in heel Europa zien we dat jonge boeren en familie- en gezinsbedrijven het water tot aan de lippen staan. Het is daarom zeer schijnend om in de New York Times te lezen dat een groot deel van de Europese landbouwbegroting niet bij hen terechtkomt, maar verdwijnt in de zakken van grootgrondbezitters, oligarchen en politieke leiders of een combinatie daarvan. EU-steun wordt in sommige lidstaten grootschalig gebruikt voor landjepik en het faciliteren van een soort modern feodalisme.

Niet alleen de plattelandsgemeenschap en de belastingbetalen zijn hiervan het slachtoffer; deze praktijk is bovendien funest voor de geloofwaardigheid van en het draagvlak onder de hele EU. Het is daarom jammer dat de Commissie er vrij laks op reageert en alleen naar de lidstaten wijst. Dat is niet genoeg. Adviezen van het EU-agentschap voor corruptiebestrijding worden twee keer zo vaak genegeerd dan dat ze worden opgevolgd. Het toezicht op de uitgaven van de lidstaten zou veel dwingender en doeltreffender moeten zijn. Een Europees Openbaar Ministerie kan daar bijvoorbeeld een belangrijke rol bij spelen. Wat we echter allereerst nodig hebben, is een groter gevoel van urgentie. Dat is dan ook mijn oproep aan de Europese Commissie: aan de slag!

Paolo De Castro (S&D). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, nelle ultime settimane molto si è discusso di situazioni sconcertanti in merito alla concentrazione fondiaria in alcuni Stati membri, ma il malcostume nulla ha a che vedere con la politica agricola comune.

Negli ultimi anni abbiamo fatto sforzi importanti per ridurre le distorsioni che a livello nazionale si possono creare in una politica complessa che si estende su 28 paesi e coinvolge milioni di beneficiari. Ma tanto resta ancora da fare e per questo il Parlamento ha già preso una posizione chiara nella nostra relazione sulla concentrazione dei terreni agricoli dell'Unione. Posizione che purtroppo però non trova riscontro nell'attuale proposta di riforma della PAC. Al contrario un eccesso di flessibilità garantita agli Stati membri accrescerebbe il rischio che certi comportamenti possano essere favoriti ancora di più da scelte nazionali.

Oggi più che mai, caro Commissario, c'è bisogno di un forte ancoraggio a obiettivi e strumenti comuni, capaci di sventare ogni apertura all'individualismo politico che farebbe della PAC un mero contenitore di risorse senza salvaguardare la strategicità sociale, economica e ambientale.

Jordan Bardella (ID). – Madame la Présidente, le scandale qui a secoué la République tchèque a ravivé l'inquiétude quant à l'utilisation à bon escient des fonds européens.

Pas moins de 705 irrégularités frauduleuses ont été signalées dans le dernier rapport annuel, pour un montant de 390 millions d'euros, et ce n'est là que la partie émergée des cas sur lesquels les Etats concernés ont bien voulu se pencher. Selon la Cour des comptes européenne, la Commission ne réalise aucune estimation des fraudes non détectées. Moins de la moitié des affaires donnent lieu à des poursuites et la plupart des sommes ne sont pas recouvrées, une façon polie de pointer l'impuissance de l'OLAF et de la Commission.

Il y a des fraudes illégales, qui doivent être combattues. Mais il existe un autre type de détournement, qui ne figure pas dans ces statistiques, mais qui pourrait le mériter. Je pense, par exemple, à l'utilisation récente du fonds Feader en faveur de l'installation de migrants dans les campagnes, ou encore aux délirantes aides à la pré-adhésion de la Turquie.

De tels scandales participent, eux aussi, à réduire la confiance des peuples suspicieux – et on les comprend – à l'égard des politiques européennes et de l'utilisation qui est faite de leur argent.

Peter Lundgren (ECR). – Fru talman! Jag undrar hur EU ska säkerställa att EU-medel inte går till korruption. Sverigedemokraterna och ECR-gruppen kan aldrig acceptera att EU-medel används på det här sättet. När tidningen *The Economist* rankade EU:s länder efter ett demokratiindex hamnade Rumänen allra sist. Sedan 2016 har den socialdemokratiska regeringen drivit igenom lagförslag som i praktiken legaliseras korruption och ger regeringen en ökad möjlighet att tillsätta och avsätta domare.

Socialdemokratiska partiets partiordförande och Rumäniens talman, Liviu Dragnea, är personligen misstänkt för att ha förskingrat hundratals miljoner kronor ur EU-budgeten. Han har också pekats ut som ledaren för ett brottsyndikat av landets särskilda korruptionsåklagare. 2015 dömdes Dragnea till ett års fängelse för valfusk och senare, 2018, dömdes han i ytterligare ett korruptionsmål till tre och ett halvt års fängelse. Det är osäkert om han kommer att avtjäna något av de straffen. Det här är fullständigt oacceptabelt och här måste EU sätta in krafttag för att kontrollera vart pengarna tar vägen.

Herbert Dorfmann (PPE). – Frau Präsidentin! Ich glaube, wir müssen hier zwei Dinge unterscheiden, zumindest was die Landwirtschaft angeht.

So wie bereits ein paar Vorredner gesagt haben, wenn wir uns die wirklichen Fehlerquoten anschauen und Berichte unseres Rechnungshofes, so haben wir im Bereich der Direktzahlung eine Fehlerquote von einem Promille, also eine Zahlung auf Tausend, und 1,4 % in der ländlichen Entwicklung. Das sind die nackten Zahlen.

Aber dann gibt es eine ganze Reihe von Zahlungen, die auch da sind und über die wir heute diskutieren. Die legal oder, wie Frau Hohlmeyer gesagt hat, am Rande der Legalität sind und die damit zu tun haben, dass wir entweder an Subjekte zahlen, die nichts mehr mit Landwirtschaft zu tun haben, oder dass wir Dinge bezahlen, wo es um reine Rendite für Investitionen geht und immer mehr auch von Investitionen von außerhalb der Europäischen Union.

Da sind wir als Gesetzgeber gefragt, denn letztendlich müssen wir entscheiden, an wen wir Geld im Rahmen der Landwirtschaftspolitik bezahlen möchten. Ich glaube, wir sollten eine bäuerliche Landwirtschaft fördern, wir sollten jene bezahlen, die wirklich die ländlichen Räume bevölkern, die einen positiven Beitrag zur Kulturlandschaft und zum Ressourcenschutz leisten. Ich denke, das müssen wir im Rahmen der Debatte über die Reform der Agrarpolitik nun tun.

Josianne Cutajar (S&D). – Madam President, the citizens of our Union ask for transparency on the use of European funds, including cohesion policy, which plays a crucial role in creating sustainable growth and jobs, with the clear mission of not leaving any region of our Union behind. The Commission should take very seriously any kind of error detected in the use of the cohesion funds.

For the financial year 2018, the European Court of Auditors showed that the level of error on cohesion increased. As the budgetary authority responsible for the discharge, it is our duty to understand the reasons behind this inversion. Even if an error does not automatically mean fraud, the credibility of cohesion policy should not be undermined by specific cases on which the Commission should promptly take action.

Cohesion policy is one of the most successful tools of the European Union. It is for this reason that we should put all our efforts, and urge others to do the same, into significantly reducing the error rate so that we can deliver better results for our citizens. It is clear that the crucial challenges we will face in the future will require at least the same financial means the cohesion policy has had until today. If we want our regions to continue to grow, cohesion policy must be prioritised.

Alexandr Vondra (ECR). – Paní předsedající, máme tu rekord. Devět Čechů dnes mluví k jednomu konkrétnímu bodu. Polovina národních poslanců. Proč? Jde o prachy, o nic míň, o nic víc. Češi mají obavu, aby neměli z ostudy kabát.

Na jedné straně je česká vláda v čele s premiérem a podnikatelem, který čerpá a konzumuje. Na druhé straně je Evropská komise, která premiéra Babiše viní logicky ze střetu zájmů. První argumentuje českými zákony, druhý evropskou legislativou. Musíme to projasnit, a to velmi rychle. Brzy už bude pozdě. Příští rok se dojednává nový rozpočet. Normálně říkám, že dotace jsou jako mor, nákaza se šíří rychle. Ale zelenou revoluci bez peněz nezvládneme. Žádám proto Evropskou komisi, aby tento konkrétní problém se střetem zájmů rychle a transparentně vyřešila. Už jsem vás interperoval, ale na odpověď stále čekáme.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, na evropské úrovni jsme přijali řadu pravidel ke správě peněz daňových poplatníků, mimo jiné právě i ke střetu zájmů. Osoby v jakékoli veřejné funkci si proto musí vybrat, jaké zájmy chtějí zastávat, zda své soukromé majetkové zájmy, nebo zájmy veřejné, svých občanů.

Na dodržování těchto pravidel musí dohlížet jak Evropské komise, tak i my, Evropský parlament, my jsme spolutvůrce evropského rozpočtu. Osoby ve střetu zájmů musí být odstaveny od jakéhokoliv vlivu, byť nepřímého, na správu a rozhodování o evropských prostředcích. Proto mimochodem Evropský parlamentu letos hned několik kandidátů na komisaře odmítl, právě pro střet zájmů. Tato pravidla musí být respektována na evropské i národní úrovni.

Já vím, že se tato debata dotýká několika členských států, ale zaměřím se na Českou republiku. Nikdo nepředpokládal, že se takový střet zájmů bude dotýkat přímo předsedy vlády členského státu či tedy ministra. Chtěl bych vyzvat premiéra Andreje Babiše, aby tuto evropskou ostudu naší země už ukončil. Naprostoto poškozuje dobré jméno naší země v Evropě. Chtěl bych také vyzvat Evropskou komisi, aby se zaměřila na český systém přidělování evropských fondů. Zdá se, že v České republice máme systémový problém s dodržováním pravidel a úředníci měří dvojím metrem.

Jens Geier (S&D). – Frau Präsidentin, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Es ist ja nicht das erste Mal heute, dass Mitglieder dieses Hauses sich gegenseitig die Schuld an Korruption bzw. die Duldung der Korruption oder die Behinderung von Korruptionsbekämpfung gegenseitig in die Schuhe schieben. Ich glaube nicht, dass ein solches Verhalten unsere Zuschauer auf der Tribüne oder im Internet sonderlich beeindruckt. Ich bin dafür, dass wir mal über systemische Probleme reden, und ich glaube, dass alle diejenigen Recht haben, die in dieser Debatte schon über die Probleme der Gemeinsamen Agrarpolitik geredet haben. Ich denke, dass die Flächenprämie – und das ist ja das wesentliche Instrument, mit dem landwirtschaftliche Betriebe heute gefördert werden – eben ein falsches Mittel ist und zum Missbrauch einlädt. Aus meiner Zeit aus der Haushaltskontrolle denke ich noch oft an die lustigen Diskussionen zurück, ab wieviel Bäumen auf einer Bergwiese man denn wohl nicht mehr von einer Weide reden kann, sondern vielmehr von einem Wald. Aber das nur nebenbei.

Ich glaube, dass, wenn bäuerliche Landwirtschaft dazu eingeladen wird, öffentliche Güter zu fördern – etwa Beiträge zu sauberem Wasser, etwa die Artenvielfalt zu schützen oder das Tierwohl –, dass wir dann den Missbrauch der GAP-Mittel deutlich erschweren würden und Oligarchen das Geschäft verderben.

Ruža Tomašić (ECR). – Poštovana predsjedavajuća, sukob interesa i korupcija u nekolicini država članica česta su praksa kada je u pitanju korištenje sredstava iz europskih fondova. Pritom nam mora biti jasno da europski finansijski instrumenti nisu jedini kojima se manipulira da bi se protupravno stekla korist, oni su samo dodatak nacionalnim sredstvima koja po istom principu završavaju u džepovima podobnih.

Ovakve se rasprave obično svedu na zaštitu finansijskih interesa Unije. Važno je sprječiti da se krade europski novac na nacionalnoj razini. Mislim da pogrešno pristupamo tom problemu zato što nije važno istrijebiti korupciju samo kada se radi o europskim sredstvima, nego općenito. Moramo biti odgovorni prema građanima i zaštititi ih od nepotizma i korupcije, neovisno radi li se o nacionalnim ili europskim sredstvima.

EU mora pokazati da joj je stalo do ljudi, a ne samo do dijela novca.

Tomislav Sokol (PPE). – Poštovana predsjedavajuća, drago mi je da imamo danas ovu raspravu jer je doista korupcija i sukob interesa veliki problem u Europskoj uniji danas. Procjene su da je trošak korupcije u europskom gospodarstvu otprilike 120 milijardi eura godišnje.

Međutim, i tu bih se složio s prethodnom govornicom, glavni problem nisu europski fondovi. Kad pogledamo analize, svega 2% sredstava iz europskog proračuna, odnosno iz kohezijske politike, je u tom smislu problematično, a veliki postotak toga su greške. Kada govorimo o nekakvima slučajevima korupcije, a radi se o europskim sredstvima, govorimo zapravo samo o promilima.

Puno veći problem je na nacionalnoj razini. Ja vidim da neki kolege žele da Europska unija ima još veće nadležnosti, kao što je moja prethodnica govorila, i da još više uđe u prostor nacionalne autonomije kako bi još više kontrolirala države članice. Ali ja ne mislim da je to način. Mislim da se države članice same trebaju pobrinuti za rješavanje svojih problema, a ne da Europska unija nameće određena rješenja, ali isto tako je i činjenica da su, kada govorimo o situaciji na europskoj razini, problemi iako manji nego na nacionalnoj razini i zbog toga smatram da ova rasprava ne treba ići u smjeru da se iskoristi kao argument za smanjivanje sredstava iz europskih fondova. Jača kontrola da, sprječavanje korupcije da, ali kohezijska politika i fondovi su i dalje bitni za razvoj država članica i ne trebamo ih smanjivati.

Clara Aguilera (S&D). – Señora presidenta, señor comisario, por supuesto, si algo justifica nuestro trabajo como miembros de este Parlamento, es que hay que acabar con todo tipo de corrupción —sin lugar a dudas— y hay que proteger los intereses de los ciudadanos —evidente—. ¿Quién va a cuestionar este tema? Ahora, no esperen que esté del lado del que pretende hacer un juicio general contra la política agrícola común. No estoy de acuerdo. Hay elementos de corrupción que hay que atajar, en esta o en otras políticas, en este fondo o en el otro, pero me niego a que se haga un cuestionamiento general de la PAC; desde luego, no cuenten conmigo.

La política agrícola común ha servido para mejorar la renta de nuestros agricultores; ha apoyado nuestros bienes públicos; también nuestra soberanía alimentaria y seguridad alimentaria; y ha llevado a la cohesión territorial de las zonas rurales y también a evitar la despoblación. Por tanto, me niego a ese juicio general; más bien vayamos todos a resolver esa corrupción. Y no metamos en este saco a *Financial Times* que, casualmente, es de un país que está imponiendo aranceles a nuestros productos agrícolas. Ojo con las informaciones periodísticas.

Jorge Buxadé Villalba (ECR). – Señora presidenta, el Tribunal de Cuentas Europeo estima que el año pasado hubo un nivel de pagos irregulares del 2,6 %, incrementándose en un 0,2 % respecto del año pasado, lo cual quiere decir, teniendo en cuenta el nivel total de gastos, que estamos casi ya en los 5 000 millones de euros de pagos irregulares, unos cien euros por ciudadano europeo. Vayan ustedes a decírselo a sus votantes, yo lo haré con los míos.

El Tribunal de Cuentas constata, efectivamente, que, de esos fondos, fundamentalmente el nivel de pagos irregulares alcanza un 5 % en el ámbito de los fondos de cohesión y de los fondos de desarrollo rural, pero lo imputa fundamentalmente a la complejidad de las normas y de los criterios de elegibilidad, con lo cual la solución no pasa por imponer mecanismos de coacción a los Estados, sino por desregular, hacer más simples las normas, más claros los criterios de elegibilidad y en el caso en concreto de algunos países, como España, impedir que ese dinero se reparta por las regiones autónomas, como ha sucedido en Andalucía bajo el Gobierno socialista.

(El orador acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 171, apartado 8, del Reglamento interno))

Clara Aguilera (S&D), pregunta de «tarjeta azul». – Señor Buxadé, ¿cuál es la duda o la cuestión que tiene en relación con una de las regiones, Andalucía, que mejor y más ha gestionado recursos públicos de los fondos de cohesión y de la política agrícola común? ¿Qué duda tiene al respecto? ¿Sus intereses de partido político? ¿O cuál es?

Jorge Buxadé Villalba (ECR), respuesta de «tarjeta azul». – Sí, de forma muy sencilla. No estamos hablando aquí de la política agrícola común. Estamos hablando del destino y del destino correcto de los fondos que surgen de la Unión Europea. Y no quiero extenderme, especialmente en el mayor caso de corrupción que se ha descubierto en España, en concreto en Andalucía, en el ámbito de los llamados expedientes de regulación de empleo, en el que su Gobierno y su partido están implicados. Son cuestiones de orden nacional, pero evidentemente estamos hablando de fondos europeos, también en este caso, del Fondo Social Europeo para el empleo.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já si myslím, že je velmi dobré, že zde na plénu hovoříme o finančních zájmech Evropské unie, konkrétně o penězích všech Evropanů. Toto téma, jak už zde bylo řečeno, je v tuto chvíli aktuálně spjato asi s největším střetem zájmů, který jsme kdy v Evropské unii řešili, a to je bohužel střet zájmů českého premiéra Andreje Babiše.

Já jsem velmi rád, pane komisaři, že nakonec, po určitém váhání, udělali odborníci Evropské komise auditní řízení a že jste tedy nakonec vydali rozhodnutí. Podle mého názoru je důležité, aby toto rozhodnutí bylo transparentní, aby bylo důvěryhodné a lidé věřili v argumenty, které v něm uvádíte. Protože Andrej Babiš ovládá média, má obrovský mediální dopad a samozřejmě prezentuje celou věc, jak zlá bruselská úředníci útočí na chrabrého Andreje Babiše. Proto je špatně, že ta závěrečná zpráva není veřejná, byť je konečná. Prosím, zveřejněte tuto zprávu, udělejte kroky k větší transparentnosti tak, aby občané Evropské unie znali oficiální argumenty a věřili v to, že Andrej Babiš neoprávněně čerpá evropské dotace a čerpá tak i jejich peníze. V České republice manifestují statisíce lidí a chtějí znát jasné odpovědi z Evropy.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Doamnă președintă, Tudor Ciuhodaru este numele meu, Ciuhodaru. Sunt medic de urgență în Iași, România, și un vechi dicton medical Ambroise Paré l-a spus acum mai bine de o sută de ani, că este mai ușor să previi decât să tratezi. Cred că acest lucru este valabil și pentru corupție.

De aceea, onorată Comisie, onorat Consiliu, onorați colegi, când vom avea o agenție națională de integritate? În România am lucrat la acea lege în Parlamentul României și vă spun că poate fi luat drept exemplu de bune practici pentru a depista aceste cazuri potențiale, în mod util, și a le preveni. Și eu vreau toleranță zero față de corupție și vă spun astăzi că nu vorbim despre corupție de stânga sau de dreapta, mică sau mare, vorbim pur și simplu de corupție care ne ia banii europeni din infrastructură, din sănătate și din educație.

În al doilea rând, când vom asigura simplificarea accesării fondurilor europene – dacă tot vorbim despre fondurile europene – în aşa fel încât aceleași reguli să fie egale pentru toți, aceleași pentru toți? Și dacă tot vorbim de politici agricole comune, când vor avea agricultorii din România acea subvenție precum cei din Franța? Pentru că să știți că sunt multe întrebări și multe nemulțumiri și multe dezamăgiri legate de faptul că aceleași reguli europene nu sunt valabile în toate statele.

Vreau și eu ca și dumneavoastră toleranță zero față de corupție și de aceea solicit Comisiei instituirea acestei agenții europene de integritate care poate fi soluția pentru conflictul de interes.

Spontane Wortmeldungen

Radan Kanev (PPE). – Madam President, the biggest problem with corruption and conflicts of interest is that they are compromising any and all other European policies and that they are endangering their tangible results. The problem is that corruption and conflicts of interest with European funds are deeply compromising the trust of people in the European institutions.

Let's take the biggest, most important example in today's European politics: the Green Deal and Just Transition. We've lived through transitions in Eastern Europe, and we know that no transition is fair if there is no strong rule of law, no strong justice and no strong prosecution. So the answer for the whole of Europe should be strong European prosecutors, strong European rules and strong European institutions – or we will have No Green Deal and No Just Transition.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, în primul rând mă bucur că, iată, președinta Comisiei CONT a venit aici cu o întrebare de clarificare și mă bucur că, și în răspunsul dat unuia dintre colegi, a subliniat că, de fapt, 95 % - 96 % din fonduri sunt corecte, pentru că aici ne ascultă toți cetățenii europeni și nu aş vrea să se credă că toate fondurile europene sunt risipite și există corupție cu toate fondurile europene.

Însă, domnule comisar, vă apreciez sinceritatea. Ați spus că aveți nevoie să vă documentați pentru a da răspunsuri la o parte din întrebările, din cele relatate astăzi de colega noastră. Cred că sunt soluții. Conflictul de interes acum, când vorbim, nu este definit egal în toate statele membre și apar dezechilibre.

Apoi, trebuie să prevenim, aşa cum s-a mai spus, și cred că lucrurile care s-au subliniat aici, anume: banii, de exemplu, pentru agricultori. Ani de zile, și în țara mea, am văzut că sunt dați și terenul necultivat. Trebuie dați celor care lucrează terenul și nu celor care au cumulat și țin terenul și îl exploatează pe ceilalți, până la urmă.

Apoi, trebuie să faceți o strategie antifraudă. Sigur că avem o strategie antifraudă, dar trebuie să îmbunătățiți mecanismele astfel încât, de la an la an, să diminuăm frauda și corupția pe fonduri europene și responsabilitatea este partajată și la nivelul statelor membre.

Ondřej Knotek (Renew). – Madam President, I regret seeing that some colleagues are using this debate to generate national-oriented political attacks instead of having a serious and constructive discussion. For this I would advise them to go to their national parliament. However, let me contribute to the discussion in a factual manner, as the shadow rapporteur for the common provision regulation, also called CPR, and outline some planned future improvements in the use of the new fund.

CPR aims to establish a single rule book for the period 21-27, including enabling conditions, a key element for the control of Member States' fund spending. Programmes funded by EU resources will have to respect enabling conditions and preconditions in order to achieve effective implementation. If conditions are not fulfilled, Member States will not be able to claim for the payment of their expenditures. On top of that, besides enabling conditions, CPR new rules require to measure the performance of the funds. For example, the Member States will have to conduct a mid-term review. So there are tools.

Clare Daly (GUE/NGL). – Madam President, the story here isn't actually about a few bad apples robbing EU funds and the need for the Commission to do more. The problem is actually the system itself.

Now, of course I have no difficulty in acknowledging the corruption exposed in the recent CAP subsidies scandal in the likes of Hungary and Bulgaria. I've actually spoken about the corruption in Bulgaria on numerous occasions in committee here.

We have to get real. We can't, on the one hand, come in here and talk about corruption and then agree to, for example, the lifting of the CBN. We can't go on about tackling crime and corruption and invite individuals like Bulgaria's disputed Mr Geshev, the state prosecutor, in here.

But I think the biggest scandal about the CAP subsidies is that, when journalists started asking questions, they were blocked by the Commission itself: stonewalled and not allowed to get information. This is a EUR 58 billion programme. It should be open to scrutiny. And when the Commission doesn't allow itself to be open to scrutiny and transparency, it too is complicit.

Bogdan Rzońca (ECR). – Pani Przewodnicząca! Jest jakiś procent ludzi, którzy oszukują, ale nie oszukują wszyscy i tu się zgadzam z panią Moniką Hohlmeier. Jest taki problem – bywa, że oszuści nabijają ziemię przez oszustwa, a później także przez oszustwa otrzymują dotacje. I to musimy wziąć pod uwagę, tak po prostu jest. Nie robią tego wszyscy, robi to część, mały procent, ale to właśnie ten procent musimy zwalczać. Moje pytanie – i prośba – są takie: czy byłaby wola, tu w Parlamencie, żeby wszystkie instytucje Unii Europejskiej podjęły problem zwalczania korupcji w obszarze obrotu ziemią w każdym z krajów Unii Europejskiej? Niech powstanie raport, jak wygląda obrót ziemią we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Polska ma na to dobrą ustawę i nam się udało zabezpieczyć kraj przed oszustwami związonymi z nieuczciwym obrotem ziemią. U nas oszust nie kupi ziemi.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Madam President, the recent *New York Times* report on the abuse of CAP subsidies is damning and undermines the trust and governance of CAP subsidies and how the funds are spent.

The report reveals that CAP subsidies underwrite European oligarchs, mobsters and far-right populists. The report also showed that some national leaders used the money to enrich friends, political allies and family members, and yet the current CAP reform proposals want to give national governments more power and flexibility over how CAP money is spent.

Only yesterday, the Irish agriculture minister, Michael Creed, put internal convergence on hold for the transition period of CAP. It means that he's going to direct payments away from farmers with the lowest per-hectare values in favour of rewarding those with the highest values per hectare. It's state-organised malpractice and EU citizens have a legitimate expectation to be treated equally.

What is the Commission going to do? Are they going to allow Member States to behave abysmally like this?

Franc Bogovič (PPE). – Gospa predsednica, obravnavamo zelo resno temo, kajti korupcija je rak demokracije. In če se ta korupcija zaleže na področje črpanja evropskih sredstev, je še toliko bolj problematična, kajti v tem primeru so ljudje upravičeno zaskrbljeni, žalostni, jezni.

Če pa se, to kar se dogaja, je bilo danes pojasnjeno. Majhen delež je tistih subvencijskih vlog, kjer se obravnava ta korupcija. Zdaj je treba tiste, ki se jih najde, kaznovati in to enostavno dati z dnevnega reda. Ne smemo delati na takšen način, kot je slovenski rek, da če želiš imeti en zrezek, ne greš v hlev ubit krave, ampak kupiš ta zrezek. Tako moramo tudi mi poiskati takšne, pa naj bodo to Babiši, Orbani ali kakorkoli se pišejo in kmetijsko politiko narediti po meri evropskih ljudi.

Komisar Howard je predlagal capping, zgornje omejitve, podporo majhnim kmetijam, tudi ciljem, ki jih je treba postaviti, tako da v tej smeri moramo poiskati rešitve.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, não está em causa a necessidade de uma correta aplicação dos Fundos Estruturais, de Coesão e da política agrícola comum. Não está em causa a necessidade de combater a corrupção e os conflitos de interesses na aplicação destes fundos. Mas compreenderão que nos questionemos sobre a oportunidade deste debate e sobre as motivações que lhe estão subjacentes.

É que é no momento em que alguns querem cortar no orçamento, precisamente nestas duas áreas, na coesão e na agricultura, para os próximos sete anos, que este debate tem aqui lugar. Aqueles que são já hoje os maiores beneficiários da integração, do mercado único, das políticas comuns, do euro, querem ser também maiores beneficiários do orçamento.

Uma lógica que está presente também na proposta para a chamada capacidade orçamental da zona euro que foi discutida no Eurogrupo. Uma lógica dita de justo retorno, que é tudo menos justa, que acentua desigualdades e divergências entre Estados, que acentua os benefícios de uns à custa do prejuízo de outros, que faz com que, para uns ganhem em toda a linha, outros tenham de perder em toda a linha. E era isto, era sobretudo isto, aquilo que devíamos estar aqui a discutir.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Johannes Hahn, Mitglied der Kommission. – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Zunächst möchte ich mich bei all jenen bedanken, die von Anbeginn an dieser Debatte teilgenommen haben. Ich sage das bewusst, weil das einzige Mitglied im Haus, das sich über die leeren Ränge beschwert hatte, unmittelbar nach seiner Wortmeldung selbst gegangen ist. Das nur der Vollständigkeit halber.

Zweitens: Danke auch für die Richtigstellung von der Frau Vorsitzenden, was die *error rate* anbelangt. Wir möchten das nochmals in Erinnerung rufen: Wir haben eine sehr niedrige *error rate*, und innerhalb dieser *error rate* sind, wenn man die *error rate* als 100 % nimmt, 98 % Irrtümer, und ein ganz kleiner Prozentsatz ist wirklich Betrug. Auf das möchte ich ganz besonders hinweisen und es betonen.

Ich bedanke mich aber auch heute für die sehr umfassende und generelle Debatte, die hoffentlich auch in die regulatorischen Diskussionen um den nächsten Finanzrahmen einfließen wird, wie man den Bereich *conflict of interest* weiter entwickeln kann, wie man in der Landwirtschaft eine stärkere Treffsicherheit erzielen kann. Ich glaube, etwa die Ausführungen vom Herrn Abgeordneten Dorfmann sind durchaus richtungweisend. Ich möchte das noch ergänzen um etwa den Punkt, dass wir heute einen Trend sehen, dass große Einzelhandelsketten selbst Agrarflächen erwerben, dort Agrarprodukte erzeugen und somit eigentlich eine Wertschöpfungskette vom Anbeginn bis zum Ende erzeugen und hier, ehrlich gesagt, in Wettbewerb zu den tatsächlichen Landwirten treten.

Was den unmittelbaren Anlassfall anbelangt, möchte ich nochmals darauf hinweisen: Wir haben hier als Kommission schnell reagiert, sind mit Audits vor Ort gewesen und haben jetzt aber die Aufgabe, im Rahmen unserer gesetzlichen Bestimmungen und Bedingungen zu handeln, und die sind vorgegeben. Und wenn wir als Europäische Union – das Parlament, die Kommission – rechtsstaatliche Defizite orten, dann sind wir aber auch die Ersten, die gefordert sind, die rechtsstaatlichen Prinzipien auf Punkt und Komma einzuhalten. Daher bitte ich um Verständnis, wenn in den aktuellen Regeln Vertraulichkeit vorgesehen ist, wenn in den aktuellen Regeln ein bestimmter Prozessablauf vorgesehen ist, dass das Gegenüber auch reagieren kann et cetera, dann dauert das seine Zeit. Wenn man mit diesen Regeln nicht einverstanden ist, dann kann man sie ändern. Aber gegenwärtig bin ich gezwungen, mich an diese Regeln zu halten, und werde das auch tun.

Ein letzter Hinweis: Die Europäische Staatsanwaltschaft wird ihre Aufgabe im November 2020 aufnehmen und kann daher gegenständlich noch nicht herangezogen werden.

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171 GO)

István Ujhelyi (S&D), írásban. – Lánczi András, az Orbán-kormány és a Fidesz – súlyos közpénzekkel támogatott és abból fenntartott – hátországát jelentő Századvég Alapítvány elnöke meglehetősen őszinte elszólást engedett meg magának egy korábbi interjújában, amit egy szintén közpénzekkel kitömött kormánypárti napilapnak adott. A főtanácsadó úgy fogalmazott: „amit korruptionak neveznek, az gyakorlatilag a Fidesz legfőbb politikája”. Ennél egyszerűbben, őszintében és hitelesebben nem lehet összefoglalni mindazt, ami Magyarországon zajlik.

10. Strategia UE w sprawie niepełnosprawności na okres po roku 2020 (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zur Strategie der EU zugunsten von Menschen mit Behinderungen für die Zeit nach 2020 (2019/2975(RSP)).

Ich möchte Sie daran erinnern, dass Sie sowohl in üblicher Weise wie auch mithilfe des elektronischen Systems um die Möglichkeit zu spontanen Wortmeldungen sowie zur Verwendung der blauen Karte ersuchen können. Gebrauchsanleitungen liegen am Eingang zum Plenarsaal aus.

Helena Dalli, Member of the Commission. – Mr President, addressing the rights of persons with disabilities is essential for this Commission. The ratification by the EU of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities: we have all taken the legal and political commitment to implement it, and you can be assured that the Commission remains fully committed to its implementation. I have the mandate to work closely with all Commissioners to mainstream disability in all EU policy areas during this College's mandate. According to the latest figures available to the Commission, approximately 100 million persons in Europe have a disability. They represent a very important share of the EU population, and they must by no means be left behind.

The current European Disability Strategy 2010-2020 is the European Union's main instrument for implementing the UN Convention. Our future policy will pursue the same objective. In my view, the fact that we have a long-term strategy has proven to be essential. Proposing a new strategy for the next decade is certainly an option when evaluating the current one and considering the next steps.

Such a follow-up initiative should build on the values enshrined in our Treaties and contribute to the implementation of the European Pillar of Social Rights, as well as of the Sustainable Development Goals. The Commission is currently carrying out an external evaluation of the implementation of the current strategy. This is in line with the 'evaluate first' principle of our Better Regulation Agenda. In consequence, the precise follow-up will be defined and agreed only once this evaluation is finalised by mid-2020.

To improve coordination within the Commission and to mainstream the equality dimension – including disability – into all relevant EU policies, we have set up an Equality Task Force. We are committed to consult with the European Parliament and to take into account the two reports it adopted these last years. We will, of course, consult with all relevant stakeholders, in particular with persons with disabilities and the organisations that represent them.

For instance, the European Economic and Social Committee unanimously adopted a valuable contribution to the debate just last week, and we are carefully studying those recommendations. On the basis of a thorough review of our European Disability Strategy, we will propose how best to move forward on implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD) and disability mainstreaming. Our future disability policies will also have to take into account the changes affecting our societies. There are new challenges and also new opportunities. In this respect, I recall that the United Nations Convention recognises that women and girls with disabilities are subjected to multiple discrimination and calls on state parties to ensure the full and equal enjoyment by them of all human rights and fundamental freedoms.

To this end, the future gender equality strategy announced by President von der Leyen in her political guidelines will pay particular attention to groups facing multiple disadvantage, including women with disabilities. Digitalisation and accessibility legislation have allowed us to lift some important barriers, but many hurdles still remain for people with disabilities, and in some cases, new barriers have appeared which need to be addressed.

The fact that we are evaluating our current strategy does not prevent us from making further progress now. We already use – and will keep using – all tools available to achieve progress across Europe. Areas such as personal assistance or accessible and inclusive education are a primary responsibility of the Member States. However, the Commission is committed to keeping on working together with the Member States and supporting them in their endeavours. The European Semester and EU funds can be used for this purpose. European structural and investment funds already support the deinstitutionalisation and development of community-based services for persons with disabilities in the Member States.

For the future programming period, having a national framework for implementing the United Nations Convention is proposed by the Commission as a pre-condition for receiving funding from any of the funds covered by the Common Provisions Regulation. This condition needs to be met throughout the entire 2021-2027 period when implementing the funds. It also cemented the importance of promoting independent living and moving from institutional care to family- and community-based care.

The Commission is also working with the Member States to ensure the correct transposition of the European Accessibility Act. A first informal meeting with the Member States took place on 22 November 2019. More meetings are planned in the months to come. I now look forward to hearing your views on our future policies on disability.

Στέλιος Κυμπουρόπουλος, εξ ονόματος της ομάδας PPE. – Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τον κύριο Επίτροπο για την απάντηση και ευχαριστώ το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα που υποστήριξε την προσπάθεια να βάλουμε αυτό το πολύ σοβαρό θέμα στην ημερήσια διάταξη. Κανένα ιδρυμα, καμία παράδοση, καμία δύναμη στον κόσμο δεν μπορεί να σταματήσει τη δίψα μας για ανθρώπινη αξιοπρέπεια, για πραγματική ελευθερία. Και στα ιδρύματα, δεν μιλάμε απλά για πεταμένα λεφτά, μιλάμε για πεταμένες ανθρώπινες ζωές. Ανθρωποι στοιβαγμένοι και δεμένοι, χωρίς φροντίδα, επειδή κάπως έτσι το συνηθίσαμε. Αξιοπρέπεια είναι να επαναστατείς κατά της αδιαφορίας που γίνεται συνήθεια. Να μη δέχεσαι να πετιέται η ανθρώπινη ζωή, όπως και να εξεγείρεσαι κατά της διαφθοράς και της εκμετάλλευσης. Αξιοπρέπεια είναι να τιμάμε όλους τους συμπολίτες μας. Το μεγάλο ζητούμενο δεν είναι τα περισσότερα χρήματα. Σύμφωνα με δημοσίευμα της New York Times, οι εταιρείες που προσλαμβάνουν ανάπτυρους εργαζόμενους παρουσιάζουν κατά μέσο όρο 23% υψηλότερη κερδοφορία, καθώς η ανάγκη μας να προσπαθούμε πάντα να αντιμετωπίζουμε τα κοινωνικά εμπόδια μας κάνει καινοτόμους.

Σας καλώ να συμφωνήσουμε όλοι στα βασικά: η ιδρυματοποίηση αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων «made in EU», μια φυλακή χρηματοδοτούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ας σταματήσουμε τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων τώρα. Όλα τα ιδρύματα παρουσιάζουν μια λιγότερο ή περισσότερο άσχημη εικόνα. Η πραγματικότητα σε Βουλγαρία, Ρουμανία, Ελλάδα, ακόμα και στις Βρυξέλλες είναι αποκαρδιωτική. Η Χάρτα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που προηγήθηκε της Σύμβασης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες ορίζει ότι όλοι οι πολίτες, ανάπτυροι και μη, πρέπει να μπορούν να επιλέγουν τη ζωή τους ως έλευθεροι ανθρώποι, ως ισότιμοι πολίτες. Η ανεξάρτητη διαβίωση είναι δυνατή σε μια κοινωνία με πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην εργασία, στην ελευθερία των επιλογών. Είναι σημαντικό να μην μένουμε μόνο στις διακηρύξεις αλλά να εξασφαλίζουμε ότι σε όλες τις πολιτικές υπάρχει και εφαρμόζεται ρήτρα για την αναπηρία.

Μπορεί η Επιτροπή να ορίσει τις επενδύσεις για ένταξη και προσβασιμότητα ως προτεραιότητα σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ; Θεωρείτε ότι εντάσσονται στο νέο άρμα μας για τη Νέα Πράσινη Συμφωνία οι πρωτοβουλίες για την προσβασιμότητα; Μπορεί η νέα Επιτροπή να επιβεβαιώσει ότι θα πρωθήσει ενεργά τη μετάβαση στον «προσωπικό βοηθό», μέσα από την προώθηση βελτιστών πρακτικών και μέσα από τη συνολική μεταφορά των κονδυλίων που προορίζονται για τα ιδρύματα; Επιπλέον, μπορούμε να εξασφαλίσουμε ενιαία αγορά εργασίας για τους ανάπτυρους ανθρώπους; Σας ευχαριστώ και προσβλέπω στις απαντήσεις σας.

Agnes Jongerius, namens de S&D-Fractie. – Voorzitter, Commissaris, sommige mensen moeten in het leven over veel meer hordes heen dan anderen. Wanneer je een arbeidsbeperking hebt, is het parcours dat je moet afleggen veel zwaarder. Ik vind daarom dat het onze taak is om in de nieuwe Europese strategie inzake handicaps daadwerkelijk gelijke kansen te creëren voor iedereen. Iedereen verdient immers een eerlijke kans op een baan.

Als je in een rolstoel zit of een visuele beperking of een bepaalde stoornis hebt, word je vaak onderschat. Ik wil graag van de Commissie weten hoe ze daar verandering in denkt te gaan brengen.

Het is bekend dat de Nederlandse overheid achterblijft bij het bedrijfsleven wat de werving van mensen met een handicap betreft. Hoe zit dat eigenlijk in Europa? Als de Europese Unie als werkgever het goede voorbeeld geeft, dan is dat overal op de arbeidsmarkt mogelijk. Iedereen moet zonder belemmeringen aan de samenleving kunnen deelnemen. Daar moeten we wat mij betreft in het nieuwe actieplan op inzetten.

Abir Al-Sahlani, för Renew-gruppen. – Herr talman! Tack för ordet och tack till alla ledamöter som har lyft den här frågan, så att den inte glöms bort. Och tack till kommissionären för att du är här och ska försöka besvara våra frågor och funderingar. Denna strategi handlar till kärnan om just mänskliga rättigheter – mänskliga rättigheter för alla i EU, mänskliga rättigheter som är tillgängliga. En av de viktiga punkterna i skapandet av tillgängliga samhällen är att se över implementeringen av funktionsrättskonventionen. Det är hög tid att se över den, om än kanske lite sent.

Låt mig påminna om att 100 miljoner européer, EU-medborgare, väntar på att deras mänskliga rättigheter ska bli tillgodosedda. I dag lever många européer utan möjlighet till riktigt deltagande i samhället, bland annat vad gäller arbetsmarknaden, kultur, studier och inte minst allmänna val, och inte, inte minst valet till detta parlament. Det är ovärdigt världens enda union av demokratier att valet till dess folkvalda församling inte är tillgängligt för alla dess medborgare. Våra medborgare som har en normbrytande funktionalitet har inte samma möjlighet att delta i valet till Europaparlamentet. Därför är min intention att verka för en resolution som gör valet till Europaparlamentet 2024 tillgängligt för alla, och här hoppas jag på stöd från mina kollegor i Europaparlamentet.

En kommande strategi måste fokusera just på tillgängligheten till arbetsmarknaden, antidiskrimineringslagstiftning, utbildning för unga, personliga assistans och deltagande i demokratin. Jag undrar hur kommissionären tänker se till att detta blir av. Slutligen måste det givetvis betonas av de organisationer som representerar denna grupp i samhället måste vara med i både framtagandet och implementeringen av en sådan agenda. För återigen, det är långt bättre att inkludera dem det berör samt att prata med, och inte bara om, de här människorna, de här 100 miljoner européerna.

Katrin Langensiepen, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Nach fast zehn Jahren hat die EU es immer noch nicht geschafft, die UN-Behindertenrechtskonvention umzusetzen.

Täglich wird in der EU gegen die Menschenrechte von Menschen mit Behinderung verstoßen. Um ihnen gleichwertige Teilhabe am gesellschaftlichen Leben zu garantieren, müssen wir mutiger und konsequenter werden. Eine Fortsetzung der aktuellen Strategie reicht daher nicht.

Wir fordern, dass die Kommission für die Zeit nach 2020 eine ambitioniertere Strategie für alle Handlungsfelder vorstellt und klare, verbindliche Ziele mit festgelegten Zeitrahmen setzt. Wir brauchen dafür ein starkes Monitoring mit entsprechenden Indikatoren und ausreichend finanzielle Mittel. Dabei müssen Menschen mit Behinderungen in Gesetzgebung und Monitoring eingebunden werden. Nur so machen wir uns bei der Umsetzung der UN-BRK ehrlich.

Außerdem müssen wir die Rechte von Menschen mit Behinderung konsequent in alle Politikfelder mainstreamen und intersexuelle Diskriminierung endlich angehen. So auch in der neuen Strategie für Gleichstellung von Männern und Frauen. Frauen und Mädchen mit Behinderungen sind besonders oft Opfer von Missbrauch. Wir müssen ihre Rechte auf sexuelle Selbstbestimmung und das Recht auf Familie verteidigen, aber sie auch vor Gewalt schützen.

Gestern hat das Parlament meiner Anfrage zugestimmt, einen Entschließungsantrag hinzuzufügen, über den im Februar abgestimmt werden soll. Vielen Dank dafür.

Ich appelliere an die Kommission, unsere Vorschläge ernst zu nehmen und bei der Erarbeitung der neuen Strategie miteinzubeziehen.

Gianantonio Da Re, a nome del gruppo ID. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'articolo 26 della Carta dei diritti fondamentali dell'Unione europea stabilisce che l'Unione riconosce e rispetta il diritto delle persone con disabilità di beneficiare di misure intese a garantire l'autonomia e l'inserimento sociale e professionale e la partecipazione della vita in comunità.

Ebbene, nel descrivere le priorità della Commissione europea, la Presidente von der Leyen non una sola volta ha pronunciato la parola disabilità, triste considerazione e constatazione che ben ci dice quale posto occupano le persone disabili nella scala delle priorità della Commissione.

Le statistiche e le cifre sulla disabilità sono sconfortanti. La disabilità in Europa riguarda circa 80 milioni di persone, che spesso non hanno la possibilità di partecipare pienamente alla vita sociale ed economica a causa delle barriere comportamentali ed ambientali. Entro il 2020 si prevede che un quinto della popolazione europea presenterà qualche forma di disabilità dovuta anche all'invecchiamento della popolazione.

Questi dati ci dicono che l'Unione europea deve fare di più per le persone con disabilità e l'attenzione verso di loro deve diventare una priorità. Se vogliamo creare una società veramente inclusiva è necessaria una volontà politica determinata. Lasciar perdere gli slogan inutili e puntare sull'obiettivo con azioni concrete. Vanno pertanto aumentati gli strumenti finanziari a favore delle persone con disabilità, delle loro famiglie, delle associazioni di volontariato, in particolare delle strutture dove esse operano.

Infine, deve essere migliorata l'accessibilità delle persone disabili all'informazione, in modo che possano esercitare appieno i propri diritti di cittadini europei. È un dovere morale della Commissione europea prestare più attenzione alle fasce più deboli della nostra società, soprattutto il rispetto per le loro persone e per le famiglie che purtroppo hanno questo problema.

Lucia Ďuriš Nicholsonová, za skupinu ECR. – Vážený pán predsedajúci, prognózy hovoria, že po roku 2020 budú ľudia s postihnutím tvoriť až jednu pätnu populácie. Máme dohovor OSN, máme stratégiu a napriek tomu nájdeme v členských štátoch až prieťastné rozdiely. Súčasnej stratégii jednoznačne chýba monitorovanie jej implementácie, chýbajú nám dátá.

Ja vám teraz poviem, ako vyzerá taký človek, taký život človeka s postihnutím na Slovensku. Už po narodení sa hazarduje s jeho potenciálom, pretože nám úplne zlyháva včasná intervencia. Po chybnej alebo neskorej diagnostike začína zaostávať za svojimi rovesníkmi z vyspelejších krajín. Až polovica detí so špeciálnymi potrebami sa u nás vzdeláva oddelené od svojich rovesníkov a to aj vtedy, keď ich postihnutie umožňuje, aby navštievovali bežnú základnú školu. Na slovenských uliciach kvôli bariérám takmer nevidieť ľudí s postihnutím. Ak chce vozíčkar cestovať vlakom, musí to ponížujúco hľať železniciam deň vopred. Až 7 ľudí z 10 so zdravotným postihnutím je na Slovensku úplne vylúčených z trhu práce. A to stále hovoríme len o tých, ktorí neskončili v katastrofálnych veľkokapacitných zariadeniach, ktoré sme už dávno mali premeniť na komunitné služby.

Plánovaná stratégia po roku 2020 musí pamätať na to, že máme akútny nedostatok porovnatelných dát a nedostatočnú implementáciu. Veľmi veľa štátov vykazuje na papieri povrchné zlepšenia, ktoré prispievajú k falosným štatistikám, ktorými sa my potom uspokojujeme. Musíme sa posunúť od všeobecných odporúčaní a zabrániť zneužívaniu európskych fondov na projekty, ktoré odporujú cieľom stratégie. Pre zdravotne postihnutých z takých krajín, ako je Slovensko, je veľmi dôležité, aby sme presadili spoločný európsky preukaz ľudí s postihnutím a aby sme zjednotili diagnostiky postihnutí.

José Gusmão, em nome do Grupo GUE/NGL. – Senhor Presidente, a mudança de paradigma na abordagem dos problemas dos cidadãos com deficiência exige passarmos de um modelo de institucionalização para um modelo de vida independente, de um modelo de segregação para um modelo de direitos, mas exige também fiscalização em todas as políticas que são implementadas a partir da União Europeia.

É preciso saber, ter a certeza, que o financiamento às políticas de vida independente não vai servir nos Estados-Membros para perpetuar modelos de institucionalização e segregação, como continua a acontecer em muitos Estados-Membros. E é preciso também assegurar que todo o financiamento europeu para todas as infraestruturas e serviços cumpre regras de acessibilidade, ou seja, que não acrescenta a todas as barreiras que os cidadãos com deficiência já têm que enfrentar na sua vida.

E é preciso ainda lidar com duas outras questões: a primeira, a definição de pobreza e os riscos agravados de pobreza que enfrentam os cidadãos com deficiência, que têm que ser abordados numa estratégia global de combate à pobreza e, finalmente, vencer a discriminação que continua a existir nas políticas e ...

(O Presidente retira a palavra ao orador)

Chiara Gemma (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come ha ricordato la commissaria Dalli, la strategia sulla disabilità sta per concludersi in un contesto in cui ci sono ancora oltre 100 milioni di cittadini disabili che quotidianamente sperimentano barriere che ostacolano la loro vita indipendente.

Per la prossima strategia dobbiamo pretendere obiettivi molto più ambiziosi. Quali sono allora le azioni concrete sul principio numero 17 del pilastro europeo dei diritti sociali dedicato all'inclusione delle persone con disabilità che si intendono intraprendere? Bisogna adottare senza indugi un regolamento rigoroso per la gestione del Fondo sociale europeo Plus, migliorando radicalmente le condizioni dei cittadini disabili anche nel mondo del lavoro.

Ricordo che Eurostat fotografa una realtà in cui solo il 50 % degli uomini e il 45 % delle donne ha un'occupazione. Nel quadro disegnato dalla garanzia europea per l'infanzia dobbiamo rilanciare le priorità dei bambini disabili, garantendo pari opportunità di accesso all'istruzione tradizionale con un sostegno adeguato alle loro esigenze. Un intervento che deve andare ben oltre i confini europei, come ho ricordato a Panama durante i lavori della delegazione EuroLat, dove ho richiesto una discussione sul tema dell'educazione inclusiva.

Infine, voglio sottolineare l'importanza di portare a completa realizzazione il progetto della Carta europea della disabilità, sul quale mi sto battendo in prima persona, uno strumento che deve essere adottato da tutti gli Stati membri e che potrà garantire i servizi sociali anche quando ci si trasferisce in un altro paese. ...

(Il Presidente ritira la parola all'oratrice)

Cindy Franssen (PPE). – Voorzitter, Commissaris, in de afgelopen tien jaar zijn heel wat stappen gezet voor personen met een handicap. Op het niveau van beleid heeft zich een verschuiving voorgedaan van beleid dat zich beperkt tot het zorgaspect naar beleid dat volwaardige deelname aan de samenleving tot doel heeft. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en de Europese toegankelijkheidswet, waaraan onder leiding van voormalig Europees commissaris Marianne Thyssen is gewerkt.

Toch is er nog heel wat werk aan de winkel en moeten de prioriteiten voor de volgende strategie duidelijk worden vastgesteld. Zo moet worden gestreefd naar de volledige tenuitvoerlegging van het VN-Verdrag en de Europese toegankelijkheidswet. Ook moet ervoor worden gezorgd dat zowel de reguliere arbeidsmarkt als de sociale economie inclusief is voor mensen met een beperking. De aanwending van het Europees Sociaal Fonds werd in dit verband reeds aangehaald.

Tot slot betekent volwaardige deelname ook zelf keuzes kunnen maken met betrekking tot individuele zorgbehoefsten. Het is daarom belangrijk de Europese coördinatie van het assistentiebudget in de nieuwe strategie op te nemen. We zijn namelijk pas een volwaardige samenleving als er sprake is van integrale inclusie in alle facetten van het leven.

Heléne Fritzon (S&D). – Herr talman! Tack fru kommissionär för ert ansförande! Nästa år, 2020, förväntas över 100 miljoner европéer ha en funktionsnedsättning, bland annat beroende på att EU:s befolkning blir allt äldre. Den nuvarande strategin har haft betydelse och en positiv inverkan. Och tillsammans med allt det arbete som görs nationellt i våra medlemsstater så måste vi fortsätta kampen för ett jämligt samhälle.

Människors olika bakgrund eller förutsättningar ska inte få avgöra möjligheten till delaktighet, och det återstår en hel del utmaningar. För trots att personer med funktionsnedsättning har rätt att arbeta på samma villkor som alla andra så är tillträdet till arbetsmarknaden fortfarande begränsat. Sysselsättningsgraden är betydligt lägre för personer med funktionsnedsättning. Vi ser samma sak inom utbildning. Det är viktigt för våra barn att man får en inkluderande utbildning av hög kvalitet.

Vi ser också att det finns en större risk för personer med funktionsnedsättning att drabbas av fattigdom och socialt utanförskap. Inte minst drabbar detta kvinnor. Så vi måste jobba mer aktivt med de här frågorna. Vi måste ersätta den nuvarande strategin med en ny och kraftfull strategi. För mig som socialdemokrat handlar det om att forma ett samhälle där alla får möjlighet att vara delaktiga.

Radka Maxová (Renew). – Pane předsedající, strategie pro osoby se zdravotním postižením 2020 se blíží ke konci a pokusme se tedy nyní vytvořit novou, ambicióznější, která by dokázala implementovat veškeré cíle Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Tuto úmluvu podepsaly a ratifikovaly všechny členské státy, což je velký závazek.

Osoby se zdravotním postižením by mely být chápány jako naprosto rovnocenné, zvláště bychom meli přihlížet k právům žen a dětí se zdravotním postižením, jak o tom hovořila paní komisařka. Velkým problémem je stále přístupnost budov, a to včetně úřadů, kulturních a dalších institucí. Když už je řeč o přístupnosti budov, je vhodné zmínit i usnadnění pohybu pro osoby se zdravotním postižením. Vhodné by bylo rovněž usilovat o jednotnou úpravu slevy z dálničních poplatků pro osoby se zdravotním postižením v rámci schengenského prostoru, bezbariérovost dopravních prostředků ve veřejné dopravě či jednotný průkaz osob se zdravotním postižením. Vzděláváním a začleňováním osob se zdravotním postižením výrazně přispějeme ke snížení jejich...

(Předsedající odebral řečnicki slovo.)

Tilly Metz (Verts/ALE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Natürlich muss die jetzige Strategie zugunsten von Menschen mit einer Behinderung evaluiert werden. Aber jetzt steht schon fest: Wir brauchen eine neue, wir brauchen eine stärkere Strategie für die Periode nach 2020 — eine Strategie, die sich wirkungsvoll in allen Bereichen einbringt: Schule, Beruf, Freizeit, Gesundheit, Sexualität, Familie, und die auch bei allen betroffenen EU-Bürgern und -Bürgerinnen ankommt.

Wir reden hier nicht von Luxusproblemen oder von Wohltätigkeit, wo es weder Zeitdrang noch Zwang gibt. Gleichberechtigung und selbstbestimmtes Leben sind kein Luxus, eingeschränkte Bewegungsfreiheit und ein erhöhtes Armutsrisko, Vereinsamung sind keine kleinen Probleme! Hier geht es um essenzielle Menschenrechte von über 100 Millionen Menschen, und es ist jetzt schon klar, dass wir auch in der Europäischen Union da noch viel zu tun haben. Die Kommission braucht auch nicht die Bewertung von Experten abzuwarten, um jetzt schon zuzuhören und nicht über, sondern mit Menschen mit einer Behinderung zu reden.

Bogdan Rzońca (ECR). – Panie Przewodniczący! Od lat bardzo blisko współpracuję z osobami z niepełnosprawnością. Wiem, że podjęcie pracy zarobkowej przez osobę z niepełnosprawnością jest najlepszym zwieńczeniem leczenia oraz żmudnej, wieloletniej rehabilitacji, a utrzymanie takiej pracy to kolejne wyzwanie dla tych osób. Pracodawcy osiągający co najmniej 50-procentowy wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych i tworzący im przyjazne środowisko pracy mogliby: mieć prawo do takiej samej pomocy publicznej, jaką małym i średnim przedsiębiorstwom gwarantują art. 17-30 rozporządzenia Komisji z dnia 17 czerwca 2014 roku, w tym między innymi pomoc inwestycyjną, na usługi doradcze, na udział w targach, na dostęp do finansowania ryzyka, na rozpoczęcie działalności, na koszty rozpoznania, na działalność badawczo-rozwojową i innowacyjną.

Mam nadzieję, że wszyscy tu rozumiemy sytuację osób niepełnosprawnych i będziemy starać się, by ta strategia była dla nich realistyczna i jak najlepsza.

Isabella Adinolfi (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, cosa significa essere una persona con disabilità nell'Unione europea oggi? Quali opportunità e prospettive si hanno? Il presente non è proprio roseo: dei 100 milioni di disabili in Europa, una persona su due è disoccupata, due su tre non hanno completato l'istruzione terziaria o equivalente e sempre due su tre sono a rischio povertà.

Di parole ne spendiamo tantissime, ma poi nei fatti che cosa siamo disposti a fare per cambiare la situazione? Ve lo chiedo perché anche nel recente passato, quando abbiamo discusso del Trattato di Marrakech, qui in quest'Aula, abbiamo dovuto superare enormi difficoltà affinché il trattato fosse ratificato, perché la discussione ricadeva sempre e soltanto sugli interessi economici di pochi. La base da cui partire per cambiare le cose per me è proprio questa: smettere di pensare soltanto all'economia, ma pensare ai diritti delle persone.

Detto ciò, ci prepariamo a gettare le basi della strategia dell'Unione europea sulla disabilità per il post-2020 e quindi, a mio avviso, è necessario un riesame completo di tutte le normative e le politiche dell'Unione europea per garantire la piena armonizzazione con le disposizioni della Convenzione delle Nazioni Unite.

È necessario garantire che ogni progetto finanziato dall'Unione europea preveda tra i suoi punti l'accessibilità. Questo è anche un modo per informare ed educare su questi temi ed è necessario coinvolgere in questo processo le organizzazioni più rappresentative.

Il compito di quest'Aula è quello di garantire ad ogni cittadino una vita piena e priva di qualunque tipo di discriminazione.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – Señor presidente, cien millones de europeos están esperando que la comisaria dé un paso al frente y plantee la nueva Estrategia Europea sobre Discapacidad. Hemos tenido una Estrategia, 2010-2020, que ha tenido luces y sombras. Ha habido un Acta Europea de Accesibilidad. No contempló este Acta el tema del transporte en su totalidad, el tema del turismo, el tema del entorno accesible, el tema de las microempresas. Tenemos una oportunidad para corregirlo.

La comisaria nos ha dicho que ha creado un grupo de trabajo. Yo lo que le pido es día y hora. Porque la nueva Estrategia Europea sobre Discapacidad, con el tema de que tenemos que hacer un balance de la antigua, no puede demorarse más.

Necesitamos la nueva Estrategia, porque es la única manera, la única herramienta que tenemos para que se cumpla de verdad la Convención sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad. Para que sepamos lo que es accesible y lo que no. Y cuando algo no sea accesible, encararlo y eliminarlo. Necesitamos la nueva Estrategia Europea sobre Discapacidad para poder tener una educación inclusiva de verdad, con presupuesto real, con ajustes razonables en el trabajo. Necesitamos datos. Nos faltan datos. Usted ha hablado de las mujeres. No tenemos datos desglosados de cuántas personas con discapacidad hay en Europa, cuántas mujeres, cómo podemos evaluarlo y por eso lo que le pido es que...

(el presidente retira la palabra a la oradora).

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – Ačiū, Pirmininke, Komisare Dalli, sveikinu ir tikiuosi, kad negalios aspektas tikrai bus svarbus visuose Komisijos darbuose. Manau, kad vienas didžiausių ES strategijos dėl negalios iki 2020 m. laimėjimų, tai praeitas metais priimtas Europos prieinamumo aktas. Todėl kalbėdami apie ES strategiją iki 2030 m., mes privalome užtikrinti tinkamą šio prieinamumo akto nuostatų perkėlimą ir realų įgyvendinimą valstybėse narėse. Taip pat turime užtikrinti, kad per ateinančią dešimtmetį būtų pilnai garantuotas prieinamumas ir kitose viešujų paslaugų srityse. Pavyzdžiu, švietimo, įsardarbinimo, sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumas būtinės. Taip pat būsimojo strategijoje būtina pilnai įgyvendinti socialinio ramsčio nuostatas, kad mūsų žmonės su negalia turėtų tinkamas socialines garantijas užtikrinančias orų gyvenimą ir paslaugas, leidžiančias jiems dalyvauti visuomenės gyvenime ir darbo rinkoje.

Dragoș Pîslaru (Renew). – Domnule președinte, există o sută de milioane de persoane cu dizabilități pe teritoriul european, iar 840 000 dintre acestea se află în România. Să nu uităm că pentru ei dezbatem astăzi aici și că trebuie să demonstrăm prin fapte că suntem vocea lor. Este nevoie de o nouă strategie care să ia în calcul lecțiile trecute și să ne angajăm ca în următorii zece ani să sprijinim în practică toate drepturile acestor persoane, cum sunt prevăzute în Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, pentru a le garanta accesul și integrarea în societate.

O strategie a Comisiei trebuie să aibă cel puțin trei puncte. Primul punct: asigurarea accesului în societate a persoanelor cu dizabilități prin măsuri integrate privind educația, sănătatea, locuirea, mobilitatea și accesibilitatea serviciilor publice. Apoi, investiții în oportunități pentru ca persoanele cu dizabilități să aibă o viață cât mai independentă și activă, mai ales privind accesul și integrarea pe piața muncii. Își, în sfârșit, egalitate, o legislație antidiscriminatorie consolidată, care să asigure sentimentul de integrare în societatea europeană și că drepturile lor ca cetățeni europeni sunt respectate.

Kim Van Sparrentak (Verts/ALE). – Mr President, the disability strategy of the past 10 years has led to several initiatives to establish better rights for people with disabilities, but to ensure full inclusion of people with disabilities in our societies we need to continue these efforts and work harder to create an inclusive European Union. We need to make it easier for people with disabilities to access the labour market, not only by creating work spaces that are accessible, but also by making the process to find a job inclusive for everyone. Maybe even more important, we need to make sure that having a disability doesn't affect your income.

That is why I call upon the Commission that when this initiative for a fair minimum wage comes to the table, it will cover all workers and make sure that discriminatory minimum wages for people with disabilities are prohibited in all Member States. For people who are not able to enter the labour market because of their disability, we need to ensure a proper minimum income in order to turn around the high poverty rates amongst people with disabilities.

Patryk Jaki (ECR). – Panie Przewodniczący! Chciałem zapytać, kiedy Unia Europejska zacznie przeznaczać na osoby niepełnosprawne chociaż promil takich wydatków jak chociażby na nowe polityki, takie jak na przykład ostatnio „zielona polityka”, na którą – jak słyszymy – mamy wydać setki miliardów euro? Kiedy chociaż promil tych środków zostanie wydany na osoby niepełnosprawne? Na ich aktywizację zawodową, na ich edukację, również na to, jak niepełnosprawni mają sobie poradzić na starość, kiedy zostają już seniorami i kiedy mają duże problemy z opieką? To są fundamentalne pytania.

Ponadto chciałbym zapytać, jak Unia Europejska ma zamiar chronić osoby niepełnosprawne, które znajdują się w zaawansowanej ciąży i które w wielu krajach mają prawo być usuwane tylko dlatego, że są niepełnosprawne, w momencie, w którym często są już zdolne do samodzielnego życia? Czy mamy w tym zakresie politykę, która również uwzględniałaby pojęcie tolerancji? Czy my naprawdę chcemy tolerować osoby niepełnosprawne?

Dennis Radtke (PPE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Etwa jeder fünfte Mensch in der EU hat mit einer Behinderung zu kämpfen.

Deswegen ist eine neue Strategie für Menschen mit Behinderung absolut unerlässlich. Vor allen Dingen, wenn wir es ernst meinen mit der Umsetzung der Säule der sozialen Rechte, wo auch die Rechte von behinderten Menschen ein ganz wesentlicher Bestandteil sind. Deswegen denke ich, dass diese Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission ein Auftakt – ein wichtiger Beitrag – zu dieser Debatte sein kann, die da zu führen ist mit Blick auf die Frage: Was können wir mehr tun, um behinderte Menschen in den ersten Arbeitsmarkt zu integrieren, um den sozialen Arbeitsmarkt zu stärken? Aber auch: Wie können wir die Angehörigen dieser Menschen unterstützen? Denn es ist nicht nur für die Menschen selbst eine Herausforderung, sondern auch für die Angehörigen.

Ich bin ganz sicher, dass wir als EVP bei diesem Prozess eine ganz wichtige Rolle spielen, weil für uns als Christdemokraten jeder Mensch den gleichen Wert hat, ob er behindert ist oder nicht behindert ist. Das darf nicht nur in Sonntagsreden gelten, sondern muss sich auch in praktischer Politik zeigen.

Milan Brglez (S&D). – Gospod predsednik, nova strategija je odlična priložnost za odpravljanje ovir za invalidne osebe in zato, da se zagotovi njihova boljša socialna vključenost. Že po konvenciji Združenih narodov o pravicah invalidov tudi invalidom ne glede na stopnjo invalidnosti pripadajo vse človekove pravice v največji možni meri. Zato je treba se usmeriti v zagotavljanje kakovosti življenja, za izboljšanje njihove oskrbe in za čim večjo samostojnost, torej od institucionalnega varstva je torej treba preiti v varstvo oziroma v življenje znotraj manjših bivanjskih skupnosti.

Znotraj tega je največja ovira revščina, ker ravno to, da nimajo dostopa do zaposlitve, pomeni tudi večje tveganje socialne izključenosti in težave z mobilnostjo invalidov, na kar opozarja tudi evropska mreža za neodvisno življenje. Tako dostop do institucij je neprilagojen kot tudi mobilnost med državami. Zato, kot pravim, je ključna večja socialna vključenost invalidov.

Jane Brophy (Renew). – Mr President, under the European Disability Strategy, many actions have been taken to promote equality for people with disabilities, but not enough was achieved. What stands out with the 5 million EU citizens with autism is their lack of opportunity for education and employment. People with autism face many challenges, starting with a lack of family and community support. Many end up in institutions. They face high levels of school exclusion and university dropout. Less than 10% of people with autism are in employment, mostly in low-paid jobs – far lower than for other disabilities. We must combat this inequality stigma and prejudice. Any future strategy must ensure support in our communities and help for families to raise children with autism at home. Sadly, my country will not be part of the next EU disability strategy. I hope that any strategy that my country adopts will at least match that of the EU.

Λουκάς Φούρλας (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συζητούμε την στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναπτυξιακή πολιτική μέχι το 2020, με την σκέψη ότι ένας στους δέκα πολίτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει κάποιας μορφής αναπηρία. Η αναπηρία είναι, κυρίως, θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν υπάρχουν άτομα με αναπηρίες αλλά άνθρωποι με ψυχή και ανάγκες. Θέλαμε να είμαι σαφής προς την Επιτροπή για το τι ζητάμε. Ζητάμε πλήρη υλοποίηση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρίες, πλήρη συμμετοχή σε όλους τους τομείς της ζωής, με αξιοπρέπεια. Αυτό που απαιτούμε είναι να μην υπάρχει σε καμία γωνία της Ευρώπης ούτε ένας άνθρωπος ο οποίος, λόγω της αναπηρίας του, δεν μπορεί να κάνει όλα όσα κάνουν οι άλλοι συμπολίτες του.

Brando Benifei (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, attuare integralmente la Convenzione delle Nazioni Unite sui diritti delle persone con disabilità, questo è l'obiettivo che la Commissione europea deve porsi per redigere la strategia europea per la disabilità post-2020, che sia in linea anche con il pilastro sociale e con gli obiettivi di sviluppo sostenibile.

Il lavoro fatto finora è meritevole, dall'atto europeo di accessibilità alla revisione della normativa sugli appalti pubblici, ma è ancora insufficiente. Dobbiamo fare di più per la libertà di movimento con politiche dei trasporti inclusive, maggiore portabilità dei servizi, promozione della vita indipendente, deistituzionalizzazione.

Dobbiamo migliorare le politiche di accesso al mercato del lavoro e la lotta contro le discriminazioni multiple. Il prossimo bilancio europeo deve riflettere queste priorità e anche l'organizzazione interna della Commissione europea deve rispecchiare la trasversalità delle politiche per l'inclusione delle persone con disabilità. La Commissione ha in mano i risultati della sua consultazione pubblica e il percorso è delineato.

Ricordiamoci che quando parliamo di diritti delle persone con disabilità parliamo di diritti umani universali.

Chrysoula Zacharopoulou (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, elles sont 46 millions d'Européennes, et elles sont invisibles ou presque, parce qu'elles sont handicapées et parce qu'elles sont femmes: c'est la double peine. Les inégalités et les discriminations qu'elles vivent au quotidien sont multiples: des préjugés qui peuvent être un obstacle à une scolarisation normale, des difficultés à trouver un emploi et à mener une carrière, des obstacles pour accéder au service des soins de santé, un suivi insuffisant en matière de santé sexuelle et reproductive, sans oublier que ces femmes sont plus exposées à la violence physique et sexuelle.

Madame la Commissaire, pour construire une société européenne inclusive, il est fondamental que cette nouvelle stratégie intègre une dimension des genres intersectionnelle. Nous aurons besoin de données pour apporter des réponses concrètes et améliorer leur qualité de vie. Nos concitoyennes ne demandent pas davantage de droits, elles demandent simplement les mêmes droits.

Frances Fitzgerald (PPE). – Mr President, by next year, 2020, it is estimated that one in five Europeans will have a disability, totalling 120 million people. It is therefore imperative that we continue to take action to ensure that those one-in-five people have the opportunity to contribute to our society in the most meaningful way.

This will not be action, let's remember, for a small proportion of the population, but rather for every fifth person that you see on the street or sit next to on the bus, for all Europeans therefore – people with disabilities, their families, their friends, our communities – I would urge the Commission to ensure that a new EU disability strategy is in place at the end of 2020 and to ensure a smooth transition between the two strategies.

We know that the current strategy is wide ranging, covering many areas including training, healthcare and so on, but really this is no good if there are not the resources in place. We need to provide the resources as negotiations on the post-2020 MF continue, so we have a unique opportunity to earmark the kind of funding that is necessary. We must ensure that every personal and societal opportunity is given.

(The President cut off the speaker)

Manuel Pizarro (S&D). – Senhor Presidente, a Estratégia Europeia para a Deficiência 2010-2020 revelou-se um instrumento para contribuir para a melhoria da vida de milhões de cidadãos da Europa com as mais variadas limitações. Temos que reconhecer esses avanços, mas temos também que reconhecer que há ainda muitos problemas para ultrapassar, velhos problemas, como o acesso ao mercado laboral, e novos problemas, como a transição para a vida adulta, a aspiração de uma vida independente e o envelhecimento.

São problemas que necessitam de uma resposta efetiva, humanizada e inovadora. E por isso me parece tão importante o compromisso da Comissão com a definição de uma nova estratégia europeia e gostava de ouvir um maior compromisso por parte da Sra. Comissária nessa matéria.

Temos que dar um passo em frente rumo a uma sociedade que integre plenamente estes cidadãos, num contexto de igualdade e de liberdade plenas. E precisamos de o fazer com o envolvimento das pessoas e das organizações que as representam. As pessoas com deficiência têm que ter uma voz central neste processo.

Róża Thun und Hohenstein (PPE). – Panie Przewodniczący! Janina Ochojska (tutaj jest jej miejsce, ale nie ma jej dzisiaj z nami, bo walczy z rakiem) prosiła mnie, żeby zwrócić państwu uwagę na ważny aspekt dyskusji, którą właśnie toczymy. W naszym społeczeństwie żyje wiele osób z niepełnosprawnością intelektualną. Dla nich potrzebne są systemy wsparcia w podejmowaniu zatrudnienia na otwartym rynku pracy, tak zwane zatrudnienie wspomagane, oraz mieszkaniowe wspierane, przy stałym lub okresowym wsparciu wykwalifikowanego trenera. Unia Europejska powinna ten temat włączyć do swojej nowej strategii i również przeznaczyć na to środki. Ważne jest, aby każdy obywatel mógł dokonać wyboru najlepszej dla siebie drogi rozwoju i funkcjonowania w społeczeństwie stosownie do swoich możliwości.

Systemy orzekania o niepełnosprawności w krajach Unii są niejednolite, a każde państwo stosuje własne kryteria. Należy koniecznie podjąć pilne działania mające na celu ujednolicenie systemu orzekania o niepełnosprawności.

Marianne Vind (S&D). – Hr. formand! EU's handicapstrategi udløber nu, men vi har stadig udfordringer med beskæftigelsen for Europas 80 millioner handicappede. Kun 47 % af Europas handicappede er i job. Det betyder meget for ens livskvalitet at have kollegaer at stå op til hver dag, og det har betydning for ens økonomi at have et job.

Undersøgelser viser, at arbejdsgivernes villighed til at ansætte en medarbejder falder enormt, hvis der skal ændres noget på arbejdsplassen, også selv om det er småændringer som fleksible arbejdstider eller hjælperedskaber.

Når arbejdsplasserne ikke er rummelige, fratages millioner muligheden for et arbejdsliv, og risikoen for fattigdom bliver større. Der kommer ikke flere rummelige arbejdsplasser ved, at handicappede får mindsteløn, hvilket jeg ellers hører mange foreslå som en løsning. Alle med specialistkompetencer skal selvfølgelig lønnes for det, også handicappede. Alt andet er ydmygende.

Den nye strategi for handicapområdet skal være en samlet indsats for det arbejdsliv, vi ønsker for alle i Europa.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, η στήριξη και η προστασία των ατόμων με αναπηρίες πρέπει να γίνει υπόθεση όλων μας και πρωτίστως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία οφείλει να αναλάβει αποφασιστική δράση. Όμως και εμείς εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλουμε να αποτελέσουμε την ασπίδα των ατόμων με αναπηρίες αλλά και την φωνή των 100 εκατομμυρίων ανθρώπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αντιμετωπίζουν τέτοιο ζήτημα. Η κουλτούρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και ο ευρωπαϊκός μας πολιτισμός δεν επιτρέπουν και δεν ανέχονται διακρίσεις σε βάρος ατόμων με αναπηρίες. Μηδενική ανοχή στις διακρίσεις εις βάρος ατόμων με αναπηρίες. Ταυτόχρονα, θέλω να τονίσω ότι δεν πρέπει να υπάρχει ούτε ένας συνάνθρωπός μας που ανήκει σε αυτή την κατηγορία και που δεν θα λαμβάνει τουλάχιστον το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Δεν θα μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεισφέρει ούτε ένα ευρώ για έργα στα κράτη-μέλη τα οποία δεν προνοούν, για έργα που δεν είναι συμβατά με την προσβασιμότητα των αναπήρων. Και πρέπει, επιτέλους, να γίνει πραγματικότητα η «Ευρωπαϊκή Πράξη για την Προσβασιμότητα», να γίνει αναγκαστική και υποχρεωτική για όλες τις χώρες μέλη. Γιατί μόνο με υποχρεωτικές ρυθμίσεις θα μπορέσουμε πραγματικά να είμαστε υπερήφανοι για το έργο μας για τα ατόμα με αναπηρίες.

Alex Agius Saliba (S&D). – Kummissarju Dalli, ninsab ferm kuntent illi dan huwa l-ewwel dibattitu tiegħek fil-Parlament Ewropew bħala Kummissarju responsabbi mill-ugwaljanza. Il-Konvenzioni [Ewropea dwar id-Drittijiet tal-Bniedem] hija dokument bi kliem u b'ħafna drittijiet, dokument sabih ħafna. Però jekk ma jiġix implimentat f'kull Stat Membru u anke abbażi Ewropea, dan id-dokument ma jkunx jiswa' lanqas il-karta li jkun miktub fuqha.

Għalhekk, dan huwa dibattitu importanti hafna li juri wkoll l-impenn li dan il-Parlament għandu sabiex ikun vuċi soda għall-persuni b'diżabilità fl-Unjoni Ewropea. Fl-Ewropa fejn għandna aktar minn 100 miljun persuna b'diżabilità illi jehtieg minna illi nkunu vuċi wahda u unita fuq livell Ewropew.

Is-sena 2020 daqt magħna u ghaldaqstant l-istrateġija kurrenti waslet fi tmiemha wkoll. Jekk irridu li mmexxu 'l quddiem politika li twassal biex nies b'diżabilità jippartecipaw b'mod shiħ u ekwu fis-soċjetà tagħna, għandna bżonn strateġja gdida mgħedda u b'aġenda aktar ambizzju f'dan ir-rigward.

Leszek Miller (S&D). – Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Komisarz! Strategia, nad którą dzisiaj dyskutujemy, ma na celu promowanie Europy bez barier, wzmacnianie pozycji osób niepełnosprawnych tak, aby mogły one w pełni korzystać ze swoich praw i bez przeszkód uczestniczyć w życiu społecznym i gospodarczym. Ocena obowiązywania strategii przez ostatnie dziesięć lat jest niewątpliwie pozytywna i dlatego uważam, że powinna być ona kontynuowana, po niezbędnych zmianach oczywiście, także po roku 2020.

Chciałbym jednak zwrócić uwagę na pewien aspekt. Do chwili obecnej Unia nie zdecydowała się na harmonizację statusu osoby niepełnosprawnej i uprawnień związanych z niepełnosprawnością. W konsekwencji przyznanie stopnia niepełnosprawności w jednym kraju Unii nie oznacza automatycznego uznania za osobę niepełnosprawną w innym państwie członkowskim. Uważam, że sytuacja ta może prowadzić do naruszania podstawowych zasad unijnego porządku prawnego, równego traktowania i niedyskryminacji oraz swobodnego przepływu osób. Komisja powinna zatem rozważyć podjęcie w tym zakresie stosownych działań legislacyjnych i zwracam się z tym wnioskiem do pani komisarz.

Sandra Pereira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, são precisas medidas concretas que defendam as pessoas com deficiência e que lhes deem o direito a uma vida independente. Para isso, a mobilidade, a acessibilidade, a informação e a inclusão têm de deixar de ser uma mera lista de boas intenções para passarem a ser uma realidade.

Defendemos que o acesso ao trabalho com direitos é fundamental na superação das desigualdades e na integração das pessoas com deficiência. Os Estados devem promover medidas que incentivem a sua integração no mercado de trabalho, nomeadamente através de políticas públicas de formação e de emprego, adequando a legislação laboral e a regulação dos horários de trabalho às suas necessidades e especificidades, dando particular atenção à proteção da gravidez e maternidade no caso das mulheres com deficiência.

Mesmo em situação de dependência, as pessoas têm de ter direitos e esses direitos passam também pelos direitos dos cuidadores, quando existem, e pela existência de uma rede pública humanizada e acessível que dê apoio aos cuidadores informais e às pessoas cuidadas. É isto que defendemos.

Der Präsident. – Wir kommen nun zu den spontanen Wortmeldungen.

Ich muss Ihnen leider mitteilen, dass ich mehr als drei Mal so viele Wortmeldungen habe, als wir Zeit innerhalb dieser Aussprache vorgesehen haben. Ich bitte deshalb um Verständnis, dass ich nur sechs Kollegen berücksichtigen werde.

Spontane Wortmeldungen

Romana Tomc (PPE). – Gospod predsednik, zaskrbljena sem zaradi mnogih invalidov, katerih glas zastopam tukaj v Evropskem parlamentu. Izteka se strategija do leta 2020, nove pa še nimamo. Res je, da poteka evalvacija, vendar zamujamo, zato bi morali s tem pohititi, in imam občutek, da za mnoge skupine v naši družbi skrbimo bolje, kot skrbimo za invalide.

Zaskrbljena sem tudi za stanje v moji državi, kjer še vedno nimamo urejene dolgotrajne oskrbe, kar seveda bistveno vpliva na kakovost življenja vseh invalidov, pa seveda tudi na kakovost življenja njihovih družin. Invalidi so pogosto izključeni in ogroženi zaradi revščine, ampak ne trpijo samo oni, trpijo kot rečeno tudi njihove družine.

V Evropi dajemo denar za mnoge projekte in nobenega razloga ni, da ga ne bi tudi našli tudi za invalide. Še bolj kot to pa je pomembno, da jih vključimo in jih priznavamo kot enakopravne člane naše družbe. Naj bo evropska strategija vzgled strategijam v ostalih državah članicah.

Julie Ward (S&D). – Mr President, the 2020 Europe strategy set out five ambitious targets, including unemployment, education, and fighting poverty and social exclusion. Yes, we have progressed overall, but not nearly enough for the disability community who, quite frankly, are fed up of waiting to be treated equally in all areas of life. We must be more ambitious and more inclusive. The 2020 strategy target was 75% employment rate in the EU. However, across the EU about 47% of persons with disabilities are now employed, compared with 72% of persons without disabilities. Meanwhile, 68.1% of the EU population with a disability would have been at risk of poverty without social benefits, allowances or pensions.

The new agenda must mainstream disability in all EU policies and laws and push for social acceptance of people with disabilities as part of human diversity by fighting all forms of discrimination and stigmatisation. I finally want to pay tribute to the work of the European Network on Independent Living, whose members demand quite rightly...

(The President cut off the speaker)

Izaskun Bilbao Barandica (Renew). – Señor presidente, comisaria, la Unión necesita una nueva estrategia sobre discapacidad y también propiciar un cumplimiento más intenso en los Estados miembros de objetivos y rendiciones de cuentas. En esta nueva estrategia apuesto por situar la autonomía personal como primer objetivo, lo que implica un mejor acceso de este colectivo al mercado laboral. Insisto en reivindicar más participación de ciudades y regiones porque esta estrategia se ejecuta desde abajo.

Pido más apoyo para la economía social, desde la que se emprenden la mayor parte de las iniciativas para crear empleo protegido. Defiendo que redoblen los controles para que cumplan y cubran todas las plazas que en la Administración pública y la empresa privada se reservan para personas con discapacidad.

La acción combinada de estos factores ha propiciado que en el País Vasco el desempleo entre las personas con discapacidad haya bajado hasta el 16 %. Solo uno de cada tres discapacitados trabaja en centros especiales. El resto están en el mercado ordinario.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Pane předsedající, strategie na léta 2010 až 2020 měla velký potenciál pro začleňování zdravotně postižených do politik Evropské unie, ale příznejme si, selhala. Zdravotně postižení nejsou dnes uspokojivě zapojeni ani do strategií, jako je Evropa 2020, do Evropského semestru či do ESF, ERDF nebo Erasmu. To už se prostě nemůže opakovat.

Nová strategie musí zohledňovat dva trendy vývoje Evropské unie. To je stárnutí populace a digitalizace. V případě zdravotního postižení ve stáří se běžné problémy těchto osob totiž ještě násobí.

Takéž se v minulém období zapomnělo na lidi s mentálním onemocněním či jiným psychosociálním postižením. Tito lidé se bohužel ocitli na okraji zájmu evropských institucí. Na vině jsou také všemožná úsporná opatření aplikovaná v minulé dekadě členskými státy.

Abych to shrnula, Komisi čeká spousta práce, ve které by se měla především řídit doporučeními Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením. Nevymýšlejme vymyšlené, dělejme to, co můžeme.

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President, Commissioner, since 2005 we have battled in this Parliament to stop EU funding going to build institutions and I know there is a concern that some people regard smaller institutions as the answer. They are not. I would like you to pay very close attention to that.

Secondly, when we are banning things in Europe and we are banning plastic straws, I know that my citizens with a disability need plastic straws. So we should be very careful in our move for a more sustainable Europe not to disadvantage the already disadvantaged. Straws should be available as normal for those who need them. They are not – and should not – be regarded as a medical device.

My last comment: I want to give a shout-out to two organisations in Ireland. One called Walk, because they walk with, and in the shoes of those with a disability; they give them dignity and they find them work with businesses and they do a great job. Secondly, locally to my own area, I want to mention Prosper Meath. They have created videos and, if you watch those, you will understand how it is for people with disabilities. I'll send you links.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule președinte, recunosc că nu credeam că o să îmi dați cuvântul, dar vă mulțumesc, pentru că sunt medic, medic de urgență, și nu o dată am tratat astfel de pacienți și vreau să fie lucrurile foarte clare. Avem o politică extrem de ambicioasă, avem o evaluare corectă a numărului de cetățeni la nivel european, dar pentru a asigura într-adevăr acel standard european de calitate pentru fiecare persoană cu dizabilități trebuie fonduri.

Cred că pe acest standard european de calitate în sănătate de care vă tot vorbesc, ar trebui să dezvoltăm programe speciale din fondurile de coeziune, prin care să dăm șansa fiecărui cetățean european ce are o problemă, o dizabilitate, să aibă acces egal la educație, la sănătate, la tot ceea ce este viața lui de fiecare zi, pentru că altfel putem vorbi frumos, sunt declarații extraordinare, putem face strategii, dar vă reamintesc că multe țări nu își vor putea permite să asigure aceste lucruri.

Iar dacă le lăsăm pe subsidiaritate, îmi pun marea problemă că această strategie va mai avea multe de pierdut. Eu cer pentru fiecare cetățean european cu dizabilități să ne gândim la o astfel de situație, iar acel pilon social să devină viitorul fiecărui cetățean cu dizabilități.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Der Präsident. – Ich bedauere wirklich nochmals, dass ich so viele Kollegen nicht drannehmen konnte. Ich weise darauf hin, dass es Kollegen, die nicht bei den spontanen Wortmeldungen berücksichtigt wurden, einmal pro Plenartagung möglich ist, dies zu Protokoll zu geben, und die Rede wird dann ganz normal ins Protokoll aufgenommen.

Helena Dalli, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank all the honourable Members for their contributions to this debate. I have taken note of all your very valid comments, and I can say that we are very much on the same page and I appreciate each and every remark. I also look forward to links which you may have; we are not reinventing the wheel. I think we shall emulate all projects which have been a success. So thank you for your contributions.

I will reiterate what I told the European Disability Forum (EDF) and what I also told the Disability Intergroup of this Parliament: that I will do nothing about you without you. I think it is of the essence that, when we are working in the area of disability, whatever we do, we do it with people who have the knowledge and also with people who have disabilities. So rest assured that the process will be all-inclusive.

This debate also shows once more the relevance and the necessity to promote equality and better inclusion of persons with disabilities in our societies. EU legislation, funds and social policy have increasingly provided important rules, tools and means for supporting persons with disabilities, and the Commission is committed to fulfil its role as a focal point of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities. I assure you that this commitment is a top priority for the Commission and for me personally. We will use all input received today, and also input received from stakeholders, to further improve our approach to disability and propose an appropriate follow-up to our current strategy. We will also take into account the reports adopted by this Parliament. They represent a great contribution to this process. These reflections will also feed into the Commission's reflections on the future action plan for implementation of the European Pillar of Social Rights.

I am sure that I can count on your support to further strengthen European disability policy. We need to bring it to the degree of ambition and protection that EU citizens expect from the EU in this area of policy. So thank you all for your contributions.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet in einer späteren Tagung statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171 GO)

Caterina Chinnici (S&D), per iscritto. – La Carta dei diritti fondamentali dell'UE vieta ogni forma di discriminazione fondata sulla disabilità, e afferma il diritto delle persone con disabilità all'autonomia, all'inserimento sociale e professionale e alla partecipazione alla vita della comunità. La Strategia europea 2010-2020 ha rappresentato un importante strumento in questa direzione, ma le diseguaglianze nei confronti delle persone disabili ancora persistono: la differenza occupazionale è troppo elevata; il tasso di abbandono scolastico è doppio rispetto alla media generale, più alto è il rischio di povertà. Ancora troppe sono le barriere che ostacolano le esigenze di vita quotidiana, anche le più elementari, delle persone con handicap. E le diseguaglianze colpiscono anche i bambini, i più vulnerabili, la cui protezione impegna tutti noi. A loro va garantita assistenza specifica, perché non subiscano alcuna forma di discriminazione. Per la prima volta c'è un Commissario all'Uguaglianza, il cui compito è di rafforzare l'impegno dell'UE per inclusione ed uguaglianza, e di assicurare l'applicazione da parte dell'UE della Convenzione ONU sui diritti delle persone con disabilità. Occorre allora che, per il post 2020, l'UE elabori una strategia più ambiziosa ponendosi come forza trainante dell'azione degli Stati membri nel garantire dignità, egualanza e piena attuazione dei diritti delle persone con disabilità.

Josianne Cutajar (S&D), bil-miktub. – Irrid infahhar kif din l-istrategija bejn l-2010 u 2020 bidlet il-mod kif nittrattaw id-dižabilità – minn kwistjoni medika ghal wahda socjali li waslitna biex inharsu d-drittijiet tal-individwu halli nassigu raw li s-soċjetà tkun inkluressiva u tagħi bizzżejjed spazju lil kulhadd jimrah, indipendentement mill-impediment mentali jew fiżiku li persuna jista' jkollha.

Mill-bidu ta' din l-istrategija sal-lum, fl-Ewropa rajna l-firxa ta' servizzi pprovduti tikber, l-attenzjoni ghall-aċċessibilità l-aktar fiżika tiżdied, u s-servizzi edukattivi pprovduti lil persuni b'dižabilità ta' kull età, jitjiebu. Sostnuti anke b'lighiġiet b'saħħithom, miżuri differenti ttieħdu biex nilħqu l-għan ta' soċjetà ugwali. Dan saħħah id l-Ewropa biex niġġieldu d-diskriminazzjoni fuq il-post tax-xogħol u fil-kundizzjonijiet tal-impieg u fuq kolloks ta aktar opportunità biex persuni b'dižabilità jipparteċċipaw b'mod aktar shiħ fil-komunità. Konvinta li fiż-żmien li ġej, l-aktar meta nilliegħiż law bil-qawwa kontra d-diskriminazzjoni fil-forom kollha tagħha, inkomplu nwessgħu l-kuncett ta' aċċessibilità, inkluż billi anke s-servizzi l-aktar neċċesarji jsiru aktar aċċessibbli ekonomikament għal kull min jiġi bżonnhom biex id-dižabilità ma tibqax aktar tpoġgi familji fir-riskju tal-faqar.

Fperjodu fejn qed naraw kif se nagħmlu l-aqwa użu mid-digitalizzazzjoni biex intejbu l-kwalità tal-hajja tagħna, jehtieg mhux biss nassiguraw inklużjoni digitali imma rridu naraw x'opportunitajiet ġodda kapaċi jinholqu għal persuni b'diżabilità permezz tat-teknoloġiji ġodda kemm fid-dinja tax-xogħol, divertiment u servizzi.

Jarosław Duda (PPE), na piśmie. – Z satysfakcją i nadzieję przyjmuję podjęcie przez Komisję rzecznego dialogu z Parlamentem na temat nowej Europejskiej Strategii Niepełnosprawności. Dwa lata temu IV Europejski Parlament Osób Niepełnosprawnych przyjął manifest dotyczący nowej strategii. Środowisko osób niepełnosprawnych niecierpliwie czeka na nową, ambitną Agendę Praw Niepełnosprawnych na kolejne 10 lat!

W Europie żyje dziś ponad 100 milionów osób z niepełnosprawnościami i liczba ta wzrasta. Miliony niepełnosprawnych Europejczyków chcą bez przeszkód uczyć się, pracować, uczestniczyć w życiu publicznym, podróżować, prowadzić niezależne życie. Wyjście naprzeciw tym oczekiwaniom jest dla Europy nie tylko zobowiązaniem, ale koniecznością. Europa potrzebuje potencjału społecznego, ekonomicznego, intelektualnego tej grupy obywateli.

Dostępność powszechniej edukacji dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i odpowiednie wsparcie dla nauczycieli są kluczowe, aby nie ograniczać szans na dalszy rozwój. Obowiązek racjonalnego dostosowania miejsca pracy, a także wspieranie środkami europejskimi kształcenia i doskonalenia zawodowego osób niepełnosprawnych, przechodzenia od zależności od zasiłków do zatrudnienia na otwartym rynku pracy to najlepszy sposób na przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu i ubóstwu. Konieczne jest wprowadzenie europejskich standardów dostępności, zwłaszcza w transporcie, oraz satysfakcjonujące uregulowanie praw niepełnosprawnych pasażerów i powszechnie wprowadzenie Europejskiej Karty Osoby Niepełnosprawnej.

Bardzo liczę na to, że nowa Komisja Europejska uczyni z budowania włączającej, dostępnej Europy swój priorytet.

Maria Grapini (S&D), în scris. – Doamnă comisară, având în vedere că strategia pentru persoanele cu handicap nu a dus efectele scontate și înținând cont că 1/5 din cetățenii din UE au un handicap, vă propun ca strategia post-2020 să fie cu măsuri mult mai eficiente.

Este nevoie să realizăm o analiză amănunțită ca să stim căci copii, adolescenți, persoane în vîrstă sunt cu o dizabilitate. Apoi este nevoie să avem un buget suficient pentru această categorie de persoane, pentru creșterea incluziunii, accesul la piața muncii, mobilitatea, dar și buget pentru intervențiile de specialitate pentru a corecta dizabilitățile, acolo unde se poate, în special la copii.

Doamnă comisară, problema persoanelor cu dizabilități trebuie tratată sistematic și, dacă ne găndim că peste 135 de miliarde de euro este evaziunea pe TVA, anual, am putea ca, prin măsuri de combatere a fraudei, să avem acești bani pentru programe dedicate acestor persoane care au dreptul la viață ca toți cetățenii europeni. Discutați cu asociațiile persoanelor cu dizabilități din toate statele membre și veți avea oglinda realității!

Elisabetta Gualmini (S&D), per iscritto. – Quest'anno ricorre il decimo anniversario dall'entrata in vigore del Trattato di Lisbona, l'ultimo trattato che i Paesi dell'Unione europea hanno approvato per avvicinare l'Europa ai cittadini e ai loro bisogni. Il Trattato di Lisbona ha sancito che i valori della dignità umana, della libertà, dell'uguaglianza e della solidarietà sono centrali al progetto europeo, e di questo dovremmo essergliene tutti grati. Inoltre, a seguito del Trattato, il Parlamento è diventato un'istituzione fondamentale nel processo legislativo dell'Unione europea. Finalmente, da dieci anni a questa parte, i rappresentanti direttamente eletti dai cittadini sono una voce che a Bruxelles non si può ignorare. Ma, come abbiamo visto negli ultimi anni, bisogna fare ancora di più per raggiungere i cittadini europei e dare loro le risposte di cui hanno bisogno di fronte agli enormi cambiamenti economici, sociali e culturali. La conferenza sul futuro dell'Europa sarà un passo in avanti per capire come l'Unione può fare di più per mettersi al servizio delle persone in Europa. Credo che i cittadini, votando in massa alle scorse elezioni europee, abbiano dato un segnale chiaro di partecipazione che deve essere accolto dalle nostre Istituzioni.

Krzysztof Hetman (PPE), na piśmie. – Na osoby z niepełnosprawnościami zwykło się patrzeć jak na biernych adresatów polityk pomocowych. Większość z nich są to jednak osoby w wieku produkcyjnym, które chcą aktywnie uczestniczyć w rynku pracy i życiu społecznym, nie mają jednak stworzonych możliwości – wciąż borykają się z barierami fizycznymi i administracyjnymi, a także z dyskryminacyjną postawą częścią pracodawców.

Wykluczenie osób z niepełnosprawnościami ma jednak swoją ogromną cenę – ILO szacuje, że jest to nawet od 1 do 7 procent PKB danego kraju. Dlatego jestem zdania, iż nowa strategia Unii Europejskiej w sprawie niepełnosprawności po 2020 r. powinna koncentrować się na usuwaniu tych barier. Rozwój nowych technologii i zmieniające się warunki i formy zatrudnienia stwarzają ogromny potencjał do włączenia osób z niepełnosprawnościami, trzeba jednak elementy te dobrze wykorzystać. Zmiany powinny zacząć się na jak najwcześniejjszym etapie edukacji.

Bardzo też liczę na to, iż nowa strategia, jako jeden z priorytetów, obejmie także pełne wdrożenie europejskiego aktu w sprawie dostępności, w partnerstwie Komisji, krajów członkowskich, sektora prywatnego i organizacji pozarządowych.

Karol Karski (ECR), na piśmie. – Celem nowej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych powinno być zwiększenie możliwości korzystania przez nie w pełni ze swoich praw i uczestnictwa w życiu społecznym i w gospodarce europejskiej, zwłaszcza dzięki jednolitemu rynkowi. Należy przypomnieć, że jednym z priorytetów nowej Komisji Europejskiej jest Europejski Filar Praw Socjalnych, który mówi wprost o równych szansach, a w punkcie 17 – o integracji osób niepełnosprawnych. Osoby niepełnosprawne mają prawo do otrzymywania wsparcia dochodu, które zapewnia godne życie, do usług, które pozwolą im na uczestnictwo w rynku pracy i w życiu społecznym, a także do środowiska pracy dostosowanego do ich potrzeb. Wciąż wiele jest do zrobienia, chociażby w zakresie poprawy dostępności, dlatego cieszę się, że rząd Prawa i Sprawiedliwości w Polsce stworzył specjalny program społeczny w tym zakresie. Mam nadzieję, że nowa strategia będzie dobrą kontynuacją kończącej się Europejskiej Strategii w Sprawie Niepełnosprawności na lata 2010-2020.

Ádám Kósa (PPE), írásban. – Első parlamenti ciklusom alatt előadóként dolgoztam a 2010-2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékossági stratégiáról szóló jelentésen, amely a fogyatékossággal élő személyek mobilitására és befogadására helyezte a hangsúlyt. A stratégia az elmúlt tíz évben beváltotta a hozzá fűzött reményeket, és sok millió fogyatékossággal élő európai számára tette elhetőbbé a minden napokat. Az elmúlt időszakban olyan nagyszerű eredményeket értünk el, mint pl. az európai akadálymentesítési jogszabály elfogadása vagy a weboldalak akadálymentesítése, de nem állhatunk meg az úton, mert még nagyon sok a tennivaló.

Az évtizedekben rohamos változásokat hozott más területen is: a digitalizáció egyszerre kihívás és nagyszerű eszköz, amely tovább segítheti a fogyatékossággal élő személyek integrációját. Feltétlenül szükséges, hogy a 2020 utáni időszakra egy határozott, komplex, végrehajtható fogyatékossági stratégiánk legyen, amely a fogyatékossággal élők jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel és a fenntartható fejlődési célokkal teljes összhangban reagál az új kihívásokra, és még komplexebb személetmóddal valósítja meg a fogyatékossággal élő személyek társadalmi befogadását. Fontos az is, hogy a monitorozással megbízott testület finanszírozását megoldjuk. A horizontális irányelv ügyében is új megközelítést kell alkalmazni: megengedhetetlen, hogy a fogyatékossággal élőkkel szembeni diszkriminációk tilalmát nem lehet jogszabályba ültetni más csoportokkal kapcsolatos dilemmák miatt.

Janina Ochojska (PPE), na piśmie. – Dla osób z niepełnosprawnościami niezwykle istotną kwestią jest dostosowanie infrastruktury, tak aby stworzyć dogodne warunki, dzięki którym będą mogli funkcjonować niezależnie. Dotyczy to także osób z niepełnosprawnością intelektualną, które są w stanie funkcjonować jak wszyscy inni obywatele i pełnić wiele ról społecznych.

W wielu krajach członkowskich UE przeważającą formą rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnością intelektualną są zamknięte-chronione ośrodki. Dotyczy to zarówno miejsc, w których mieszkają i pracują osoby z niepełnosprawnościami. Jest to sytuacja dyskryminująca i ograniczająca możliwości funkcjonowania tych osób w społeczeństwie.

Alternatywą dla tej sytuacji jest organizowanie systemów wsparcia osób z niepełnosprawnością intelektualną w podejmowaniu zatrudnienia na otwartym rynku pracy, tzw. „zatrudnienie wspomagane” oraz „mieszkalnictwo wspierane” przy stałym lub okresowym wsparciu wykwalifikowanego trenera. Unia Europejska powinna przeznaczyć odpowiednie środki na promocję i tworzenie wyżej wymienionych systemów wsparcia. Celem jest osiągnięcie zwiększenia dostępności systemów opiekuńczych i systemów wsparcia tak, aby każdy obywatel mógł dokonać wyboru najlepszej dla siebie drogi rozwoju i funkcjonowania w społeczeństwie, stosownie do swoich możliwości.

Ponadto, w prawie wspólnotowym brak jest regulacji prawnej dotyczącej wzajemnego traktowania orzeczeń o niepełnosprawności wydanych w innym kraju Wspólnoty – każde państwo stosuje własne kryteria. Należały więc podjąć pilne działania mające na celu ujednolicenie systemu orzekania o niepełnosprawności.

Valdemar Tomaševski (ECR), raštu. – ES strategija dėl negalios yra labai svarbi daugeliui Europos gyventojų. Norėčiau atkreipti Parlamento ir Komisijos dėmesį į kelis klausimus. Europos Sąjungoje kas šeštą žmogus turi nuo lengvo iki sunkaus lygio neigalumą, o tai reiškia, kad apie 80 milijonų europiečių dėl aplinkos kliūčių ir požiūrio negali visapusiškai dalyvauti socialiniame ir ekonominiame gyvenime. O žmonių su negalia skurdo lygis yra 70 procentų didesnis nei Europos vidurkis, taip pat dėl ribotų galimybų įsidarbinti. Taigi strategijos tikslas turi būti neigaliųjų gyvenimo kokybės gerinimas ir diskriminacijos bei socialinės atskirties naikinimas. Visuomenės, užtikrinančios visišką šių žmonių socialinę įtrauktį, sukūrimas taip pat atneš naujų galimybų Europos rinkos ir ekonomikos plėtrai. Šiam dokumente primenama, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės yra atsakingos už neigaliųjų socialinės ir ekonominės padėties gerinimą. Tai yra labai svarbus įsipareigojimas. Pagal Jungtinį Tautų neigaliųjų teisių konvenciją asmenys su negalia yra tie, kurie turi ilgalaikę fizinį, psichinį, intelekto ar jutimo sutrikimą, kuris gali trukdyti jiems visapusiskai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime. Todėl Europos strategijoje turėtų būti apibrėžti veiksmai ir mechanizmai, kurių reikia norint igyvendinti JT konvenciją Europos Sąjungoje, kad neigalieji nepatirčtų socialinės atskirties.

11. Sprostowania (art. 241 Regulaminu) (dalsze postępowanie): patrz protokół

12. Akty i środki wykonawcze (art. 112 ust. 4 lit. d) Regulaminu oraz art. 111 ust. 6) (podjęte działania): patrz protokół

13. Wniosek o zasięgnięcie opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (art. 145 Regulaminu) (zatwierdzenie): patrz protokół

14. Wyniki konferencji COP25 (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zu den Ergebnissen der COP 25 (2019/2998(RSP)).

Ich möchte Sie auch bei dieser Aussprache daran erinnern, dass Sie sowohl in üblicher Weise wie auch mithilfe des elektronischen Systems um die Möglichkeit zu spontanen Wortmeldungen sowie zur Verwendung der blauen Karte ersuchen können. Gebrauchsanleitungen liegen immer noch am Eingang zum Plenarsaal aus.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Mr President, thank you for this opportunity to discuss the outcome of the COP25, which has just finished in Madrid.

You are certainly aware that the conference ended 42 hours after schedule – a delay which is testimony to the difficulties encountered during the negotiations.

With your permission, I will come back to these difficulties in a moment. I would like to point out some important progress that was made in the EU's climate policy last week.

Firstly, last Wednesday the Commission presented the European Green Deal, which is a road map to embed climate action into all policies.

Secondly, one of the main priorities of the Finnish Presidency was reached in the European Council which, after a long debate, endorsed the objective of achieving a climate neutral EU by 2050, in line with the objectives of the Paris Agreement.

However, one Member State at this stage was not able to commit to implementing this objective as far as it was concerned, and the European Council will come back to this Member State's position in June 2020.

The decision by the European Council is a step forward. The EU has now agreed on the common objective of climate neutrality and all the Member States but one have committed to implementing it. It is important that the work continues and that next year all Member States will commit to its implementation.

Now, honourable Members, coming back to the Madrid Conference. I would like to recall what was at stake at the conference, both for the planet and for the EU.

COP25 had three major objectives.

First and foremost, to finalise the rule book on the issue of the carbon market, as laid down in Article 6 of the Paris Agreement.

Second, to complete the review of the Warsaw International Mechanism for Loss and Damage, and finally to agree on the extension and revision of the Gender Action Plan.

On these objectives the EU negotiation position was clear. The rules on Article 6 should ensure robust accounting for the use of international carbon markets, should avoid double counting and should also guarantee environmental integrity.

Concerning the Warsaw International Mechanism for Loss and Damage, the EU should resist calls to create additional institutional mechanisms, but should support instead solutions that would provide for countries to effectively address loss and damage associated with climate change.

As to the gender action plan, the EU was supportive of an extension and revision which strengthens gender considerations and women's participation in climate action.

On 2 December, addressing the conference on behalf of the EU, the Presidency made it clear that, in front of this climate emergency – the one this Parliament declared last month – we had to change our approach dramatically and embrace the green revolution. Our objective being to make Europe the first climate-neutral continent on the planet by 2050.

Indeed, during these two weeks of negotiations, it became increasingly clear that there was an elephant in the room – ambition, which was not on the agenda of this COP – turned out to be a major issue.

A number of parties, together with NGOs, the youth with Greta Thunberg, and the public at large, in their thousands in the streets of Madrid, called on the COP to do more to address the climate emergency.

Here I salute our team of negotiators who spared no effort and worked literally 24/7 to achieve the best possible results. Their task was made extremely difficult because a small number of parties either refused to engage or insisted on mechanisms under Article 6 that could potentially be the death knell of the Paris Agreement.

Until the very last hours of the COP, the EU showed the maximum possible flexibility in view of striking a deal which would preserve environmental integrity. Unfortunately it proved impossible.

Ladies and gentlemen, there are several lessons to be drawn from this experience.

First, standing by its principles for the common good, the EU is increasingly recognised as the champion and the main actor of the Paris Agreement. By launching the EU Green Deal we translate our words into action.

Second, great progress has been made. Although no agreement was reached on Article 6, the quality of the texts on the table has significantly improved. An agreement on these texts at the COP26 in Glasgow next year seems within reach.

Third, we read in the news that the results of the COP are disappointing, but we should look at what has been achieved. The review of the Warsaw International Mechanism for Loss and Damage and of the framework for capacity building have been successfully completed, and the Gender Action Plan has been extended. And it was agreed that the work on the global climate action agenda would continue beyond 2020.

So, ladies and gentlemen, to conclude, the EU will continue to negotiate the implementation of the Paris Agreement in the same spirit. In 2020 the parties will have to update their nationally-determined contributions and submit their long-term strategy.

I would take this opportunity to call on all parties to update their nationally-determined contributions in a manner that reflects their highest possible ambition.

I look forward to this debate and I thank you very much for your attention.

Frans Timmermans, Executive Vice-President of the Commission. – Mr President, the European Union and its Member States, as was shown by the Member States present, the delegation of the European Parliament and the Commission, stand firm behind the Paris Agreement. We stand firm behind the global transition to a climate-neutral future and the Commission believes in a Green Deal for Europe to lead the way.

The COP in Madrid is now behind us. It did not deliver what we had travelled there for on international carbon markets and on other issues. For Europe, there were some bridges that we just could not cross if we want to lead on climate; if we wanted to stay credible towards our international partners; if we wanted to respond to the young people in the streets and to citizens here at home in Europe who are asking for action and a plan for the climate.

To put it plainly, we could not support global rules that would undermine the very integrity of global climate action. We could not endorse an outcome that would take us back on climate instead of taking us, and the rest of the world, forward. But now, we, in Europe, will be looking forward. We will build on the global consensus to work next year to increase climate ambitions worldwide.

I noticed, and I think many of us who were there noticed, that the world is watching us, and they know that our task is more urgent than ever. Last week we presented in your Parliament the European Green Deal, which is our proposed roadmap to take climate action across all our policies. We have committed to climate neutrality by 2050, and we set out a timeline to increase our ambition for our emissions reductions in 2030. That's Europe's momentum to increase ambitions worldwide and we will work relentlessly next year to do this.

And I have to say that there were quite a number of countries in Madrid who were interested by this and who want to talk to us to see whether we can create alliances and help them do the same.

By COP26 in Glasgow, we intend to propose to update our nationally determined contributions to tackle climate change. We also need to submit our long-term strategies in line with the Paris objectives and in the European Union we are ready for this. We cannot afford to leave anyone behind.

At the COP in Madrid, Europe showed solidarity with the countries that are most vulnerable to climate change. We must make sure that we help the most vulnerable in their climate efforts so that they are taken along in this effort, that they have the capacity to deal with the changes so that they find courage and hope in a better, sustainable future. You know, nothing makes such an impression as talking to representatives from countries that can quite literally disappear if we don't do anything about climate change.

So I think that we can build the capacity to deal with the changes so that we, together with them, can find the solutions. This is what our citizens want, in Europe. They want it also for people outside of Europe. The EU and its Member States already provide more than 40% of the global climate finance. Europe will continue to scale it up in line with the Paris Agreement, so we remain firmly committed to boosting global climate finance and to supporting developing countries.

We remain committed to achieving the USD 100 billion financial goal and financing the key funds under the Convention and Paris Agreement. We look forward to the commencement of deliberations on the post-2025 goal at COP26, to submitting information on our finance beyond 2020 next year, and to taking further action to align global finance with the Paris goals.

This Commission and this Parliament know that people are calling for action, and that in fact they are taking action on the streets themselves to push us for more ambition and a concrete climate plan. Most of us who have children know they talk to us at home – what are you doing? Are you doing enough? You should be doing more! It's a good thing. It's a good thing to see this young generation lead us. It's a good thing to see that the 16-year-old climate activist was named Person of the Year by *Time* magazine. It's good that this generation is taking this huge responsibility.

I think our Green Deal responds to the calls. The Green Deal is a start for Europe to reinvent itself, to base our wealth and our well-being not just on carbon, to get rid of that as an essential element. I believe it's a once in a lifetime opportunity to deliver a greener and cleaner future for our citizens, without leaving anyone behind.

Next year, on the global stage, we will work with our partners to raise global ambitions. We will fight to make sure that we all face head-on the urgent challenges of climate change. I know we can count on this Parliament to do that, and I know that this Parliament understands that the fact that Europe has only 9% of emissions does not give us an excuse to not do anything, because I've also seen in Madrid that if we lead, others will follow. If we lead, others will be convinced to go the same way. If we lead, those who are hesitating today will no longer be hesitating tomorrow.

Peter Liese, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Vizepräsident Timmermans, liebe Kolleginnen und Kollegen! Angesichts der Dringlichkeit des Handelns und der berechtigten Erwartungen der Menschen, insbesondere der jungen Menschen, war das natürlich eine Enttäuschung, was in Madrid passiert ist. Insbesondere bei Artikel 6 wäre es gut gewesen, wir hätten ein gutes Ergebnis erzielt. Aber wir auch als Delegation des Europäischen Parlaments haben der Kommission und dem Rat immer gesagt: lieber gar kein Deal zu Artikel 6 als ein schlechter Deal. Denn es bestand die Gefahr, dass man hinter das Pariser Abkommen zurückfällt, dass die alte Welt, wo nicht alle Staaten Verpflichtungen haben, rübergerettet werden sollte in die neue Periode, wo eben auch Staaten wie Brasilien Verpflichtungen haben, selber etwas zu tun und nicht nur Handel mit fragwürdigen Zertifikaten in ihrem Land stattfinden lassen sollen. Deswegen war es richtig, dass die Kommission und der Rat hier streng geblieben sind.

Außerhalb der offiziellen Verhandlungsräume gab es durchaus eine positive Entwicklung: Seit einigen Jahren habe ich immer systematisch unsere Partner aus Japan, Südafrika, Mexiko und vielen anderen großen Ländern gefragt: Was macht ihr, um euer Klimaziel zu erhöhen? Und bis vor ein paar Monaten war dann immer großes Schweigen. Teilweise wussten die überhaupt nicht, worüber wir reden, wenn wir in Europa über höhere Ambitionen reden und teilweise Gesetze beschlossen haben, die über Paris hinausgehen, dann wussten die nicht, wovon wir reden. Das hat sich geändert. Wir werden Partner finden, zum Beispiel auch mit Kanada, aber auch den aufgezählten Ländern. Und wir müssen weiter Druck ausüben. Deswegen ist die internationale Dimension der Klimapolitik jetzt wichtiger als jemals zuvor. Deswegen will die EVP auch einen hochrangigen Klimabotschafter.

Herr Vizepräsident, der Tag hat nur 24 Stunden, Sie können nicht alles alleine machen. Aber ich weiß, dass das auch für Sie eine Priorität ist. Und wir müssen gemeinsam handeln. Denn nur, wenn die Europäische Union führt, aber andere mitnimmt, dann können wir einen gefährlichen Klimawandel wirklich vermeiden.

Jytte Guteland, för S&D-gruppen. – Herr talman! Vice president och herr kommissionär! Jag vill börja med det tydliga budskapet till medborgarna i Europa om att vi som tillhörde denna delegation absolut åkte till Madrid med de högsta förväntningarna och med ett starkt politiskt budskap från Europaparlamentet. Men så här i efterhand så måste jag precis som alla tidigare talare konstatera att Madrid, trots det goda värdskapet från Spanien och Madrid, inte levererade politiskt det vi har rätt att förvänta oss som medborgare.

Den regelbok som skulle bli ett starkt kvitto på att man lever upp till Parisavtalet blev inte alls lyckad. Trots långa förhandlingar och väldigt goda intentioner, inte minst ifrån EU:s sida, så lyckades man inte få en överenskommelse om regelboken. Det här är mycket negativt och jag skulle säga direkt oansvarigt av de länder som borde ställas till svars för detta, exempelvis Brasilien, USA och Ryssland, som höll en mycket destruktiv linje. Det enda som tröstar är att en dålig deal hade varit sämre än ingen deal. Faktum är att ett svagt regelverk hade kunnat underminera vår möjlighet att göra ett starkare klimatår 2020.

Jag vill också ge en eloge till kommissionen för dess arbete och Frans Timmermans för hans hårda arbete i Madrid, också för Green Deal som verkligen kommer att bli en "game changer" för Europa, men därmed också ge ett tydligt budskap från EU till resten av världen att vi ännu tydligare är redo att ta ett ledarskap tillsammans med de konstruktiva krafter som lyssnar på vetenskapen och ungdomarna.

Det här är ju den enda vägen framåt. Det måste vara tydligt. Vi ska göra mer för att minska våra utsläpp i Europa och i EU, men vi måste också fortsätta att behålla trycket på det internationella samfundet inför Glasgow, och det är skönt att vi är enade i det budskapet. Det är också viktigt att alla tar ansvar, alla branscher, alla länder, alla politiska nivåer. Och vi socialdemokrater från den socialdemokratiska gruppen kommer vara en väldigt viktig del i det arbetet och trycka på för högre ambition.

VORSITZ: NICOLA BEER

Vizepräsidentin

Nils Torvalds, on behalf of the Renew Group. – Madam President, I would actually like to start by thanking the Commissioner, with the too long title, for the way in which he kept us informed during the days in Madrid. We had a strong feeling that we were in the loop. The same gratefulness goes also to the Finnish Presidency, especially one old policy advisor from the Parliament who was a very eager person, who informed us at almost every step. So we knew what was going on, and what was going on was really disturbing.

After coming back from Madrid, I tried to quantify what was actually at stake. A report from the US Department of Energy says that the amount of Russian allowances is about 884 million tonnes, probably the same amount as in China. So had we given in during the negotiations, there wouldn't have been any policy left. So we did the thing we had to do.

For my part, the most touching discussion we had was actually with the delegation from the United States. There's an old saying in American politics: the shining city on the hill. That was used in 1630 when the first pilgrims left for the eastern coast. That was a mark of being a leading state in the world. Today, the US is not the shining city on the hill anymore. So congratulations, Commissioner, I think we are the shining example when we speak about environmental policy in the world in the future.

Bas Eickhout, on behalf of the Verts/ALE Group. – Madam President, first of all I would like to thank the Finnish Presidency and the Commissioner for their contributions in Madrid in trying to make something out of this.

But let's be honest: Madrid was a disappointment. It was clearly a disappointment. It has been stated before. We came to Madrid with little on the agenda, and even that we didn't manage to conclude. And that does not bode well for next year in Glasgow, because then it needs to happen. In Glasgow, that's the moment where we can really raise our ambition. And it's needed. We are still on a track of warming more than three degrees, with all the devastating consequences, and the world is bickering about details, about allowances, taking them from old to new periods, or here in the Parliament, the EPP is saying that we need a climate envoy. This kind of institutional battling doesn't help the climate. What helps is really more ambition from Europe, and what is important there is that we need it on time.

This is really a question to the Commissioner: how do you see 2020 evolving? Because this is going to be a crucial year. How are we going to make it happen that Europe is on time with increasing its ambition so that in September, when there is the EU-China summit in Leipzig, we can really try to get China on board with more ambition? Because that is absolutely needed in order to create dynamics when we go to Glasgow and also to get other partners in the world at a higher ambition level. This kind of choreography is a bit unclear so far, and I would like to hear from the Commissioner what his view is on how he sees 2020.

A final comment: the role of some of the countries was clearly just blocking, and one of them was Brazil. And I would also like to hear, both from the Council and the Commission: will this have repercussions for the trade deal that is on the table – Mercosur? We all know it will not pass anyhow; there are already countries saying that they will vote against. So this is also the moment to really become serious about sustainability demands within our trade deals, and Mercosur should be the first.

Silvia Sardone, a nome del gruppo ID. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la conferenza ONU sui cambiamenti climatici è stata un totale fallimento. Lo slogan era «Il tempo di agire» – che tra l'altro è lo slogan che utilizza anche la nota Greta – il risultato un totale flop.

Ci ricorderemo però di questa importante riunione internazionale solamente per i soldi sprecati. Circa 200 i delegati, stati lì per due settimane, prima per altre settimane sono andati i funzionari, quelli dello staff, tutti ovviamente con voli verso Madrid, con buona pace dell'inquinamento di cui tanto voi vi riempite la bocca, probabilmente lì non era importante, gli ecologisti lì non se ne interessavano. Ma una bella videoconferenza, no? Perché tanto per finire con un nulla di fatto non è che c'era bisogno di movimentare tutta questa gente.

L'Unione europea ha fatto una figura misera, e comunque lasciatemi dire che dovrebbe anche smettere di caricarsi di responsabilità non proprie perché accollarsi l'intero onere dei cambiamenti climatici mi sembra un po' una follia.

Gli accordi di Parigi del 2015 hanno stabilito obiettivi climatici per i paesi sviluppati dicendo che devono muoversi loro per primi. Ma io mi domando, Cina e India, che sono i giganti economici mondiali, che sono in testa alle classifiche per le emissioni CO₂ ed inquinamento però nell'Unione europea continuano ad essere considerati paesi in via di sviluppo, con la conseguenza che sono liberi di inquinare fino al 2030 e addirittura sono liberi di spartirsi cento miliardi di dollari da Europa, America e anche gli altri paesi sviluppati per le nuove politiche climatiche.

A me piacerebbe un approccio un po' più realistico da parte dell'Unione europea e anche avere politiche per il clima non così tanto invasive. In generale, anche che voi pensate un po' più ai problemi dei cittadini europei.

Jadwiga Wiśniewska, w imieniu grupy ECR. – Pani Przewodnicząca! Porozumienie paryskie z 2015 roku potwierdziło determinację stron, by radykalnie ograniczyć emisję gazów cieplarnianych. Niektórzy twierdzili nawet, że po jego przyjęciu nie będzie już potrzeby ochrony unijnego przemysłu przed konkurencją globalną. Czym innym jest jednak ogólny traktat spisane na papierze, a czym innym konkretne zapisy mające wprowadzić go w życie. To drugie okazało się zbyt trudne. W Katowicach poczyniono ogromny postęp w tej dziedzinie, opracowując Katwicką Księgę Reguł, zabrakło jednak reguł dotyczących mechanizmów rynkowych przewidzianych w art. 6. COP 25 był poświęcony właśnie temu jednemu zagadniению i właśnie tego zagadnienia nie udało się opracować.

Powód jest oczywisty – właśnie te mechanizmy rynkowe stanowią źródło dochodu dla wielu stron porozumienia paryskiego, z którego nie chcą one zrezygnować. Do tego mamy wciąż problemy z przejrzystością. Chiny wciąż udowadniają, że nie chcą zbyt dużej przejrzystości w sprawozdawczości, co podaje w wątpliwość szczerość ich intencji. Dlatego dziś wcale nie możemy mówić o tym, że zasady ochrony naszego przemysłu przed konkurencją globalną ze strony państw o słabszych rozwiązaniach klimatycznych są już przeżytkiem. Wciąż tej ochrony potrzebujemy, być może bardziej niż kiedykolwiek wcześniej, szczególnie w obliczu Zielonego Ładu, który mamy wprowadzić w życie. Co z europejską gospodarką?

Mick Wallace, on behalf of the GUE/NGL Group. – Madam President, COP25 was a let-down and a lack of international leadership and a global swing to the right hasn't helped. The recent right-wing coups in Venezuela and Bolivia have undermined the positive role of the Latin American ALBA group in these international climate talks. These countries were once prominent advisors on indigenous rights, climate justice, and non-market approaches. Instead, we are making very little progress, thanks to right-wing and liberal major economies. Canada, USA, Australia, Brazil, Saudi Arabia have left a lot to be desired. They are preventing us from even reiterating the requirements of the Paris Agreement in the COP conclusions: that we need to boost our efforts before next year.

It's a sad affair.

In the run-up to COP25 we were negotiating and celebrating the idea of a trade deal with the Mercosur countries, which is toxic, and the idea that climate diplomacy is going to be an effective tool is a myth, from what we are seeing.

I would like to say to Mr Timmermans that he has a big job at hand and, Mr Timmermans, you will need to get your pal, Phil Hogan, on board as well. Good luck with that one!

President. – I will keep strictly to the time limit because we have so many catch-the-eyes that, if you overrun the time, I cannot take other colleagues, so please, stick to your time limit.

Piernicola Pedicini (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, purtroppo sono anni che stiamo assistendo a quello che ormai si può definire un teatrino: la grande conferenza internazionale sul clima. Sono 25 anni e alla 25a edizione il risultato è sempre lo stesso: un niente di fatto, un nulla di fatto.

Venticinque anni che politici, che capi di Stato, capi di governo, scienziati, professori si incontrano e il risultato è ancora una volta lo stesso: niente di fatto. La Cina è il primo paese che inquina al mondo, seguita dagli Stati Uniti, poi l'India, poi c'è la Russia, poi c'è il Giappone e poi c'è la Germania. Voi davvero credete che queste grandi potenze industriali bloccheranno la loro produzione industriale perché si deve salvare il pianeta?

Non lo faranno mai, soltanto 60-70 anni fa, facevano la guerra tra di loro. Facevamo la guerra fra di noi ed eravamo pronti a distruggerci tutti. Milioni di persone sono morte e adesso dovrebbero invece cambiare la loro indole distruttiva perché bisogna salvare il pianeta e perché lo dicono soltanto quattro poveri scienziati. Non lo faranno mai.

Allora bisogna intervenire con l'Unione europea. Sì, questo è vero, ma non basta il Green New Deal. Bisogna impedire che vi siano delle estrazioni di petrolio, ancora una volta, adesso. Bisogna bloccare le importazioni dalla Cina, se la Cina non si adeguà. Bisogna bloccare le importazioni dagli Stati Uniti, se gli Stati Uniti non si adeguano. Se non facciamo queste cose coraggiose non cambierà mai nulla e arrostiremo tutti quanti, compresi i nostri figli.

Pernille Weiss (PPE). – Fru formand! Jeg deltog i COP25 i Madrid i sidste uge, og jeg tror, at mine kollegaer fra alle politiske grupper her i Parlamentet, der også deltog, er enige med mig i, at beskeden fra langt, langt de fleste lande og delegationer, vi talte med, var, at EU skal træde endnu tydeligere ind på den globale scene som den rollemodel, vi er de eneste, der kan udfylde.

Som borgerlig liberal, som kristendemokrat og som konservativ på den danske måde mener jeg, at vi gør det allerbedst i måden, vi samarbejder med vores industrier og virksomheder på, så de kan omstille produktionsmetoder og energiforbrug i en CO₂-neutral retning.

Det kan vi kun i Europa Parlamentet, hvis vi samarbejder konstruktivt, teknologineutralt og ikke mindst evidensbaseret, og det kan vi kun, hvis vi laver en grøn industripolitik, der forbedrer Europas konkurrencedygtighed endnu mere, skaber flere jobs og styrker os, så vi er evigt omstillingsparate, således at næste generation ikke skal imødegå den store krise og nødsituation, som vi står og kæmper med lige nu.

Nicolás González Casares (S&D). – Señora presidenta, antes de nada, me gustaría destacar el éxito organizativo. La cancelación de la COP habría sido un mazazo. Es un orgullo que el Gobierno socialista haya atraído la mirada hacia la solvencia de España. Un éxito que queremos compartir con toda la Unión Europea.

Con todo —como ha dicho la ministra española, Teresa Ribera— la COP de Madrid nos deja un sabor agridulce. En un contexto marcado por la reivindicación social ciudadana, de más ambición contra el cambio climático y, al mismo tiempo, con un conjunto de países con posiciones negacionistas, la Unión Europea ha demostrado liderazgo y firmeza. El acuerdo del Consejo para comprometerse con la neutralidad climática en 2050, la declaración de emergencia climática aprobada en este Parlamento, la presentación simultánea del Pacto Verde Europeo con la COP, con un destacado trabajo del comisario Timmermans, lograron enganchar a otros Gobiernos y conseguir que no descarrilara el Acuerdo de París. Esto nos muestra el poder de la UE cuando trabajamos unidos.

No obstante, es cierto que no se han conseguido avances significativos en los mercados de carbono globales. Algunos pretendían socavar el Acuerdo de París y la posición europea no lo ha permitido. Como se ha dicho, mejor un no acuerdo que un acuerdo malo. No todo son malas noticias. Se ha avanzado en la necesidad de atajar la brecha entre los esfuerzos actuales y los objetivos de París, se ha avanzado en perspectiva de género, en hacer una transición justa.

Nos queda una agenda apretada de cara a Glasgow. Tenemos que alcanzar el 55 % de reducción de emisiones. La generación que nos exige estar a la altura es la que tendrá que rematar esta transición. Pongámoselo fácil. Hagamos más y más deprisa.

Catherine Chabaud (Renew). – Madame la Présidente, Monsieur le Vice-président de la Commission, chers collègues, je rentre aussi de Madrid et je voudrais vous faire part de mon sentiment mitigé parce que nous aurions, effectivement, pu nous attendre à plus d'ambition.

Mais quand même une bonne nouvelle: même si, jusqu'à la fin, nous avons craint que l'océan soit complètement exclu de la déclaration finale, la présidence chilienne a réussi à maintenir son objectif de faire de cette COP une COP bleue. Elle a été confortée par la tenue de plus de 90 événements sur le thème de l'importance de l'océan dans l'équilibre du climat, mais aussi de plus en plus pour illustrer concrètement comment les États peuvent inscrire, dans leurs contributions nationales, des solutions basées sur l'océan. C'est l'exemple du carbone bleu, ce sont toutes ces forêts de l'océan comme les mangroves, ce sont les énergies marines, c'est la réduction des émissions de gaz à effet de serre des navires.

Le texte final prévoit aussi un dialogue en juin 2020 et appelle les parties prenantes à présenter leurs contributions avant le 31 mars. Il faut que l'Union européenne se mobilise, rejoigne la communauté des amis de l'océan et intègre dans le pacte vert pour l'Europe, que je soutiens pleinement, une véritable stratégie globale sur l'océan.

Pär Holmgren (Verts/ALE). – Fru talman! Som flera av talarna före mig har konstaterat så misslyckades ju tyvärr världen med mycket av de riktigt viktiga detaljerna i Madrid. Inte minst när det gäller hur ansvaret för omställningen framöver ska fördelas. Därför blir det ännu viktigare nu att just EU tar ett tydligt ledarskap och visar ambition och just ett tydligt ledarskap. Det här politiska ledarskapet, det måste bygga på ett helhetsperspektiv och, när det gäller klimatomställningen, en politik som bygger på vetenskap. Då räcker det inte med 50-55 procents minskning till 2030. Det räcker heller inte med klimatneutralitet så pass sent som 2050.

Men ett viktigt beslut togs i alla fall i Madrid, som media inte har rapporterat så mycket om. Världen enades om en ny femårig jämställdhetsplan för att göra klimatarbetet och Parisavtalet mer rättvist och jämställt. Det här är något som vi gröna har kämpat länge för i Europaparlamentet, för utan jämställdhet så klarar vi inte av de utmaningar som vi står inför.

Med stor sannolikhet så är 2020-talet, som vi är i full fart på väg in i nu, det sista årtiondet vi har om vi ska klara av att hålla den globala uppvärmningen under 2 grader. Och i november nästa år är det, som vi alla vet, dags för nästa stora möte i Glasgow. Till dess måste vi höja ambitionerna och ta ett globalt ledarskap, i en tid då tyvärr ingen annan verkar vilja göra det.

Laura Huhtasaari (ID). – Arvoisa puhemies, Eurooppa tekee kyllä osuutensa, mutta emme voi pelataa koko maapalloa, sillä EU:n päästöt ovat 10 prosenttia maailman päästöistä. Ilmastotullit on ensi sijassa otettava käyttöön, ettei erityisesti Kiina voisi toimia enää ilmasto- ja kauppapolitiikan vapaamatkustajana.

EU:ssa olisi ymmärrettävä paremmin Suomen metsäteollisuuden puutarve eikä ideologisten vaikuttimien vuoksi hankaloittettava ydinvoimalahankkeiden rahoittamista. Luonto on jokaiselle ihmiselle tärkeä, mutta emme voi varjella luontoa, mikäli tärvelemme hyvinvointivaltion ja kansantalouden toimintaedellytykset.

Lajeja on kuollut sukupuuttoon lähes niin kauan, kun elämää on ollut. Arviolta 95 prosenttia koskaan eläneistä lajeista on kuollut sukupuuttoon. Ilmasto on aina muuttunut, ja lajeja on kuollut myös riippumatta ihmisen toiminnasta. Tällä hetkellä käynnissä oleva sukupuuttoalto johtuu ihmisen toiminnasta. Suuria metsiä kaadetaan esimerkiksi viljelysten ja asutuksen tieltä.

1800-luvulla ihmisiä oli alle kaksi miljardia. Nyt meitä on vähän alle kahdeksan miljardia ja väestön vuosikasvun arvioitaan olevan noin 82 miljoonaa. Mitkään päästövähennykset eivät riitä, jos emme saa väestönkasvua hillityä. Väestöräjähdys on ilmaston suurin haaste – siihen pitää löytää ratkaisuja.

EU:n ilmastopolitiikan lopputulema ei saa olla, että valtiot velkaantuvat, kansa köyhtyy ja ostovoima heikkenee. EU:n ilmastopolitiikka ei saa parantaa Aasian ja Yhdysvaltojen kansantalouksien kilpailukykyä Euroopan maiden kustannuksella, koska näin ollen maailmanlaajuisesti päästöt vain kasvavat. Tähän loppuun haluan toivottaa koko parlamentille oikein hyvää "Merry Brexmasia".

Idoia Villanueva Ruiz (GUE/NGL). – Señora presidenta, voy a ser tan cruda como crudas son las consecuencias a las que nos enfrentamos con las actuales medidas.

El resultado de la COP25 es la firma de un genocidio anunciado. Dos visiones que enfrentan al mundo: los que defienden el capital y los que defienden la vida. No hay tiempo para Glasgow, el tiempo era ahora. La reducción de emisiones de CO₂ para limitar el calentamiento global, la regulación de los mercados de carbono, la financiación del Fondo Verde para países más vulnerables siguen siendo tareas pendientes.

Hemos visto a las grandes empresas más contaminantes subvencionando a la COP, a gobiernos que lo permiten, sentados en sus consejos de administración, y a la internacional reaccionaria presionando para entorpecer los objetivos a través de trucos contables. No se puede luchar contra el cambio climático sin ambición. Y tampoco podemos, desde Europa, sin cuestionarnos el actual sistema, exigir responsabilidades individuales y no luchar contra los grandes contaminadores, mientras llevamos a cabo políticas continuistas que legitiman el saqueo de multinacionales o apuestan por acuerdos de libre comercio que destruyen nuestro tejido local.

Nuestro total apoyo para un compromiso ambicioso, valiente, vinculante, con recursos destinados a una transición justa. Se nos va el planeta en ello. Se nos va la vida en ello.

Dolors Montserrat (PPE). – Señora presidenta, estarán todos de acuerdo en que lo mejor de la COP 25 ha sido la organización por parte de España, de nuestro alcalde Almeida y de nuestra presidenta Ayuso, porque los resultados no han sido los esperados.

Europa ha hecho los deberes con la presentación del *Green Deal*, pero el problema es que solo Europa hace los deberes. No solo tenemos que liderar dentro de la Unión, sino que tenemos que convencer y exigir fuera de la Unión Europea. Y déjenme que les diga a algunos que la lucha contra el cambio climático no es una foto ni un tuit, ni esperar que Greta solucione todos los desafíos. Porque la lucha contra el cambio climático no es algo banal, sino que es vital y responsabilidad de todos. Dentro de la UE debemos vencer las barreras que impone tanto el negacionismo de la extrema derecha como la histeria de la extrema izquierda.

Y para que el liderazgo de la UE sea verdadero necesitamos desbloquear el presupuesto plurianual: para financiar la transición justa, para no dejar a nadie atrás, para proteger el empleo y la economía. Solo así lideraremos de verdad la lucha contra el cambio climático.

Mohammed Chahim (S&D). – Voorzitter, ik ben zeer teleurgesteld dat er in Madrid geen overeenkomst is bereikt. Een internationaal klimaatakkoord als dat van Parijs is natuurlijk geweldig, maar is zonder duidelijke afspraken over de uitvoering ervan niet meer dan loze woorden. Toch ben ik blij dat de EU haar ambities tijdens de onderhandelingen niet opzij heeft gezet en zich niet heeft geschikt naar de wil van minder ambitieuze, vervuilende landen zoals China, Brazilië, de Verenigde Staten en Australië. Beter een akkoord dan een slecht akkoord.

De belangrijkste vraag is: hoe moet het nu verder? We moeten voor de volgende Conferentie van de Partijen in Glasgow stappen zetten. Daarvoor zijn twee dingen nodig.

Ten eerste biedt de European Green Deal een uitgelezen kans om de wereld niet alleen te tonen hoe het moet, maar vooral ook hoe het kan. Goed leiderschap doet volgen. Als de lidstaten dezelfde ambitie tonen als het Parlement en de Commissie, kunnen we onze doelstellingen in het kader van de Overeenkomst van Parijs daadwerkelijk verwezenlijken en ook de rest van de wereld aansporen mee te doen. De European Green Deal moet een succes worden!

Ten tweede moeten we als Europa niet alleen het goede voorbeeld geven, maar moeten we de dwarsliggers in deze wereld bovendien aanpakken en dwingen tot actie. We zijn de grootste consumentenmacht ter wereld en moeten onze positie beter benutten. We moeten de productie van goederen voor Europa verduurzamen en er strenge eisen aan stellen.

Wie niet wil meewerken aan een schoner klimaat en zijn industrie niet wil verduurzamen, moet dat aan de grens maar voelen.

Katalin Cseh (Renew). – Madam President, it is a little ironic that we are talking about the outcome of COP 25 when there really wasn't one. Simply agreeing to meet next year and hoping that world leaders can be more ambitious isn't an outcome, but a failure. Failure to deliver and take meaningful action, failure to listen to science and evidence, and failure to live up to the expectations of citizens, who demand a safe and sustainable future.

In Madrid, we witnessed once again how political greed overpowers common sense. With the majority of big emitters unwilling to take climate change seriously, the EU must become an even more prominent world leader regarding climate protection, and I am aware of the criticism we receive. Commuting between two parliaments is terrible for the environment and, yes, we use way too much paper in this House but, on the global level, the European Parliament is probably the most ambitious and committed institution to fight climate change. The Members of this House must be the engines of change and the ambassadors of global climate action, and we need tools to do that. We need the right of initiative so we can issue our own proposals, and this step would be more impactful than the outcomes of COP 25.

Jutta Paulus (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Vielen Dank, Herr Vizepräsident Timmermans und auch an die gesamte Kommission, dass Sie hart geblieben sind.

Denn wenn das Pariser-Abkommen hier in Madrid unterminiert worden wäre, das wäre ja wirklich fatal gewesen. Ich bin besonders froh, dass es für diesen sogenannten Emissionshandel jetzt keine faulen Regeln gibt. Denn das, was da in Artikel 6 beschrieben wird, ist eigentlich kein Emissionshandel. Es gibt nämlich keine Obergrenze – wie bei einem echten Emissionshandel –, sondern die Basis sind die nationalen Klimapläne. Da kann jedes Land selber reinschreiben, was es denn jetzt erreichen möchte.

Wenn ich jede zusätzliche Minderung, die über meinen Plan hinaus erreicht wird, teuer verkaufen kann, dann ist das natürlich ein Anreiz, die Messlatte möglichst niedrig zu legen. Deswegen ist es vielleicht gar nicht schlecht, wenn in diesem Bereich nichts erreicht worden ist.

Das heißt natürlich nicht, dass diese COP des Stillstands etwas Gutes ist. Im Gegenteil! Die Millionen Menschen, die auf die Straße gegangen sind, um Klimaschutz einzufordern, die sind enttäuscht, und sie haben gesehen, auf die Regierungen ist kein Verlass. Umso wichtiger ist es, dass jetzt die *High Ambition Coalition* – die Koalition der Ehrgeizigen – sich koordiniert und gut vorbereitet nach Glasgow fährt.

Ich glaube, mit einem ambitionierten *Green Deal* können wir da auch ein Vorbild sein, und wir unterstützen das sehr gerne.

Hervé Juvin (ID). – Madame la Présidente, personne ne peut se réjouir de l'échec de la COP de Madrid, qui signifie également l'échec de la COP de Paris, puisque la trajectoire souhaitée ne sera pas tenue et que nous nous éloignons des objectifs souhaités.

J'invite le Parlement et la Commission à réfléchir sur les raisons de ces échecs. Les grandes machineries mondialistes ne fonctionnent plus, l'insupportable prétention à détenir le monopole du bien et à imposer des solutions universelles pour faire le bien des peuples sans eux, voire contre eux, ne fonctionne plus.

C'est pourquoi nous devons regarder en face nos contradictions. Nous ne pouvons continuer à signer des traités de libre-échange tout en déplorant les conséquences. Nous ne pouvons continuer à adhérer à une économie financiarisée, tout en regrettant les dommages créés partout dans le monde par l'extinction de la biodiversité et de la diversité humaine.

Je crois donc que plus de modestie, plus de solutions proches du terrain, plus d'efforts maîtrisés au plus près des PME, qui font l'économie de nos territoires, voilà probablement ce que l'Union européenne peut faire de mieux pour lutter contre les dérèglements écologiques.

Πέτρος Κόκκαλης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως μέλος της αντιπροσωπείας μας στην Μαδρίτη, ήμουν μάρτυρας της αποτυχίας της προσπάθειας της διεύθυνσης κοινότητας να καταλήξει σε Συμφωνία. Ήμουν μάρτυρας της αγωνίας 500.000 νέων ανθρώπων, στους δρόμους της Μαδρίτης, που απαιτούσαν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα. Ήμουν μάρτυρας της αγωνίας των μικρών νησιωτικών κρατών του Ειρηνικού που βουλιάζουν κυριολεκτικά. Ήμουν και μάρτυρας της αποτυχίας της νεοφιλελεύθερης «κυβέρνησης-δραπέτη» της Χιλής να ηγηθεί της διαδικασίας. Μάρτυρας της φονικής αδράνειας σκοταδιστικών ακροδεξιών κυβερνήσεων που συγκροτούν μια νέα μαύρη Διεθνή απέναντι στην προσπάθειά μας για την αποτροπή της κλιματικής καταστροφής. Ήμουν και μάρτυρας της αγωνιώδους προσπάθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να υπερασπιστεί την περιβαλλοντική και πολιτική ακεραιότητα της Συμφωνίας των Παρισίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κάτι έμαθα στη Μαδρίτη είναι ότι έχουμε χρέος να ηγηθούμε του αγώνα για έναν ανθρώπινο κόσμο με κλιματική δικαιοσύνη και κλιματική ασφάλεια. Πρέπει να ηγηθούμε με το δικό μας παράδειγμα, με την εφαρμογή της Πράσινης Συμφωνίας για την κλιματική ουδετερότητα στο ίδιο μας το σπίτι. Είναι χρέος μας απέναντι στους νέους ανθρώπους και σε όλον τον κόσμο. Ραντεβού στη Γλασκόβη!

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhora Presidente, a COP25 não correu como se desejaria. Esperavam-se compromissos concretos em Madrid, mas questões como o artigo 6.º do Acordo de Paris, relativo aos mercados de carbono, ficaram ainda em aberto.

Em todo o caso, não creio que esta cimeira tenha sido em vão. Abordou-se pela primeira vez a situação dos oceanos, reconheceu-se um maior impacto das alterações climáticas nas mulheres, debateu-se o importante papel da ciência nos desafios que nos aguardam.

E esta foi uma COP muito participada pela sociedade civil, como pude verificar em Madrid: pelos jovens, que marcaram presença em números nunca vistos nestas cimeiras, mas também pelos mais velhos. Este é um sinal de esperança a retirar de Madrid. A ação climática não se faz apenas através de medidas aprovadas pelos governos. Exige a mobilização de toda a sociedade e a sociedade está claramente empenhada nestas batalhas. Cabe-nos a nós, políticos, reconhecer e valorizar esta motivação.

Evin Incir (S&D). – Fru talman! Vi står inför humanitära katastrofer och vi kommer definitivt inte kunna nå FN:s hållbarhetsmål om vi inte agerar mer, och det nu. Klimatförändringarna kräver åtgärder på alla plan, både inom offentlig sektor och privat sektor. I dag står exempelvis 100 av världens storföretag för 71 procent av de totala utsläppen av växthusgaser.

Klimatet är inte en fråga om kanske, som vissa vill hävda. Klimatförändringar påverkar oss redan i dag, men kräver akuta åtgärder för att hållas under 1,5 graders ökning. Speciellt i samtalena med de mindre nationerna, som Maldiverna, på COP25 i Madrid förra veckan blev det än tydligare för mig hur akut läget är. Maldiverna skyddas och existerar just nu på grund av sina korallrev. Korallreven håller dock på att försvinna på grund av värmeökningen i vattnet.

Klimatförändringarna drabbar även utvecklingsländerna hårdast, samtidigt som de har minst resurser att klara ett förändrat klimat, och trots att många av dessa länder släpper ut åtskilligt mindre mängder koldioxid än andra länder. Det är uppenbart att insatser för att utrota fattigdomen, bevara planeten, skapa hållbar ekonomisk tillväxt för alla och främja social delaktighet är starkt kopplade till varandra.

COP25 må ha misslyckats, men jag är stolt över oss här i parlamentet, över kommissionen med Timmermans i spetsen och över det finska ordförandeskapet för att ha pushat EU-medlemsländerna att ta på sig ledarträjan för ett klimatneutralt Europa 2050. Men nu gäller det för både EU och medlemsländerna att gå från ord till handling.

Caroline Voaden (Renew). – Madam President, 2019 is coming to an end, another year of record wildfires, floods, droughts and livelihoods destroyed under our watch. Another year of discussions on measures to stop climate change. Yet the COP25 failed to deliver on international trading rules. But we also failed to deliver on adaptation, on loss and damage, on reaching agreements to reduce vulnerability and increase resilience against the future natural disasters that the world will face. Discussing the outcomes of the COP25, let's not lose focus on what's at stake here. Let's not forget who will suffer at the hands of climate change. According to the 2019 Climate Change Performance Index, there is today no country on earth that is heading towards the 1.5° target.

We as Brits are devastated that we will not be able to play our full part in driving forward stricter green targets within the European Union, as we will no longer sit at the table. During the COP25, the gap between the reality of our climate emergency and the pace of negotiations has been clear. The time for talking is over. I urge you now, as Members of the European Parliament and Union, to be a strong and ambitious voice in all future negotiations.

Ville Niinistö (Verts/ALE). – Madam President, I think that the failures of Madrid give more light to the obvious prospect ahead of us that 2020 will be the crucial year for climate. That is the last year and the last COP when we actually still have a chance of limiting global warming to 1.5 degrees, or even close to that.

However, I also think that there are some positives to take from the failures. There is more legitimacy in either making a good deal or no deal at all. There was a bad deal on the table and I applaud the Commission and the Presidency that you didn't take that, because it would make it totally, utterly useless to have these COPs if we just give more room to those who just want to use climate for their business opportunities, get credits for free and not support climate legitimacy. So it's good that we have brought the system to the brink of failure where all countries have to realise that we have to do more, that we have to deliver a good deal and that no facade is going to be enough. And this is the project for the European Union for next year. We need to deliver on the Green Deal at home and build on the alliances that we have with those countries that want to do more before the Glasgow meeting. Then we can succeed.

Gianantonio Da Re (ID). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, quella che doveva essere la conferenza ONU sul cambiamento climatico più ambiziosa di sempre si è conclusa con un clamoroso fallimento.

Non è stato trovato alcun compromesso sull'articolo 6 dell'accordo di Parigi, che prevede la regolazione globale del mercato del carbonio e i grandi paesi inquinanti quali India, Cina e Stati Uniti hanno ribadito il loro no alla riduzione dei gas ad effetto serra.

Un meritato schiaffo all'Europa e ai suoi slogan sul cambiamento climatico che, non solo non portano nulla, ma danneggiano le aziende europee, costrette a subire la concorrenza dei grandi paesi inquinanti, che non intendono assolutamente intraprendere la transizione energetica voluta dall'Europa.

Cari colleghi, il fallimento della Conferenza ONU sul cambiamento climatico non sarà l'unico, ma molti altri ne seguiranno. Le nostre aziende e le nostre imprese non si confrontano con Greta, ma si confrontano con la concorrenza sleale di Cina, Stati Uniti e India. Quindi, cari signori, non dobbiamo essere solo noi, dobbiamo coinvolgere tutti, altrimenti sarà un fallimento continuo.

Silvia Modig (GUE/NGL). – Arvoisa puhemies, Madrid oli pettymys ja odotukset Glasgow'n suhteen ovat entistä kovemmat. Jotta siellä päästään tarvittaviin päätöksiin, on EU:n näytettävä esimerkkiä ja otettava aito johtajuus. Artikla 6 on tavattoman tärkeä ja on hyvä, ettei EU hyväksynyt vesitettyjä ehtoja. Laskenta- ja raportointisäännöistä on päästävä sopimukseen niin, ettei kaksoislaskenta ole mahdollista ja että sekä ympäristötavoitteet että sosiaalinen oikeudenmukaisuus turvataan.

Nyt meidän tulee selvästi viestiä kaikille kumppaneillemme suunnanmuutoksen välittämättömyydestä. Meidän tulee käyttää kaikki keinot mukaan lukien kauppapolitiikka. Jotta seuraavassa kokouksessa saadaan sovittua valtioiden 2030-sitoumusten riittävästä kiristämisestä, on meidän aloitettava nostamalla kovaa tavoitettamme. Meidän tulee tehdä kauppanumeroille selväksi, ettemme tule antamaan epäreilua kilpailuetua niille, jotka eivät kanna vastuutaan, vaan luomme tarvittaessa hiilitullin EU:n rajalle, ja että tulemme kauppasopimukselta vaatimaan aiempaa tiukempia ympäristösäännöksiä ja aloitamme sen Mercosurista.

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, Αντιπρόεδρε Timmermans, όσοι από εμάς συμμετέχαν στη Διάσκεψη της Μαδρίτης δεν βίωσαν μόνο μια χαμένη ευκαιρία αλλά βρέθηκαν αντιμέτωποι και με μία πανίσχυρη εικόνα των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η εφαρμογή της Συμφωνίας του Παρισιού. Ως Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε και επιχειρούμε να διατηρήσουμε την πρωτοπορία στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, μετεξελίσσοντας την οικονομία μας μέσω της Πράσινης Συμφωνίας και φιλοδοξώντας να δημιουργήσουμε νέες και καλές θέσεις εργασίας. Μόνο που η Πράσινη Συμφωνία οφείλει να στηρίξει ιδιαίτερα τις χώρες και τις περιφέρειες που πρωτοπορούν στην απεξάρτηση από τον άνθρακα, όπως είναι η Ελλάδα που θέλει να έχει αποσύρει τις παλαιές μονάδες έως το 2023 και να έχει αποκλείσει τον άνθρακα από το ενεργειακό της μίγμα έως το 2028.

Η ταχύτητα της απαλλαγής των ευρωπαϊκών οικονομιών από τον άνθρακα πρέπει να αποτελεί καθοριστικό κριτήριο για την παροχή στήριξης για τη μετάβαση. Ο κόσμος μας βλέπει, όπως λέτε Αντιπρόεδρε Timmermans, και οφείλουμε να κινητοποιήσουμε όλες τις χώρες να αναλάβουν τις ευθύνες τους – επιβραβεύοντας τους πρωτοπόρους.

Sándor Rónai (S&D). – Elnök asszony! Mi vagyunk az utolsó generáció, akik még tehetünk a klímaváltozás és a klímakatasztrófa ellen. Nekünk maradt csak időnk arra, és már csak annyi időnk maradt, hogy megoldásokat találunk a klímakatasztrófa következményeire. Az Unió vezetői, az Unió politikusai pontosan tudják, hogy késedelemre nincs lehetőség, azonnal cselekednünk kell. Sokan mondják azt, hogy de Amerika, India és Kína – nos, én ennél büszkébb európai vagyok. Európa példát fog mutatni, és Európa fogja sikerre vezetni azt a harcot, amit a klímaváltozás ellen vívunk.

Ne felejtsük el, mindenjunknak közös felelőssége, hogy sikerrel vegyük ezt a kihívást. Az európai zöld megállapodás akkor lehet sikeres, ha egy új társadalmi szerződésként működik, amelyet mindenki elfogad, és mindenki a magáénak érez. Erőt kell merítenünk a küzdelemhez azokból az emberekből, azokból a fiatalokból, akik Európa-szerte milliónyian küzdenek a klímaváltozás ellen, a jövőjükért. Politikai döntéshozóknak, civileknek, gazdasági és ipari szereplőknek és minden európai polgárnak közösen kell küzdenie, és akkor sikerülhet.

Fredrick Federley (Renew). – Fru talman! Det råder ingen tvekan om att COP25 var ett misslyckande. Men då kan man ju hantera det på olika sätt. Man kan beklaga det misslyckandet och ladda inför nästa år, när vi fortfarande har chansen att göra någonting. Men så hör jag en del kollegor, framför allt på högertyrterkanten, som låtsas vara missnöjda. Men de är ju egentligen otroligt nöjda, för det här är vad de har velat hela tiden. De vill stoppa klockorna. De vill inte vara med i omställningen till det gröna samhället. Och det råder ingen tvekan om mitt förakt för deras typ av politik.

Men om någon nu av de där högertokarna var härinne och lyssnade till mitt inlägg, så skulle jag ge dem en chans att ändra sig. Det är för att vi ska sjösätta Green Deal under detta år. Ni har chansen att vara med och stötta det politiska projektet mot en ny ekonomi, nya jobb, nya framtidsutsikter. Men när vi nu debatterar de viktiga klimatfrågorna och när vi kommer debattera Green Deal så kommer ni inte att vara konstruktiva, ni kommer inte att vara här och bidra. Så var ärliga och säg att ni är glada åt den här utkomsten och möt väljarna som tar upp gatorna tvärs över världen, se dem i ögonen och säg: "Vi bryr oss inte."

Michael Bloss (Verts/ALE). – Sehr geehrte Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Timmermans! Das Jahr 2019, das ist das Jahr der Klimabewegung.

Überall auf der Welt haben sich die Menschen gegen die Zerstörung unseres Planeten erhoben, und wir hier im Haus, wir haben die *climate emergency* ausgerufen. Ausgerechnet in diesem Jahr, da scheitert die Klimakonferenz. Was für eine Blamage!

Aber viele Menschen, die sind schon einen Schritt weiter: Die entwickeln die Technik der dekarbonisierten Welt von morgen, die gehen freitags für das Klima auf die Straße, und die warten auf die schwerfällige Politik.

Im nächsten Jahr muss die Politik nachziehen, das bedeutet für Sie, Herr Timmermans, Anfang des Jahres zu sagen, wieviel Klimaambition Sie wirklich wollen. Das bedeutet, ein echtes Klimaschutzgesetz vorzulegen, sodass die nächste Klimakonferenz in einem Jahr in Glasgow ein Erfolg wird.

Im Jahr 2020 geht es für das Klima um alles. Herr Timmermans, enttäuschen Sie die Menschen in diesem Klimajahr 2020 nicht!

Teuvo Hakkarainen (ID). – Arvoisa puhemies, ministeri Tuppurainen, suurin toivein odotettu Madridin ilmastokokous päätti täydelliseen mahalaskuun. Toki Madridin hotellit saivat pirstysruiskeen, kun 27 000 henkeä matkusti kokoukseen. Kokouksen alla huomion vei huomionhakuinen ruotsalainen koululainen, jonka pitäisi olla koulussa ja joka joutui matkustamaan saksalaisen junan ensimmäisessä luokassa. Oikeastaan muuta raportoitavaa kokouksesta ei jäännytkään. Suomessa ilmastoön hurtahtanut hallitus nimittää käyttää jokaisen mahdollisuuden kansalaisten rankaisemiseen lisäverolla ilmastoa tekosynä käytäen. Selvisi myös, että EU aikoo syttää 100 miljardia ilmastorahoitukseen kehitysmaille. Ne menevät sinne poppaukkojen kattiloihin. Kokouksesta taisikin tulla konsulttien tilipäivä, ei kansalaisten.

Manuel Bompard (GUE/NGL). – Madame la Présidente, mes chers collègues, Monsieur le Commissaire, n'ayons pas peur des mots: malgré la pression de la jeunesse du monde entier, la COP25 est un fiasco. J'entends ici que nous aurions bien agi, mais que les autres sont irresponsables. C'est trop facile.

D'abord, car nos propres objectifs sont insuffisants. Pour respecter l'objectif de 1,5°C inclus dans les accords de Paris, nous devons réduire nos émissions de gaz à effet de serre d'au moins 65 % d'ici à 2030. Et nous devons fixer cet objectif au plus vite, sans attendre la COP26, pour montrer l'exemple et exercer un effet d'entraînement.

Ensuite, car nous continuons à nouer des accords commerciaux avec ceux dont nous dénonçons ici l'inaction. Car qui refuse de rehausser ses objectifs? Les États-Unis, le Canada, le Japon, le Brésil, notamment. Mais qui a signé un accord de libre-échange avec le Japon, avec le Canada? Qui en prépare un avec le Mercosur ou les États-Unis? C'est vous; c'est la Commission européenne.

Bref, ne soyons pas hypocrites, mettons enfin en conformité nos paroles et nos actes: c'est l'avenir de notre écosystème que nous avons entre nos mains.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já se připojuji ke svým kolegům, když musím poukázat na to, že výsledek madridské konference nebyl úspěch. V rozporu s očekáváním se státům bohužel nepodařilo nalézt shodu na pravidlech pro vytvoření globálního systému obchodování s uhlíkem a na směrování nových finančních prostředků do zemí, které celí dopadům klimatické změny.

Chci poděkovat panu komisaři, že dokázali Pařížskou dohodu uhájit, kdy se státy v roce 2015 v Paříži dohodly na revizi svých závazků v oblasti klimatu do roku 2020. Avšak proti ambicioznějším závazkům se postavily země jako Čína, Indie, Brazílie s poukazem na to, že by to mělo být nyní rozhodnutí každé země a že pokud mají být přijaty důraznější formulace směrem ke zvyšování ambicí, pak jedině za předpokladu, že bohaté země jim poskytnou odpovídající finanční podporu.

Evropská unie odmítla rozdílný přístup k bohatým a rozvojovým zemím s tím, že je třeba se zaměřit na budoucí ambice podle Pařížské dohody, která se vztahuje na všechny země. Já toto rozhodnutí považuju za správné.

Carlos Zorrinho (S&D). – Senhora Presidente, desde a assinatura do Acordo de Paris, em 2015, que as sucessivas cimeiras do clima, incluindo a COP25 têm vindo a frustrar expectativas e a ser incapazes de dar resposta a uma sociedade civil cada vez mais ativa e intervintiva, pedindo aos responsáveis políticos mais ações e mais ambição.

A União Europeia respondeu ao apelo da sociedade civil apresentando a semana passada o Pacto Ecológico Europeu. Foi com esse compromisso que Ursula von der Leyen e Frans Timmermans assumiram em Madrid a vontade de transformar o Pacto Ecológico Europeu num pacto ecológico global.

Não ficámos a falar sozinhos, mas tivemos menos seguidores do que seria necessário. Apenas 84 países se comprometeram a apresentar planos mais ambiciosos em 2020, seguindo o apelo Secretário-Geral da ONU, António Guterres.

Particularmente insatisfatória foi a ausência de acordo em relação ao artigo 6.º referente aos mercados de carbono, cuja negociação ficou paralisada há um ano, em Katowice, e que mais uma vez não foi possível desbloquear em Madrid.

Este não é um tempo de desistir, mas sim de lutar pelo exemplo, sobretudo pelo exemplo das ações em concreto. Por isso, as ações devem ser financiadas de forma transversal e justa. Depois desta cimeira, a aplicação da taxa de carbono é mais urgente do que nunca.

Marie Toussaint (Verts/ALE). – Madame la Présidente, l'histoire retiendra que nous étions schizophrènes. Le matin, nous parlons de climat et ce soir, nous nous apprêtons à adopter une liste de projets dits d'intérêt communautaire, qui entérinera pour plusieurs décennies la dépendance de l'Union aux énergies fossiles. C'est en totale contradiction avec l'urgence écologique.

Lors de la COP25, les représentants des îles Tuvalu nous ont alertés, en affirmant que nier les millions de victimes du réchauffement climatique constituait un crime. Il est temps d'être cohérents.

L'échec de la COP25 renforce encore la responsabilité historique de l'Union européenne. Nous devons affirmer que les lois de l'économie ne sont pas supérieures aux lois de la nature. Nous devons cesser de considérer notre Terre comme une chose à dominer, violer et exploiter en toute impunité. Nous devons reconnaître, condamner les crimes d'écocides, nous devons garantir la justice environnementale. Notre poids dans le monde est tel que le climat ne sera pas sauvé sans nous. Après le terrible échec de la COP25, l'Europe doit ouvrir la voie.

Michal Wiezik (PPE). – Vážená pani predsedajúca, áno, môžeme skonštatovať, že COP25 skončil neúspechom, očakávania ľudí nebolo naplnené a nastalo sklamanie. No predsa by som to rád uchopil z toho pozitívneho konca.

Zlyhal COP25, nie Európska únia. Prišli sme s ambičným plánom Green Deal-u a už teraz je vidieť, ako inšpiruje mnohé krajiny vo svete. Našou úlohou je dokázať, že ekonomika kompatibilná s planétou je možná a v podstate nevyhnutná. Som hrdý na to, že som súčasťou Európskej únie, ktorá sa otvorené hlásí ku klimatickej neutralite, ochrane biodiverzity, zelenej politike a ktorá hľadá aktívne riešenia. Sme prví vo svete, ktorí sa touto cestou vydali, a viem, že nás úspech bude úspechom pre všetkých. Ak budeme úspešní, pridajú sa k nám nakoniec všetci. Už na ďalšom COP-e ich bude istotne viac.

Liudas Mažylis (PPE). – Děkuju, pane Primininke. Madride konstatuota, kad yra skubus poreikis naujiems įsipareigojimams dėl klimato kaitos. Bet tai turbūt ir visas pozityvas. Bendri rezultatai konferencijoje veikiau nuvilyantys. Šiaip mokslas neginčytinai įrodė, kokie yra klimato kaitos faktoriai. Tačiau politinė valia skirtinguose pasaulyje regionuose, kaip matome, yra skirtinga. Nesutarta dėl naujų lėšų nukreipimo šalims, patiriančioms klimato kaitos padarinius, sistemos. Nesutariama ir dėl paties termino – ambicijos. Mums, Europoje, šiandien tai jau reiškia konkretius Žaliojo kurso teisinius, finansinius, igyvendinimo aspektus. Kad ir ambicija iki 2030 m. sumažinti anglies dioksido emisijas bent perpus lyginant su 1990 m. lygiu. Taip nuosekliai siekiame klimato neutralumo 2050-aisiais. Taigi Europa ėmësi ryškios lyderystés ir ją turime išlaikyti. Būsimus forumus panaudoti diskusijomis su kitais pasauliniais veikėjais ir testi artejimą link Paryžiaus susitarimo tikslų, o svarbiausia atliepti Europos ir pasaulio piliečių lūkesčius.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Doamnă președintă, domnule vicepreședinte, și în documentele emise de Comisie, și în poziția Parlamentului, se cere ca toate măsurile să fie luate pe baza unor studii de impact. Aș dori ca introducerea în ETS a transportului maritim, precum și procentul de transfer de la rutier, la fluvial și la cale ferată de 75 %, să atingă propus dumneavoastră, precum și trecerea de la 40 % la 50 % în 2030 să fie luate pe baza unor studii de impact solide.

De asemenea, să existe o coordonare între dumneavoastră și toate direcțiile generale pentru luarea acestor măsuri, să faceți ceva pentru a avea acorduri globale, în special să urgențăm CORSIA pentru aviație și să încercăm ceva pentru transportul maritim. Aș vrea să vă întreb, planul pentru investiții pe care îl propuneți dumneavoastră în documentul dumneavoastră se bazează pe bani noi sau pe transferul de alte linii bugetare?

Die Präsidentin. – Damit kommen wir zu den spontanen Wortmeldungen.

Ich werde nicht alle drannehmen können. Aber ich versuche es so auf die Fraktionen zu verteilen, dass wir halbwegs ausgewogen sind.

Spontane Wortmeldungen

Ljudmila Novak (PPE). – Gospa predsednica, ali je bila konferenca v Madridu res zaman? Tukaj smo slišali veliko razočaranje, ker ni bilo doseženega želenega uspeha. Pa vseeno menim, da konferenca ni zaman. Včasih se tistim, ki imamo otroke, zdi, kot da nas ne slišijo, kaj govorimo, pa vendar nekoč, nekje, se tudi to govorjenje pozna na njihovem vedenju. Tako sem prepričana, da Evropska unija ne sme odnehati, ampak mora nadaljevati svojo pot, izpeljati zeleni dogovor in dokazati, da so ti ukrepi izvedljivi, da se da uresničiti podnebne ukrepe.

Države, ki najbolj onesnažujejo zrak imajo tudi same največje težave in razmere jih bodo prisilile do nujnih ukrepov, žal morda zelo prepozno. Evropa mora biti zgled.

Julie Ward (S&D). – Madam President, it's a tragedy that 30 governments failed to reach an agreement on carbon markets at COP 25. It's a tragedy for small island developing states, for indigenous people, for young people. It's a tragedy for the natural world. Yet there is consensus that we need an energy transition, as well as nature-based solutions with a focus on oceans and forests, to balance our global climate. COP25 was a historic opportunity for collective action on the key issue of our time. The Climate Emergency will not go away: it will become more lethal. And whilst I welcome the Green Deal proposed by the Commission, I know that if we really want to address the twin crises of climate change and poverty, we must be honest about the failure of neoliberal austerity policies.

The Green New Deal proposed by DiEM25 is a far more holistic and realistic plan, which recognises the links between the climate emergency, poverty and migration. Millions of young people all over the world are fighting for our planet. They're declaring we have one home, we share it and we must protect it.

Billy Kelleher (Renew). – Madam President, firstly I want to welcome the Commission's Green Deal and the announcement last week. I think it's important that we, as a European Union, show leadership in a global context. There is no doubt that there are a lot of climate deniers out there. We look at President Trump, we look at Brazil, we look at many other countries which simply do not accept that there is a global crisis in our midst at the moment. So from that context, while COP was a failure in terms of actually bringing forward a meaningful policy, it does highlight the fact that there are many countries out there which simply will continue to jeopardise the climate for economic gain alone, without taking a holistic approach.

I would urge that we would look at it from an economic point of view and an environmental point of view. We also need to enhance our diplomatic efforts, as a European Union, across the globe to encourage countries in the context of the next COP to be serious about bringing forward tangible proposals that will actually have a meaningful impact on how we transition to a carbon neutral world and save the planet.

Ellie Chowns (Verts/ALE). – Madam President, as a British Green I have experienced two significant disappointments in the last few days: first of all, the result of the British general election and, secondly, the failure of COP25 to make sufficient progress. That is an especially bitter disappointment because of the unprecedented green wave of protests that we've seen over the last year calling for unity around the science, and those citizens are disappointed.

As Mr Timmermans said, our task is now more urgent than ever and we in Europe have a particular historic responsibility. I am actually tired of hearing excuses from other Members of this House about the responsibilities of China and so forth. We owe a carbon debt to low-income countries, in particular, for the loss and damage caused by climate change. We need to put our own house in order; we cannot keep kicking that can down the road.

Now my country, the UK, is hosting COP26 next year and I have a message to Boris Johnson, our new Prime Minister: 'The world is watching. Will you sell out climate change with a race to the bottom trade deal with Trump or will you step up?' The world is watching, not waiting. We will continue to mobilise until action matches the urgency of the climate crisis.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, passaram 4 anos desde o Acordo de Paris. Fizeram-se várias proclamações de emergência climática desde então. Do ponto de vista de uma concreta redução das emissões de gases com efeito de estufa para a atmosfera, o efeito prático do acordo foi nulo.

Não foram ainda definidas metas concretas de redução coerentes com os objetivos fixados em Paris. É certo que, com frequência, os objetivos proclamados dão guarda a outro tipo de objetivos, talvez menos nobres, menos mobilizadores. Basta ver o desfile das multinacionais que patrocinaram a conferência de Madrid.

Tão ou mais importante que os objetivos são os meios, os instrumentos definidos para os alcançar. Dizem-nos muito sobre os interesses que lideram determinados processos. Talvez não por acaso, um desses instrumentos, o mercado do carbono, esteve no centro da discussão em Madrid, tendo despoletado contradições que inviabilizaram o acordo. Ora, a monetarização do carbono, a compra e venda do direito a poluir a atmosfera serve indisfarçáveis interesses, não serve os interesses dos povos, nem objetivos ambientais genuínos.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, one thing I'm pleased about is that we are calling COP25 what it was: a failure. There were times in the past where there were fudges, where there were statements saying that there was progress made, blah, blah, blah. Nothing really happened. At least now we are saying what it is and I congratulate Commissioner Timmermans and the others for so doing.

It also, of course, gives us an opportunity – and particularly the new Commission which cannot be blamed obviously for the failure last week – now to use the next 12 months to put pressure on the big emitters, those who are fudging and not living up to their commitments, to do so in 12 months' time, and also to use our trading strength, especially in relation to future trade agreements; that countries will not be entertained if their products are not sustainable according to the promises and commitments they gave in Paris a few years ago. I think if we can do that we will send a message to the rest of the world, and hopefully this time next year, we'll be talking about COP26, as the COP on COP.

César Luena (S&D). – Señora presidenta, déjeme que destaque, en primer lugar, la buena organización que España ha llevado a cabo, y, señorías, veamos el buen lado de la historia. Es verdad que no se ha llegado a un acuerdo en el nivel de ambición que teníamos de los compromisos de reducción, en el artículo 6 sobre los mercados de carbono, pero ha habido un papel impecable de liderazgo de la Unión Europea, y, por eso, más de ochenta países han decidido aumentar sus compromisos de reducción.

Tenemos que celebrar también el marco general que se ha adoptado: el Pacto Verde Europeo; aquí está el vicepresidente Timmermans que lo lidera. Por tanto, la Unión Europea no puede, señorías, dar muestras de flaqueza. Somos el modelo de referencia para el resto del mundo. No estamos solos en esta travesía. Son cada vez más países los que siguen nuestro modelo.

Y tenemos que luchar y trabajar para que la próxima COP de Glasgow sea el éxito de los mercados de carbono, de la fiscalidad ambiental y de la implantación —es verdad— definitiva y eficaz, de los acuerdos de París.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Frans Timmermans, Executive Vice-President of the Commission. – Madam President, it is very difficult to overstate the importance of COP26 in Glasgow next year. So what we should be doing, starting from today, is to prepare well, as the European Union, for that COP. This is a combination of doing the right things in Europe and, at the same time, being extremely active on the international scene in climate diplomacy. And these are not two different things. You cannot separate these two roles. You need to do the same thing, both at the same time.

What are the concrete things we should do internally to prepare? First of all, we need to prepare our climate law so that we can show the rest of the world that we put into law our commitment to be climate neutral by 2050. To do that, we should also indicate clearly what we would be doing intermittently because 2050 is a long way from now, but 2030 isn't. It's almost tomorrow, it's only 10 years, but we should be able to determine what we do in 2030.

To determine that precisely, we will do an impact assessment, but we need to do it in time so that we are timely in preparing our climate law and preparing the clear targets for 2030 so we can take that to the international conference. At the same time, we need to be rather quick in preparing a strategy that offers a future to our farming community with a From Farm to Fork strategy, which says clearly that we need our farmers more than before but in a different way.

We should also look at ETS. Where can we improve the ETS system? What is it going to do on shipping? How are we going to apply it in the airline area? What are we doing with different sectors in our economy on ETS, etc., etc.? These things are urgent and we need to work on all these things at the same time. What are we going to do in our building environment? What are we going to do on biodiversity, which is intimately linked to this?

I am mentioning all these subjects because, when you look at a conference like COP, on the surface it looks to be about emissions, but emissions are part of a much broader spectrum. What we're proposing in the Green Deal is to actually reset our economy. Our economy, our system, our welfare, our well-being depends almost fully today on carbon and we are dependent on that. We're addicted to that. So we need to get rid of that addiction and we need to make sure that we can create the same level – or better levels – of well-being, welfare and prosperity without having to depend on carbon.

That is a paradigm shift of unprecedented proportion – and it can only happen if we convince other parts of the world to follow suit because I do agree with those who say that if we only do this in Europe, it's only 9% of emissions and it will not have the effect we want on a global scale.

But what is also true is that if we don't do it in Europe, we will have no arguments to convince others. I experienced – and I hope colleagues had the same experience in Madrid – a lot of interest in many parts of the world for the European Green Deal and also a lot of interest in the idea of setting a target of being climate neutral in 2050.

The rest of the international community is waking up to the fact that this is a completely new way of looking at things. It is no longer believing, like we did many years ago, that by taking incremental steps, eventually we'll get there. We're turning things round. We're saying this is where we need to be in 2050 and then we take steps back until today and then we can chart exactly what needs to be done until then.

Our proposal is not a blueprint, it's a roadmap. It would give us the opportunity, also through a climate pact, to make sure that the people who are on the streets, the people who have a stake in this – whether it's in industry or in agriculture or in academia or in trade unions – are part of the conversation and the decision-making. That's what the climate pact will be.

So this is, I believe, what the European Union has to offer to the rest of the world and we do it for the next generations. We do it because it's inevitable. We do it because not doing it would be relinquishing our duty in light of the facts that can no longer be disputed, and in light of what science is telling us. We do not have the luxury to sit on our hands. We do not have the luxury to ignore this. We have the duty to act.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Madam President, I wish to thank you for this very useful and timely debate. It is indeed disappointing that after years of hard work, and especially during the last two weeks, we could not agree on Article 6, providing incentives to reduce emissions now, and especially in the future.

As I said, the EU showed both determination and flexibility in order to reach the best possible results, notably as regards ambition and Article 6.

However, it is very difficult to negotiate with parties which refuse to engage. Eventually, under these circumstances, our negotiators considered it safer to refrain from accepting a very bad deal on Article 6.

But at the same time we are happy that we managed to complete the second review of the Warsaw International Mechanism for Loss and Damage. This enables us to enhance our capacity to mobilise and catalyse effective action for averting, minimising and addressing loss and damage associated with climate change targets.

I also welcome the new Gender Action Plan. It strengthens gender considerations and women's participation in climate action and highlights the important role of women as agents of change.

Dear friends, I'm sure this debate will contribute to informing a period of reflection in view of the forthcoming negotiations. I would especially like to thank Commissioner Timmermans for his passion and commitment to hard work.

Next year, dear friends, must be the year of increasing ambition. It must be the year of hope and the year of a high-quality agreement.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Robert Biedroń (S&D), na piśmie. – Powiedzieć, że szczyt klimatyczny ONZ – COP25 miał pecha, to mało. Można go podsumować krótko: brak porozumienia. Zabrakło porozumienia w zakresach takich jak handel emisjami, wspólne ramy czasowe, wspólne metryki jakości powietrza, raportowanie, ambicje i cele klimatyczne. Udało się tylko ustalić, że mamy kryzys klimatyczny i trzeba działać. Doprawy odkrywczce. Komisarz Timmermans ma za zadanie zwiększyć unijny cel redukcyjny na 2030 r. z 40% do 50%, a jednocześnie dążyć do zwiększenia go do 55% w sposób odpowiedzialny. Co w tym czasie robi Polska? Rząd ogłasza sukces szczytu, ponieważ nikt niekazał nam odchodzić od węgla. Opublikowany w listopadzie projekt Polityki Energetycznej Polski do 2040 roku – zakłada, że w 2030 roku węgiel wciąż będzie miał między 56 a 60 % udziału w wytwarzaniu energii elektrycznej. Jak powiedział kiedyś Orlando A. Battista: „błąd nie staje się pomyłką, dopóki nie odmówisz jego poprawienia”, przestańmy więc używać natury jako karty kredytowej bez limitu. Czas na zdecydowane działania, a ostatni szczyt w Madrycie pokazuje, że nie wszyscy zdają sobie sprawę z powagi sytuacji.

Łukasz Kohut (S&D), na piśmie. – Szanowny Panie Przewodniczący! Jestem posłem ze Śląska, z Rybnika. W moim mieście poziom zanieczyszczeń powietrza potrafi przekroczyć normy o 1000 procent przez kilka miesięcy w roku. W Polsce z powodu zanieczyszczenia powietrza umiera przedwcześnie 44 tys. osób. To tak, jakby co roku znikało z jej mapy miasto większe niż Mikołów. Badania naukowe przeprowadzone przez Klinikę Pediatrii i Klinikę Neurochirurgii Dziecięcej w Katowicach wykazują ścisłą korelację pomiędzy oddychaniem smogiem a wyższą niż przeciętna zachorowalnością na guzy ośrodkowego układu nerwowego u dzieci. To są fakty niezaprzeczalne i przerażające.

I dlatego chciałbym wyrazić głębokie rozczarowanie rezultatami szczytu klimatycznego w Madrycie, a raczej brakiem tych rezultatów. Brak porozumienia oznacza, że wszystkie kraje będą musiały na nowo opracować swoje koncepcje klimatyczne. Czyli wracamy do punktu wyjścia, odwracamy decyzje w czasie, a – powiedzmy sobie jasno – tego czasu już nie mamy!

Mam nadzieję, że Komisja Europejska, przygotowując stanowisko Unii na kolejną konferencję klimatyczną w Glasgow, będzie nadal działać ambitnie i bezkompromisowo, bo co do Parlamentu nie mam żadnych wątpliwości. My czujemy na naszych barkach odpowiedzialność za przyszłość planety i kolejnych pokoleń. Gorąco apeluję więc do wszystkich instytucji Unii i rządów o zrozumienie powagi sytuacji, porozumienie ponad podziałami i intensywną współpracę nad Nowym Zielonym Ładem dla Europy.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, olen järkyttynyt kasvavasta kuilusta todellisuuden ja tarvittavien toimenpiteiden sekä poliittisten sitoumusten välillä. Madridissa ei saavutettu sitä, mitä tarvittaisiin ilmastomuutoksen torjuntaan tai edes riittävään hillintään. COP25 on osoitus poliikan tämänhetkisestä kyvyttömyydestä. Nyt on kiire, koska ympäristön raju huononeminen ei odota. Positiivista on se, että tiedämme haasteen, meillä on teknologia, resurssit ja rahat kestävän kehityksen mukaiseen elämäntapaan. Nyt entistä suurempi vastuu lankeaa yrityksille, kiertotalouden keinoille sekä kestävälle rahoitukselle. Green Deal on tärkeä aloite, jonka myötä EU:n odotetaan ottavan sekä sisäisesti että globaalisti vetovastuu ilmastomuutoksen torjunnasta. Merkittävimpinä esityksinä pidän ilmastolakia, olemassa olevan ilmastolainsäädännön päivittämistä, hiilitulleja, kiertotalouden seuraavaa vaihetta sekä kestävää ruokaa ja rakennuksia. Myös turhan paljon varjoen jäänyt luonnonmonimuotoisuuden rappeutuminen nostettiin esille osana Green Dealia. Poliittinen johtajuus on EU:n vastuulla. Tämä tulee tarkoittamaan paljon korkeampaa kunnianhimoa EU:n ilmastopolitiikassa. Meidän on moninkertaistettava ponnistelumme, jos aiomme vastata ilmastomuutoksen haasteseen. Mitä pidemmälle ratkaisua lykkäämme, sitä nopeampia ja rajumpia toimia tarvitaan ja sitä suurempia ovat haitoista aiheutuvat kustannukset.

15. Inicjatywa UE na rzecz owadów zapylających (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zur Initiative der EU für Bestäuber (2019/2803(RSP)).

Ich darf zunächst noch einmal daran erinnern, dass Sie sowohl in der üblichen als auch in der elektronischen Weise die Möglichkeit haben, Ihre spontane Wortmeldung oder auch die blaue Karte anzumelden.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Madam President, pollinators are fundamental for the conservation of biodiversity and for life on Earth. They are essential for food production and human livelihoods. They are key to supporting our ecosystems. Pollinators are also important for the economy. Their impact is particularly visible in food production. Almost EUR 15 billion of the EU's annual agricultural output is directly attributed to insect pollinators. For many crops, the contribution of pollinators can amount to half of the market value of the produce.

Over the past decades, the number and diversity of pollinators have seriously declined in Europe as well as globally. Many of them are threatened with extinction. This situation is unsustainable. The functioning of our ecosystem and human well-being are at risk. Many different drivers contribute to the decline of pollinators and they are all linked to human activity. Much pollinator habitat has been lost to agriculture, resource extraction and new urban and suburban development. Non-native species take away the natural habitat of the pollinators and unfamiliar parasites and diseases can severely compromise whole colonies of bees.

Intensive farming and the use of harmful pesticides are another big threat for pollinators, destroying their habitat and taking away the diversity of the plants they usually forage on. Climate change and temperature changes also have disruptive effects on pollination.

I agree with you that we need effective measures in the EU to address the root causes of pollinators' decline. The Commission took an important first step in this direction by adopting in June last year an EU initiative especially focusing on pollinators. The Council welcomes this initiative, which seeks to address the problem in an integrated way and to use existing tools and policies more effectively. Like this Parliament, the Council is of the view that in order to tackle the loss of pollinators, more research is needed to address knowledge gaps and to clearly understand the causes and the consequences of the decline.

Pollinator species and populations in the EU also need to be better monitored to better understand their status and trends. Only with scientific knowledge and a full understanding of the problem can we address it effectively. It is also important to raise public awareness about pollinators and their importance for healthy ecosystems and for our well-being. Parliament is right in stressing the need to engage citizens, beekeepers and farmers to contribute to pollinator conservation and industry, citizens and governments at all levels have to join efforts.

International cooperation is another important aspect. The Conference of the Parties to the UN Convention on Biological Diversity agreed on a plan of action for 2018 to 2030 for the conservation and sustainable use of pollinators. In the action plan stakeholders, including farmers, are encouraged to adapt pollinator-friendly practices and address direct and indirect drivers of pollinator decline.

Our Member States are active in raising the problem of pollinators' decline in the international community. Eleven Member States have joined the Coalition of the Willing on Pollinators established in 2016 at the 13th meeting of the Conference of the Parties to the Convention on Biological Diversity in Cancún. The members of the Coalition committed to take action and to work together on pollinators and to share their knowledge and the best practices to encourage other countries to take measures in this respect. Last month the Coalition proposed to have a specific target, an indicator for pollinators and pollination, in the Post-2020 Global Biodiversity Framework.

Perhaps the most important and urgent of the priority actions identified by the Commission in the EU pollinators initiative is to tackle the causes of pollinator decline. The EU has already put in place a range of measures, such as the protection of natural habitats through the EU's nature legislation, support for beekeeping and restrictions on the use of pesticides harmful to bees.

The EU Natura 2000 network of protected areas provides many habitats of vital importance for pollinators, yet these measures have not been sufficient. Measures have also been taken to promote pollinator-friendly solutions in agriculture and to support biodiversity in the reformed common agricultural policy for the years 2014 to 2020.

All these developments are positive. But, despite the action taken so far, the decline of pollinators has not stopped. The Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services 'Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services' released in May this year provides a grim picture. The global decline of biodiversity at unprecedented rates in human history is, to a large extent, caused by the loss of pollinators which are the very basis of habitats and ecosystems.

To conclude, it is clear that we have not done enough and more efforts are needed to halt the decline of pollinators and maintain and restore their habitats. The Council therefore calls for rapid and effective implementation of the existing measures by the EU and the Member States to address the loss of biodiversity. The Council also welcomes the European Green Deal adopted by the Commission last week. We also look forward to the publication of the Commission's biodiversity strategy for 2030 with ambitious targets for biodiversity, which we will examine with great interest as soon as it's available.

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Madam President, I'm addressing this point on behalf of my colleague Commissioner Sinkevičius.

The decline of wild pollinators in the European Union is, as you have said, dramatic. The functioning of ecosystems, our food security and well-being are at risk. As we all know, this problem has vividly captured public attention.

In 2016 the European Parliament called on the Commission and Member States to act urgently on this problem.

In 2018 the Commission adopted the first ever European Union initiative on pollinators, building on European research projects and following a broad public consultation. This initiative sets long-term objectives and short-term actions, providing the necessary framework to consolidate efforts across sectors and to provide a more effective response of the European Union and its Member States.

The scope is comprehensive: more than 30 actions aimed to strengthen our understanding of the problem, tackle the main drivers and engage actors across the board.

Main threats to pollinators are well known. The initiative addresses directly the loss of pollinator habitats and the use of pesticides, particularly in the context of agriculture. It also addresses directly the threat from invasive alien species. The already existing and future European Union actions on research, climate change and pollution will also be critical for the protection of pollinators.

Agriculture is the key sector. It does depend on pollinators but also exerts a strong pressure on them, whether through intensification of agricultural practices or abandonment of high nature value farmland.

Our common agricultural policy is essential to turn these challenges into opportunities. The role of Member States is critical. The future common agricultural policy, in particular, offers them a significant opportunity to improve and scale-up their actions on pollinators.

As announced in the European Green Deal, and while we are still waiting for the adoption of the new CAP, the Commission will work with Member States to ensure that strategic plans are assessed according to robust and environmental criteria and lead to more sustainable practices.

These include precision agriculture, organic farming, agroecology, and ensuring that these plans work towards the goal of stopping the loss of pollinators.

The Commission is currently developing a common European Union monitoring scheme for pollinator species in close cooperation with Member States. The scheme will mobilise scientists, citizens and practitioners to generate data necessary to build robust policy indicators on the status and the trends of the pollinator species. This will ensure that we have the necessary knowledge to assess the effects of our policies, including the common agricultural policy, on the diversity and the abundance of pollinators.

The responsibility to duly deploy the monitoring scheme on the ground lies with Member States. The Commission will coordinate and provide the necessary support, including through the future Life programme and, of course, Horizon Europe. The European Union pollinators initiative is also developing monitoring processes for pressures on pollinators, including pesticides. This will support research on the causes of pollinator declines and better understanding on how to effectively tackle them.

The initiative aims to reduce the impact of pesticides on pollinators by: strengthening the risk assessment; banning all outdoor uses of the three neonicotinoids restricted in 2013; and supporting Member States to ensure the sustainable use of pesticides, in particular through integrated pest management. In the European Green Deal, the Commission announced an increased level of ambition to tackle the causes of biodiversity loss, including by reducing significantly the use and the risk of chemical pesticides, as well as the use of fertilisers, and restoring damaged ecosystems.

The Commission will identify the measures, including legislative measures, needed to bring about these reductions.

And finally, the biodiversity strategy for 2030 and the Farm to Fork strategy to be delivered in the spring of 2020 will provide strong frameworks for the European Union pollinators' initiative and help us to reach our goal of stopping the loss of pollinators.

Mairead McGuinness, on behalf of the PPE Group. – Madam President, thank you both to the Minister and to the Commission for their opening statements. I think there is no disagreement on what both of you have said to the House here. We have a very serious problem.

I'm sadly old enough to remember a time when I would go out as a child into the fields and be able to collect bees, all sorts of varieties of bees, look at them in a jar and release them. And I think there are many children today who just wouldn't know that that ever happened and would not be aware of the biodiversity that existed. So we do have a serious problem and I'm happy that this resolution takes hold of this issue and points a way forward.

So rather than repeat all the reasons why we have a problem, let me just talk about two issues which have been raised here.

One is the new Farm to Fork Strategy. This is a new element and a very important one, and maybe you will be surprised when I throw in competition law with biodiversity, but there is a link here and we need to understand how competition law is impacting in a negative way on biodiversity, and I ask you to do that.

The second issue I raise is about trade deals. We have to ensure that what we practice internally, where we restrict the use of risky pesticides and those that are damaging, is practiced outside of the European Union on food that we import. We haven't done that in the past and we need to do it now.

I want to thank the groups. We've worked well and we've worked hard on this resolution, because we all have a common aim to not just preserve what we have but to restore nature and to make sure that there is space for nature in all of our places, urban and rural, and gardeners and farmers all have an important role to play.

István Ujhelyi, a S&D képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Nekem az S&D témafelelőseként hatalmas élmény volt megtanulni, megérteni, hogy miért van jelentősége a beporzóknak. Tudták önök, tudják önök, hogy egyetlen méhcsalád 300 millió virágot poroz be egyetlen nap alatt? Tudják azt, tudták azt, hogy a méheknek és a beporzóknak köszönhetünk minden harmadik falat ételt, amit elfogyasztunk, hiszen az élelmiszerövények, valamint a vadon élő növények 90 százaléka rovarok beporzásával szaporodik?

És azt tudják, hogy az Európai Unió mezőgazdasági tevékenységét illetően a haszonnövényfajok 84 százaléka és az európai élelmiszertermelés 76 százaléka a rovarok általi beporzástól függ, ami mintegy 15 milliárd eurónyi érték, amit nekik köszönhetünk? És tudták azt, tudják azt, hogy 1970 óta az összes rovar fele halt ki a természetpusztítás és a növényvédő szerek használata miatt, és az egymillió azonosított rovarfaj 40 százalékát kihalás fenyegeti? Na, kedves kollégák, amikor megkérdezik önököt otthon a családban a gyerekek vagy az újságírók, hogy miért foglalkoztok ott az Európai Unióban ilyen kérdésekkel, akkor ezeket mondjátok, ezeket mondják el.

Mert ezért van jelentősége annak, hogy például a beporzók pusztulásának okait beazonosítuk a klímaváltozás, a betegségek, az elősködő terjedése, a nagyüzemi mezőgazdaság által használt vegyszerek, vagy éppen a nagyvárosok terjeszkedése és életmódja miatt, és megtaláljuk közösen a megoldásokat. Magyarország szempontjából különösen izgalmas a kérdés, hiszen mi például, mi magyarok, a tavalyi évben a legtöbb mézet importáltuk az európai uniós tagállamok közül. Itt is van jelentősége a kérdésnek. Erről szól számomra például az európai zöld megállapodás, és erről szól számomra a mostani állásfoglalás, kérem támogassák önök is. Ez hasznos munka, nemek magánemberként is, apaként is hasznos tapasztalatszerzés volt.

Frédérique Ries, au nom du groupe Renew. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, j'ai pris l'habitude de me faire l'écho, en plénière, des questions, des interpellations des Européens et des Européennes: «Nous courons à la catastrophe. Il est plus que temps de réagir. C'est à se demander si nos décideurs politiques ont des enfants et des petits-enfants». Fin de citation. Oui, nous avons des enfants; oui, nous avons des petits-enfants. Ces quelques mots sont ceux d'Agnès Beulens, qui est apicultrice dans le Brabant wallon et dont 60 % des ruches n'ont pas survécu à l'hiver.

Des appels comme celui-là, Madame la Commissaire, nous en recevons des dizaines. Nous recevons des dizaines de courriels, les pétitions pleuvent, et même une initiative citoyenne européenne, qui vient d'être enregistrée par votre Commission. C'est une catastrophe, une vraie catastrophe qui se profile.

Le taux d'extinction des polliniseurs est, aujourd'hui, entre 100 et 1 000 fois plus élevé que la normale; ce sont les chiffres de l'ONU. Quatre espèces végétales sur cinq dépendent de cette pollinisation, les fruits et les légumes en tête – nous n'en avons pas encore parlé. C'est donc notre alimentation que nous regardons disparaître avec nos abeilles, nos papillons, nos coléoptères.

L'initiative européenne pour les polliniseurs, que vous nous présentez et qui a été initiée par votre prédécesseur, le commissaire Vella, est un signal positif. Je fais partie de ceux qui la demandaient avec insistance depuis 2016, mais il faut faire plus. Les causes de ce déclin, elles sont connues. Alors, nous devons agir sur chacune d'entre elles et tout de suite.

La disparition des habitats, d'abord, les habitats des polliniseurs: créer des obligations de couloirs de nectar entre les cultures, par exemple.

Les pesticides: interdire les néonicotinoïdes, fixer des obligations de réduction des autres substances les plus nocives et développer en parallèle des alternatives chimiques plus sûres, et non chimiques, bien sûr, pour les agriculteurs.

Même chose maintenant pour les espèces invasives: la pollution environnementale, le réchauffement climatique, des objectifs clairs et des obligations.

En bref, Madame la Commissaire, Monsieur le Président, plus d'ambition et des mesures concrètes, maintenant. Et le Parlement, notre Parlement, vous soutiendra.

PRESIDENZA DELL'ON. FABIO MASSIMO CASTALDO*Vicepresidente*

Martin Häusling, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich glaube, bei der Analyse sind wir uns einig: Wir haben es draußen mit einer stillen Katastrophe zu tun – 75 % der Insekten sind den letzten 20 Jahren verschwunden. Aber die Frage ist: Was folgt daraus?

Ich wundere mich immer auch beim *Green Deal*, dass gesagt wird: Wir wollen die Ziele erreichen, wollen aber in der Agrarpolitik nichts ändern. Das wird nicht funktionieren. Wir müssen diese Gemeinsame Agrarpolitik ändern. Wir brauchen wieder mehr Vielfalt auf dem Acker, wir müssen mehr für den Ökolandbau tun, wir müssen weniger Pestizide einsetzen, aber auch weniger Stickstoff. All das ist notwendig, und deshalb ärgert es mich, dass beim *Green Deal* ein klares Ziel für den Abbau oder die Einschränkung von Pestiziden verschwunden ist.

Und deshalb ist es auch für mich unverständlich, warum immer noch mehrere Neonikotinoide zugelassen sind, warum wir jetzt wieder eine neue Diskussion um Glyphosat bekommen. All das gehört nicht mehr in die landwirtschaftliche Praxis. Das sind Sachen von gestern, mit denen können wir in Zukunft nicht mehr arbeiten, wenn wir wirklich etwas erreichen wollen.

Mich ärgert auch, dass wir auf der einen Seite Neonikotinoide verbieten und Mitgliedsstaaten Ausnahmegenehmigungen machen, wie gestern Belgien angekündigt hat, Neonikotinoide bei Zuckerrüben zuzulassen. Auch das können wir uns in Zukunft nicht mehr leisten.

Wir müssen auch darüber nachdenken, dass wir ein schärferes Zulassungsregime für Pestizide haben. Auch da muss sich einiges ändern, damit wir nicht Fehler machen wie bei vielen anderen Sachen, dass wir Pestizide nach Jahren vom Markt nehmen, die eigentlich nie hätten auf den Markt kommen dürfen.

Gilles Lebreton, au nom du groupe ID. – Monsieur le Président, les abeilles, les papillons et autres pollinisateurs sont des vecteurs essentiels de la biodiversité. Il est donc inquiétant de constater que leur survie est menacée.

Le 11 octobre 2019, l'Union internationale pour la conservation de la nature a lancé un appel urgent à réagir et j'estime qu'il faut l'écouter. L'Union européenne doit intensifier sa participation à cette mission de sauvetage des pollinisateurs.

Certes, l'Union a déjà décidé, en avril 2018, d'interdire l'utilisation en plein champ des néonicotinoïdes, qui sont les pesticides les plus nocifs. Mais trop de dérogations ont été admises, comme l'Autorité européenne de sécurité des aliments l'a révélé. Il faut y remédier.

De façon plus générale, il faut profiter de l'élaboration de la nouvelle politique agricole commune pour inciter les États à sauvegarder les pollinisateurs dans le cadre de leurs plans stratégiques. Cela correspond aussi à l'intérêt économique des agriculteurs, car 76 % de la production alimentaire européenne dépend de la pollinisation par les insectes, ce qui représente une valeur estimée à 15 milliards d'euros.

Enfin, il faut lutter avec plus de fermeté contre l'importation de miel frelaté, en particulier en provenance de Chine, afin de protéger les apiculteurs européens et de créer ainsi des conditions économiques favorables à l'accroissement de notre population d'abeilles.

Pietro Fiocchi, a nome del gruppo ECR. – Signor Presidente, Commissario, onorevoli colleghi, io credo moltissimo nella difesa degli impollinatori in quanto sono, secondo me, lo strumento più potente che abbiamo per salvaguardare la biodiversità del nostro paese e della nostra Europa.

È fondamentale però – e questo chiedo ai nostri colleghi, visto che domani voteremo parecchi emendamenti – che questa risoluzione non venga usata per scopi ideologici di lotta generica contro i pesticidi, ma che diventi uno strumento operativo di dettaglio per la salvaguardia degli impollinatori.

Sappiamo dai dati dell'EFSA che ci sono, abbiamo già identificato alcuni pesticidi che vanno tolti di mezzo perché causano condizioni croniche nei nostri impollinatori, per cui dobbiamo agire in maniera dettagliata e scientifica in questa direzione.

Vorrei aggiungere un'altra cosa: che non ci sono solo i pesticidi – come tanti miei colleghi prima di me hanno già accennato – ma esiste una minaccia molto precisa che sta avanzando dal Sud dell'Italia, perché l'abbiamo già in Sicilia, in Calabria e sta arrivando verso Nord in maniera veramente preoccupante, ed è l'Aethina tumida, che è una specie invasiva che sta distruggendo tutte le nostre arnie.

Per cui chiedo specificatamente su questo problema che ci sia un piano operativo da parte della Commissione per fermarlo prima che sia troppo tardi.

Kateřina Konečná, za skupinu GUE/NGL. – Pane předsedající, já jsem velmi ráda, že tímto bodem a touto debatou dokončujeme jeden z velkých restů minulého volebního období.

Představená iniciativa Komise se však dostatečně nezabývá hlavními příčinami poklesu opylovačů a jako taková měla být, omlouvám se, paní komisařko, dávno odmítнутa a zkriticována. Místo toho, aby členské státy snížili používání pesticidů na svých polích, tak jsme zde denně zaváleni novými a novými povoleními a žádostmi o povolení dalších a dalších látek, které nám včely a opylovače ničí.

Vzhledem k tomu, že současná aktivita nikam nevede, a zdá se, že to je přímo způsobeno i nevhodnou právní úpravou a nastavením současné zemědělské politiky, je třeba, aby ta nová odpovídala potřebě více chránit tyto životně důležité organismy. Kam až jsme schopni to, kolegové, dohnat? Na jednu stranu slyšíme neustálé výmluvy, proč omezit chemii na polích nejde, na druhou jsou propady v biodiverzitě strašlivé. Je potřeba si uvědomit, že za opylovače neexistuje náhrada, a chytit se trochu za nos. Snad zlepšení situace pomůže i toto usnesení, ale od vás, milá Komise, čekáme konečně konkrétní akci.

Eleonora Evi (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lo stiamo dicendo tutti: le api e gli impollinatori hanno un ruolo fondamentale per la riproduzione delle piante, per il mantenimento della biodiversità, per la nostra agricoltura in generale. Eppure, però, nonostante le colture europee dipendano dall'impollinazione, non stiamo facendo abbastanza per proteggerle e permettiamo l'uso indiscriminato di pesticidi, che sono una delle principali minacce per le api e per gli altri impollinatori.

La PAC, è stato ricordato, la politica agricola comune ha un'enorme responsabilità nella protezione degli impollinatori e dovrebbe assolutamente impegnarsi a ridurre drasticamente l'uso dei pesticidi, promuovere la rotazione delle colture e abbandonare pratiche agricole intensive.

Con questa risoluzione, noi chiediamo agli Stati membri di introdurre finalmente degli obiettivi vincolanti per ridurre i pesticidi. E io aggiungo che mi sembra importante oggi, assolutamente necessario, investire di più in fondi destinati alla ricerca, investire in ricerca per gli impollinatori e assicurare agli agricoltori che vengano debitamente formati su come promuovere e proteggere la biodiversità e gli impollinatori stessi.

Io mi auguro che la Commissione europea dia seguito allo European Green Deal con un impegno concreto ad un'agricoltura sostenibile senza pesticidi, senza farsi fuorviare da chi oggi ancora vuole difendere un'agricoltura intensiva e non più sostenibile.

Norbert Lins (PPE). – Frau Ministerin, Frau Kommissarin, Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Bienen sind unsere liebsten Insekten. Nicht nur sind sie Kinderlieblinge in Fernsehsendungen, sondern sie sorgen vor allem für ein funktionierendes Ökosystem.

Drei Viertel der Nahrungsmittelproduktion in Europa ist auf Bestäubung angewiesen. Sowohl die Honigbienen als auch die rund 600 Wildbienenarten und andere bestäubende Insekten sind daher für unsere Ernährungssicherheit unverzichtbar. Deshalb kommt heute noch einmal der Aufruf an die EU-Kommission, eine wirksame, umfassende und langfristige Strategie zur Verbesserung der Bienengesundheit vorzulegen.

Dies sollte vor allem Anreize für eine nachhaltigere Landwirtschaft beinhalten. Das gilt vor allem beim Pflanzenschutzmitteleinsatz – übrigens, Kollege Häusling, auch beim Pflanzenschutzmitteleinsatz in der Biolandwirtschaft. Ziele – beziehungsweise Verbote – um des Ziels willen sind an der Stelle nicht hilfreich.

Ich begrüße deshalb die von der Kommission beabsichtigte Folgenabschätzung, bevor eine konkrete Zahl zur Reduzierung vorgeschlagen wird. Dies sollte – meiner Meinung nach – auch die Position des Parlaments sein. Politik ohne Folgenabschätzung widerspricht dem Prinzip der *better regulation*. Ich setze also morgen auf Ihre Unterstützung.

Jytte Guteland (S&D). – Herr talman! Fru kommissionär! Ett hållbart samhälle mäts väldigt väl genom hur väl det skyddar sina barn och skyddar sina bin. Vi välkomnar därför att kommissionen har svarat på Europaparlamentets och rådets krav om att ta ett initiativ för pollinerare. Livskraftiga bin och pollinerare är livsviktiga för oss mäniskor, för vår matproduktion och för våra ekosystem. Vi vet att de här små djuren spelar den absolut mest avgörande rollen på vår planet. Det är egentligen ganska enkelt: utan pollinerare, ingen mat. Tre fjärdedelar av det som produceras och hamnar på våra tallrikar är beroende av livskraftiga pollinerare. Smaka på den, på riktigt, och känn! Tre fjärdedelar! Det är enorma insatser som bina gör, och vi måste se till att skydda bina.

Vi ska göra allt vi kan: det är dags att vi börjar omställningen mot ett giftfritt samhälle, och där är det viktigt att vara tydlig. En stor del av anledningen till att våra ekosystem skadas beror på de bekämpningsmedel vi använder. Den omfattande användningen av bekämpningsmedel är inte hållbar. Vi måste ställa om, så att det både blir hållbart och giftfritt. Vi har faktiskt regler i Europa – det vet du, fru kommissionär – som ska motverka den här utvecklingen. Men de följs inte. Jag tänker till exempel på direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel. Vi måste se till att medlemsländerna följer det här direktivet.

Jag tycker också att vi ska – vilket vi vill ifrån vår sida i S&D-gruppen – få in ett obligatoriskt mål om att få ner, och att få en procentsats för hur mycket vi vill få ner, användningen av bekämpningsmedel. Ett annat stort problem är neonikotinoiderna, och även där bryter många medlemsländer mot den politik som finns och den lagstiftning som finns, och jag vill uppmana kommissionen att ta i med hårdhandskarna.

Jan Huitema (Renew). – Voorzitter, Commissaris, ik zet me in voor de minimalisering van de uitstoot van gewasbeschermingsmiddelen. Er is in de afgelopen decennia veel gedaan op dit gebied, maar de overgrote meerderheid van de boeren in Nederland wil nog verder gaan. Zo is er zelfs een sectorplan om de uitstoot van gewasbeschermingsmiddelen volledig uit te bannen tegen 2030. Dit heeft echter alleen een kans van slagen als boeren een goed alternatief wordt geboden voor de bescherming van hun gewassen.

Of het nu gaat om intensieve of extensieve, biologische of reguliere landbouw; elke boer wil zijn gewassen, en daarmee zijn inkomen, beschermen. Mislukte oogsten staan gelijk aan voedselverspilling en dat kunnen we simpelweg niet meer tolereren.

Ik vind daarom dat het de verantwoordelijkheid van de politiek is om boeren een alternatief te bieden. In het verleden is het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen bijvoorbeeld in het kader van overheidsbeleid gestimuleerd. We moeten ondernemerschap onder boeren stimuleren en investeren in geïntegreerde gewasbescherming, middelen met een laag risico en nieuwe fraailingtechnieken ter bevordering van de verdedigingsmechanismen van gewassen.

Ook als maatschappij zijn we verantwoordelijk voor het bewerkstelligen van deze overgang. Veel jonge boeren in Nederland willen duurzamer te werk gaan, maar kunnen de extra kosten daarvan niet uit de markt terughalen.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Madame la Commissaire, je vous remercie. Il est vrai que la situation des insectes pollinisateurs est vraiment dramatique. Plus de 75 % des insectes ont ainsi disparu en 30 ans, en Allemagne, et 40 % des insectes, au niveau mondial, sont en déclin: il y a vraiment urgence.

Alors, l'initiative de la Commission est une très bonne chose, mais elle ne va pas assez loin. Et les parlementaires ont voulu l'amender pour qu'il y ait au moins deux mesures qui, à mon avis, sont très importantes sur la réduction des pesticides.

D'abord, l'évaluation: il faut absolument que l'intégralité des lignes directrices de l'EFSA de 2013 sur l'évaluation des pesticides, sur les polliniseurs, et notamment les effets aigus et chroniques, soient adoptées. Cela touche aussi bien les adultes que les larves.

Et puis il faut vraiment interdire les dérogations. En France, en 2016, il y avait 58 dérogations, notamment pour les néonicotinoïdes – alors que c'est interdit –, dont on permet donc encore la production, la vente et l'utilisation.

Il faut interdire les dérogations. Et il y a urgence, il faut vraiment obtenir des résultats efficaces et tangibles car, si les polliniseurs disparaissent, c'est une large part de la chaîne alimentaire qui va s'effondrer.

Annika Bruna (ID). – Monsieur le Président, demain, le Parlement votera probablement à une large majorité pour durcir l'initiative européenne sur les polliniseurs. Lorsque l'on sait que quatre plantes à fleurs sur cinq ont besoin de l'aide de ces insectes pour produire des graines et des fruits, on comprend la menace que représente leur déclin non seulement pour la biodiversité et l'agriculture, mais aussi pour l'humanité.

Cependant, cette disparition massive et ses conséquences ne datent pas d'hier. Ainsi, le Parlement demande la prise en compte de recommandations scientifiques datant de 2013. Rappelons qu'en 2015, la proposition de rejet d'un pesticide dangereux pour les abeilles a été refusée par le Parlement, au prétexte sectaire qu'elle était à l'initiative de ma famille politique. Pendant ce temps, en France, en un hiver, 30 % des abeilles sont mortes faute de mesures pour les protéger.

En mai 2019, la Commission reculait à nouveau face au lobby de l'agrochimie, ce qui motive le débat d'aujourd'hui.

Nous soutiendrons ce texte du Parlement. Mais que de temps perdu, et combien de temps encore avant que les mesures demandées ici soient appliquées?

Андрей Слабаков (ECR). – Г-н Председател, аз ще говоря като нормален човек, а не като политик, защото съм избран от гражданска квота и искам да ви кажа, че при мен е някакъв вид егоизъм това, че харесвам пчели и пчеларство, просто зашото аз не ям нищо сладко, освен мед. Тук обаче проблемът не е дали ще има мед, а дали човечеството ще оцелее и мисля, че това е нещо изключително важно и не трябва да се приемат такива немощни и жалки резолюции, а трябва да се решат проблемите радикално.

Не може непрекъснато някой да ме занимава с пестициди, тъй като има достатъчно много пестициди, които не са вредни за пчелите. Просто трябва да заемем някаква разумна позиция и аз мисля, че позицията на ЕКР и на моя приятел – колегата Пиетро Фиоки, е изключително нормална и разумна. Просто трябва да бъдем нормални. И ви моля, спрете да бъдете депутати и политици, бъдете просто разумни хора! Това е в интерес на вашите деца и на вашитенуци.

Anja Hazekamp (GUE/NGL). – Voorzitter, Commissaris, minister, de dramatische achteruitgang van bestuivers, zoals bijen, hommels en vlinders, is kenmerkend voor de manier waarop we met onze leefomgeving omgaan en deze vernietigen. We weten dat er een probleem is, maar doen veel te weinig om dit op te lossen. Net als op hetvlak van klimaat worden wetenschappelijke feiten in twijfel getrokken. Dankzij de lobby van de gifindustrie wordt ons aangepraat dat oplossingen niet haalbaar of niet betaalbaar zijn. Hoe dom is dat, als we weten dat we hiermee niet alleen de natuur maar ook onze eigen toekomst op het spel zetten?

De invoering van de bijenrichtlijn ter uitbanning van gevaarlijk landbouwgif is met nog eens twee jaar uitgesteld. Wat is de nieuwe Commissaris van plan te doen om het proces te versnellen en hoe wil ze ervoor zorgen dat in lidstaten geen neonics meer worden toegelaten?

Alle kleine beetjes helpen: het zijn onmisbare schakeltjes in onze natuur. We hebben een radicale vergroening nodig van stad en platteland. Weg met de monocultuur, weg met pesticiden en ruim baan voor de bij.

Tot slot ben ik van mening dat er een einde moet komen aan de landbouwsubsidies.

Ljudmila Novak (PPE). – Gospod predsednik, morda poznate pismo indijanskega poglavarja Seattla, ki ga je leta 1854 pisal George Washingtonu, predsedniku Združenih držav Amerike, ki je hotel odkupiti zemljo Indijancev in jih seveda spraviti v rezervat. Pisal je tako: Zemlja je naša mati. Vse, kar se zgodi Zemlji, se bo zgodilo tudi njenim otrokom.

Žal se te napovedi danes zelo uresničujejo. Svet dela velike korake naprej z novimi tehnologijami, z novimi izumi, hkrati pa bomo morali narediti tudi nekaj korakov nazaj: nazaj k naravi, k spoštovanju narave.

Opraševalci so naši nevidni in zelo dobri sodelavci. Zato potrebujejo vso našo skrb. Zadovoljna sem s predlogi, ki jih bomo uresničevali s sprejetjem teh dokumentov in vesela sem, da je bila moja država pobudnica dneva čebel pred dvema letoma, tako da je takrat tudi možnost za ozaveščanje prebivalstva.

Paolo De Castro (S&D). – Signor Presidente, Commissario Kyriakides, onorevoli colleghi, lo stato di salute delle api è uno dei campanelli d'allarme più urgenti, di fronte a cui l'Unione deve dimostrarsi in prima linea per affrontare le cause della riduzione degli impollinatori.

Senza le api, oltre tre quarti del cibo che arriva sulle nostre tavole non esisterebbe, basterebbe questo a dare l'idea di come siano necessarie scelte ambiziose e non più rinviabili da parte nostra e di tutti gli Stati membri, in linea con gli orientamenti della European Food Safety Authority sulle api del 2013.

Le api sono i primi alleati degli agricoltori, e gli agricoltori europei riconoscono questo ruolo fondamentale. Negli ultimi decenni abbiamo assistito infatti a un crollo nell'utilizzo dei pesticidi a più alto rischio, e grazie alle misure di inverdiamento della PAC, che sono state, tra l'altro, recentemente rafforzate nel regolamento Omnibus, abbiamo promosso l'utilizzo di piante mellifere e oggi nell'Unione oltre il 10 % della superficie arabile è dedicata alla protezione della biodiversità.

Ma non possiamo fermarci qui: gli agricoltori europei devono essere incentivati a fare un ulteriore salto di qualità nell'erogazione di servizi ambientali che tutelino la salute degli impollinatori, a beneficio dell'intera collettività.

Serve un'iniziativa coordinata, adeguatamente finanziata, che punti sulla ricerca e l'innovazione, restituendo all'Europa il protagonismo che le compete in questa sfida. Il rischio, altrimenti, è di ritrovarsi di fronte a un puzzle disordinato di interventi nazionali.

Questo Parlamento, Commissario, non ha voluto e non vuole correre questo rischio, ma dimostrarsi all'altezza delle ambizioni del Green Deal europeo.

Martin Hojsík (Renew). – Vážený pán predsedajúci, našu budúcnosť neohrozí len klimatická kríza, ohrozí aj kríza biodiverzity. Dospeli sme do bodu zlomu a máme dve možnosti: môžeme ďalej sedieť so zalomenými rukami a pozerať sa, ako to ide dolu vodou, alebo môžeme konečne začať poriadne konáť.

Masívny úbytok hmyzu totiž nie je len náhoda. Je to výsledkom niekoľkých vážnych faktorov. Je to klimatická zmena, sú tu invazívne druhy, ale v prvom rade je tu poľnohospodárska politika a ďalšie používanie nebezpečných pesticídov, ktoré prispievajú k úbytku opeľovačov.

Ako je možné, že z našich daní financujeme aktivity, ktoré toto spôsobujú. Potrebujeme zmenu, zmenu, ktorá prinesie poľnohospodársku politiku, ktorá pomôže ochrániť biodiverzitu, včely, ale aj pomôže farmárom v tomto snažení, podporu pre vedu, aby sme mali dosť poznatkov o tom, kde máme problém, a transparentnú a zodpovednú politiku Komisie, ktorá bude počúvať vedcov a nie len selektívne vybrať to, čo sa hodí. Občania potrebujú akciu. Chcú riešenie, ktoré im vlády a aj Komisia musia priniesť, pretože bez včiel, bez opeľovačov nie je jedlo, nie sú farmári a nie je budúcnosť.

Sarah Wiener (Verts/ALE). – Herr Präsident! Wir müssen endlich schädliche Chemie von unseren Feldern verbannen. Wir wissen: Es schadet nicht nur der Biodiversität, nicht nur den Bestäubern, auch den Feldvögeln und unserer eigenen Gesundheit. Noch mehr Pestizide heißt dann am Ende noch mehr Resistenzen und dann wieder noch mehr Pestizide. Das kann doch keine Lösung sein!

In der aktuellen Fassung unserer Entschließung steht richtigerweise, dass Pläne zur Reduktion von Pestiziden in jedem einzelnen EU-Mitgliedstaat erforderlich sind. Diese sollten aber klare Ziele und Zeitpläne beinhalten. Wohlmeinende, aber folgenlose Ankündigungen können wir uns nicht noch mehr leisten. EU-weite verbindliche Reduktionsziele müssen gesetzlich verankert werden. Das könnte zum Beispiel in einer nachhaltigen GAP passieren, wovon bis dato nicht die Rede ist.

Zusätzlich möchte ich bitte noch nachdrücklich alle dazu aufrufen, für einen Änderungsantrag meiner Fraktion zu stimmen. Diese fordert die Kommission auf, alle Pestizide auf Neonikotinoidbasis zu verbieten. Wir wissen heute: Sie sind gefährlich, sie sind giftig, sie gehören nicht mehr in die Natur und auch nicht auf unseren Teller.

Nikolaj Villumsen (GUE/NGL). – Hr. formand! Det, vi diskuterer lige nu, er fundamentet for livet på jorden. Udryddes de dyr og insekter, der bestøver vores planter, er det ikke alene et tab for vores natur og biodiversitet, det er en trussel mod vores samlede økosystem og fødevareproduktion. Alene i Danmark har vi mistet mere end 50 biarter på kort tid, og samme alvorlige tendens ser vi hos andre bestøvere: sommerfuglene, billerne, fluerne.

Vi skal passe langt bedre på de små væsner, der har så uendelig stor indvirkning på verden omkring os. Vi skal have stop for dispensationer til farlige bigifte. Vi skal have en grundlæggende omlægning af EU's landbrugsstøtte, så der gives plads til natur og bæredygtighed.

Så, kære kollegaer, stem for bestøverne, stem for beslutningsforslaget!

Michal Wiezik (PPE). – Vážený pán predsedajúci, iniciatíva na ochranu opeľovačov je dôležitým krokom ako zachrániť kľúčovú zložku ekosystémov. Dôvodom pre pokles opeľovačov je niekoľko, no najvážnejšie sú zmena využívania krajiny a chemické znečistenie prostredia. Strácame ekosystémy a druhy, ktoré nás sprevádzali stáročia. Z krajiny, ktorú spravujeme príliš intenzívne, sa vytráca pestrost.

A tu chcem povedať, že iniciatíva nebude stačiť, ak nezabezpečíme koherentnosť naprieč ďalšími opatreniami. Ak spoľočná agrárna politika bude naďalej podporovať intenzifikáciu poľnohospodárstva, neuspejeme. Ak Green Deal bude podporovať výsadbu stromov a plantáží namiesto ochrany prirodzených lesov, neuspejeme. Ak budeme uprednostňovať intenzívne využívanie biomasy namiesto zachovania remízok, medzí, stromoradí, solitérov či starých lesov, zlyháme. Ak budeme podporovať intenzívny chov dobytka namiesto voľnej pastvy zvierat v krajinе, neuspejeme a stratíme bzukot, a nielen to. Opeľovače jednoducho nedokážeme oklamáť.

Monika Beňová (S&D). – Vážený pán predsedajúci, v posledných rokoch sa pozornosť verejnosti, ale aj nás tu, v Európskom parlamente, upriamila na nepriaznivú situáciu populácie včiel, ktoré zaznamenali obrovské straty v Európskej únii, ale aj vo svete. Za týmto fenoménom je oveľa rozsiahlejší problém a fenomén, ktoré už spomenuli moji slovenskí kolegovia, a som veľmi rada, že nám zo Slovenskej republiky záleží na riešení tejto témy, a ide tiež o dramatický pokles výskytu všetkých druhov európskych opeľovačov vrátane včiel.

Početné druhy opeľovačov vyhynuli alebo im vyhynutie hrozí. Odhaduje sa, že v Európskej únii závisí približne 84 % druhov plodín a 78 % druhov divokých kvetov aspoň z časti od opeľenia. Až takmer 15 miliárd EUR ročnej poľnohospodárskej produkcie Európskej únie sa pripisuje priamo opeľovačom hmyzu.

Chcela by som preto aj pri tejto diskusii využiť príležitosť a znova vyzvať k boju za ochranu včiel a iných opeľovačov v Európskej únii. Tento boj je existenciálnym bojom a nemôžeme si dovoliť ho prehrať, ale ani podceňovať, preto musíme naďalej rozširovať zákaz pesticídov a insekticídov, ktoré zabijajú alebo významne poškodzujú opeľovačov v - Európskej únii.

María Soraya Rodríguez Ramos (Renew). – Señor presidente, los polinizadores son fundamentales para la salud del medio ambiente y, por lo tanto, son fundamentales para nuestra salud. Están en peligro y en algunos países de la Unión Europea la población de abejas se ha visto reducida en los últimos años en más de un 70 %. Por lo tanto, claro que tenemos que actuar. Saludamos la iniciativa de la Comisión, pero pedimos más ambición.

Concretamente esta Resolución pide a los Estados miembros medidas concretas para proteger la población de polinizadores en su propia agricultura. Esta Resolución pide de forma clara que se aplique en su integridad las directrices sobre las abejas aprobadas por la Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria, que es el conocimiento más científico, más avanzado, que tenemos hasta el momento.

Y esta Resolución pide también que en la próxima revisión de la Directiva sobre un uso sostenible de los plaguicidas avancemos de forma clara tras una previa evaluación en el establecimiento de indicadores comunes y de objetivos vinculantes de reducción de los plaguicidas.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, úbytek opylovačů je skutečně dramatický, myslím, že se skoro všichni na tom shodneme. Přitom zdraví opylovači jsou pro zemědělskou činnost v Evropské unii v podstatě nepostradatelní, neboť 84 % druhů plodin a také 76 % evropské produkce potravin závisí nějakým způsobem na opylování hmyzem, to řekla už i kolegyně Beňová.

Úbytek opylovačů má pak tedy zásadní vliv na kvalitu a samozřejmě také kvantitu zemědělských výnosů a na výnosy samotné. Musíme změnit naši společnou zemědělskou politiku, ta musí pamatovat na ochranu zemědělských oblastí s vysokou přírodní hodnotou, omezovat pesticidy, to je zcela klíčové, také neonikotidy, používání minerálních hnojiv a především vytvářet pobídky pro polykultury a střídání plodin. Bohužel právě ta rozlehlá pole s monokulturami pod správou velkých podniků, jak je známe například z České republiky, výrazně přispívají k úbytku opylovačů.

Já bych chtěl apelovat na Komisi, aby tuto rezoluci brala skutečně vážně, a chci pogratulovat kolegyni McGuinnessové, její návrh je velmi dobrý.

Иво Христов (S&D). – Г-н Председател, макар да е стъпка в правилната посока, инициативата на Европейската комисия не може да се смята за сериозен ангажимент за справяне с драматичното намаляване на дивите и домашните опрашители. Европейската комисия трябва да мисли в по-дълъг хоризонт от бизнеса, който очаква бърза ликвидност и няма сам да се откаже от пестицидите. За това е нужна воля.

През последните две години в моята страна – България имаше десетки случаи на отравяне на пчели. Много пчелари загубиха пчелите и поминък си, най-често заради пръскане с вредни хербициди и пестициди. И това е само сметката за домашните пчели, върху които имаме наблюдения. Какъв е ефектът върху всички други опрашители, можем само да гащам. Още не знаем какъв ще бъде ефектът и на 5G технологията, а учените предупреждават, че тя ще има ефект върху опрашителите.

Без действен и реален финансов и политически ангажимент от страна на Европейската комисия към пчелари и научни специалисти, се опасявам, че съдбата на тази инициатива ще бъде доста сходна с насоките на Европейския орган по безопасност на храните за пчелите от 2013 година. Шест години по-късно все още сме много по-близо до старта, отколкото до някакъв положителен резултат.

Irena Joveva (Renew). – Gospod predsednik, čebele in drugi opraševalci so ključni za življenje na zemlji in eden glavnih kazalnikov zdravja našega okolja. Niso nujne zgolj za opraševanje večine naše hrane, temveč tudi za samo kakovost hrane, biotsko raznovrstnost, zatiranje škodljivih organizmov, kakovost tal in vode.

V preteklosti je narava sama poskrbela za opraševalce, zdaj pa moramo zanje poskrbeti sami. Zato pozdravljam to resoluciono, ki poziva države članice k sprejemu ukrepov za zmanjšano uporabo škodljivih pesticidov in k ustreznemu spremeljanju populacij čebel.

Komisija in države članice morajo ukrepe za biotsko raznovrstnost in zmanjšanje uporabe pesticidov določiti v strateških načrtih ter povečati financiranje podpore znanstvenega projekta državljanov za evidentiranje in spremeljanje opaševalcev. Brez opaševalcev bo svet ostal brez hrane, brez narave in, dragi moji, brez ljudi.

Liudas Mažylis (PPE). – Mr President, there are no doubts about pollinators' decline, so a scientific approach to the problem is required. The consequences can only be dealt with once the causes have been eliminated. Everything we do to prevent biodiversity loss must be based on science and ambitious, but realisable, goals. To prevent pollinators' decline, the 2013 EFSA bee guidance should be fully adopted as soon as it is possible. Regulation No 1107 of 2011 concerning the placing of plant protection products on the market should be amended with regard to chronic toxicity, and not only for honey bees, but expanding requirements towards other pollinators. A blank impact assessment and standardised monitoring by pollinators should be an important aim for the European Commission and the Member States.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule președinte, o să-l parafrerez puțin pe Neil Armstrong în momentul aselenizării: pare o inițiativă mică pentru polinizatori, dar este o inițiativă cu impact major pentru omenire. Pentru că, să nu uităm că viitorul omenirii, aşa cum o cunoaștem cel puțin, depinde de acest lucru. Nu există înlocuitor pentru aceste albine și trebuie în acest moment ca și Comisia să își asigure politici ferme atât administrative, legislative, cât și economice, pentru că dacă vorbim de intervenții doar la nivel statal, ele vor fi lipsite de eficiență.

Eu sunt medic, medic de urgență, și știu efectele toxicelor asupra acestei populații de albine și nu putem vorbi doar despre neonicotinoide, ci putem vorbi la fel de bine și despre organofosforate, care fac la fel de mult rău populației de albine.

Pe de altă parte, este mai ușor să previi decât să tratezi; cel puțin aşa spune un vechi dictum medical de pe vremea lui Ambroise Paré, vechi de sute de ani. Așa că ar fi momentul să ne orientăm spre conservarea habitatelor naturale și, de ce nu, o inițiativă prin care să interzicem tăierea pădurilor europene măcar pe durata acestui mandat de cinci ani. Eu sunt convins că suntem pe un drum bun, dar nu uități că nu există înlocuitor pentru aceste albine.

Martin Hlaváček (Renew). – Pane předsedající, paní komisařko, gratuluji vám k vaší zodpovědné funkci. Stavy populací a druhová rozmanitost jsou předpokladem pro zemědělskou produkci, pro naši potravinovou bezpečnost a zlepšení biodiverzity. Správně prováděná zemědělská činnost může významně přispět k řešení této otázky. Jak jistě víte, aktuálně provádíme reformu zemědělské politiky, a to je velká příležitost, nikoliv riziko, jak tady tak často slýcháme.

Je proto ale třeba, abychom v rámci SZP našli dostatek finančních prostředků a zahrnuli investice našich zemědělců v těchto oblastech do kategorie výdajů na klima a biodiverzitu, to je podstatné. Stejně tak je třeba investovat do vývoje, alternativ a uvádění nových technologií do praxe. Věřím, že v těchto oblastech budete podporovat kolegu Wojciechowského v příštích měsících.

Tomislav Sokol (PPE). – Poštovani predsjedavajući, doista, ovo je jedna vrlo važna, izuzetno bitna tema, koja govori o održivosti ekosustava i o tome koliko su nam bitni opršivači. Neću biti prvi koji će ovdje spomenuti da čak 76% proizvodnje hrane ovisi o opršivačima, ali to je podatak koji doista treba isticati, koji možda nije toliko poznat javnosti.

Mnogo je uzroka za smanjenje broja opršivača, ali ono što je bitno da prigodom analiziranja tih uzroka, a isto tako i načina kako se boriti protiv toga, trebamo biti zasnovani na znanosti, na znanstvenim činjenicama i istraživanjima, ne na ideologiji.

Drugo što bih istaknuo, i koristim ovu prigodu za to, je općenito uloga pčelarstva u Europskoj uniji. Dolazim iz Hrvatske, gdje se proizvodi visokokvalitetan med, međutim, nažalost, postoje mnogi problemi. Jedan od glavnih problema je uvoz patvorenog, nekontroliranog meda iz drugih država, trećih država koje nisu države članice Europske unije, kao i nedostatak podataka o točnom podrijetlu meda i masenom udjelu meda iz pojedine države ako se radi o miješanom medu. Dakle, taj nekontrolirani uvoz iz trećih država predstavlja problem za naše pčelare, predstavlja nelojalnu konkurenčiju i mislim da se svakako ovdje trebamo boriti protiv toga i štititi naše potrošače i proizvođače.

Isabel Carvalhais (S&D). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, sabemos que existe um comprovado declínio, quer na dimensão das populações dos insetos polinizadores na Europa quer na sua diversidade, e sabemos a relação vital que os polinizadores têm com a nossa própria sobrevivência. A agricultura é parte relevante desta realidade, seja pelas pressões negativas sobre os polinizadores, seja enquanto uma das suas principais atividades afetadas pelo seu declínio e, como tal, não poderá deixar de ser parte da solução.

Neste sentido, as medidas agroambientais no âmbito do desenvolvimento rural são um instrumento importante na promoção da biodiversidade agrícola e na conservação e criação de habitats favoráveis ao desenvolvimento dos polinizadores, mas temos de fazer muito mais, sendo essencial garantir que, na próxima PAC, as intervenções do desenvolvimento rural sejam dotadas dos recursos necessários para alcançar objetivos muito mais ambiciosos.

Importa ainda reforçar a investigação e a formação nesta área, monitorizar as populações de polinizadores, identificar as práticas de intervenção mais eficazes, promover o desenvolvimento de soluções produtivas que protejam as abelhas, que protejam as plantas e que atendam, simultaneamente, às necessidades de produção dos agricultores.

Nathalie Colin-Oesterlé (PPE). – Monsieur le Président, alors que nous assistons à un déclin spectaculaire des pollinisateurs, dû notamment à l'utilisation de certains pesticides, cette proposition de résolution qui, sans aucun doute, sera votée demain, est essentielle puisqu'elle fixe de manière claire des objectifs à atteindre et des obligations afin d'enrayer ce déclin.

C'est un enjeu majeur pour la préservation de la biodiversité et de la production agricole car, sans polliniseurs, se posera la question de notre souveraineté alimentaire. Avec cette résolution, c'est un message fort que nous souhaitons adresser aujourd'hui au nouveau commissaire.

Il y a quelques semaines, la Commission européenne avait proposé un projet de règlement sur l'évaluation de l'impact des produits phytopharmaceutiques sur les abeilles, qui n'était pas suffisamment protecteur et qui n'allait pas suffisamment loin. À l'occasion de ce débat, nous avions déjà affirmé l'importance d'avoir des législations adaptées pour la protection des polliniseurs, avec un soutien renforcé à la recherche et à l'innovation, permettant le développement de pratiques durables.

Il est nécessaire de faire de cette question une priorité, d'apporter des solutions concrètes afin d'enrayer ce déclin, lequel aurait des conséquences très graves pour notre agriculture.

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε Κυριακίδου, προέρχεστε, όπως κι εγώ, από χώρα στην οποία οι μέλισσες και οι πεταλούδες αποτελούν μέρος του πλούτου της. Σχεδόν 15 δισεκατομμύρια EUR της επήσιας γεωργικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδίδονται άμεσα σε έντομα επικονιαστές. Για πολλές καλλιέργειες, η συμβολή των επικονιαστών μπορεί να ανέλθει στο ίμιου της αγοραίας αξίας του προϊόντος. Οι επικονιαστές μειώνονται. Μειώνονται από τα φυτοφάρμακα, μειώνονται από την αστικοποίηση, μειώνονται από την αυξημένη ρύπανση, μειώνονται από τις μεταβολές της θερμοκρασίας. Και πρέπει οπωσδήποτε να μειώσουμε τα φυτοφάρμακα αλλά, για να προχωρήσουμε άμεσα, δραστικά και οριζόντια σε κάτι τέτοιο, θα πρέπει να λάβουμε την μελέτη των επιπτώσεων ως βάση. Διότι, εκτός από την ποσότητα των φυτοφαρμάκων, ρόλο παίζει και η σύσταση τους. Διότι πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην εισαγωγή φυτοφαρμάκων από τρίτες χώρες που δεν πληρούν τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διότι, κυρίως, πρέπει να προσανατολίσουμε τους παραγωγούς μας στη χρήση εναλλακτικών σκευασμάτων. Οι παραγωγοί μας, οι αγρότες μας, είναι εκείνοι που ξέρουν από παράδοση να σέβονται τις μέλισσες και να αξιοποιούν τον πλούτο τους.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, the great Einstein mentioned this topic many years ago when he said that, if bees died out, a human life wouldn't last long subsequently. And how right he was. I remember discussing this in Parliament some years ago, when the great Astrid Lulling, whom the MEPs' lounge is called after, was championing the cause of bees, and here we are again, asking the Commission – especially now – to deal with it and to reverse the trend that is there. And I think it can be done. Obviously, harmful pesticides have to be curtailed and replaced, but more importantly, I think, is the next CAP offers a tremendous opportunity to create biodiversity in every single farm across Europe by incentivising farmers to make their farms a haven for bees and pollinators, and I think they would welcome that with open arms. So the policy has to change; it has to encourage the farmers, and then I think we will not have to be discussing this topic in future, because the trend would be reversed, and we will save the bees and human life.

Procedura «catch the eye»

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, jak již tady bylo zmíněno, úbytek opylovačů je problém z hlediska biodiverzity, ale i z hlediska ohrožení úrody. A zemědělci, kteří skutečně hospodaří, vědí, co škodí a co pomáhá, ale jsou také pod velkým ekonomickým tlakem. Je potřeba, abychom se postavili za naše zemědělce. Pokud zpříšňujeme podmínky, nemůžeme zároveň snižovat finanční podporu. Chceme, aby zemědělci plnili více ekologická kritéria? Proto bychom měli více investovat do prvního i druhého pilíře společné zemědělské politiky. Snižování pesticidů je důležitým krokem, ale musí být založeno na dopadových studiích, které nabídnu zemědělcům také jiné udržitelné postupy. Nemůžeme pouze zakázat pesticidy bez toho, abychom řešili, jakým způsobem je zemědělci nahradí. Dělejme ekologické změny zodpovědně jak vůči opylovačům, tak vůči našim zemědělcům.

Clara Aguilera (S&D). – Señor presidente, la necesidad de protección de los polinizadores y de sus hábitats es indiscutible, señorías, como indiscutibles son los beneficios de su actividad para la productividad agrícola y para el medio ambiente y, por supuesto, evidentemente, para las personas. Estamos reconociendo el valor añadido en este debate, el valor añadido de la iniciativa de la Unión Europea sobre los polinizadores que la Comisión puso en marcha en junio de 2018. Sin embargo, buena parte de la Resolución que mañana votaremos es muy crítica con la Comisión, con los Estados y con los agricultores. Y yo quiero recordarles a todos ustedes lo siguiente: la legislación europea sobre autorización y utilización de productos fitosanitarios es una de las más rigurosas y fiables del mundo y la Unión Europea ha prohibido el uso al aire libre de los tres neonicotinoides más utilizados -con lo que estuve de acuerdo porque era inevitable para la salud pública-.

Y quiero decir para terminar: estamos pidiendo todos que los Estados miembros apliquen la guía de EFSA sobre las abejas de 2013, pero ningún apartado de la Resolución de mañana está pidiendo que se corrijan los errores en la metodología, y es impracticable.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Herr Präsident, sehr geehrte Kollegen! Der Entschließungsantrag zu den Bestäubern ist ein absolut notwendiger Schritt in der grünen Strategie der Europäischen Union. Der *Green Deal* bedeutet mehr als die Vermeidung von Umweltverschmutzung. Er bedeutet konkrete Maßnahmen zur Verbesserung der Umwelt. Und wir können nicht über die Verbesserung der Umwelt sprechen, ohne über Bestäuber zu sprechen.

Ich möchte die Bedeutung von Maßnahmen und Programmen für den wirksamen Schutz von Bestäubern unterstreichen, um darauf aufmerksam zu machen, dass diese Programme keine Erfolgschancen haben, ohne über die richtige Finanzierung zu verfügen, um bei Projekten, die Ziele mit quantifizierbaren Ergebnissen verfolgen, direkt in das Hoheitsgebiet zu gelangen, mit einer direkten Verbesserung der Bestäuberzahl und ihrer Lebensdauer. Es gibt viele Forschungen in diesem Gebiet, und sie haben eine unbestreitbare Qualität.

Es liegt an uns und an der Europäischen Kommission, einen Weg zu finden, diese Ergebnisse vor Ort in die Praxis umzusetzen, damit die Auswirkungen direkt in der Natur sichtbar werden.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Signor Presidente, Lei è un gentiluomo ...

Mr President, I would like to say to the Commissioner that there are certainly positive elements in the Pollinators Initiative in terms of setting strategic objectives and a set of actions to be taken by the EU and Member States. However, the initiative fails to adequately address the main root causes of the decline of pollinators such as land-use changes, intensive agriculture, use of pesticides and climate change. The new CAP reform can be a tool to reverse bee population, provided it is done right. Time will tell.

We also urgently need legislation to ban all harmful pesticides right across the EU. The Irish National Park and Wildlife Service report submitted to the UN Convention on Biological Diversity this year blamed the pollinator decline on the obsession with ever-increasing levels of agricultural productivity; the loss of hedgerows, farmland edges and scrub; and monocultures, including cash crop forests made up of fast-growing coniferous species of low biodiversity value. We have got to stop this. And, unfortunately, in Ireland only recently, hedgerow cutting was extended by the Heritage Act last year. The EU should put manners on the Member States.

Herbert Dorfmann (PPE). – Herr Präsident! Ich komme aus einem Land, wo wir sehr viel mit Bienen zu tun haben, weil wir sehr viele Früchte anbauen, und Früchte brauchen auf der einen Seite logisch die Bestäuber, brauchen aber auch Pflanzenschutz. In diesem Zwiespalt leben wir und haben einige Erfahrung damit.

Man muss sich das Ganze schon ein bisschen genauer anschauen. Es geht nicht nur darum, welche Pflanzenschutzmittel angewandt werden, sondern auch wie sie angewandt werden. Es ist einfach so: In der Blütezeit haben Pflanzenschutzmittel auf Obstbäumen einfach nichts zu suchen, sie müssen einfach verboten werden. Es geht um eine enge Zusammenarbeit mit den Imkern, und es geht vor allem darum – und darüber haben wir wenig diskutiert –, dass das größte Problem für die Bienen derzeit nicht die Pflanzenschutzmittel sind und nicht der Verlust der Biodiversität ist, sondern Parasiten, welche die Bienen selbst befallen, also Varroa, Beutelkäfer und ähnliche, und dass wir leider von diesen Parasiten zunehmend mehr bekommen und dass wir auch hier in der Forschung und Entwicklung arbeiten müssen, damit wir effektive Gegenmaßnahmen entwickeln.

Robert Hajšel (S&D). – Vážený pán predsedajúci, áno, zhodneme sa všetci, že v Európe je ohrozená biodiverzita, ekosystém a „samořejme“, aj naša v podstate potravinová bezpečnosť v tom dlhodobom meradle. Predstavme si, že v Číne už teraz sú také oblasti, kde ľudia poštou dostanú peľ, zoberú si štetce a opeľujú broskyne, aby sa im urodili nové plody. Ja len verím, že našou prezíveravou politikou aj v oblasti poľnohospodárskej politiky dospejeme k tomu, aby sme takýmto, takýmto javom zabránili, pretože opeľovačač, a najmä včely, sú pre nás blahobyt a vôbec aj pre zdravie našich detí asi jedno z tých najdôležitejších. Musíme naozaj sa zbaviť pesticídov a hlavne takzvaných neonikotínových pesticídov, ktoré ohrozujú hlavne centrálnu nervovú sústavu. A keď ohrozujú centrálnu nervovú sústavu včiel, tak určite aj ľudí. Majme to naozaj na ohľade a správajme sa veľmi zodpovedne smerom k budúcnosti našich generácií.

Silvia Modig (GUE/NGL). – Arvoisa puhemies, hyvä komissaari, nyt tarvitaan tekoja, ei kauniita puheita. Teillä on nyt tilaisuus toimia paremmin kuin edellinen komissio toimi. Luonnon monimuotoisuus on itseisarvo, mutta se on myös keskeinen elementti taistelussa ilmastonmuutosta vastaan. Vahva biodiversiteetti vahvistaa planeetan sopeutumiskykyä väistämättä edessä olevan lämpenemisen edessä. Meidän pitää miettiä juurisyötä. Ne löytyvät maataloudesta, metsätaloudesta ja maankäytön muutoksista, ja niihin meidän on puituttava, jos me haluamme lopettaa luonnon monimuotoisuuden ja pölyttäjien radikaalin vähenemisen. Maatalous ei pärjää ilman pölyttäjiä, ja samaan aikaan maatalous on pölyttäjille suurin uhka. Sen takia yhteisen maatalouspolitiikkamme pitää pystyä maataloustukien muodossa tukemaan viljelijöitä semmoisissa viljelytekniikoissa, jotka edistävät luonnon monimuotoisuutta ja säilyttävät meille kaikille elintärkeät pölyttäjät.

(Fine della procedura «catch the eye»)

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Mr President, now, it's abundantly clear that we all agree that pollinators are essential and that we need to protect them, and this is clear from everybody's comments.

The Commission has recognised the urgency and promptly answered the calls of the European Parliament and of the public to tackle the decline of pollinators, and we adopted the European Pollinators initiative, which is an ambitious framework that can address this complex challenge. It does consolidate actions across European Union policies and strengthen links between them, and to do this, we consulted broadly experts and stakeholders and introduced new actions where gaps were identified.

Now, in the light of the European Green Deal, actions addressing the main threats to pollinators do need to be scaled up and made more effective. To measure the effects of policies and measures, however, we also need a robust monitoring system for pollinators and the threats they face. I listened carefully to a lot of the questions. I agree it's crucial to look at imports, and the upcoming evaluation of the pesticides legislation will look at the issue of import tolerances and open this discussion.

The Green Deal (I heard this being mentioned) does in fact speak about reducing pesticides. It says we will reduce the risk and use of pesticides significantly, and the farm-to-fork strategy, which, as you all know, will be presented, hopefully, in the spring, will be more specific about specific targets. Additionally, the Commission has taken decisive action to ban and restrict the use of neonicotinoids. Two are no longer approved, one cannot be used outdoors, and the Commission will be proposing not to renew the approval of a fourth one. And it is supporting the use of low-risk and non-chemical pesticides.

Now, concerning – I think there was a question on emergency authorisations – we have increased scrutiny of these, including proposing decisions preventing two countries from granting contested authorisations.

Furthermore, the Commission will continue supporting Member States to ensure the sustainable use of pesticides, and the Commission will be presenting the findings of the refit evaluation of the Pesticides Regulation and the second reports on the implementation of the Sustainable Use Directive early in 2020.

And finally, I agree that having an ambitious strategy plan on the CAP is very important in order to deliver on our own ambitions.

Now let me be absolutely clear: the Commission is determined to coordinate and steer a decisive European Union action to stop and reverse pollinator decline. However, the success of this initiative will, critically, depend on the strong engagement of all stakeholders in its implementation.

Member States will have an indispensable role in the deployment of effective actions and monitoring systems on the ground, and we look forward to the European Parliament's strong endorsement of this initiative and the crucial role of Member States in its implementation.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Mr President, honourable Members, echoing what you and the Commission have said, let me also conclude by recalling the importance of pollinators for biodiversity, for our food systems and for our well-being.

I welcome this discussion today on this very important topic. It is clear that the current efforts on pollinators' protection are not sufficient. We need to have a more holistic and coordinated approach on this issue, and there is broad support in the Council to increase the environmental ambition in the CAP – the common agricultural policy – reform, of course taking into account the situation of our farmers. Moreover, the relevant EU measures have to be stronger and properly implemented.

I am, therefore, looking forward to the new Commission strategy, which will, hopefully, address the weaknesses of the current EU policies and will be accompanied by appropriate monitoring and enforcement mechanisms to improve their effectiveness. Thank you very much for this important discussion.

Presidente. – Comunico di aver ricevuto una proposta di risoluzione conformemente all'articolo 132, paragrafo 2, del regolamento.

La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà mercoledì 18 dicembre 2019.

Dichiarazioni scritte (articolo 171)

András Gyürk (PPE), írásban. – Az európai méhpopuláció fennmaradását évről évre növekvő veszély fenyegeti, és egyre több a kihalással fenyegetett vad beporzó fajok száma is. Az aggasztó tendencia fő okai – a kapcsolódó tudományos kutatások egybehangzó következtetései alapján – az emberi tevékenységen keresendők. A beporzókkal kapcsolatos uniós kezdeményezés fontos mérföldkő volt a probléma felismerésének folyamatában. Azonban az intézkedések egyelőre nem bizonyultak elégségesek a beporzó fajok megvédésére. Ambíciózusabb lépésekre van tehát szükség, mégpedig három okból.

Egyrészt erkölcsi felelősség, hogy azt a környezetet, amit örökölt kaptunk az elődeinktől, legalább ugyanolyan minőségen adjuk tovább a jövő generációi számára. Másrészt az európai élelmiszer-termelés 75 százaléka függ a méhek beporzásától, így az európai méhészeti ágazat megerősítése kiemelt fontossággal bír. Végül, további intézkedések hiján az európai méhészkek minőségi termékei nem képesek felvenni az árváson az olcsó importtal, ami tovább csökkenheti az Európai Unió önellátáságának mértékét. Összességében az Európai Parlament állásfoglalása e tényezőkre igyekszik megoldást találni, így azt támogatom.

Edina Tóth (PPE), írásban. – A kihalással fenyegetett beporzó fajok száma folyamatosan növekszik, és e mögött számos esetben emberi tevékenység áll. A beporzók számának csökkenése mezőgazdasági hozamcsökkenéssel is jár, amely az élelmiszeriparnak dráguló alapanyagot a fogyasztóknak pedig dráguló élelmiszerákat eredményez. A vadon élő beporzó fajok és egyedeik számának drasztikus csökkenése mellett a háziméhek tömeges pusztulása is évről évre jelentkező probléma Európában.

A méhészeti ágazat az európai mezőgazdaság szerves része, és több mint 600 ezer uniós polgár számára biztosít jövedelmet, méztermékből azonban az Európai Unió csak félönél látó, és évi több százezer tonna importra szorul. Magyarország méz nagy hatalom, az EU harmadik legnagyobb méztermelője, az exportjának mintegy 90 százaléka az EU piacaira kerül. Ezért fontos az EU méhészeti ágazatának megerősítése, és a mézpiac stabilizálása. Véleményem szerint ezért további forrásokat kell biztosítani kutatásoknak, amelyek a méhek létszámcsökkenésének okait vizsgálja. Tehát a beporzó fajok és a méhek védelme nem csak környezetvédelmi szempontból hasznos, hanem a gazdasági lehetőségek is rejlenek benne.

16. Dobrostan zwierząt a warunki transportu do państw trzecich (debata)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulle dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sulle condizioni di benessere degli animali durante il trasporto in paesi terzi (2019/2944(RSP)).

Vi ricordo, care colleghi e cari colleghi, che è possibile richiedere la procedura «catch the eye» e il cartellino blu utilizzando sia la registrazione standard sia il sistema elettronico direttamente dalle vostre postazioni. Le istruzioni sono disponibili all'ingresso dell'Aula.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Mr President, we have all been struck by the news a few weeks ago about the capsizing of a vessel which led to the drowning of more than 14 000 sheep. I'm sure that we all agree that everything must be done to avoid a similar tragic accident happening again.

Animal welfare remains a serious concern for European citizens; 82% of respondents to a Eurobarometer survey on this issue said that improvements are badly needed in farm-animal welfare, and most of them considered that the EU should do more to promote greater awareness of animal welfare, including at international level.

The Council regularly discusses matters related to animal welfare. Over the last six months, the Finnish Presidency has worked very actively on the preparation of Council conclusions on animal welfare. And ladies and gentlemen, I am pleased to confirm that the conclusions were adopted by the Council yesterday.

In these conclusions, the Council emphasises the importance of good animal welfare as an integral part of sustainable animal production, and notes the improvements already achieved in the EU. At the same time, the Council acknowledges the need to continue improving the welfare of animals, including during transport over long distances.

On the issue of transport, as a first step, the Council encourages the Commission and the Member States to continue their work on the effective enforcement of the existing legislation, in particular through improved exchange of information between the competent authorities of the Member States, and more active cooperation between different competent authorities in Member States and third countries.

As a further step, the Council invites the Commission to review and update the existing transport legislation to take into account current practical problems and experience of Member States in its enforcement, as well as more recent scientific knowledge and technical developments.

Dear friends, we are all aware that various sensitive issues such as the transport time or the sustainability of trade in live animals may need to be discussed in this context. These are very important questions which certainly deserve thorough consideration in different fora with the contribution of all stakeholders involved.

Finally, regarding international aspects, the Council reaffirms the importance of promoting the welfare of animals globally, given the competition that EU farmers are facing in global trade.

Discussions with our trade partners, and in particular negotiations on free-trade agreements with third countries, offer indeed an excellent opportunity for this. Naturally, this goes hand in hand with our continued efforts at multilateral level to develop standards, guidelines and other activities aimed at achieving good animal welfare practices worldwide, including during long-distance transport, for instance through the World Organisation for Animal Health. Thank you very much, Mr President, for your attention and for this very timely debate.

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Mr President, like you, I was terribly shocked by the news on 24 November that almost 15 000 sheep had drowned when the ship transporting them capsized in the Black Sea port of Midia. It is, after all, our responsibility to ensure that animals are safe and protected during transport. Animal welfare must remain an overriding consideration in our work.

The information provided by the Romanian veterinary authorities who approved the vessel for livestock transport and supervised the dispatch of the animals, was that available space requirements set out in the EU law were fully respected; but, of course, this is of little comfort as we reflect on the losses sustained on that day. The transporters clearly failed in their primary responsibility to protect the animals in their charge throughout the journey. This is a requirement specifically set out in EU legislation and which must be respected. They failed to take adequate precautions to prevent this loss and to protect the animals from the pain and the distress that they suffered before they perished.

This is about the ethical values of our Union. The Commission is working with Member States to improve the conditions of animals during transport. In recent years, we have taken action to improve the situation, particularly at the border between Bulgaria and Turkey, a well-known hotspot for animal welfare issues.

Since 2017, we have dedicated staff and resources to tackle this particular problem. Although more can, and must, be done, the results are encouraging. By working closely with veterinary authorities in exporting Members States and Turkey, and with the cooperation of NGOs, we have dramatically reduced the number of consignments that cross the borders during hot periods. Last summer there wasn't a single incident reported at the border linked to the road transport of animals.

This does not mean that all issues have been resolved. It is nonetheless a signal that we are at least on the right track. We need to maintain a constant dialogue with Member States and stakeholders through the network of animal welfare contact points and the animal welfare platform, and we need to ensure that this dialogue leads to concrete results and actions.

Actions on sea transport have also been taken. In the last two years we audited official control arrangements for sea transport of livestock in four Member States, including Romania. For these audits, we saw that the situation is quite worrying. Many arrangements seem to fall well below the standards established by EU law. Our auditors found particular shortcomings concerning the approval of vessels by the authorities. I am well aware that the supervision and approval of vessels for animal transport are indeed challenging tasks. Specific and extensive training is needed to adequately perform them – specialised training that differs from that provided to most veterinarians. The recent incident makes it abundantly clear that even ensuring that facilities are suitable to accommodate animals is no guarantee that the vessel itself is seaworthy, or that its crew is properly trained.

There are also currently no arrangements to inform veterinarian authorities of problems detected by inspectors in other EU countries, and this is something that we are actively working on with the European Maritime Safety Agency to allow for better sharing of information regarding livestock vessels. We have also worked with Member States to improve their checks on livestock vessels, and this process has brought out some improvement in the inspection systems for these vessels.

A further initiative that we have taken is to engage with the countries receiving live animals in order to get information on each consignment. This will provide valuable feedback on the conditions of the animals on arrival, and promote continuous improvement, and of course, as is usual, we have issued recommendations following our audits. We will closely monitor how these are addressed by Member States.

This is a matter that I will follow closely and I will raise with ministers on every occasion. They all need to take action to prevent incidents like the one that happened in Romania from happening again, and I can assure you that I will work with the same focus to improve the conditions of animals transported by sea, as we did to improve the conditions of animals transported by road under the previous Commission.

I can also assure you that I will look at animal welfare as an important part of the Farm to Fork Strategy that I will be presenting in spring 2020 as part of the European Green Deal, and this includes a critical look at the existing rules, including animal transport.

Herbert Dorfmann, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident! Der Untergang der Queen Hind und der Verlust von Tausenden von Tieren ist zweifelsohne mehr als bedauerlich.

Aber ich erwarte mir auch, dass wir von den rumänischen Behörden erfahren: Was ist eigentlich passiert? Warum ist dieses Schiff untergegangen? War dieses Schiff geeignet, so viele Tiere zu transportieren? War es überladen? Wurden heute geltende Regeln im Bereich des Tierschutzes gebrochen? Es hilft nämlich nichts, wenn wir dauernd neue Regeln beim Tierschutz und beim Transport von Tieren fordern, aber andererseits immer noch – und da gebe ich Ihnen, Frau Kommissarin, sehr Recht –, wenn wir immer noch Situationen haben, wo das bestehende Recht nicht ausreichend implementiert wird.

Ich glaube, wir haben die Mitgliedstaaten aufzufordern, dass das heute bestehende Recht, das scharf ist in Europa, dass das auch implementiert wird.

Nicht immer ist der Transport von Lebendtieren zu verhindern. Wir müssen zum Beispiel Nutztiere transportieren, es gibt Tiere, die in die Endmast gehen und dort müssen sie halt auch lebend transportiert werden. Aber es gibt schon auch Situationen in Europa, wo Tiere durch halb Europa gekarrt werden auf der Suche nach dem noch billigeren Schlachthof, um dann die Schlachtkörper wieder zurückzutransportieren. Solchen Unsinn, glaube ich, sollten wir uns auch einmal anschauen.

Ich glaube, wir sollten überall dort, wo es möglich ist, den Schlachtkörper transportieren und nicht lebende Tiere. Das sollten wir auch dorthin tun, wo besondere Schlachtungen, in diesem Fall Schächtungen, von den Kunden gefordert werden. Auch dort müssen wir mit den Staaten, die diese Tiere dann kaufen, in Kontakt treten, damit wir nicht lebende Tiere, sondern effektiv geschlachtete Schlachtkörper liefern können.

Paolo De Castro, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, signora Commissario, onorevoli colleghi, nonostante gli standard europei in materia di salute e benessere animale siano tra i più avanzati a livello globale, ancora oggi ci troviamo a discutere di incidenti non più ammissibili durante il trasporto degli animali.

È evidente che gli sforzi di questo Parlamento per raggiungere obiettivi ambiziosi, di cui dobbiamo essere fieri e che dobbiamo difendere, spesso vengano vanificati.

C'è bisogno, Commissario, di un'attenta analisi in merito a quali azioni siano necessarie per una piena e uniforme applicazione dei nostri standard per il benessere animale in tutti gli Stati membri.

Come commissione agricoltura, abbiamo già deciso di imboccare questa strada, anche per ridurre gli impatti distorsivi derivanti dalla possibilità che i produttori all'interno dell'Unione possano tradurre la mancata applicazione delle norme in vantaggi competitivi.

I nostri allevatori, nell'adeguarsi alle norme europee, sostengono costi di produzione molto più elevati rispetto ai propri concorrenti al di fuori dell'Unione, ritrovandosi vittime di una concorrenza sleale. Non possiamo più accettare che ciò avvenga anche all'interno del mercato unico.

Elsi Katainen, Renew-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, toivottavasti tämä Romanian vakava onnettomuus herättää meidät ymmärtämään kuljetusolosuhteiden merkityksen eläinten kohtelun ja hyvinvoinnin kannalta. Tarpeeton stressi ja vaaratilanteet ovat lainsäädännöllä ja yleisellä asennemuutoksella korjattavissa oleviaasioita, jos siihen on tahtoa. Keinoja kyllä löytyy aina koulutuksesta lainsäädäntöön asti, ja jäsenvaltioiden sitoutuminen on tässä ensiarvoisten tärkeää. Eläinten väärä käsittely, kuten pitkät kuljetusmatkat, ahtaus ja kuumuus, on välttäväissä, jos eläimet ovat vastuullisten toimijoiden kässissä.

Kuljetusten kolmansiuun maihin on oltava aivan erityisen tarkkailun alla. Lähtökohdan on oltava aina se, että elävän eläimen kuljetaminen olisi se viimeinen vaihtoehto. Sairaat ja loukkantuneet eläimet ovat tietysti aivan oma erityinen lukunsa, ja juuri kuljetuskuntoisuus kuuluukin eläinten hyvinvointia mittavaan tekijöihin. Laatu on määrä tärkeämpi, sillä kaksikin tuntia huonoa kuljetusta voi olla rankempaa kuin tuplamäärä kuljetusta hyvissä olosuhteissa.

Siksi myös teurastamoverkon tiheyden on oltava asia, jota tarkastellaan varsinkin maissa, joissa välimatkat ovat pitkät. Eläinten hyvinvonnista on tehtävä kuljetusten tärkein tavoite, sitä pitää edistää meillä vahvemmin ja sen vuoksi on myös noudatettava teurastamolta saakka samoja standardeja alkuperämaasta riippumatta. Meillä onkin EU:n alueella kaikki mahdollisuudet tehdä vastuullisista kuljetuksista vahva kilpailuvaltti myös maailman ruokamarkkinoilla.

Lainsääädännössä meidän on kiinnitettävä huomiota kahteen asiaan. Ensinnäkin jo olemassa olevat eläinten kuljetuksia koskevat säännöt on pantava toimeen täysimääräisesti jokaisessa jäsenvaltiossa. Toiseksi eläinten kuljetusdirektiivin päivittäminen on tuotava mukaan vahvasti myös Farm to Fork -strategiaan ja Green Deal -sopimukseen.

Francisco Guerreiro, em nome do Grupo Verts/ALE. – Senhor Presidente, estamos reunidos para testemunhar o fracasso das políticas europeias no que toca à proteção do bem-estar animal. A 24 de novembro, mais de 14 mil ovelhas morreram afogadas no Mar Negro depois de um navio de transporte de animais vivos se ter afundado ao largo da Roménia e esta tragédia era expectável pois um relatório de 2018, emitido por este mesmo Parlamento, já denunciava as graves lacunas da legislação europeia e o incumprimento sistemático de vários Estados-Membros dos regulamentos comunitários.

Mais, os relatos de várias organizações não-governamentais demonstram que não existem condições de bem-estar animal a bordo desses navios, tal como as garantias fitossanitárias que, nos países que recebem estes animais, maioritariamente no Médio Oriente, são muitas vezes inexistentes.

Em suma, o comércio em torno da exploração brutal e desumana destes animais não pode senão ser considerado como um atentado a qualquer sociedade dita «desenvolvida», pelo que não há outro caminho senão terminar com a exportação de animais vivos para fora da União Europeia.

E a pergunta que coloco à nova Comissão é se têm coragem para terminar, já, com esta barbárie?

Julie Lechanteux, au nom du groupe ID. – Monsieur le Président, permettez-moi de dénoncer ici l'hypocrisie de cette institution quant à la question du bien-être animal lors du transport vers des pays tiers, une hypocrisie qui consiste à accorder une place à un débat aussi crucial à une heure aussi tardive, alors que l'hémicycle est vide, justement pour empêcher toute discussion publique sur le régime d'abattage halal.

L'abattage religieux, donc, est la raison pour laquelle les animaux sont transportés vivants pendant des milliers de kilomètres. Comme nous le savons, ces pays demandent des bêtes vivantes pour pouvoir les égorguer selon un rituel religieux précis suivant lequel l'animal doit être conscient, et pas étourdi. Ces longs trajets de plusieurs jours, avec des files d'attente interminables aux postes-frontières hors de l'Union européenne, s'accompagnent inévitablement de nombreux manquements aux besoins les plus élémentaires de ces animaux: impossibilité pour les bêtes de s'abreuver, manque de nourriture, camions surchargés et aération défective lors de grosses chaleurs, litières souillées d'excréments, animaux malades qui agonisent et qui meurent d'épuisement, de déshydratation et de stress, le tout sans aucun contrôle vétérinaire d'un État membre à l'autre et d'un pays à l'autre.

Lors des transports effectués par bateau, les animaux malades ou morts sont jetés à la mer une fois leurs boucles d'identification retirées, pour qu'il n'y ait pas de traces si la carcasse de l'animal venait à s'échouer sur une plage.

Je vous rappelle que les conditions de transport actuelles des animaux vivants de l'Union européenne vers les pays tiers ont lieu dans l'illégalité la plus totale, en parfaite violation du règlement européen, qui prévoit pourtant des règles très précises en la matière. L'article 3 établit pourtant clairement que – je cite : «nul ne transporte ou ne fait transporter des animaux dans des conditions telles qu'ils risquent d'être blessés ou de subir des souffrances inutiles».

Et bien, quinze ans après l'entrée en vigueur de ce règlement, rien n'a changé, Monsieur le Président, car cette institution n'a pas le courage de débattre de la vraie question qui pose problème, celle de l'abattage religieux.

Anja Hazekamp, namens de GUE/NGL-Fractie. – Voorzitter, Commissaris, dit is een lijst van alle schepen die dit jaar vanuit de haven van Midia naar het Midden-Oosten en Noord-Afrika zijn vertrokken. Het gaat om ongeveer tweehonderd schepen, oftewel miljoenen dieren. Schepen zoals de Al Shuwaikh, waarmee de afgelopen zomer meer dan 70 000 dieren naar het Midden-Oosten werden vervoerd bij temperaturen tot 46 graden. Schepen zoals de Queen Hind, die onlangs kapseisde in de Zwarte Zee, wat 14 000 schapen het leven kostte.

Wanneer wordt er een inbreukprocedure tegen Roemenië ingeleid? Dit zijn namelijk geen incidenten. Er worden in Europa elke dag dieren vervoerd in schepen, vrachtwagens en vliegtuigen. Deze dieren worden mishandeld en in kleine ruimten bij elkaar gestopt en bezwijken vaak onder de extreme temperaturen.

Het is onaanvaardbaar dat de Europese regels al jarenlang worden overtreden. Het Europees Parlement moet zo snel mogelijk een enquêtecommissie instellen om onderzoek te doen naar de falende wetgeving en handhaving.

Tot slot ben ik van mening dat de Europese landbouwsubsidies moeten worden afgeschaft.

Ann Widdecombe (NI). – Mr President, I very much associate myself with many of the remarks that have gone before me, but I would like to ask a more fundamental question – not so much what the measures should be to give a greater guarantee of animal welfare during live transport, but why is it necessary to have live exports at all? One of the big benefits of Brexit will be that we will no longer be tied in the UK to the single market rules which actually prevent individual States from banning live exports. Following an incident in the English port of Ramsgate in which 40 sheep died, the local council did impose a ban, and that was ruled unlawful under EU law. Defra in the UK has now announced that it is considering a ban, and so I say that on 31 January all the animals in the UK will be cheering.

Presidente. – Prima di dare la parola all'onorevole Buda ne approfitto colleghi per fare a tutti quanti voi i miei migliori auguri di buon Natale e di felice Anno Nuovo per questo 2020 che ci aspetta.

Daniel Buda (PPE). – Domnule Președinte, moartea celor peste 14 000 de oi în Marea Neagră este, fără discuție, o tragedie. Acest lucru reprezintă o dovedă clară că erorile umane nu duc doar la prăbușirea avioanelor, la accidente de circulație pe autostrăzi, soldate cu pierderea vieților omenești, ci iată, se poate întâmpla ca eroarea umană să intervină și atunci când vorbim de animale duse la abator.

Chiar dacă condițiile de încărcare au fost respectate, iar autoritățile statului, în parteneriat cu ONG-urile, au intervenit de îndată, în condiții dificile, doar puține animale au fost salvate din apele învolburate.

Suntem obligați astfel să gândim identificarea unor măsuri care să dezvolte capacitatele de abatorizare pentru animale cât mai aproape de locul unde au crescut. Plecând de la realitatea potrivit căreia țările arabe doresc doar animale vii, este necesar ca statele membre să se asigure că, pe toată durata transportului, se vor respecta standardele de bunăstare a acestora.

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS

Vice-President

Maria Noichl (S&D). – Frau Präsidentin, sehr verehrte Frau Kommissarin! Der jüngste Vorfall in Rumänien zeigt jetzt erneut, dass die Verordnung (EG) Nr. 1/2005 ihren Zweck, nämlich Tiere beim Transport zu schützen, schlüssig und einfach nicht erfüllt. Ich wiederhole das Datum: Seit 2005 kennen wir diese Verordnung. Jetzt ist es endgültig Zeit, umzudenken. In diesem Jahr – 2019 – hat das Europäische Parlament in einem Implementierungsbericht die Kommission aufgefordert, eine Strategie zur Förderung des Transports von Fleisch und Schlachtkörpern zu entwickeln, eben von dieser alten Förderung wegzugehen, Lebendtiere zu transportieren – kurz: ein Handelsmodell zu verändern. Ich frage jetzt die Kommission, und ich bin auf die Antwort gespannt, aber auch die gesamte Intergroup Animal Welfare ist auf die Antwort gespannt: Wann kann die Kommission uns mitteilen und vor allen Dingen wie nimmt die Kommission jetzt endlich die Arbeit auf, ein Instrument für die Umstellung auf den Handel mit Fleisch und tierischen Erzeugnissen auf den Weg zu bringen, um deutlich zu machen, dass wir Fleisch und Schlachtkörper transportieren oder Samen transportieren sollen, aber nicht mehr lebendige Tiere? Diese Antwort hätte ich von Ihnen gern.

Nicolae Ștefanuță (Renew). – Doamnă președintă, doamnă comisară, doamnă președintă, cu toții am văzut acele imagini sfâșietoare luna trecută. Alte imagini au avut loc cu alte ocazii, în alte porturi europene, în Portugalia, în alte țări din Europa. În timpul transportului de animale vii, în interiorul și în afara Uniunii, acestea suferă adesea de sete, de foame, de expunere la căldură excesivă sau din cauza lipsei de spațiu.

Da, comerțul cu animale este important, carne este o marfă esențială, dar trebuie să gândim constructiv, pentru că trebuie să apărăm drepturile animalelor și legislația europeană. De aceea, vreau să vă amintesc de Regulamentul nr. 1/2005 și de interpretarea Curții Europene de Justiție, pe care o dă, și de asigurarea, de la punctul de origine până la destinație, a regulilor europene în domeniul.

Trebuie să acționăm un pic mai ferm în acest domeniu și să ajutăm statele membre să obțină acest deziderat. În același timp, vreau să vă spun că este necesar să oferim crescătorilor mecanisme financiare puternice prin care să îi stimulăm să aleagă păstrarea animalelor vii pe teritoriul Uniunii și să se îndrepte spre exportul de carne, iar acest lucru se poate face prin intermediul politiciei agricole comune.

Vreau să vă mai aduc o chestiune în această discuție; este chestiunea tratatelor internaționale. Uniunea Europeană este cea care are competența, în tratatele internaționale comerciale, să impună standardele înalte de protecție animală și celorlalte state cu care facem comerț.

Karima Delli (Verts/ALE). – Madame la Présidente, mes chers collègues, plusieurs millions d'animaux subissent chaque année, en Europe, d'effroyables conditions de transport: ils sont enfermés, exploités, violentés. Nous ne pouvons plus fermer les yeux sur cette maltraitance animale. Les animaux ont le droit au respect, à la bienveillance, comme les êtres humains.

L'an dernier, plusieurs ONG ont démontré que 70 % des camions inspectés à la frontière bulgare ne respectaient pas la législation européenne. Nous devons faire toute la lumière sur ces pratiques. C'est pour cette raison que nous réclamons une commission d'enquête.

Mais il faudrait aller plus loin. L'Europe doit se préoccuper du bien-être des animaux, et cela commence par la réduction de la durée maximum du voyage et l'interdiction des exportations animales de l'Union vers des pays tiers.

Les animaux sont des êtres sensibles, des êtres vivants; ce ne sont pas des choses, ce ne sont pas des objets. Ainsi, l'Union européenne doit désormais leur apporter toute son attention, son engagement, pour qu'eux aussi méritent d'être une priorité.

Annika Bruna (ID). – Madame la Présidente, l'échouage dans un port roumain, en novembre dernier, d'un navire battant pavillon palaosien et transportant près de 15 000 moutons rouvre le débat sur les conditions de transport des animaux vivants. Cette catastrophe fait suite au scandale du transport de milliers de moutons en pleine canicule, cet été, par un navire battant, lui, pavillon tanzanien, en violation de toutes les règles théoriquement imposées dans l'Union.

Mais comment pourrait-il en être autrement quand les contrôles et les sanctions restent de l'ordre du théorique, puisque l'objectif principal de l'Union est le profit à tout prix, notamment au prix de la souffrance animale? Même si le milliard d'animaux transportés tous les ans vers et depuis l'Union l'était dans des conditions optimales, quid des terribles conditions de survie sur place et des épouvantables conditions d'abattage dans les pays destinataires?

Il faut dire que de nombreux pays de l'Union, dont le mien, la France, n'ont aucune leçon à donner en la matière. Ils préfèrent, pour des raisons électorales et sous prétexte de tolérance, complaire à certains lobbies religieux et financiers, et condamnent ainsi l'animal à mourir dans des souffrances insoutenables.

Notre continent doit inverser ses priorités: respecter le vivant plus que le profit. Cette prise de conscience est primordiale; c'est un marqueur civilisationnel, car placer le profit über alles fait le nid de l'ignoble. Ce ne sont pas de pleurnicheries stériles dont ont besoin les animaux et que veulent les Européens soucieux de la cause animale, ce sont des actes forts et immédiats. Il faut contrôler systématiquement le respect des règles en matière de transport, règles d'ailleurs encore largement insuffisantes.

L'animal, même destiné à assurer la subsistance de l'homme, n'est pas un objet, c'est un être doué par Dieu ou la nature, selon nos convictions, de sensibilité. Ceux qui le nient pour des raisons financières ne conçoivent l'animal que comme un objet source de profits, ils doivent en payer le prix fort, celui de l'interdiction immédiate et définitive d'exercer leur activité d'élevage, de transport ou d'abattage. Le reste n'est que bavardage et hypocrisie.

Martin Buschmann (GUE/NGL). – Frau Präsidentin! Heute spricht nicht nur der Politiker, sondern auch der Mensch Martin Buschmann zu Ihnen.

Ein Mensch, der Ihnen die Augen öffnen möchte, wie falsch es ist, was wir mit unseren Mitlebewesen – den Tieren – tun. Am 24. November lief die Queen Hind aus Rumänien aus. Beladen war sie mit fast 15 000 Schafen, Ziel war Saudi-Arabien. Kurz nachdem sie in See stechen konnte, bekam das Schiff Schlagseite und kenterte. 14 400 Tiere ertranken, wurden erdrückt, trampelten sich gegenseitig in Panik nieder oder dämmerten halb tot mehrere Tage vor sich hin.

Dann kamen die Rettungskräfte der Tierschutzorganisation Vier Pfoten, die sie schließlich fanden und bergen konnten. Für die Tiere bedeutet dies unsagbares Leid. Das ist kein Zustand. Dies kann und darf unter keinen Umständen so bleiben. Wir müssen politisch dafür Sorge tragen, dass diese Verbrechen nicht weiterhin stattfinden.

Ich appelliere an Ihr Mitgefühl, liebe Kollegen im Parlament. Tierschutz muss endlich im Europäischen Parlament ankommen. Wir müssen dafür einstehen, dass wir fühlende Lebewesen nicht weiter einer solchen Hölle aussetzen können.

Eleonora Evi (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, a tredici anni dall'entrata in vigore del regolamento di riferimento, le violazioni continuano ad essere la norma anziché l'eccezione e milioni di animali ogni anno vengono costretti a viaggi infernali, ammassati senza cibo o acqua, con temperature che talvolta superano i 40 gradi.

Un vero e proprio *Far West*, come certificato dagli audit della Commissione. Sarà forse per questo che nel tempo sono così drasticamente diminuiti, nel 2017 ne avete fatti sette, nel 2018 quattro, soltanto uno nel 2019 e non è ancora chiaro se ve ne saranno nel 2020. Io spero quindi che la nuova Commissione si ricordi qual è il suo ruolo, ovvero quello di fare in modo che il diritto europeo sia applicato correttamente su tutto il territorio dell'Unione e quindi agisca di conseguenza.

Visto, però, che sino ad ora così non è stato, saremo noi Parlamento europeo a ricordarvelo con la creazione di una commissione d'inchiesta che investigherà sugli episodi di cattiva amministrazione nell'implementazione ed *enforcement* degli standard e delle norme previste dal diritto europeo, che io spero vivamente e finalmente vedrà la luce a breve, perché tragedie annunciate, come quella avvenuta al largo delle acque della Romania soltanto poche settimane fa, non si ripetano mai più.

Chiudo con tre domande precise alla Commissione su cui mi auguro di avere risposta. Quanti audit intende condurre nel 2020? Quando potremmo vedere l'adozione di una strategia per una transizione dal trasporto di animali vivi verso quello di carne e carcasse? E infine quando intendete operare una revisione del regolamento per mettere finalmente la parola fine ai viaggi di lunga durata?

Andrzej Halicki (PPE). – Pani Przewodnicząca! Stosunek do zwierząt świadczy o naszym człowieczeństwie. Oczywiście zwierzęta czują, cierpią, boją się śmierci tak jak my. I mówimy tutaj o transporcie zwierząt hodowlanych, ale chciałbym powiedzieć, że w Polsce miesiąc temu mieliśmy wielki skandal i uratowane od śmierci tygrysy, które były wiezione z Włoch do Azerbejdżanu. To dotyczy także zwierząt wożonych do cyrków. Osobiście jestem za całkowitym zakazem używania zwierząt do takich fanaberii, dla naszej wątpliwej przyjemności. Przed świętami Bożego Narodzenia ryby transportowane są bez wody. One też cierpią.

A więc mamy przepisy, ale trzeba je egzekwować. Potrzebne są szczegółowe i częste kontrole, potrzebne jest egzekwowanie dzienników podróży, potrzebna jest edukacja i informacja. To wszystko jest w rękach służb, które muszą być aktywne, i do tego musimy zmusić nasze służby, by rzeczywiście na to zwracać uwagę. Pamiętajmy, że zwierzęta to istoty żywe i ich prawa musimy wzmacniać.

Clara Aguilera (S&D). – Señora presidenta, sin lugar a dudas, lo que ha sucedido con este barco con ovejas en Rumanía es una terrible desgracia que a nadie de los que estamos aquí nos gusta. Por tanto, sí que es bueno pedir explicaciones a Rumanía y exigir, desde luego, que se cumpla la legislación.

Pero yo tengo que decirle a usted, señora comisaria, que creo que la Comisión está en el ámbito de lo correcto. Hay que exigir a los Estados que se cumpla la normativa vigente. Tenemos una normativa que la comisaria ha dicho que no se está cumpliendo, que habitualmente no se cumple. Luego, por tanto, antes de pedir otra, vamos a exigir que se cumpla esa normativa.

También son necesarias campañas de promoción en los terceros países con el tema del bienestar animal; podríamos promoverlas. Pero, señorías, yo creo que es en el debate dentro de la plataforma del bienestar animal donde debemos seguir avanzando, y es un gran avance introducir el bienestar animal en el *green deal*.

Y, por último, señorías, el bienestar animal es mucho más, mucho más, que el transporte a terceros países, y nunca hablamos de ello.

Jan Huitema (Renew). – Voorzitter, Commissaris, dit onderwerp gaat me zeer aan het hart. Ik ben namelijk opgegroeid op een boerderij waar we dag en nacht klaarstonden om onze dieren goed te behandelen. Als je je dieren verkoopt, ga je ervan uit dat ze ook ergens anders op dezelfde manier worden behandeld.

Mijn maag draait zich daarom om als ik zie hoe dieren aan de grenzen met derde landen worden vervoerd en behandeld. Er worden ogen uitgeprikt en dieren worden geslagen met ijzeren staven en aan hun hoorns meegesleurd. Dat kan echt niet. We kunnen ons het recente incident in Roemenië nog wel herinneren, waarbij een schip vol schapen omsloeg en de dieren aan hun lot werden overgelaten.

Dit soort praktijken moeten we keihard aanpakken. Wij zijn hier als Europese Unie volledig verantwoordelijk voor en daar schaam ik me diep voor. Als we niet kunnen garanderen dat dieren op een diervriendelijke manier worden geëxporteerd, dan moeten we dat ook niet toelaten. Regels zijn er immers om gevolgd te worden.

Martin Häusling (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Das, was jetzt mit den 14 000 Schafen passiert ist, ist der Höhepunkt eines dauerhaften Skandals. Wir sehen jedes Jahr die Berichte von der bulgarisch-türkischen Grenze. Wir wissen sozusagen, was mit den Tiertransporten durch Europa passiert, weil man einen billigen Schlachthof irgendwo ansteuert. Das ist alles nicht neu. Mich ärgert, dass wir jedes Jahr hier die Debatte führen, dass wir letztes Jahr einen Bericht verabschiedet haben, aber scheinbar passiert überhaupt nichts.

Ich fürchte, auch jetzt wird wieder nichts passieren, weil einfach die Mitgliedstaaten keine Kontrollen durchführen. Die Mitgliedsländer schauen gezielt weg. Und ich muss auch sagen: Leider schaut auch die Kommission nicht genau hin. Wie kann denn das passieren, dass wir Gesetze haben, die systematisch nicht eingehalten werden, dass wir im Parlament Verschärfungen fordern, die aber vom Rat auch scheinbar völlig ignoriert werden? Das darf nicht mehr passieren. Es liegt aber auch an einem System von Landwirtschaft, das exportorientiert ist, wo man Überschüsse an Tieren exportiert, nur damit wir sie irgendwo billig verkaufen können. Auch das ist eine Ursache des Skandals.

Aurelia Beigneux (ID). – Madame la Présidente, mes chers collègues, la question du devenir des animaux exportés d'Europe vers des pays tiers n'est pas anodine et ne fait que confirmer les compromissions idéologiques de la Commission. S'il y a une volonté affichée de se préoccuper de la dignité animale, nous pouvons constater que celle-ci est volontiers sacrifiée face aux intérêts électoraux et financiers.

À une question écrite déposée en novembre concernant l'abattage rituel, il m'a été répondu, je cite: «l'Union européenne doit tenir pleinement compte des exigences du bien-être des animaux et met en œuvre certaines politiques de l'Union européenne, tout en respectant notamment les usages en matière de rites religieux». Par cette réponse, la Commission cède donc aux accommodements raisonnables et aux pressions communautaires et religieuses.

En réalité, la majorité tente de ménager la chèvre et le chou. D'un côté, avec des concitoyens européens majoritairement attachés au bien-être animal et d'un autre côté, avec les intérêts de lobbies financiers et religieux, pour qui cette question est secondaire quand elle n'est pas rédhibitoire.

La vérité, c'est que certains pays de destination de notre production carnée ne respectent pas les règles sanitaires ou morales élémentaires et qu'aucun compte ne leur est demandé dans ce cadre. La faiblesse avec les partenaires extérieurs n'est finalement qu'une autre manifestation de la faiblesse de l'Union européenne face aux pressions internes. Nous restons persuadés que l'exportation de nos bêtes doit se faire à la condition de leur bien-être et de conditions de transport dignes.

Dan-Ştefan Motreanu (PPE). – Doamnă președintă, România este doar una din țările Uniunii Europene din care sunt transportate animalele vîi către statele terțe. Pentru România, creșterea animalelor reprezintă o activitate economică importantă, dar fiind țări care acceptă doar comerțul cu animale vîi, bunăstarea animalelor a fost o preocupare permanentă pentru noi, inclusiv atunci când am deținut Președinția rotativă a Consiliului.

Cea mai mare parte din măsurile Regulamentului nr. 1/2005 sunt deja implementate și România va introduce standarde suplimentare față de acest Regulament, cum ar fi mărirea suprafeței pe cap de animal cu 20 %, prezența unui medic veterinar la bordul vasului, limite și monitorizarea zilnică a temperaturii pe vas. Astăzi, Regulamentul prevede doar limite de temperatură pentru transporturi doar pentru transportul rutier, nu și pentru cel naval.

În prezent, în România există două propunerile legislative în Parlamentul României, realizate împreună cu ONG-uri și experți internaționali în domeniul transporturilor, care vor reglementa foarte strict autorizarea navelor de transport naval. Accidentul din portul Midia a fost o tragedie, este regretabil, dar România... (Președinta a întrerupt vorbitorul) ... are o legislație solidă și cel mai important lucru este să aplicăm legea cu strictețe.

Carmen Avram (S&D). – Doamnă președintă, ceea ce s-a întâmplat în portul de la Marea Neagră este, fără îndoială, o tragedie și trebuie să luăm toate măsurile pentru ca acest lucru să nu se mai întâmple. În același timp, însă, nu cred că fermierul român trebuie să fie cel care plătește pentru că, în acest incident, el nu are absolut nici o vină. Dimpotrivă, fermierul român își crește animalele după cele mai înalte standarde impuse de politica agricolă comună și nu numai atât, dar subvențiile lui sunt condiționate de acest lucru.

În al doilea rând, vă asigur că niciun fermier din lume care a investit energie, timp și bani în a-și crește animalele nu și le trimit la export cu gândul că ele vor sfârși în condiții cumplite. În al treilea rând, fermierul român întâmpină adesea obstacole insurmontabile atunci când încearcă să își vândă produsele pe piața europeană sau chiar în hipermarketurile din propria lui țară.

Așa stând lucrurile, statele din afara Uniunii Europene sunt, în acest moment, singura lui șansă de supraviețuire. Soluția, deci, nu este stoparea exportului de animale vîi, ci înăsprirea regulilor pe care le impunem țărilor terțe, în special când este vorba de transport pe distanțe mari, monitorizarea atentă a respectării acestor reguli, asigurarea și încurajarea sacrificării animalelor în țara de origine, pentru că avem comercializarea cărnii, care ar aduce mai multe beneficii și fermierului, și sectorului zootehnic, și țării.

Martin Hojsík (Renew). – Vážená paní predsedajúca, do tretích krajín sa z EÚ každoročne vyvezú tisíce a tisíce zvierat, za podmienok, ktoré neviem si predstaviť hámam ani v stredoveku. Ale nie sú to len tieto transporty, nie je to len loď v Rumunsku. Transporty, ktoré chodia aj po Európe, zažívajú v nich zvieratá podmienky, ktoré si ľahko viem predstaviť. Je to utrpenie, na ktoré poukazujú ochranári zvierat už desaťročia. Napriek tomu, že sa tento Parlament mnogokrát týmto zaoberal, napriek nový príslubom, ktoré sme dostali, napriek tlaku verejnosti po celej Európe, aj kampani Stop The Truck sa stále nedeje dostatočná akcia. Chýba nám zmena. Potrebujeme obmedziť transporty v rámci Európskej únie na maximálne 8 hodín A pokial sa jedná o exporty do tretích krajín, tak u živých zvierat musíme alebo dbať na to, aby boli dodržiavané naše štandardy, alebo ich proste zakázať.

Grace O'Sullivan (Verts/ALE). – Madam President, as animal welfare groups beg us not to buy puppies for Christmas because it stresses animals in this frantic season, please spare a thought for the daily trauma suffered by animals being transported overseas. The recent incident where over 14 000 sheep drowned is not unique. The practice of live exports is barbaric, inflicting needless suffering on living sentient beings.

As an Irish woman, I'm ashamed to say our cattle are being shipped as far away as Libya and Turkey, journeys of up to 12 days, where animals travel flesh on flesh over often treacherous seas, regularly becoming seriously ill, injured and dying. Even more shameful, the bulk of our cattle exports are unweaned two-week old calves taken from their mothers' sides, herded on board vessels into cramped conditions where they suffer deep distress. Not only is this unacceptable by any animal welfare standards, it is unacceptable by moral standards.

Juan Ignacio Zoido Álvarez (PPE). – Señora presidenta, señora comisaria, cada año se transportan en la Unión Europea, en trayectos de larga distancia, más de 4 millones de cabezas de ganado vacuno, 4 millones de cabezas de ovino, 28 millones de porcino y 250 millones de aves. Esto nos da la verdadera dimensión de que el transporte de animales constituye un elemento fundamental de la ganadería y de la economía europea en su conjunto que hay que saber proteger. El fallecimiento de las 14 000 ovejas en el barco que se hundió frente a las costas de Rumanía en noviembre es un hecho muy desafortunado y que hay que investigar a fondo. Pero no deja de ser un hecho aislado que en nada representa la realidad del sector. Afortunadamente, la Unión Europea dispone de la normativa que mejor protege el bienestar de todos los animales transportados. Los ciudadanos pueden estar seguros de que los animales transportados en la Unión Europea están protegidos, pero en esa línea habrá de seguir la Comisión y exigir el cumplimiento de toda la normativa vigente.

Jytte Guteland (S&D). – Fru talman! Fru kommissionär! Vi människor är känsliga varelser och intelligenta varelser. Det förpliktigar. Vi har ett ansvar för djuren. Och varje år transportereras miljontals djur från EU till länder utanför våra gränser, bland annat Mellanöstern och Nordafrika. Syftet är att slakta djuren eller sälja dem levande, och vi vet att de här transportererna många gånger är helvetet på jorden för dessa djur. Djuren är många gånger uttorkade och hungriga eller kläms till döds i dessa transporter. Vi vet också att diande djur, unga djur som är i behov av sina mammor, finns med i sådana här typer av transporter.

Den tidigare kommissionen saade att man skulle prioritera djurens välfärd. Men trots det så kommer länderna undan detta, kontroller efterlevs inte och vi såg inte tydliga framsteg med nya regler för djurens rättigheter. Jag sätter stor förhoppning till den nya kommissionen, att ni blir mer handlingskraftiga och att ni känner med djuren och tar det moraliska ansvar som vi människor har.

Klaus Buchner (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Die Menschlichkeit einer Gesellschaft erkennt man daran, wie sie ihre Tiere behandelt.

Es kann nicht sein, dass Rinder, Schafe oder Schweine manchmal über 20 Stunden dicht gedrängt stehen, bei großer Hitze kein Wasser bekommen und keine Nahrung erhalten, dass sie unter erbärmlichsten Umständen transportiert werden. Da sich die Rinder beim Schlachten nach religiösen Riten wehren, werden ihnen oft genug die Augen ausgestochen und die Sehnen durchtrennt. Solche Missstände sind der EU unwürdig.

Ich finde es absurd, dass Tiere manchmal über 1 000 Kilometer transportiert werden, nur weil Lebendtransporte billiger sind als Kühltransporte. Die Bürger haben diese Tierquälerei unter Duldung der EU-Kommission satt. Wir müssen das beenden.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, vážené kolegyně, já s většinou z vás musím souhlasit. Každé zvíře, které je přepravováno, tak trpí, i když je to krátká vzdálenost, natož tisíce kilometrů. Samozřejmě považuji také za naprostě zbytečné, aby se tisíce kilometrů, tedy do třetích zemí, přivážela zvířata živá místo chlazeného masa. Myslím si, že to je praktika, která by se už měla opustit.

Na území Evropské unie platí velmi přísné standardy, a přesto se stalo to, co se stalo, že v rumunském přístavu zahynulo 14 600 ovcí. Je zcela jisté, že ten přepravce nedodržel podmínky, protože jinak by se taková katastrofa nemohla stát. Já bych se připojila k těm, kteří tady říkají, že nevoláme po nové regulaci, ale skutečně důsledně vymáhat stávající regulace a zamyslet se nad opravdu omezením vývozu zvířat do třetích zemí. I když vím, že je to velký byznys, a já přeji zemědělcům, aby měli příjmy, které oni potřebují, ale toto je nepřiměřené a snažme se podpořit naše zemědělce jinou cestou.

Juozas Olekas (S&D). – Ačiū, gerbiama Pirmininke. Gerbiama Komisijos nare, Tarybos atstove, gerbiami kolegos, gyvūnų gerovė Europoje yra svarbus prioritetas. Tačiau ir svarbus dėmuo Bendrijos eksporto struktūroje. Todėl paskutinių įvykių Juodojoje jūroje verčia imtis nedelsiant veiksmų. Ir negalima apsiriboti vien dar daugiau taisyklių sugrievintiniui, ir galbūt net nepraktišku sprendimu, ūkininkų interesus pažeidžiančiu, bet turime žūrėti, kad tos taisykles, kurios yra, jų būtų laikomasi. Paprastai daugiausiai žalos gyvūnų gerovei kelia ne pati kelionė, bet jos neigiami aspektai, ekstremliai temperatūra, maisto, vandens bei poilsio stoka. Todėl turime imtis suderinto horizontalaus požiūrio į problemą, kuris ne tik sutelktų dėmesį į standartų laikymąsi, kontroliavimą, bet ir apimtų kitas sritis kaip ES pasienio punktų

įrengimas ir procedūros juose. Todėl mes turime priversti laikytis nustatyti mūsų standartų.

Benoît Biteau (Verts/ALE). – Madame la Présidente, je suis moi-même éleveur et j'ai honte; je suis scandalisé par de telles conditions de transport. C'est une injure au lien qui lie les éleveurs aux animaux, et ce lien élève d'abord l'éleveur. Comment les humains peuvent-ils être auteurs de telles horreurs, pour de seuls motifs économiques, au détriment du bien-être animal?

Pour autant, loin de moi l'idée de sombrer dans l'idée que nous devons abolir l'élevage, qui est parfois nécessaire, souvent nécessaire, pour ne pas dire toujours nécessaire à l'équilibre de certains territoires.

Aussi, nous devons bâtir des alternatives à ces situations de transport et au transport lui-même, basées sur des abattoirs de proximité, basées sur des abattoirs mobiles, basées sur de l'abattage à la ferme, qui permettraient d'atteindre une situation acceptable pour les animaux, pour les éleveurs et pour les consommateurs.

Sylwia Spurek (S&D). – Madam President, the issue of poor animal welfare during transport to third countries has been debated intensely. I think everyone in this room is aware of the suffering these animals endure. However, time and time again, independent reports showed the non-compliance and inconsistencies in enforcing existing rules. The recent case of tigers being transported from Italy through Europe to Russia is just an example. We all have heard about the tragedy of more than 14 000 sheep in Romania. I therefore call for limiting animal transport outside of the EU to no more than eight hours and banning transport of live animals to third countries if their standards do not match the EU standards. Our target should be a total ban of transport of live animals as such.

Catch-the-eye procedure

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, každý rok se bavíme o tom, jak otresným způsobem zacházíme se zvířaty, a přitom přijímáme zprávy o pohodě zvířat, hovoříme o welfare. Když vidím ty případy – a tento případ čtrnácti tisíc uhybnulých ovcí je toho dokladem –, jakým způsobem zacházíme se zvířaty, tak já cítím ohromný stud. Není pravdou, že nepotřebujeme změnu pravidel. Potřebujeme měnit pravidla, protože ta stávající, podle mého názoru, nejsou za prvé dodržována a za druhé nejsou dostatečná.

Na co se musíme soustředit? Vyvážet především jateční zvířata, to znamená už mrtvá, poražená zvířata, jateční maso, to je prioritou, aby se vozilo jateční maso, nikoliv živá zvířata. Pokud se mají vozit živá zvířata, tak to musí být jenom na určitou vzdálenost, po určitý čas. Pokud se mají vozit živá zvířata do třetích zemí, tak musí být splněny standardy, o kterých se tady dnes bavíme. Pokud třetí země chtejí evropská živá zvířata, tak nechť si to, prosím, laskavě zaplatí.

Leszek Miller (S&D). – Pani Przewodnicząca! Chciałem nawiązać jeszcze raz do poruszonego już problemu transportu dzikich zwierząt. W listopadzie opinię publiczną w Polsce zbulwersowały informacje na temat zatrzymanego na granicy polsko-białoruskiej transportu tygrysów bengalskich przewożonych w skandalicznych warunkach z Włoch do Dagestanu. Z Włoch ten transport jechał bez żadnych przeszkodeń aż na granicę polsko-białoruską. W tragicznych warunkach – tygrysy były w ciasnych klatkach, głodzone. Spośród dziesięciu zwierząt jedno umarło, a stan pozostałych był tragiczny. I tylko dzięki interwencji w ostatniej chwili, dzięki akcji pracowników poznańskiego zoo przy współpracy z organizacją Adwokaci Zwierząt udało się te zwierzęta uratować. Mając to na uwadze, że takie rzeczy się powtarzają, chciałem zapытаć Komisję, dlaczego obowiązujące przepisy rozporządzenia z 2005 r. w sprawie ochrony zwierząt są lekceważone i co zamierza z tym zrobić?

Tilly Metz (Verts/ALE). – Madam President, millions of citizens saw the gruesome pictures of the ship carrying 40 000 sheep sinking off the coast of Romania. This is not the first time, and I'm afraid it will not be the last time, that this has happened. But let's be honest: would the alternative for these sheep have been any better, being stuck on a cold ship for weeks in their thousands, left in their own dirt and thrown overboard when they die of hunger or exhaustion?

Whom are we kidding here? The mass export of live animals will never be able to guarantee good animal welfare conditions. We need to stop this absurd and cruel business model. Let's stop subsidising intensive animal agriculture, which produces so many animals, we don't know where to ship them any more. Let's work towards a ban on the transport of live animals to third countries. The EU's inaction is growing more and more obvious by the day, and we need to act fast if we don't want citizens to lose all faith in us.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, paní komisařko, mě Vaše vystoupení velmi zklamalo. Vy jste nám víceméně nic neřekla. Celých pět let jsme se pokoušeli v minulém volebním období prosadit zákaz transportu živých zvířat do třetích zemí a stanovit jasný časový limit osm hodin pro transport zvířat v rámci Evropské unie. To je jediná možnost, jak pomoci nebohým zvířatům. Incident v Rumunsku je pouze špička ledovce, zvítězila trpí v tisících transportech po celé Evropě.

My, pokud s tím chceme něco udělat, a vy jste komisařka v Komisi, která zde má zelenou dohodu a chce být ekologická, tak opravdu prosadte radikální změnu, která zvítězit pomůže. Kontroly a měkká opatření situaci neřeší. Situace je cím dál tím horší, využívá se cím dále více zvířat do třetích zemí a ta situace je katastrofická a jedině zákaz to může vyřešit. Selský rozum říká, vozme maso a ne živá zvířata. Prosím, udělejte s tím něco.

Petra De Sutter (Verts/ALE). – Madam President, every year one billion poultry and 37 million bovine, sheep, goats and horses are transported within the EU and to third countries – often over great distances and for a long time, and a lot of these animals do not survive. Yes, there is regulation, but there is poor implementation and enforcement.

Certain Member States – such as Romania – do worse than others and continue to organise through that transport. This has to stop. I fully endorse my colleagues' call to ban the transport of live animals. For too many of us, animal welfare is an unimportant subject. It was Ghandi who said that the greatness of a nation and its moral progress can be judged by the way its animals are treated. Let us hope the EU can be a great continent with high moral standards in this regard.

Ioan-Răeș Bogdan (PPE). – Doamnă președintă, înțeleg preocupările dumneavoastră și susțin sprijinul pentru realizarea centrelor de abatorizare în special, în zonele în care acestea lipsesc. Doresc să vă întreb care ar fi consecințele pe termen scurt ale interzicerii transportului de animale vii din Uniunea Europeană.

În primul rând, aceasta ar însemna foamete în anumite zone ale lumii – și spun clar acest lucru – foamete din cauza lipsei anumitor produse. Pe de altă parte, înseamnă falimentul fermierilor, care nu ar mai avea piețe de desfacere. Datele recente ne-au confirmat că aceste fenomene – falimentele și foamea – duc la gesturi disperate, fie că vorbim de sinucideri ale fermierilor sau de migranții naufragiați în Mediterană.

Consider că, pe lângă bunăstarea animalelor, trebuie să avem o poziție rațională și să acordăm prioritate și intereselor ființelor umane atunci când luăm orice decizie. Haideți să verificăm transportatorii, modul în care se transportă animalele vii peste mare pentru că altfel Australia, Noua Zeelandă, Argentina... (Președinta a întrerupt vorbitorul)... abia așteaptă eliberarea piețelor din Orient... (Președinta a retras cuvântul vorbitorului).

(End of catch-the-eye procedure)

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Madam President, now, I've listened closely to your interventions and I want to try and address at least some of the points raised.

Concerning the question on Romania: no definitive investigation of the circumstances leading to this accident have been completed. Initial investigations point to problems with the stability of the ship, and Romania is undertaking an independent investigation in accordance with maritime safety rules. The services of Commissioner Vălean will be monitoring the outcome of this investigation.

I also carefully listened to your concerns on the transportation of live animals, and I promise to speak with my colleague, Commissioner Wojciechowski, on this – on how to create better conditions under the CAP.

Now, concerning imports: yes, we do need to continue to work with trading partners and international organisations on animal welfare, and on campaigns in third countries. Colleagues are regularly sent to third countries under the 'better training for safer foods', and this will be continued.

Finally, in response to the questions posed by MEP Hazekamp: I want to be absolutely clear that we have no doubts that all Member States must fully implement our rules as well as assure the welfare of our animals, and this is the only way to have a level playing pitch.

Now, over the past three years, the Commission has audited Member States on road and sea transport to non-EU countries, and, at the request of my predecessor Commissioner Andriukaitis, the Commissioners' services carried out an audit in Romania at the end of September specifically on animal welfare during sea transport.

The audit report is currently being drafted and will be published on the Commission website once it's finalised, and we're absolutely going to be transparent on our findings. We will, equally, be transparent on the follow-up, and we will ensure that our recommendations are acted upon. And if we are not satisfied by the actions taken, I can only assure you that we will use all the means at our disposal – including legal proceedings if necessary – to address this problem.

I have said from the very beginning that almost 15 000 sheep perishing in the sea is a shocking failure for our ethical values. When we take charge of animal destinies, we have a responsibility, and there is no room for shortcomings. These are sentient beings and they suffer when they are mistreated. When we transport animals, we must treat them with care and respect, and this is our duty and our responsibility. By working together, we can improve transport conditions for animals leaving the European Union by road, and by working together, we must now improve conditions for animals transported by sea.

To this extent, we acknowledge that there are issues, and in my view, revision of the legislation needs to be considered in the context of farm-to-fork. Together we must prevent similar tragedies from happening, and we must exert all our efforts together in order to promote animal welfare.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Madam President, to conclude, I wish to thank you for this very useful debate on animal welfare conditions during transport to third countries. We are sure that the conclusions on animal welfare which the Council adopted just yesterday will make a meaningful contribution to further discussion on this very important issue. I'm convinced that there will be a lot of added value to the future discussions on animal welfare.

Finally, let me also emphasise that the Council very much welcomes the assessment of the 2012-2015 EU animal welfare strategy which is due to be published at the end of next year. We look forward to this publication and invite the Commission to work on a new strategy in light of the outcome of this assessment. Thank you very much for your commitment to this very important matter. We will certainly continue work on this field.

President. – The debate is closed.

Written statements (Rule 171)

Joachim Stanisław Brudziński (ECR). – Niektórzy zastanawiają się, czy zwierzęta mają jakieś prawa. My, mieszkańców Europy XXI wieku, jesteśmy przekonani, że mają z całą pewnością prawo do ludzkiej odpowiedzialności za ich los. To przeświadczenie nakazuje nam traktować je humanitarnie.

UE priorytetowo traktuje dobrostan zwierząt, zdając sobie sprawę z trudności stosowania jej wymogów poza granicami Wspólnoty. Reguły dotyczące transportu zwierząt poza granicami Unii to kompetencje instytucji krajowych. Każdego roku przewozi się na duże odległości między państwami członkowskimi oraz do państw trzech miliony zwierząt. Wystarczy zatrzymać się na granicy, by zobaczyć stłoczone tam zwierzęta, czekające godzinami na swoją kolej do kontroli dokumentów i pojazdów, w słońcu, spragnione wody, tratujące się nawzajem. Chore, ranne i martwe zwierzęta odnajduje się po kilku dniach w krajach docelowych.

Uzasadnione jest podjęcie działań legislacyjnych, które doprowadzą do dwustronnych porozumień lub zakazu transportu zwierząt, jeśli normy danego państwa nie są zgodne z prawem unijnym. Na przejściach granicznych powinny znaleźć się miejsca, gdzie zwierzęta można napiąć i nakarmić. Rozważyć można zawieszenie transportu latem. Rozsądne i wskazane wydaje się przejście głównie na handel mięsem zamiast transportu żywych zwierząt, czy ograniczenie czasu transportu do ośmiu godzin. Badania wskazują, że mogłyby to mieć pozytywne skutki ekonomiczne.

17. Umożliwienie transformacji cyfrowej opieki zdrowotnej i społecznej (debata)

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission on Enabling the digital transformation of health and care, by Bartosz Arłukowicz, Sara Cerdas, Frédérique Ries, Margrete Auken, Luisa Regimenti, Joanna Kopcińska, Kateřina Konečná, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (O-000042/2019 – B9-0062/2019) (2019/2804(RSP)).

Sara Cerdas, Autora. – Senhora Presidente, Senhora Comissária, a digitalização na saúde é um processo em constante transformação. Queremos uma Europa mais digital e é determinante que a digitalização passe também pela área da saúde. Precisamos de incentivar o uso e o desenvolvimento de meios digitais nas diferentes abordagens aos cuidados de saúde e de ter uma visão integrada para a melhoria dos cuidados e resultados em saúde nos diferentes Estados-Membros e em toda a União Europeia.

Tendo isto em conta, a comissão ENVI levanta algumas questões, devido à sua pertinência e importância, que deverão ser analisadas pela Comissão, nomeadamente, o que prevê a Comissão fazer para assegurar que os profissionais de saúde possuem as qualificações e competências digitais adequadas? E como tenciona a Comissão ajudar os Estados-Membros e as respetivas regiões na disseminação de conhecimento e de aptidões necessárias por parte dos cidadãos e doentes que utilizam recursos digitais no âmbito da saúde? De que forma tenciona a Comissão garantir a confidencialidade dos doentes em cada fase do processo, e como garantirá a segurança e a independência dos softwares eHealth e mHealth?

Concorda a Comissão com o facto de que as pessoas «devem estar no centro do sistema de saúde» no decurso das mudanças geradas pela revolução digital? E que medidas tenciona a Comissão adotar para garantir que os cidadãos dispõem de um acesso seguro aos seus dados no processo de tomada decisão dos profissionais de saúde em matéria de escolhas terapêuticas e cuidados?

A garantia da qualidade dos cuidados de saúde e o acesso dos cidadãos europeus à saúde reveste-se de extrema importância para o Parlamento Europeu e, em particular, para a comissão ENVI. Os sistemas de saúde enfrentam atualmente grandes desafios, como o envelhecimento da população, o aumento da necessidade de prestação de cuidados de saúde e a diminuição dos recursos disponíveis. A digitalização é, assim, um aliado para dar resposta a estes desafios.

Na proposta de resolução sobre a transformação digital dos serviços de saúde e de prestação de cuidados, 23 compromissos foram acordados entre os diferentes grupos políticos, em trabalho estreito de cooperação. Sendo assim, alertamos para a garantia da interoperabilidade, os sistemas têm de comunicar entre si para uma melhoria da informação, do tempo e garantia de adesão dos profissionais de saúde e dos próprios cidadãos. Atualmente temos soluções que não comunicam entre si e que reduzem a eficiência do sistema de saúde.

A cibersegurança é um pilar essencial. Com o potencial da digitalização são levantadas importantes questões de segurança, privacidade e proteção de dados. Os dados de saúde são dados sensíveis e, neste sentido, consideramos essencial uma forte aposta na proteção, na segurança e na privacidade dos dados e na confidencialidade dos mesmos, onde se garanta o consentimento informado dos cidadãos.

Neste sentido, consideramos que a anonimização e a pseudoanonimização são cruciais para o uso de dados de saúde. Temos a oportunidade de otimizar a investigação científica, o que nos permitirá a elaboração de políticas baseadas em evidência científica e uma melhor resposta dos cuidados de saúde prestados. Contribuirá ainda para a deteção precoce de ameaças à saúde pública, traduzindo-se em respostas mais atempadas e eficientes.

Mas nada disto se faz sem investimento. Precisamos de investimento em melhores equipamentos, melhores redes, melhores infraestruturas, que vão ao encontro das necessidades digitais. É importante apoiar os Estados-Membros no processo de transformação e de modernização digital. Precisamos de uma aposta efetiva nas soluções digitais, soluções essas que deverão dar resposta às reais necessidades dos cidadãos e profissionais de saúde, contribuindo para a acessibilidade e a qualidade dos cuidados de saúde em zonas urbanas e rurais. Adicionalmente, deverá ser garantida a formação aos diferentes elos do sistema de saúde, desde os cidadãos, aos doentes, cuidadores e profissionais de saúde, disponibilizando informação de fácil compreensão sem deixar ninguém para trás.

Finalizo, Senhora Presidente e Senhora Comissária, recordando que, para o sucesso da digitalização da saúde, é necessário um compromisso político a todos os níveis, local, regional, nacional e europeu.

Caras e caros Colegas, amanhã conto com o vosso apoio através do voto favorável a esta resolução.

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Madam President, first of all, I would like to thank everyone for the opportunity to have this very important discussion.

We need to have the right means to keep our citizens healthy. Digitalisation can be a game changer in this respect, because it can bring concrete benefits to patients and to healthcare professionals. It has the potential to provide cost-effective, high-quality healthcare and to reduce inequalities. All of us here are committed to fostering the digital transformation of health and care in a way that is inclusive and places the patient at its centre.

Health data and how it can be securely shared, in full respect of EU protection standards, is critically important to achieve this transformation. For the patients, we need to ensure that Europe has a framework that supports them and their health providers directly, ensures that citizens have control over their personal data, facilitates research and supports the development of digital medical services, diagnostics and services. You can all rest assured that the creation of a European health data space to promote data exchange and support research will be an important part of my health agenda. To this extent, I will be working closely with the Commissioner for the Internal Market, Thierry Breton, as well as Executive Vice-President Margrethe Vestager and Vice-President Schinas to move forward in this endeavour.

The Commission's vision was first set out in the 2018 communication 'Enabling the digital transformation of health and care in the Digital Single Market'. The aim is to encourage Member State action on e-health, while ensuring that citizens have secure access to their comprehensive electronic health data everywhere in the EU. Since then, important progress has been made. Earlier this year, for the first time, five Member States began exchanging e-prescriptions and patient summaries through the eHealth Digital Service Infrastructure, supported by the Connecting Europe Facility. Over 5000 e-prescriptions have been dispensed so far, and this clearly shows that we can have continuity of care across boundaries.

The Commission also adopted the Recommendation on a European Electronic Health Record exchange format to improve the ability to share data between systems and enable citizens access to their own electronic health records. These actions will continue as we move ahead with the creation of the EU health data space, supported by the proposed digital Europe programme.

Whilst data is a key enabler for digital systems' transformation, we also need to be aware that it does present a number of challenges. It is essential that data protection and cybersecurity considerations are built in from the design phase, in order to protect patient confidentiality, enable them access to their data safely, and protect the integrity of systems. The Commission has taken a number of important steps on this.

Firstly, patient data is protected and secured through the requirements of the General Data Protection Regulation. Secondly, health is one of the key sectors covered in the EU's first cybersecurity legislation: the Directive on security of network and information systems. Earlier this year, we recommended that Member States develop national digital health networks to bring cybersecurity and the relevant expertise into their digital health systems. Thirdly, we encourage Member States to put in place secure electronic identification or authentication approaches for the health sector. Collectively, these measures will help build trust-based systems. The Commission proposes to underpin them with major investments, and EUR 2 million is foreseen for developing cybersecurity in the EU – including the health sector – as part of the Digital Europe.

Another major challenge that you have mentioned is skills development. Digitisation must reduce inequalities and not create a digital divide. Under the next Multiannual Financial Framework, the Commission is proposing EUR 700 million under Digital Europe for developing advanced digital skills. This will support training for healthcare professionals and help citizens develop digital literacy. The European Social Fund and research programmes will include important projects and programmes to support this. So empowering citizens to manage our own health is a key priority of the digital transformation agenda, and over the next five years, I hope to be working with Member States to ensure that Europe makes real progress on digital health.

Finally, our progress on digital health and data exchange and research under the European Health Data Space will be important for the successful delivery of our other health priorities, such as our Europe's Beating Cancer Plan. I hope that you will be here with us, because we will be launching this plan together on 4 February 2020 with you in the European Parliament. We are therefore fully committed to supporting this transition and making the most of the potential of e-health. I really look forward to working closely with you on this important issue.

Stanislav Polčák, za skupinu PPE. – Paní předsedající, paní komisařko, děkuji Vám za Váš poměrně obsáhlý projev, byl velmi podnětný. Já s Vámi souhlasím, pokud umožníme digitální transformaci zdraví a péče na jednotném digitálním trhu, pak posuneme kvalitu zdravotní péče a také dostupnost zdravotních služeb v Evropské unii na vyšší úroveň.

Samozřejmě je třeba pamatovat na řadu souvisejících otázek, pokud jde právě o ochranu soukromí, bezpečnosti a ochranu dat. Za velmi přínosnou považuji myšlenku vytvoření evropského prostoru zdravotních dat, který by usnadnil předávání zdravotních údajů a podpořil výzkum prevence, léčebných postupů, léčiv a sdílených výsledků. Chceme účinněji podpořit pacienty, poskytnout jim lepší informace a pomoci jim lépe se orientovat ve zdravotnickém systému, jejich právech a také v poskytovaných zdravotních službách. V tomto ohledu je třeba nalézt vhodný způsob zajištění přístupu k osobním údajům o zdraví a jejich sdílení, usnadnit komunikaci mezi poskytovateli zdravotních služeb a dalšími organizacemi v jednotlivých členských státech.

Paní komisařko, je důležité, aby se Komise ve spolupráci s členskými státy a příslušnými regionálními orgány také zaměřila na vzdělávání občanů v oblasti využívání digitální zdravotní péče. Za tímto účelem bude nutné zlepšit interoperabilitu systému zdravotní péče a za pomoci evropských nástrojů financování, jako jsou samozřejmě evropské strukturální a investiční fondy, Evropský fond pro strategické investice, toto téma dále rozvíjet.

Biljana Borzan, u ime kluba S&D. – Poštovana predsjedavajuća, postoji konsenzus oko toga da digitalne tehnologije imaju potencijal značajno unaprijediti europsko zdravstvo. Unatoč tome, zdravstvene ustanove se teško odlučuju na promjene u procedurama i poslovanju. Nadalje, mnogi zdravstveni radnici sa sumnjom gledaju na digitalne tehnologije, bojeći se kako će im one povećati radno opterećenje ili ih navesti na krive dijagnoze.

S druge strane, pacijenti pokazuju daleko više entuzijazma za nove tehnologije, no to ne vrijedi za sve demografske skupine. Informatička pismenost nesavladiva je prepreka za velik dio starije populacije. Statistike pokazuju da 14% odraslih Europljana nije koristilo internet u 2016. godini, dok je trećina odraslih kazala kako ne zna pristupiti internetu putem mobitela.

Unatoč napretku i bogatstvu Europske unije, značajan dio populacije nije informatički pismen, što svakako doprinosi skepticizmu prema digitalnim rješenjima u zdravstvu. Nadalje, to otvara mogućnost i ka zloupotrebi podataka te drugim neželjenim posljedicama. Kao liječnica sam imala slučaj da je pacijentica pala u nesvijest od šoka i straha jer joj je krivo postavljen digitalni tlakomjer pokazao da joj je tlak 0.

Zaključno, smatram kako je podizanje informatičke pismenosti među zdravstvenim radnicima i korisnicima ključno za uspješnu digitalizaciju europskog zdravstva.

Véronique Trillet-Lenoir, au nom du groupe Renew. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, vous avez raison de souligner qu'il est crucial pour l'Union européenne de se doter d'une stratégie d'accompagnement de la transformation numérique dans le domaine de la santé.

La digitalisation des systèmes de santé permet des avancées considérables dans de très nombreux domaines: le domaine de la prévention, avec les objets connectés; le domaine des soins, avec la télémédecine; le domaine de la santé publique, je pense par exemple à la gestion des pénuries, et le problème de la recherche, en particulier dans le domaine du cancer.

Notre groupe souhaite insister, dans le domaine de la digitalisation, sur trois points essentiels: la confidentialité des données, le partage des données et leur interopérabilité entre les différents États membres et, bien sûr, la dimension éthique. Or, ces trois ambitions ne sont pas forcément très faciles à combiner. Par exemple, il faut trouver l'équilibre entre l'anonymisation des données, d'une part, et leur partage par les différents acteurs de santé, d'autre part. Il faut trouver l'équilibre entre la protection des données et la nécessité absolue pour la recherche scientifique de disposer des big data. Une illustration très triste en a été donnée par la vente des données médicales aux GAFAM à partir de sites mal sécurisés.

Madame la Commissaire, nous attendons beaucoup de l'espace européen des données de santé pour nous aider à résoudre ce problème. Il faut trouver l'équilibre entre les algorithmes d'aide à la décision et la nécessité de préserver la dimension humaine de la médecine. Il faut trouver l'équilibre entre une certaine autonomisation des patients, vous en avez parlé, mais aussi la fragilisation des patients vis-à-vis des infox. Enfin, et surtout – l'oratrice précédente l'a rappelé –, il convient de faire en sorte que ce qui est un progrès technologique pour certains ne devienne pas pour d'autres un écueil, parce qu'ils sont trop âgés, trop isolés ou qu'ils ont un trop mauvais niveau d'éducation. Nous comptons sur vous pour être vigilants sur ces points.

Petra De Sutter, on behalf of the Verts/ALE Group. – Madam President, we all agree, I think; I will not repeat what has been said about the added value of digitalising our healthcare in the domain of rare diseases and in the domain of research, to increase the efficiency of healthcare and health promotion and prevention. But – there is a but – data is the new gold, and we have just heard that there are some things we need to be careful about. Selling data is not acceptable if we talk about health data, and we know that some patients are really worried about that. If we talk about data sharing – and you have said that you will do everything possible to make sure that these data are protected; we have the General Data Protection Regulation (GDPR), which has implementation problems – we know that informed consent is important, and let's not just go for opt-out systems. Let's anonymise data for research. But whatever system you put in place to have your European health data space, please build trust into the systems by design.

Nathalie Colin-Oesterlé (PPE). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, chers collègues, avec la numérisation des systèmes de santé et de soins, l'enjeu est de taille. Il s'agit de promouvoir la santé au niveau européen, de prévenir les maladies et de les combattre, de contribuer à répondre aux besoins non satisfaits des patients et de faciliter l'accès égal des citoyens à des soins de grande qualité, grâce à une utilisation judicieuse des innovations numériques.

Les questions de santé relèvent de la politique nationale de chaque État membre, certes, mais si nous voulons que les systèmes soient interopérables entre États membres, il est nécessaire qu'un format européen unique d'échange de données informatiques voie le jour. Cela concerne notamment les dossiers des patients, les ordonnances électroniques, les résultats de laboratoire, l'imagerie médicale, les rapports de sortie de l'hôpital.

Pour faire cette Europe de la santé, nous devons tout d'abord aider financièrement les États membres qui n'ont pas encore un développement numérique suffisant, fixer un calendrier et des objectifs concrets, améliorer l'information du patient européen quant au prix des médicaments au sein de l'Union européenne. Ceci est d'autant plus important pour les patients atteints de maladies rares qui doivent se faire soigner dans un autre État membre que le leur. Enfin, garantir – et cela a été dit – la protection des informations privées afin qu'elles soient utilisées dans l'intérêt exclusif des patients.

La numérisation des services de santé et de soins est une réelle opportunité pour les citoyens européens et pour l'Europe de la santé, qui doit devenir réalité.

Carlos Zorrinho (S&D). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, no mandato anterior trabalhei nesta pergunta, nesta resolução, que definiu as prioridades do Parlamento Europeu sobre o tema central da transformação digital e do seu impacto nos cuidados de saúde. E saúdo agora a minha colega Sara Cerdas, que assume esta tarefa e com quem apresentei alterações conjuntas à resolução em debate.

A transformação digital é uma enorme oportunidade para melhorar a qualidade dos serviços prestados, para centrar os sistemas de resposta nas necessidades dos utentes e para proporcionar um acesso mais universal aos serviços de saúde e, em particular, às respostas tecnológicas e científicamente mais avançadas. É prioritário desenvolver redes de inclusão que formem e dotem os utentes dos conhecimentos e das ferramentas necessárias para uma participação universal e informada.

Os sistemas de acesso devem, por isso, ser de fácil uso, interoperáveis e protegidos através de mecanismos e ferramentas fornecidos ou regulados por entidades públicas. Uma outra prioridade é o fomento da partilha de dados de forma segura no contexto transfronteiriço. Mais dados permitem melhores respostas para mais pessoas.

A digitalização progressiva de muitos dos processos e sistemas de resposta em saúde constitui também uma oportunidade para melhorar a eficácia das parcerias entre os vários atores do sistema, designadamente entre os atores privados e os atores públicos.

A União Europeia deve lançar o ambicioso programa de capacitação generalizada, cruzando a acessibilidade às redes de alta definição com competências para a sua utilização. É prioritário assegurar um modelo de captura e de disponibilização de dados de forma segura para a investigação, garantindo uma justa repartição dos ganhos obtidos com esse processo.

A promoção da saúde vai interagir cada vez mais com o desenvolvimento do mercado único digital. A regulação deve ser feita com prioridades claras na defesa dos cidadãos e da qualidade dos serviços que lhe são prestados, valorizando ao mesmo tempo todos os profissionais envolvidos.

Esta resolução dá um contributo importante no caminho que acabei de assinalar.

Nicolae Ștefanuță (Renew). – Doamnă președintă, doamnă comisară Kyriakides, transformarea digitală a asistenței medicale trebuie să pornească de la pacient. Avem datoria să ne asigurăm că pacientul rămâne cărămida centrală a sănătății digitale, că acesta are acces disperționar la propriile date. Pentru România, tratamentul medical transfrontalier a devenit o realitate frecventă datorită unei considerabile părți a populației care trăiește, studiază sau lucrează în Comunitatea Europeană.

Dosarul medical electronic al pacientului, care să conțină întregul istoric medical, de la schema de vaccinare din copilărie, până la ultima răceală, ar reprezenta un mare pas în față. Istoricul digital ar putea preveni diagnosticarea greșită sau întârziată a unor boli, a unor boli reale care uneori nici măcar nu sunt detectate, aşa cum sunt imunodeficiențele primare. Așa că vreau să vă încurajeze cu proiectele electronice digitale pe care le duceți și mai ales pe partea de infrastructură electronică a sănătății.

Liudas Mažylis (PPE). – Ačiū ponia Pirmininke, siekiai sudaryti sąlygas skaitmeninei sveikatos priežiūrai bendroje skaitmeninėje rinkoje siūlo galimybes, atliepia pacientų lūkesčius, bet kartu kelia ir iššūkius, tokius, pavyzdžiu, kaip standartizacija ir unifikavimas. Skaitmeninės sveikatos priežiūros sistema suteikia galimybę plėtoti dirbtinio intelekto bei kompiuterinio mokymosi panaudojimą. Naujos technologijos pritaikytos sveikatos priežiūros sistemai gali padėti geriau suprasti sunkiai pagydomas ligas bei kitus sveikatos sutrikimus. Ta duodama nauda yra neatsiejama nuo kylančių iššūkių. Svarbi problema yra asmens duomenų saugumas, teisėtas disponavimas jais. Konfidencialiai naudojami duomenys, gauti iš sveikatos sistemos galėtų padėti vykdyti sveikatos apsaugos politiką. Sukūrus bendrą sistemą, kuri padėtų derinti sveikatos duomenų rinkimą bei išsaugojimą ir jų naudojimą Europos Sąjungoje, būtų gerinama teikiamų paslaugų kokybė, plėtojami mokslingi tyrimai, gerinamas duomenų prieinamumas. Juolab būtų atsigrežta į vis didėjančius

pacientų lūkesčius stebėti savo sveikatą. Tam būtina suderinti, unifikuoti sveikatos priežiūros paslaugų sistemas valstybėse narėse, gerinti tarpinstitucinį bendradarbiavimą bei viešosiomis sveikatos skaitmeninę infrastruktūrą. Be to, būtina atkreipti dėmesį ir į rezoliucijoje paminėtus teritorinės atskirties problemos sprendimus, kuriuos, manau, privalu išplėtoti.

Ačiū, gerų švenčių ir geros sveikatos.

Susana Solís Pérez (Renew). – Señora presidenta, señora comisaria, necesitamos mejorar la eficacia y la eficiencia de nuestros sistemas sanitarios, y la digitalización es fundamental. Tecnologías como la inteligencia artificial son claves para acelerar la investigación, para avanzar en la prevención precoz de enfermedades como el alzhéimer o, por ejemplo, el diagnóstico del cáncer de mama.

Pero para eso necesitamos una gran cantidad de datos y que los Estados miembros cooperemos en la implantación de un sistema de información interoperable entre los distintos centros sanitarios de Europa. Y, además, debemos garantizar la confidencialidad y la seguridad de los pacientes.

Porque esto es lo más importante: hay que poner al paciente en el centro y que, en ningún caso, la digitalización suponga una atención deshumanizada, sino todo lo contrario. Nos tiene que facilitar la prestación de nuevos servicios asistenciales que mejoren nuestra calidad de vida y nos den acceso a tratamientos personalizados. Y para eso necesitamos capacitar digitalmente a pacientes, cuidadores y profesionales sanitarios.

Cindy Franssen (PPE). – Voorzitter, Commissaris, de digitalisering van de gezondheidszorg zal ongetwijfeld bijdragen tot meer patiëntgerichte en gepersonaliseerde gezondheidszorg. Vorige week had ik een Vlaamse start-up op bezoek die zich specifiek toelegt op de digitalisering van de gezondheidszorg. Zo kan door de hersenactiviteit efficiënter te meten, sneller tot de diagnose van epilepsie worden gekomen en gerichter de juiste medicatie worden geven. Dit zijn voorbeelden die mij overtuigen van de meerwaarde van de digitalisering van de gezondheidszorg. De mogelijkheden zijn legio: kunstmatige intelligentie in de medische beeldvorming, robotchirurgie, telegenootschap, precisiegeneeskunde. We kunnen als Europese Unie aan het roer staan als we onze krachten bundelen, ook op het vlak van gegevensbescherming. We zullen echter pas echt bakens kunnen verzetten als elke nieuwe ontwikkeling gericht is op de verbetering van de kwaliteit van de zorgverlening en de betaalbaarheid en toegankelijkheid van de gezondheidszorg, ook voor kwetsbare groepen.

Lídia Pereira (PPE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, a digitalização do setor da saúde possibilita o acesso, o tratamento e a análise de dados de centenas de milhões de europeus.

Através de uma cuidada monitorização dos indicadores de saúde dos pacientes podemos agir preventivamente e prolongar a vida dos cidadãos com qualidade e bem-estar. Uma medicina personalizada e a utilização maciça de dados com recurso a *data mining* permitirá melhores diagnósticos e procedimentos médicos e abrirá portas a uma maior eficiência, beneficiando o cidadão, o Estado e as organizações do setor. Mas é importante garantir que a criação do Espaço Europeu de Dados de Saúde não é hipotecada por falta de investimento público dos governos ou que se esquece a privacidade dos cidadãos.

A promoção da saúde pública dos europeus não pode comprometer os seus direitos fundamentais. A tecnologia, também neste campo, avança mais depressa do que as políticas públicas. A aprovação desta estratégia de partilha de dados e a correspondente regulamentação merecem figurar entre as prioridades para 2020 porque permitirá ganhos significativos na qualidade de vida de cada um de nós.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE). – Doamnă președintă, este foarte clar că sustenabilitatea sistemelor de sănătate din Uniunea Europeană, sustenabilitatea financiară reprezintă o provocare din ce în ce mai importantă. Ca medie, 9,6 % din PIB-ul întregii Uniuni Europene se investește în sistemele de sănătate, cu o discrepanță majoră între diverse țări ale Uniunii Europene. Este un semnal din ce în ce mai clar că sistemele de sănătate au nevoie de a transforma care să garanteze accesul pacienților la servicii de sănătate, cât și optimizarea serviciilor de sănătate.

Cred că, pentru a pune cu adevărat pacientul în centrul sistemelor de sănătate, pentru a eficientiza sistemele, avem nevoie de folosirea cât mai largă a noilor tehnologii, fie ele dosarul electronic de sănătate, prescripția electronică, sistemele de telediagnostică. Trebuie să integrăm și să utilizăm din ce în ce mai mult inteligență artificială în sistemele de sănătate și să susținem inovarea în sectorul medical.

Tomislav Sokol (PPE). – Poštovana predsjedavajuća, danas su promjene u zdravstvu očite. Radi se o velikim, tektonskim promjenama, koje su uzrokovane, s jedne strane, promijenjenom demografskom strukturu stanovništva u Europi, te razvojem novih tehnologija, što čini zdravstvene sustave država članica sve teže i teže održivim. Naravno da tu nove tehnologije i digitalna tehnologija mogu odigrati itekakvu ulogu, kako kroz korištenje umjetne inteligencije za predviđanje zdravstvenih stanja, dakle prevenciju, kroz dijagnostiku, koristeći i europske referentne mreže koje su temeljene na Direktivi 2011/24, tako i korištenjem novih tehnologija za samoliječenje pacijenata.

Naravno, puno je izazova, tu je pitanje istraživanja i određenih etičkih problema vezanih uz to, tu je problem zaštite privatnosti, odnosno zaštite informacije, ali isto tako ulaganja u temeljnju infrastrukturu koja je, nažalost, vrlo zaostala u nekim državama koje su slabije razvijene od prosjeka Europske unije.

Drugim riječima, Europska unija ima instrumente kojima to može riješiti, ima regulatorne instrumente, ima finansijske kroz kohezijsku politiku, kroz program Obzor, i vjerujem da uz političku atmosferu koju danas imamo doista možemo napraviti iskorak u tom smislu.

Catch-the-eye procedure

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, digitalizace ve zdravotnictví samozřejmě může přispět ke zlepšení zdravotní péče a my s tím počítáme. Ale je to konfrontováno s množstvím rizik. Některá z nich tu již byla vyjmenována. Velkým krokem kupředu je nařízení o ochraně osobních údajů, které mimo jiné chrání zdravotní údaje pacientů a reguluje jejich sdílení. Pokud chceme vytvořit jednotný přeshraniční systém digitálního zdravotnictví, musíme podporovat interoperabilitu systému, jakou je zdravotní záznam pacienta nebo sdílení zdravotních údajů mezi členskými státy.

Digitální zdravotnictví tedy může částečně vyřešit nedostatek zdravotnického personálu, ale je třeba počítat s tím, že ne každý má stejnou digitální gramotnost a ne každý je schopen digitální technologie využívat. Proto je potřeba myslit na přeskolení zdravotního personálu, který musí být schopen tyto technologie využívat. I přes značnou pokročilost digitálních technologií je potřeba, aby zůstal zachován vztah pacienta s lékařem.

Julie Ward (S&D). – Madam President, Cybermoor is a social enterprise located in Alston, a remote rural community in my North West Region. Initially established in 2002 to provide broadband and computers to improve access to services and overcome isolation, Cybermoor initiated the Alston Health Care project in 2007 focusing on telehealth and telemedicine services for the local community.

They've delivered the successful implementation of a heart failure telehealth project and provide video links between hospitals to provide remote assessment of patients. They work closely with the local NHS Partnership Trust and with Cumbria County Council social services and they've got links with NGOs across Cumbria such as Age UK.

Always innovating, they work with other NGOs to recruit test users for new projects such as home monitoring by informal carers. The cyber more team have been involved in several EU projects including E10 which supports the deployment of trans-European e-services in the public interest. Demonstrating the value of partnership working.

I know that remote and peripheral communities such as Alston will be hard hit by Brexit as they've benefited enormously from the EU's close attention to the outermost regions.

Patrick Breyer (Verts/ALE). – Madam President, information on our health is about as sensitive as it can be. It includes data on our mental disorders, on our sexual health, including HIV, on reproductive disorders, etc., so certainly using this information for other purposes such as research and care can have benefits, but the Commission's communication and the proposed resolution we are to vote on tomorrow do not acknowledge that the patient should be in control of this information on their health and should not be forced to give up control by feeding this information into centralised and interconnected databases. We fully know well that a decentralised storage on unconnected devices is much safer and also, Madam Commissioner, 62% of respondents to your consultation said they want to share their health data for research purposes only if it cannot be tracked back to them. That means anonymised data, not just pseudonymised data. Information on our physical and mental health must never be regarded as a commodity for industry to exploit but is a confidential and integral part of our personality.

Antonius Manders (PPE). – Madam President, I'm representing the Dutch Party 50PLUS. Half of the population is 50+, and it's nice to know that the other half is eager to become it. But, for my voters, health and care is very, very important, as you may be aware.

I want to add some following points. Preventive healthcare is key to lowering the cost of healthcare systems. I want to know if the European Commission is prepared, with regard to the free movement of services, to oblige Member States to allow all forms of preventive healthcare.

Secondly, the right food is your best pharmacist. Is the European Commission willing to make it easier to get medical health claims on fresh foods? With the digital revolution, we can give better and more information to help people to live more healthily, and that makes life easier.

(End of catch-the-eye procedure)

Stella Kyriakides, Member of the Commission. – Madam President, I'll be very brief – I took longer in my opening remarks, so I'll be brief now.

We all know that the digital transformation of healthcare can be a game changer, and I'm just going to repeat that the Commission is committed to this. We are also aware that we need to leave no-one behind: we need to provide skills training and we need to protect data, and I think this is very important. We need to build trust-based systems. The digital transformation of health and care and the development of the European health data space are ambitious goals, and by the end of 2020 the Commission will come up with a data strategy which will include health data. So we're very much at the beginning of this journey, and it is important that we all build this digital health future together.

In ending, may I also extend my best wishes for the coming festive season.

President. – And thank you, Commissioner, we wish you a very good Christmas and indeed New Year.

I have received one motion for a resolution tabled in accordance with Rule 136(1) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 18 December 2019.

18. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół

19. Zamknięcie posiedzenia

(The sitting closed at 22.24)

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energi
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
Renew	Grupa Renew Europe
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
ID	Grupa Tożsamość i Demokracja
ECR	Grupa Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy
GUE/NGL	Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
NI	Niezrzeszeni